

DYREKTYWA RADY 92/65/EWG

z dnia 13 lipca 1992 r.

ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych warunkami zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

żywe zwierzęta i produkty pochodzenia zwierzęcego są umieszczone w wykazie produktów zawartym w załączniku II do Traktatu; wprowadzanie do obrotu takich zwierząt i produktów stanowi źródło dochodu dla części ludności rolnej;

w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju w tym sektorze i zwiększenia wydajności przepisy zdrowia zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego należy ustanowić na poziomie wspólnotowym;

Wspólnota musi przyjąć środki zmierzające stopniowo w okresie do dnia 31 grudnia 1992 r. do ustanowienia wewnętrznego rynku;

ze względu na wyżej wymienione cele Rada ustanowiła przepisy zdrowia zwierząt mające zastosowanie do bydła, trzody chlewnej, owiec i kóz, zwierząt z rodziny koniowatych, drobiu i jaj wylęgowych, ryb i produktów rybnych, małży dwuskorupowych, nasienia buhajów i knurów, zarodków owczych, świeżego mięsa, mięsa drobiowego, produktów mięsnych, dziczyzny i mięsa króliczego;

należy przyjąć przepisy zdrowia zwierząt odnoszące się do wprowadzania do obrotu zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego nie objętych wcześniej wyżej wspomnianymi przepisami;

należy przewidzieć stosowanie niniejszej dyrektywy bez uszczerbku dla rozporządzenia Rady (EWG) nr 3626/82 z dnia 3 grudnia 1982 r. w sprawie wprowadzenia we Wspólnocie

¹ Dz.U. nr C 327 z 30.12.1989, str. 57 oraz Dz.U. nr C 84 z 2.04.1990, str. 102.

² Dz.U. nr C 38 z 19.02.1990, str. 134 oraz Dz.U. nr C 149 z 18.06.1990, str. 263.

³ Dz.U. nr C 62 z 12.03.1990, str. 47 oraz Dz.U. nr C 182 z 23.07.1990, str. 25.

Konwencji o międzynarodowym handlu zagrożonymi gatunkami dzikiej fauny i flory⁴;

jeżeli chodzi o pewne względy techniczne, należy odnieść się do dyrektywy Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną⁵, oraz do dyrektywy 85/511/EWG z dnia 18 listopada 1985 r. wprowadzającej wspólnotowe środki zwalczania pryszczycy⁶;

w odniesieniu do organizacji kontroli i ich przebiegu, jak również środków ochronnych które zostaną wprowadzone w życie, należy odnieść się do ogólnych zasad ustanowionych w dyrektywie Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami mając na względzie wprowadzenie rynku wewnętrznego⁷;

z zastrzeżeniem odmiennych przepisów, handel zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego musi zostać zliberalizowany, bez uszczerbku dla uciekania się do ewentualnych środków ochronnych;

uwzględniając ryzyko rozprzestrzeniania się chorób na jakie narażone są zwierzęta, należy sprecyzować konkretne wymogi w stosunku do niektórych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego nakładane z chwilą wprowadzenia tych zwierząt i produktów do obrotu w celach handlowych, w szczególności jeśli kierowane są do regionów posiadających dobry status zdrowotny;

specyficzna sytuacja typowa dla Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, biorąc pod uwagę wyspiarskie położenie tych krajów oraz fakt, że były wolne od wścieklizny przez znaczny okres czasu, uzasadnia konkretne przepisy mające na celu zagwarantowanie, że wprowadzenie do obrotu w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii psów i kotów, które nie pochodzą z tych krajów, nie niesie ryzyka wprowadzenia wścieklizny do tych państw, jednakże pozostaje bez wpływu na zniesienie kontroli weterynaryjnych na granicach między Państwami Członkowskimi;

świadectwo zdrowia jest najbardziej właściwym sposobem zagwarantowania i monitorowania zgodności z tymi wymogami;

aby utrzymać sytuację zdrowotną we Wspólnocie przy jednoczesnym wprowadzeniu do obrotu zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego określonych w niniejszej dyrektywie, powinny one podlegać minimalnym wymaganiom ustanowionym dla handlu, oraz zgodności z nimi monitorowanej zgodnie z zasadami i przepisami ustanowionymi w dyrektywie Rady 90/675/EWG z dnia 10 grudnia 1990 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁸;

należy wprowadzić procedurę ustanawiającą bliską współpracę między Komisją a Państwem

---

⁴ Dz.U. nr L 384 z 31.12.1982, str. 1. Ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 197/90 (Dz.U. nr L 29 z 31.01.1990, str. 1).

⁵ Dz.U. nr 121 z 29.07.1964, str. 1977/64. Ostatnio zmienione dyrektywą 91/499/EWG (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 107).

⁶ Dz.U. nr L 315 z 26.11.1985, str. 11. Zmieniona dyrektywą 90/423/EWG (Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 13).

⁷ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 29. Ostatnio zmienione dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 56).

⁸ Dz.U. nr L 373 z 31.12.1990, str. 1. Zmieniona dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 56).

Członkowskim w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

ostateczny termin transpozycji do prawa krajowego, ustalony na dzień 1 stycznia 1994 r. w art. 29, nie powinien mieć wpływu na zniesienie kontroli weterynaryjnych na granicach w dniu 1 stycznia 1993 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia warunki zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych warunkami zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG.

Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla przepisów przyjętych zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 3626/82.

Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na przepisy prawa krajowego stosowane do zwierząt domowych, aczkolwiek utrzymanie tych przepisów nie może zagrozić zniesieniu kontroli weterynaryjnych na granicach między Państwami Członkowskimi.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej dyrektywy:
  - a) „handel” oznacza handel jak określono w art. 2 ust. 3 dyrektywy 90/425/EWG;
  - b) „zwierzęta” oznaczają okazy gatunków zwierząt innych niż te wymienione w dyrektywach 64/432/EWG, 90/426/EWG⁹, 90/539/EWG¹⁰, 91/67/EWG¹¹, 91/68/EWG¹², 91/492/EWG¹³ oraz 91/493/EWG¹⁴;
  - c) „zatwierdzona jednostka, instytut lub ośrodek” oznacza wszelkie stałe, geograficznie

⁹ Dyrektywa Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich (Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 42). Zmieniona dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 56).

¹⁰ Dyrektywa Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych (Dz.U. nr L 303 z 31.10.1990, str. 6). Z ostatnimi zmianami wprowadzonymi dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 56).

¹¹ Dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury (Dz.U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 1).

¹² Dyrektywa Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami (Dz.U. nr 46 z 19.02.1991, str. 1).

¹³ Dyrektywa Rady 91/492/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. Ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek żywych małży dwuskorupowych (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 1).

¹⁴ Dyrektywa Rady 91/493/EWG z dnia 22 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek produktów rybołówstwa (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 15).

ograniczone zakłady, zatwierdzone zgodnie z art. 13, w których na stałe trzyma się, lub hoduje, zwierzęta z jednego lub kilku gatunków, w celach handlowych lub nie, i wyłącznie do jednego lub kilku z następujących celów:

- wystawy zwierząt i edukacja społeczeństwa;
- ochrona gatunku;
- badania naukowe podstawowe lub stosowane, lub hodowla zwierząt do celów takich badań;

d) „choroby podlegające obowiązkowi zgłaszania” oznaczają choroby wymienione w załączniku A.

2. Ponadto, definicje inne niż te dotyczące zatwierdzonych ośrodków i jednostek, zawarte w art. 2 dyrektyw 64/432/EWG, 91/67/EWG oraz 90/539/EWG, obowiązują *mutatis mutandis*.

ROZDZIAŁ II

Przepisy mające zastosowanie w handlu

Artykuł 3

Państwa Członkowskie zapewniają, że nie zakazuje się ani nie ogranicza handlu określonego w art. 1 akapit pierwszy, z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt, innych niż te wynikające ze stosowania niniejszej dyrektywy lub prawodawstwa wspólnotowego, w szczególności wszelkich podjętych środków ochronnych.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie podejmują konieczne środki, aby zapewnić, że do celów zastosowania art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 90/425/EWG, zwierzęta określone w art. 5-10 niniejszej dyrektywy mogą, bez uszczerbku dla art. 13 i dla szczególnych przepisów, jakie mają zostać przyjęte w związku z wprowadzeniem w życie art. 24, być przedmiotem handlu tylko wówczas, gdy spełniają warunki ustanowione w art. 5-10, oraz gdy pochodzą z gospodarstw lub przedsiębiorstw wymienionych w art. 12 ust. 1 i 3 niniejszej dyrektywy, zarejestrowanych przez właściwy organ i podejmujących się:

- poddawania posiadanych zwierząt regularnym badaniom zgodnie z art. 3 ust. 3 dyrektywy 90/425/EWG,
- powiadamiania właściwego organu o, oprócz ogniska chorób podlegających obowiązkowi zgłoszenia, ogniskach chorób wymienionych w załączniku B dla których zainteresowane Państwo Członkowskie przygotowało program zwalczania lub program monitorowania,
- przestrzegania szczególnych krajowych środków dotyczących zwalczania choroby, która ma szczególne znaczenie dla danego Państwa Członkowskiego i jest objęta programem sporządzonym zgodnie z art. 14, lub decyzją zgodną z art. 15 ust. 2,

- wprowadzenia do obrotu do celów handlu tylko takimi zwierzętami, które nie wykazują objawów choroby, i które pochodzą z gospodarstw lub obszarów nie podlegających żadnemu zakazowi z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt i odnośnie do zwierząt, którym nie towarzyszy świadectwo zdrowia, lub dokument handlowy przewidziany w art. 5-11, jedynie zwierząt, którym towarzyszy zaświadczenie od podmiotu stwierdzającego, że w czasie wysyłki dane zwierzęta nie wykazywały widocznych objawów chorobowych i że jego gospodarstwo nie podlega żadnym ograniczeniom związanym ze zdrowiem zwierząt,
- spełniania wymogów zapewniających dobrostan zwierząt hodowlanych.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie zagwarantują, że handel małpami człekokształtnymi (*simiae* i *prosimiae*) ogranicza się wyłącznie do zwierząt przesyłanych z i do jednostki, instytutu lub ośrodka zatwierdzonego przez właściwe władze Państw Członkowskich zgodnie z art. 13, oraz że zwierzętom tym towarzyszy świadectwo weterynaryjne odpowiadające wzorowi podanemu w załączniku E, z deklaracją wypełnioną przez urzędowego lekarza weterynarii w jednostce, instytucie, lub ośrodku pochodzenia zwierzęcia, w celu zagwarantowania zdrowia tych zwierząt.

2. Właściwy organ Państwa Członkowskiego może na zasadzie odstępstwa od ust. 1, zezwolić na nabycie małp człekokształtnych należących do osób prywatnych przez zatwierdzone jednostkę, instytut lub ośrodek.

Artykuł 6

A. Bez uszczerbku dla art. 14 i 15, Państwa Członkowskie zapewniają, że zwierzęta kopytne z gatunków innych niż te wymienione w dyrektywach 64/432/EWG, 90/426/EWG i 91/68/EWG mogą być przedmiotem handlu jedynie wówczas, gdy spełniają następujące wymagania:

1. ogólnie rzecz biorąc:

- a) muszą być zidentyfikowane zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 90/426/EWG;
- b) nie mogą być przeznaczone na ubój zgodnie z programem mającym na celu zwalczanie choroby zakaźnej;
- c) nie mogły być szczepione przeciwko pryszczycy oraz muszą spełniać odnośne wymogi dyrektywy 85/511/EWG i art. 4a dyrektywy 64/432/EWG;
- d) muszą pochodzić z gospodarstwa określonego w art. 3 ust. 2 lit. b) i c) dyrektywy 64/432/EWG, które nie jest przedmiotem środków zdrowia zwierząt, w szczególności środków podjętych zgodnie z dyrektywami 85/511/EWG, 80/217/EWG¹⁵ i 91/68/EWG i były w nim trzymane na stałe od chwili narodzin, lub przez ostatnich trzydzieści dni przed wysyłką;

¹⁵ Dyrektywa Rady 80/217/EWG z dnia 22 stycznia 1980 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania klasycznego pomoru świń (Dz.U. nr L 47 z 21.02.1980, str. 11). Ostatnio zmienione dyrektywą 87/486/EWG (Dz.U. nr L 280 z 3.10.1987, str. 21).

- e) jeśli są przywożone:
- muszą pochodzić z państwa trzeciego wymienionego w kolumnie zatytułowanej „inne zwierzęta kopytne” podlegającej, dołączeniu do wykazu sporządzanego zgodnie z art. 3 dyrektywy 72/462/EWG¹⁶,
  - muszą spełniać określone warunki zdrowia zwierząt, ustanowione zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, które są co najmniej równoważne wymogom niniejszego artykułu;
- f) musi im towarzyszyć świadectwo odpowiadające wzorowi podanemu w załączniku E, zawierające następującą deklarację:

„Deklaracja

Ja, niżej podpisany (urzędowy lekarz weterynarii) zaświadczam, że przeżuwacze / świnowate^a inne niż te objęte dyrektywą 64/432/EWG:

- a) należą do gatunków .....
- b) w czasie przeprowadzania badania nie wykazywały żadnych klinicznych objawów jakiegokolwiek choroby, na którą są podatne;
- c) pochodzą z oficjalnie wolnego od gruźlicy/ oficjalnie wolnego od brucelozy lub wolnego od brucelozy stada/ gospodarstwa nie będącego przedmiotem restrykcji z powodu pomoru świń^a, albo z gospodarstwa, które było poddane, z wynikami ujemnymi, testom ustalonym w art. 6 ust. 2 lit. a) (ii) dyrektywy 92/65/EWG.

^a Niepotrzebne skreślić”;

2. W przypadku przeżuwaczy:

- a) muszą one pochodzić ze stada urzędowo wolnego od gruźlicy i urzędowo wolnego od brucelozy zgodnie z dyrektywą 64/432/EWG i dyrektywą 91/68/EWG oraz spełniać, jeśli chodzi o przepisy dotyczące zdrowia zwierząt, odnośne wymogi ustalone dla gatunków bydła w art. 3 ust. 2 lit. c), d), f), g) i h) dyrektywy 64/432/EWG, lub art. 3 dyrektywy 91/68/EWG;
- b) jeżeli zwierzęta nie pochodzą ze stada spełniającego warunki ustanowione w lit. a), muszą one pochodzić z gospodarstwa, w którym nie notowano przypadków brucelozy lub gruźlicy w ciągu 42 dni poprzedzających załadunek zwierząt i w którym przeżuwacze poddane były, w ciągu 30 dni poprzedzających załadunek, z wynikami negatywnymi:
  - próbie na gruźlicę, oraz

¹⁶ Dyrektywa Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnej przed przywozem z państw trzecich bydła, trzody chlewnej i świeżego mięsa (Dz.U. nr L 302 z 31.12.1972, str. 28). Ostatnimi zmienione dyrektywą 91/497/EWG (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 69).

- testowi opracowanemu w celu wykazania braku przeciwciał na brucelozę.

Wymogi dotyczące tych testów oraz definicja stanu tych gospodarstw odnośnie do brucelozy i gruźlicy ustalane są zgodnie z procedurą określoną w art. 26 niniejszej dyrektywy.

Do czasu podjęcia decyzji przewidzianych w poprzednim akapicie nadal obowiązują przepisy wewnętrzne, szczególnie odnośnie gruźlicy;

3 W przypadku świniowatych:

- a) nie mogą pochodzić z obszaru podlegającego zakazom związanym z obecnością afrykańskiego pomoru świń zgodnie z art. 9a dyrektywy 64/432/EWG;
- b) muszą pochodzić z gospodarstwa, które nie jest przedmiotem jakichkolwiek ograniczeń, określonych w dyrektywie 80/217/EWG, z powodu klasycznego pomoru świń;
- c) muszą pochodzić z gospodarstwa wolnego od brucelozy zgodnie z dyrektywą 64/432/EWG oraz spełniać odnośne warunki co zdrowia zwierząt, ustanowione dla trzody chlewnej w dyrektywie 64/432/EWG;
- d) jeśli zwierzęta nie pochodzą ze stada spełniającego warunki ustalone w lit. c), w ciągu 30 dni poprzedzających załadunek, muszą zostać poddane testowi opracowanemu pod kątem wykazywania braku przeciwciał na brucelozę, z wynikami ujemnymi.

B. W dyrektywie 54/432/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1. W art. 2 lit. b) i c) wyrazy „bydło” zastępuje się wyrazami „zwierzęta z gatunku bydła (wraz z *Bubalus bubalus*)”
- 2. Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12 świadectwa zdrowia, których wzory podano w załączniku F, można zmieniać lub uzupełniać, szczególnie celem uwzględnienia wymogów zawartych w art. 6 dyrektywy 92/65/EWG”.

Artykuł 7

A. Państwa Członkowskie zapewniają, że ptaki inne niż te określone w dyrektywie 90/539/EWG mogą być przedmiotem handlu jedynie wówczas, gdy spełniają następujące wymogi:

- 1. co do zasady muszą:
  - a) pochodzić z gospodarstwa, w którym na 30 dni przed wysyłką nie

zdiagnozowano grypy drobiu;

- b) pochodzić z gospodarstwa, lub obszaru, nie podlegającego jakimkolwiek ograniczeniom wynikającym ze środków stosowanych w zwalczaniu rzekomego pomoru drobiu.

Do czasu wdrożenia środków wspólnotowych określonych w art. 19 dyrektywy 90/539/EWG, przy zwalczaniu rzekomego pomoru drobiu obowiązują nadal wymogi krajowe, zgodnie z ogólnymi przepisami Traktatu;

- c) muszą uprzednio, zgodnie z art. 10 ust. 1 tiret trzecie dyrektywy 91/496/EWG przejść kwarantannę, jeśli przywożono je z państwa trzeciego, w gospodarstwie, do którego zostały zabrane po wwiezieniu na terytorium Wspólnoty;

2. ponadto ptaki z rodziny papugowych:

- a) nie mogą pochodzić z gospodarstwa, ani też pozostawać w kontakcie ze zwierzętami pochodzącymi z gospodarstwa, w którym zdiagnozowano chorobę papuzią (*Chlamydia psittaci*).

Okres obowiązywania zakazu od czasu ostatniego zanotowanego przypadku oraz okres leczenia pod nadzorem weterynaryjnym, uznanym zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, musi wynosić przynajmniej dwa miesiące;

- b) muszą być identyfikowane zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 90/425/EWG.

Metodę identyfikacyjną ptaków z rodziny papugowych, szczególnie chorych ptaków papugowatych, ustala się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26;

- c) musi im towarzyszyć dokument handlowy podpisany przez urzędowego lekarza weterynarii lub lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo lub przedsiębiorstwo, z którego pochodzą zwierzęta, i upoważnionego do tego celu przez właściwy organ.

- B. W art. 2 ust. 2 akapit drugi dyrektywy Rady 91/495/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. dotyczącej zdrowia publicznego i problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu mięsa króliczego oraz dzicyzny hodowlanej¹⁷, słowa „i bezgrzebieniowce (*Ratitae*)” dodaje się w trzecim wierszu po słowach „dyrektywa 90/538/EWG”.

W art. 2 ust. 2 pkt 1 Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych¹⁸, wyrazy „i bezgrzebieniowce (*Ratitae*)”

¹⁷ Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 41.

¹⁸ Dz.U. nr L 303 z 31.10.1990, str. 6.

wprowadza się po wyrazach „i kuropatwy”.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie zapewniają, że pszczoły (*Apis mellifera*) mogą być przedmiotem handlu jedynie wówczas, gdy spełniają następujące warunki:

- a) pochodzą z obszaru, który nie podlega zakazom związanym z występowaniem zgnilca amerykańskiego.

Okres obowiązywania zakazu musi wynosić, co najmniej 30 dni od stwierdzenia ostatniego przypadku, i od dnia, w którym wszystkie ule, w obrębie promienia trzech kilometrów, zostały sprawdzone przez właściwy organ i wszystkie zainfekowane ule zostały spalone lub też poddane odpowiednim zabiegom i inspekcji aż do spełnienia wymogów właściwego organu.

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, i po konsultacji z Naukowym Komitetem Weterynaryjnym, wymogi obowiązujące dla pszczół (*Apis mellifera*) lub wymogi im równoważne mogą obowiązywać dla trzmieli;

- b) towarzyszy im świadectwo zdrowia, zgodne ze wzorem podanym z załączniku E, z deklaracją wypełnioną przez właściwy organ w celu poświadczenia, że wymogi ustalone w lit. a) zostały spełnione.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że zwierzęta zającowate mogą być przedmiotem handlu tylko wówczas, gdy spełniają następujące wymogi:

- a) nie mogą pochodzić, ani mieć kontaktu ze zwierzętami pochodzącymi z gospodarstwa, w którym panuje wścieklizna, lub podejrzewa się że panowała tam przez ostatni miesiąc;
- b) muszą pochodzić z gospodarstwa, w którym żadne zwierzę nie wykazuje klinicznych objawów myksomatozy królików.

2. Państwa Członkowskie, które wymagają świadectwa zdrowia dla przemieszczania się na ich terytorium zwierząt zającowatych, mogą wymagać aby wysyłanym do nich zwierzętom towarzyszyło świadectwo zdrowia odpowiadające wzorowi podanemu w załączniku E, uzupełnione o następującą deklarację:

„Ja niżej podpisany,....., zaświadczam, że powyższa przesyłka spełnia wymogi art. 9 dyrektywy 92/65/EWG i że przewożone zwierzęta nie wykazywały podczas badania żadnych klinicznych objawów choroby”.

Świadectwo takie musi być wydane przez urzędowego lekarza weterynarii lub przez weterynarza odpowiedzialnego za dane gospodarstwo pochodzenia zwierząt i upoważnionego do tego celu przez właściwy organ, a dla zwierząt z hodowli przemysłowej, przez urzędowego lekarza weterynarii. Państwa Członkowskie zamierzające skorzystać z tej opcji powiadamiają o tym Komisję, która musi zagwarantować, że wymogi ustalone w akapicie pierwszym zostały spełnione.

3. Irlandia oraz Zjednoczone Królestwo mogą wymagać przedłożenia świadectwa zdrowia gwarantującego, że wymogi ustanowione w ust. 1 lit. a) zostały spełnione.

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie gwarantują obowiązywanie zakazu handlu fretkami, norkami i lisami, które pochodzą, lub miały kontakt ze zwierzętami pochodzącymi z gospodarstwa, w którym panuje wścieklizna, lub podejrzewa się, że panowała tam przez ostatnie sześć miesięcy, ponieważ nie stosowano programu systematycznych szczepień.

2. Aby być przedmiotem handlu, z wyjątkiem handlu między Państwami Członkowskimi wymienionymi w ust. 3, psy i koty muszą spełniać następujące wymogi:

a) zwierzęta starsze niż trzymiesięczne:

- w dniu ich wysyłki z gospodarstwa pochodzenia nie mogą wykazywać żadnych objawów choroby, w szczególności chorób zakaźnych charakterystycznych dla danego gatunku;
- muszą być oznakowane tatuażem, lub podlegać systemowi identyfikacji elektronicznej poprzez mikroukład wszczepiony zgodnie ze szczegółowymi przepisami ustanowionymi w ramach procedury przewidzianej w art. 26,
- po ukończeniu trzeciego miesiąca życia muszą zostać zaszczepione przeciwko wściekliznie coroczną dawką przypominającą lub, w odstępach zatwierdzonych przez Państwa Członkowskie wysyłki dla tej szczepionki, szczepionką inaktywowaną zawierającą co najmniej jedną międzynarodową jednostkę antygenową (norma Światowej Organizacji Zdrowia) mierzoną zgodnie z testem aktywności przeprowadzanym metodą opisaną w Farmakopei Europejskiej i uznaną zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Szczepienie musi być poświadczane przez urzędowego lekarza weterynarii lub przez weterynarza odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia i upoważnionego do tego celu przez właściwy organ. Świadectwo szczepienia musi zawierać nazwę szczepionki i numer jej serii (najlepiej w postaci samoprzylepnej etykiety):

- psy muszą być szczepione przeciwko nosówce psów,
- musi im towarzyszyć oddzielny paszport, pozwalający na jednoznaczne zidentyfikowanie zwierzęcia i zawierający daty szczepienia i/ lub świadectwo odpowiadające wzorowi podanemu w załączniku E, uzupełnione o następującą deklarację wypełnioną przez urzędowego lekarza weterynarii lub weterynarza odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia i upoważnionego do tego celu przez właściwy organ:

„Ja, niżej podpisany..... zaświadczam, że koty / psy objęte niniejszym zaświadczeniem spełniają wymogi art. 10 ust. 2 lit. a) i b) i ust. 3 lit. b) dyrektywy 92/65/EWG^a, oraz pochodzą z gospodarstwa, w którym w okresie ostatnich sześciu miesięcy nie odnotowano przypadków wścieklizny.

^a Niepotrzebne skreślić”

b) zwierzęta, które nie ukończyły trzeciego miesiąca życia:

- muszą spełniać wymogi określone w lit. a) tiret pierwsze i piąte
- nie mogą pochodzić z gospodarstwa, które jest przedmiotem ograniczeń dotyczących przemieszczania się zwierząt ze względu na ich zdrowotność,
- muszą przyjść na świat w gospodarstwie pochodzenia i być trzymane w zamknięciu od urodzenia.

3. Od dnia 1 lipca 1994 r. na zasadzie odstępowania od ust. 2 wprowadzenie do obrotu w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii kotów i psów niepochodzących z tych krajów podlega następującym warunkom:

a) co do zasady, psy i koty:

- (i) muszą pochodzić z zarejestrowanego gospodarstwa, przy czym jego rejestracja musi zostać zawieszona przez właściwy organ jeśli nie spełnia ono warunków przewidzianych w art. 4;
- (ii) w dniu wysyłki z danego gospodarstwa nie mogą wykazywać żadnych objawów choroby zakaźnej;
- (iii) muszą być zaopatrzone w system identyfikacji zgodnie ze szczegółowymi przepisami ustalonymi w ramach procedury przewidzianej w art. 26;
- (iv) muszą przyjść na świat w gospodarstwie pochodzenia i być trzymane w zamknięciu od urodzenia bez kontaktu z dzikimi zwierzętami, u których możliwe jest wystąpienie wścieklizny;
- (v) w przypadku psów muszą być zaszczepione przeciwko nosówce psów;
- (vi) muszą być przewożone środkiem transportu uznanym za odpowiedni do tego celu przez właściwy organ w wysyłającym Państwie Członkowskim;
- (vii) musi im towarzyszyć osobny dokument z zapisem szczepień, pozwalający na jednoznaczne zidentyfikowanie zwierzęcia i zawierający daty szczepień, oraz musi im towarzyszyć świadectwo odpowiadające wzorowi sporządzonemu zgodnie z procedurą ustaloną w art. 26 wypełnione przez urzędowego lekarza weterynarii, lub przez weterynarza odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia i upoważnionego do tego celu przez właściwy organ;

b) ponadto psy i koty:

- (i) muszą albo zostać zaszczepione przeciwko wściekliznie po ukończeniu trzeciego miesiąca życia i co najmniej na sześć miesięcy przed wysyłką, poprzez wstrzyknięcie szczepionki inaktywowanej zawierającej co najmniej jedną międzynarodową jednostkę antygenową (norma WHO) mierzoną zgodnie z

testem aktywności przeprowadzanym metodą opisaną w Farmakopei Europejskiej i uznaną zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, lub coroczną szczepionką przypominającą, w odstępach zatwierdzonych przez wysyłające Państwa Członkowskie dla tej szczepionki.

Szczepienie musi być poświadczane przez urzędowego lekarza weterynarii lub przez weterynarza odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia i upoważnionego do tego celu przez właściwy organ. Świadczenie szczepienia musi zawierać nazwę szczepionki i numer jej serii (najlepiej w postaci samoprzylepnej nalepki).

Ponadto, zwierzęta te muszą przejść po zaszczepieniu test serologiczny wskazujący przeciwciała ochronne na poziomie miana co najmniej 0,5 międzynarodowej jednostki, który to test serologiczny powinien być wykonany zgodnie z wymogami WHO. Jeśli test wykonywany jest po pierwszym szczepieniu musi odbyć się między pierwszym a trzecim miesiącem po zaszczepieniu.

- (ii) lub muszą, jeśli warunki przewidziane w (i) nie są spełnione, zostać wysłane pod nadzorem do stacji kwarantanny, zatwierdzonej przez Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia, celem odbycia sześciomiesięcznej kwarantanny.

Do dnia 1 lipca 1994 r. pozostają w mocy przepisy krajowe odnoszące się do wścieklizny, aczkolwiek ich utrzymanie nie może zagrozić zniesieniu kontroli weterynaryjnych na granicach między Państwami Członkowskimi.

4. Irlandia i Zjednoczone Królestwo mogą, bez uszczerbku dla ust. 2 i 3, utrzymać przepisy krajowe w sprawie kwarantanny dla wszystkich zwierząt mięsożernych, naczelnych, nietoperzy i innych zwierząt podatnych na wściekliznę objętych niniejszą dyrektywą, co do których nie można wykazać, że urodziły się w gospodarstwie pochodzenia i trzymano je od urodzenia w zamknięciu, aczkolwiek utrzymanie tych przepisów nie może zagrozić zniesieniu kontroli weterynaryjnych na granicach między Państwami Członkowskimi.

5. W decyzji 90/638/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 1 dodaje się tiret w brzmieniu:

„- dla programów zwalczania wścieklizny: kryteria wymienione w załączniku III”,

2. dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK III

Kryteria dla programów zwalczania wścieklizny

Programy zwalczania wścieklizny zawierają przynajmniej:

- a) kryteria wymienione w pkt. 1-7 załącznika 1;
- b) szczegółowe informacje dotyczące regionu lub regionów, w których ma się odbyć szczepienie lisów metodą doustną i naturalne granice tego przedsięwzięcia. Ten

region lub regiony musi obejmować przynajmniej 6 000 km², lub całkowity obszar Państwa Członkowskiego i może obejmować przyległe obszary państwa trzeciego;

- c) szczegółowe informacje dotyczące wykorzystywanych szczepionek, systemu dystrybucji, gęstości i częstotliwości wykładania przynęt;
- d) w miarę potrzeb, wszystkie szczegóły, koszt i cel projektów ochrony i zachowania flory i fauny podjętych przez organizacje dobrowolne na terytorium objętym takimi projektami”.

6. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji tworzy specjalny instytut celem ustanowienia kryteriów koniecznych dla normalizacji testów serologicznych i decyduje o jego obowiązkach.

7. Państwa Członkowskie zapewniają, że koszty stosowania testów serologicznych ponoszą importerzy.

8. Niniejszy artykuł, w szczególności stosowanie testów serologicznych przewidzianych w ust. 3 lit. b), zostanie poddany rewizji przed dniem 1 stycznia 1997 r. w świetle rozwoju sytuacji dotyczącej wścieklizny w Państwach Członkowskich.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że bez uszczerbku dla decyzji, jakie mają zostać podjęte przy wykonaniu art. 21 i 23, przedmiotem handlu są jedynie: nasienie, komórki jajowe i zarodki spełniające wymogi ustalone w ust. 2, 3 i 4.

2. Bez uszczerbku dla wszelkich kryteriów jakich należy spełniać przy wpisywaniu zwierząt koniowatych do ksiąg rodowodowych dla niektórych specyficznych ras, nasienie zwierząt z gatunku owiec, kóz i koni, musi:

- zostać zebrane i poddane obróbce w celu sztucznej zapłodnienia w stacji uznanej z punktu widzenia zdrowotności zgodnie z załącznikiem D rozdział I, lub w przypadku owiec i kóz, na zasadzie odstępstwa od powyższego, w gospodarstwie spełniającym wymogi dyrektywy 91/68/EWG,
- zostać pobrane od zwierząt spełniających warunki ustalone w załączniku D rozdział II (przyjęcie i rutynowe badania zwierząt)
- zostać pobrane, poddane obróbce i konserwowane zgodnie z załącznikiem D rozdział III;
- być przewożone do innego Państwa Członkowskiego wraz ze świadectwem zdrowia odpowiadającym wzorowi ustanowionemu zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

3. Komórki jajowe i zarodki zwierząt z gatunku owiec / kóz i koni oraz trzody chlewnej muszą:

- zostać pobrane przez zespół pobierający zatwierdzony przez właściwy organ Państwa Członkowskiego i poddane obróbce we właściwym laboratorium oraz pochodzić od

żeńskich dawców spełniających warunki ustalone w załączniku D rozdział IV,

- być traktowane i przechowywane zgodnie z załącznikiem D rozdział III,
- być przewożone do innego Państwa Członkowskiego wraz ze świadectwem zdrowia odpowiadającym wzorowi ustalانemu zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Nasienie użyte do zapłodnienia żeńskich dawców musi spełniać przepisy ust. 2 w przypadku owiec, kóz, i koni, oraz przepisy dyrektywy 90/429/EWG dla trzody chlewnej. Wszelkie dodatkowe gwarancje można ustalać zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

4. Przed dniem 31 grudnia 1997 r. Komisja przedłoży sprawozdanie wraz z odpowiednimi wnioskami w sprawie wdrożenia niniejszego artykułu szczególnie w świetle rozwoju naukowego i technologicznego.

Artykuł 12

1. Przepisy dotyczące kontroli ustanowionych dyrektywą 90/425/EWG obowiązują, w szczególności w odniesieniu do organizacji kontroli i jej przebiegu, w stosunku do zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków objętych niniejszą dyrektywą, którym towarzyszy świadectwo zdrowia. Inne zwierzęta muszą pochodzić z gospodarstw podlegających zasadom tej dyrektywy, jeśli chodzi o kontrole w miejscu pochodzenia i przeznaczenia.

2. Art. 10 dyrektywy 90/425/EWG stosuje się w stosunku do zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków objętych niniejszą dyrektywą.

3. Do celów handlowych, zastosowanie art. 12 dyrektywy 90/425/EWG obejmuje dodatkowo pośredników, trzymających na stałe lub okazjonalnie zwierzęta wymienione w art. 7, 9 i 10.

4. Komunikacja z miejscem przeznaczenia, jak przewidziano w art. 4 ust. 2 dyrektywy 90/425/EWG odbywa się, odnośnie do zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków, którym towarzyszy świadectwo zdrowia, zgodnie z niniejszą dyrektywą przy użyciu systemu Animo.

5. Bez uszczerbku dla szczególnych przepisów niniejszej dyrektywy, jeśli zachodzi podejrzenie, że niniejsza dyrektywa nie jest przestrzegana lub, jeśli istnieją wątpliwości co do zdrowia zwierząt, albo jakości nasienia, komórek jajowych i zarodków wymienionych w art. 1, właściwy organ przeprowadza wszelkie kontrole jakie uzna za stosowne.

6. Państwa Członkowskie podejmują odpowiednie środki administracyjne lub karne w celu karania wszelkich naruszeń niniejszej dyrektywy, szczególnie jeśli okazuje się, że sporządzone świadectwa lub dokumenty nie odpowiadają rzeczywistości stanowi zwierząt określonych w art. 1, że identyfikacja tych zwierząt, lub oznakowanie nasienia, komórek jajowych i zarodków, nie spełniają wymogów niniejszej dyrektywy, lub że zwierzęta bądź odnośne produkty nie przeszły kontroli przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 13

1. Handel zwierzętami z gatunków podatnych na choroby wymienione w załączniku A lub na choroby wymienione w załączniku B, jeśli Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia

stosuje gwarancje przewidziane w art. 14 i 15, oraz handel nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami tych zwierząt wysyłanych do i z jednostek, instytutów i ośrodków, podlega obowiązkowi okazania dokumentu przewozowego odpowiadającego wzorowi podanemu w załączniku E. Dokument ten, który musi być wypełniony przez weterynarza odpowiedzialnego za ową jednostkę, instytut, lub ośrodek pochodzenia, musi stwierdzać, że zwierzęta, nasienie, komórki jajowe lub zarodki pochodzą z jednostki, instytutu, lub ośrodka zatwierdzonego zgodnie z załącznikiem C i muszą im towarzyszyć podczas transportu.

2. a) Aby uzyskać zatwierdzenie, jednostka, instytut lub ośrodek przedkłada właściwemu organowi w danym Państwie Członkowskim wszelkie stosowne dokumenty towarzyszące odnoszące się do wymogów zawartych w załączniku C odnośnie chorób podlegających obowiązkowi zgłoszenia.
- b) Po otrzymaniu akt dotyczących wniosku o zatwierdzenie, lub odnowienie zatwierdzenia, właściwy organ bada je w świetle informacji jakie zawierają i, w miarę potrzeb, wyników testów przeprowadzanych na miejscu.
- c) Właściwy organ wycofuje zgodę na zatwierdzenie zgodnie z pkt. 3 załącznika C.
- d) Każde Państwo Członkowskie przesyła do Komisji wykaz zatwierdzonych jednostek, instytutów i ośrodków, wraz ze wszelkimi zmianami dokonanymi w tym wykazie. Komisja przekazuje te informacje innym Państwom Członkowskim.

Artykuł 14

1. Jeśli Państwo Członkowskie sporządza lub sporządziło, bezpośrednio lub poprzez hodowców, dobrowolny lub obowiązkowy program zwalczania lub monitorowania jednej z chorób określonej w załączniku B, może ono przedstawić ten program Komisji, podając w szczególności:

- rozmieszczenie choroby na jego terytorium
- czy choroba ta podlega obowiązkowi zgłoszenia
- powody przedsięwzięcia takiego programu, z uwzględnieniem jego efektywności pod względem kosztów i znaczenia choroby,
- obszar geograficzny, na którym program ma być wprowadzany,
- kategorie statusu stosowane wobec placówek, wymogi dla każdego gatunku wprowadzanego do gospodarstwa i procedury wykorzystywane przy wykonywaniu testów,
- procedury monitorowania programu łącznie z zaangażowaniem hodowców we wdrażanie programów zwalczania lub monitorowania choroby,
- działania jakie należy podjąć jeżeli, z jakichś względów, gospodarstwo straci swój status,
- niedyskryminacyjny charakter handlu na terytorium zainteresowanego Państwa Członkowskiego w odniesieniu do handlu wewnątrzspółnotowego.

2. Komisja bada programy przedstawione przez Państwa Członkowskie. Programy mogą być zatwierdzone w ramach procedury przewidzianej w art. 26 zgodnie z kryteriami ustalonymi w ust. 1. W ramach tej samej procedury dodatkowe gwarancje, ogólne lub ograniczone, które mogą być wymagane w handlu, zostają określone w tym samym czasie lub najpóźniej trzy miesiące po przedstawieniu programów. Gwarancje te nie mogą przekraczać gwarancji jakie stosuje u siebie Państwo Członkowskie.

3. Programy przedłożone przez Państwa Członkowskie mogą być zmieniane lub uzupełniane zgodnie z procedurą ustaloną w art. 26. Zgodnie z tą samą procedurą, można wprowadzać poprawki do gwarancji wymienionych w ust. 2.

Artykuł 15

1. Jeśli Państwo Członkowskie uznaje, że jego terytorium, lub część jego terytorium, jest wolne od jednej z chorób wymienionych w załączniku B, na którą podatne są zwierzęta objęte niniejszą dyrektywą, przedstawia Komisji odpowiednią dokumentację dodatkową, podającą w szczególności:

- charakter choroby oraz historię jej występowania na swoim terytorium,
- wyniki testów kontrolnych opartych o badania serologiczne, mikrobiologiczne, patologiczne lub epidemiologiczne,
- okres czasu, w którym choroba podlegała zgłoszeniu do właściwych władz
- okres czasu, w którym przeprowadzano kontrole
- jeśli dotyczy, okres czasu, w którym zakazano szczepień przeciwko tej chorobie oraz obszar geograficzny objęty zakazem,
- uzgodnienia dotyczące sprawdzenia braku występowania choroby.

2. Komisja bada dokumentację przewidzianą w ust. 1 i przedstawia Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu decyzję zatwierdzającą lub odrzucającą plan przedstawiony przez Państwo Członkowskie. Jeśli plan zostanie przyjęty, dodatkowe gwarancje, ogólne lub konkretne, które mogą być wymagane w handlu, zostaną określone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26. Nie mogą one przekraczać gwarancji jakie Państwo Członkowskie wprowadza u siebie.

Do czasu podjęcia decyzji, zainteresowane Państwo Członkowskie może utrzymać w swoich transakcjach handlowych stosowne warunki konieczne dla utrzymania swojego statusu.

3. Zainteresowane Państwo Członkowskie notyfikuje Komisji wszelkie zmiany w danych szczegółowych określonych w ust. 1. Gwarancje określone zgodnie z ustaleniami ust. 2 mogą, w świetle takiej notyfikacji, ulegać zmianom, lub zostać wycofane zgodnie z procedurą określoną w art. 26.

ROZDZIAŁ III

Przepisy mające zastosowanie w przywozie do Wspólnoty

Artykuł 16

Warunki obowiązujące w przywozie zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków objętych niniejszą dyrektywą muszą być co najmniej równoważne warunkom ustalonym w rozdziale II.

Artykuł 17

1. W celu jednolitego stosowania art. 16 stosuje się przepisy zawarte w kolejnych ustępach.

2. Jedynie zwierzęta, nasienie, komórki jajowe i zarodki wymienione w art. 1 i spełniające następujące wymogi mogą być przywożone do Wspólnoty:

- a) muszą pochodzić z państwa trzeciego znajdującego się w wykazie, sporządzonym zgodnie z ust. 3 lit. a);
- b) musi towarzyszyć im świadectwo zdrowia odpowiadające wzorowi, który sporządza się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, podpisane przez właściwy organ w kraju wywozu i zaświadczające że zwierzęta, nasienie, komórki jajowe i zarodki spełniają warunki dodatkowe lub oferują równoważne gwarancje określone w ust. 4 i pochodzą w zatwierdzonych ośrodków, jednostek, instytutów i ośrodków lub punktów poboru oferujących takie gwarancje.

3. Zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ustala się, co następuje:

- a) bez uszczerbku dla wykazu przewidzianego w art. 6 część A ust. 1 lit. e) tymczasowy wykaz państw trzecich lub części państw trzecich będących w stanie zapewnić Państwa Członkowskie i Komisję, przed datą ustaloną w art. 29, o gwarancjach równoważnych gwarancjom przewidzianym w rozdziale II, oraz wykaz punktów poboru, dla których są w stanie udzielić takich gwarancji.

Tymczasowy wykaz sporządzany jest na podstawie wykazu zakładów zatwierdzonych i kontrolowanych przez właściwe władze po uprzednim sprawdzeniu przez Komisję, że zakłady te przestrzegają zasad i ogólnych przepisów ustanowionych w niniejszej dyrektywie;

- b) uaktualnienia do takiego wykazu dokonywane w świetle kontroli przewidzianych w ust. 4;
- c) szczególne warunki zdrowia zwierząt – w szczególności w celu ochrony Wspólnoty przed niektórymi chorobami egzotycznymi – lub gwarancje równoważne gwarancjom przewidzianym w niniejszej dyrektywie.

Szczególne wymogi i równoważne gwarancje ustalone dla państw trzecich nie mogą być bardziej przywilejowane niż te przewidziane w rozdziale II.

4. Wykaz przewidziany w ust. 3 może obejmować jedynie te państwa trzecie, lub części państw trzecich:

- a) z których przywóz nie jest zakazany:
- na skutek występowania jednej z chorób określonych w załączniku A, lub jakiegokolwiek innej choroby egzotycznej we Wspólnocie,
  - na podstawie art. 6, 7 i 14 dyrektywy 72/462/EWG i art. 17 dyrektywy 91/495/EWG oraz dyrektywy 71/118/EWG¹⁹, lub w przypadku innych zwierząt objętych niniejszą dyrektywą zgodnie z decyzją podjętą w ramach procedury przewidzianej w art. 26 z uwzględnieniem ich stanu zdrowia;
- b) które z uwagi na swoje ustawodawstwo oraz organizację służb weterynaryjnych i inspekcji i nadzór, jakiemu są poddane, zostały uznane zgodnie z art. 3 ust. 2 dyrektywy 72/462/EWG za zdolne do zagwarantowania wprowadzenia w życie obowiązującego w nich ustawodawstwa;
- c) w których służby weterynaryjne są w stanie zagwarantować, że wymogi sanitarne, przynajmniej równoważne tym ustalonym w rozdział II, są przestrzegane.

5. Eksperci z Komisji oraz z Państw Członkowskich przeprowadzą szereg inspekcji na miejscu w celu zweryfikowania, czy gwarancje udzielone przez państwo trzecie w odniesieniu do warunków produkcji i wprowadzenia do obrotu można uznać za równoważne w stosunku do tych stosowanych we Wspólnocie.

Eksperci z Państw Członkowskich odpowiedzialnych za te inspekcje są powoływani przez Komisję stanowiącą na wniosek Państw Członkowskich.

Inspekcje są wykonywane w imieniu Wspólnoty, która ponosi koszty związane z wszelkimi związanymi z tym wydatkami.

6. Do czasu zorganizowania inspekcji określonych w ust. 5 nadal obowiązują przepisy krajowe mające zastosowanie do inspekcji w państwach trzecich, z zastrzeżeniem powiadamiania poprzez Stały Komitet Weterynaryjny o wszelkich przypadkach nieprzestrzegania gwarancji zaoferowanych zgodnie z ust. 3, na jakie natrafiono podczas takich inspekcji.

Artykuł 18

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że zwierzęta, nasienia, komórki jajowe i zarodki objęte niniejszą dyrektywą są przywożone do Wspólnoty jedynie wówczas, gdy:

- towarzyszy im świadectwo sporządzone przez urzędowego lekarza weterynarii.

Wzór świadectwa sporządza się, zależnie od gatunku, zgodnie z procedurą ustaloną w art. 26,

- przeszły z wynikiem pozytywnym kontrole wymagane dyrektywami 90/675/EWG i 91/496/EWG²⁰,

---

¹⁹ Dyrektywa Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu świeżego mięsa drobiowego (Dz.U. nr L 55 z 8.03.1971, str. 23). Ostatnio zmieniona dyrektywą 90/654/EWG (Dz.U. nr L 353 z 17.12.1990, str. 48).

²⁰ Dyrektywa Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli

- przeszły, przed wysyłką na terytorium Wspólnoty, kontrolę przeprowadzoną przez urzędowego lekarza weterynarii w celu zagwarantowania, że warunki przewozu określone w dyrektywie 91/628/EWG²¹ zostały spełnione, w szczególności w odniesieniu do pojenia i karmienia,
- w przypadku zwierząt określonych w art. 5-10, przeszły kwarantannę zanim zostały umieszczone na rynku, zgodnie ze szczegółowymi przepisami ustanawianymi zgodnie z procedurą ustaloną w art. 26.

2. Do czasu ustanowienia szczególnych przepisów dla wykonania niniejszego artykułu nadal obowiązują przepisy krajowe mające zastosowanie wobec przywozu z państw trzecich, dla których takie wymogi nie zostały przyjęte na poziomie wspólnotowym, pod warunkiem, że nie są bardziej preferencyjne niż przepisy określone w rozdział II.

Artykuł 19

Następujące kwestie uzgadnia się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26:

- a) szczególne wymogi w zakresie zdrowia zwierząt obowiązujące w przywozie do Wspólnoty, charakter i treść dokumentów towarzyszących dla zwierząt przeznaczonych do ogrodów zoologicznych, cyrków, parków rozrywki lub laboratoriów eksperymentalnych, w zależności od gatunku;
- b) dodatkowe gwarancje oprócz tych już przewidzianych w odniesieniu do różnych gatunków zwierząt objętych niniejszą dyrektywą, w celu ochrony odnośnych gatunków we Wspólnocie.

Artykuł 20

Zasady i przepisy ustanowione w dyrektywie 90/675/EWG stosuje się w szczególności w odniesieniu do organizacji kontroli i następstw kontroli, które mają być przeprowadzone przez Państwa Członkowskie oraz środków ochronnych, które należy wprowadzić.

Do czasu wprowadzenia w życie decyzji przewidzianych w art. 8 ust. 3 i art. 30 dyrektywy 91/496/EWG, stosuje się nadal odpowiednie przepisy krajowe w celu stosowania art. 8 ust. 1 i art. 2 wyżej wymienionej dyrektywy, bez uszczerbku dla zgodności z przepisami i zasadami określonymi w akapicie pierwszym niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ IV

Wspólne przepisy końcowe

Artykuł 21

Wszelkie wzory świadectw obowiązujących w handlu i warunkach sanitarnych zwierząt, jakie muszą być spełnione, aby umożliwić handel zwierzętami, nasieniem, komórkami jajowymi i

---

weterynaryjnej zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich oraz zmieniająca dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 56).

²¹ Dyrektywa Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i zmieniająca dyrektywy 90/425/EWG oraz 91/496/EWG (Dz.U. nr L 340 z 11.12.1991, str. 17).

zarodkami innymi niż te objęte art. 5-11 ustala się, w miarę potrzeb, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Artykuł 22

Załączniki do niniejszej dyrektywy ulegają zmianom, jeśli zachodzi taka potrzeba, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Artykuł 23

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26 można ustanowić specjalne wymogi, jeśli to konieczne, na zasadzie odstępstwa od art. 6 część A ust. 1 lit. e) oraz od rozdziału II, dla przemieszczania się zwierząt należących do cyrków i wesołych miasteczek oraz dla handlu zwierzętami, nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami przeznaczonymi dla ogrodów zoologicznych.

Artykuł 24

1. Państwa Członkowskie są upoważnione do uzależnienia wwozu na ich terytorium zwierząt (łącznie z ptakami żyjącymi w klatkach), nasienia, komórek jajowych i zarodków określonych w niniejszej dyrektywie, które były transportowane przez terytorium państwa trzeciego od wystawienia świadectwa zdrowia, poświadczającego zgodność z wymogami niniejszej dyrektywy.

2. Państwa Członkowskie uciekające się do możliwości ustanowionej w ust. 1 powiadamiają o tym Komisję i inne Państwa Członkowskie wchodzące w skład Stałego Komitetu Weterynaryjnego.

Artykuł 25

W załączniku A do dyrektywy 90/425/EWG dodaje się, co następuje:

„Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych warunkami zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG (Dz.U. nr L 268 z 14.09.1992, str. 54.)”.

Artykuł 26

Jeśli dokonuje się odniesienia do procedury przewidzianej w niniejszym artykule, Stały Komitet Weterynaryjny utworzony na mocy decyzji 68/361/EWG²² działa w poszanowaniu przepisów ustanowionych w art. 17 dyrektywy 89/662/EWG.

Artykuł 27

Państwa Członkowskie wprowadzające w życie alternatywny system kontroli zapewniający gwarancje równoważne gwarancjom ustalonym w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do przemieszczania się na ich terytorium zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków,

---

²² Dz.U. nr L 255 z 18.10.1968, str. 23.

objętych niniejszą dyrektywą, mogą na zasadzie wzajemności zezwalać na odstępstwa od art. 6 część A ust. 1 lit. f), art. 8 lit. b) i art. 11 ust. 1 lit. d).

Artykuł 28

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26 można przyjmować środki przejściowe przez okres trzech lat celem ułatwienia przejścia na nowe ustalenia określone w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 29

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed 1 stycznia 1994 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

3. Ustalenie ostatecznego terminu na transpozycję do prawa krajowego na dzień 1 stycznia 1994 r. pozostaje bez uszczerbku dla zniesienia kontroli weterynaryjnych na granicach przewidzianego w dyrektywie 89/662/EWG oraz w dyrektywie 90/425/EWG.

Artykuł 30

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 lipca 1992 r.

W imieniu Rady

J. GUMMER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

**CHOROBY PODLEGAJĄCE OBOWIĄZKOWI ZGŁOSZENIA W KONTEKŚCIE
NINIEJSZEJ DYREKTYWY^a**

Choroby	Gatunki, których dotyczy choroba
Rzekomy pomór drobiu, influenza drobiu	Ptaki
Choroba papuzia	Zwierzęta z rodzaju papugowych
Zgnilec amerykański	Pszczoły
Pryszczyca	Przeżuwacze
Brucelloza (<i>Brucella</i> ssp.)	
Gruźlica	
Klasyczny pomór świń	Świniowate
Afrykański pomór świń	
Pryszczyca	
Wścieklizna ^b	Wszystkie podatne gatunki

^a Z zastrzeżeniem chorób podlegających obowiązkowi zgłoszenia w załączniku I do dyrektywy 82/894/EWG.

^b Zgodnie z art. 2 dyrektywy 89/455/EWG

ZAŁĄCZNIK B

**WYKAZ CHORÓB, DLA KTÓRYCH PROGRAMY KRAJOWE MOGĄ BYĆ
UZNANE ZGODNIE Z NINIEJSZĄ DYREKTYWĄ,**

Norki	Wirusowe zapalenie jelit
	Choroba Aleucka
Pszczoly	Zgnilec europejski
	Waroza i choroba roztoczowa
Małpy człekokształtne i zwierzęta kotowate	Gruźlica
Przeżuwacze	Gruźlica
zwierzęta zającowate	Myksomatoza królików
	Wirusowa choroba krwotoczna
	Tularemia

ZAŁĄCZNIK C

WARUNKI REGULUJĄCE ZATWIERDZANIE JEDNOSTEK, INSTYTUTÓW LUB OŚRODKÓW

1. Aby uzyskać urzędowe zatwierdzenie na mocy z art. 13 ust. 2 niniejszej dyrektywy, jednostka, instytut lub ośrodek, w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c), muszą:
  - a) być wyraźnie ogrodzone i odizolowane od otoczenia;
  - b) być usytuowane w bezpiecznej odległości od zakładów rolniczych, których status zdrowotny może być zagrożony w związku z obecnością zatwierdzonych instytucji, instytutów lub ośrodków;
  - c) pozostawać pod nadzorem weterynarza²³, monitorującego zwierzęta, które zawsze można złapać, zamknąć oraz umieścić w klatce;
  - d) posiadać właściwe pomieszczenia przeznaczone do kwarantanny;
  - e) posiadać jedno lub więcej odpowiednich pomieszczeń do przeprowadzania badań pośmiertnych;
  - f) być wolne od chorób wymienionych w załączniku A i, w odniesieniu do chorób objętych w danym kraju programem na podstawie art. 14, chorób wymienionych w załączniku B;
  - g) prowadzić bieżący rejestr zawierający:
    - ilość zwierząt, każdego gatunku znajdujących się w zakładzie, z informacją o ich wieku,
    - ilość zwierząt przybywających do zakładu lub opuszczających go, wraz z informacją o warunkach transportu i zdrowiu zwierząt,
    - obserwacje poczynione podczas przeprowadzania kwarantanny,
    - wyniki regularnych badań wydaliny,
    - wyniki badań krwi lub innych badań diagnostycznych,
    - przypadki zachorowań i, jeśli to konieczne, zastosowane leczenie,
    - wyniki badania sekcyjnego jakiegokolwiek zwierzęcia, które pada w zakładzie, włączając w to zwierzęta urodzone martwo;
  - h) posiadać obiekty do właściwego usuwania ciał zwierząt, padłych z powodu choroby;

---

²³ Odpowiedzialnego za rutynowe przestrzeganie warunków zdrowia zwierząt ustalonych w niniejszej dyrektywie.

- i) być monitorowane przez urzędowego lekarza weterynarii, który musi przeprowadzić przynajmniej dwie kontrole sprawdzające stan zdrowia zwierząt w ciągu roku.

Kontrole stanu zdrowia zwierząt muszą obejmować co najmniej:

- jedną inspekcję wszystkich zwierząt w zakładzie,
- pobranie reprezentatywnych próbek od wszystkich zwierząt podatnych na choroby wymienione w załączniku A i B²⁴ albo wykrycie tych chorób innymi metodami. Próbki te muszą zostać zanalizowane przez zatwierdzone laboratoria w celu określenia czy zawierają czynniki chorobowe wywołujące choroby u każdego z gatunków zwierząt wymienionych w załączniku A. Próbki muszą być pobierane przez cały rok.

Wyniki testów laboratoryjnych przeprowadzonych na próbkach pobranych podczas kontroli stanu zdrowia zwierząt nie mogą wykazać obecności wspomnianych zarazków chorobotwórczych;

- sprawdzanie obowiązkowo prowadzonych rejestrów

2. Zgoda na zatwierdzenie zostaje utrzymana, jeśli spełniane są następujące wymogi:

- a) zwierzęta wprowadzone do zakładu muszą pochodzić z innej zatwierdzonej jednostki, instytutu, lub ośrodka;
- b) jeśli zwierzęta objęte dyrektywą 64/432/EWG są trzymane w zatwierdzonej jednostce, instytucie lub ośrodku, mogą one opuścić zakład tylko pod urzędową kontrolą;
- c) kontrole stanu zdrowia w zatwierdzonej jednostce, instytucie lub ośrodku muszą być dokonywane dwa razy w roku, zgodnie z pkt. 1 lit. h) niniejszego załącznika;
- d) wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych na pobranych próbkach nie mogą wykazać śladów czynników chorobowych wywołujących choroby wymienione w załączniku A i B²⁴;
- e) o wszelkich podejrzanych przypadkach zwierząt, lub jakichkolwiek innych objawach sugerujących, że zwierzęta zaraziły się jedną lub kilkoma chorobami wymienionymi w załącznikach A i B²⁴, niezwłocznie powiadamia się właściwy organ.

3. Zatwierdzenie może być zawieszony, przywrócony albo wycofany w następujących okolicznościach:

- a) po otrzymaniu powiadomienia, w rozumieniu pkt. 2 lit. d) niniejszego załącznika, właściwy organ może tymczasowo zawiesić zatwierdzenie już zatwierdzonej jednostki, instytutu lub ośrodka;

---

²⁴ W stopniu, w jakim każda z tych chorób podlegających obowiązkowi zgłoszenia w danym Państwie Członkowskim.

- b) gdy próbka pobrana od podejrzanego o chorobę zwierzęcia została przekazana do zatwierzonego laboratorium w celu zbadania na obecność podejrzanego czynnika chorobotwórczego. O wynikach testu natychmiast powiadamia się właściwy organ;
- c) gdy właściwy departament zostanie poinformowany o podejrzeniu wystąpienia jednej z chorób wymienionych w załącznikach A i B²⁵, podejmuje on takie działania, w odniesieniu do testów laboratoryjnych, badań epizootycznych, środków podjętych w celu zwalczania choroby oraz wycofania zatwierdzenia, jak gdyby choroba ta została zgłoszona, zgodnie z niniejszą dyrektywą regulującą środki jakie mają zostać podjęte w tej dziedzinie przeciwko chorobie oraz handlu zwierzętami;
- d) jeśli wyniki testu nie wykazują obecności wspomnianych czynników chorobotwórczych urządowy departament przywraca zatwierdzenie;
- e) jednostka, instytut lub ośrodek zostają ponownie zatwierdzone tylko wówczas, gdy po wyeliminowaniu źródeł zakażenia ponownie zostaną spełnione warunki ustanowione w pkt. 1 niniejszego załącznika, z wyjątkiem pkt. 1 lit. f);
- f) właściwy organ powiadamia Komisję o zawieszeniu, przywróceniu lub wycofaniu zatwierdzenia.

---

²⁵ W stopniu, w jakim każda z tych chorób podlega obowiązkowi zgłoszenia w danym Państwie Członkowskim.

ZAŁĄCZNIK D

ROZDZIAŁ I

I. *Warunki regulujące zatwierdzenie punktów pobierania nasienia*

Punkty pobierania nasienia muszą:

1. znajdować się pod nadzorem „lekarz weterynarii punktu”;
2. posiadać różne i fizycznie oddzielone pomieszczenia dla:
  - przebywania i odizolowania zwierząt,
  - pobierania nasienia,
  - czyszczenia i dezynfekcji sprzętu,
  - przetwarzania nasienia,
  - przechowywania nasienia;
3. być tak zbudowane lub izolowane aby nie dopuścić do kontaktów ze zwierzętami spoza punktu;
4. posiadać pomieszczenia takie jak opisano w pkt. 2, łatwe do czyszczenia i dezynfekcji,

II. *Warunki nadzoru nad punktami pobierania nasienia*

Punkty pobierania nasienia, muszą:

1. być monitorowane w celu zagwarantowania, że znajdują się tam wyłącznie zwierzęta, od których jest pobierane nasienie. Jednakże inne zwierzęta domowe mogą pozostawać w punkcie, pod warunkiem, że spełniają ogólne warunki wyszczególnione poniżej,
2. być monitorowane w celu zagwarantowania, że przechowuje się rejestr zawierający informacje o:
  - tożsamości zwierząt przebywających w stacji,
  - wszystkich przypadkach przemieszczania zwierząt (przybyciu do i opuszczeniu stacji),
  - przeprowadzonych kontrolach stanu zdrowia,
  - historii zdrowia,
  - miejscu przeznaczenia nasienia,

- przechowywaniu nasienia;
3. być podawane inspekcji, co najmniej dwa razy w roku, przez urzędowego lekarza weterynarii aby spełnić warunki przestrzegania warunków zatwierdzenia i nadzoru;
  4. zatrudniać kompetentny personel, który został odpowiednio przeszkolony w technikach dezynfekcji i higieny, tak aby nie dopuścić do rozprzestrzeniania się choroby;
  5. być monitorowane w celu zapewnienia, że:
    - pobieranie, przetwarzanie i przechowywanie nasienia jest dokonywane tylko w pomieszczeniach do tego celu przeznaczonych,
    - wszystkie przybory mające kontakt z nasieniem lub zwierzęciem dawcą, podczas pobierania lub obróbki, są prawidłowo dezynfekowane lub sterylizowane przed każdorazowym użyciem,
    - każdy pojemnik służący do przechowywania lub transportu nasienia jest dezynfekowany lub sterylizowany przed użyciem,
  6. zagwarantować używanie:
    - produktów pochodzenia zwierzęcego wykorzystywanych przy przetwarzaniu nasienia (dodatki lub rozcieńczalniki), nie stanowiących zagrożenia dla zdrowia, lub poddanych uprzednio przetworzeniu w celu wykluczenia takiego zagrożenia,
    - czynnika zamrażającego, który nie był poprzednio używany do innych produktów pochodzenia zwierzęcego;
  7. zapewnić, że każda ilość nasienia jest odpowiednio oznakowana w taki sposób, aby można było ustalić datę pobrania, rasę i tożsamość zwierzęcia dawcy, jak również nazwę uznanej stacji, która dokonała pobrania nasienia.

ROZDZIAŁ II

Warunki stosowane w punktach pobierania nasienia

Wymagania odnosząc się do przyjęcia męskich dawców

A. OGIERY

Jedynie ogiery, które zdaniem urzędowego lekarza weterynarii spełniają następujące wymagania, mogą być wykorzystane do pobierania nasienia:

1. muszą być w dobrym stanie zdrowia w czasie pobierania nasienia;

2. muszą spełniać wymogi dyrektywy 90/426/EWG i pochodzić z gospodarstwa, które także spełnia te wymogi;
3. w ciągu 60 dni przed pierwszym pobraniem nasienia muszą przejść, z wynikami ujemnymi, następujące testy:
  - a) wykrywające niedokrwistość zakaźną koni, test immunodyfuzji w żelu agarowym, zwany „testem Cogginsa”;
  - b) wykrywający wirusowe zapalenie tętnic koni, test seroneutralizacyjny (rozcieńczenie surowicy $< \frac{1}{4}$), uzupełniony, w przypadku otrzymania wyniku pozytywnego, o badanie wirusologiczne całkowitej objętości nasienia z wynikiem ujemnym;
  - c) wykrywający zakaźne zapalenia macicy u klaczy, poprzez wyizolowanie drobnoustroju chorobotwórczego *Taylorella equigenitalis*, przynajmniej test z próbek pobranych z cewki moczowej i płynu przedejakulacyjnego.

Wyniki tych testów muszą być poświadczone przez laboratorium uznane przez właściwy organ.

W okresie wymienionym w pkt. 3 akapit pierwszy powyżej, i podczas okresu pobierania nasienia, ogiery nie mogą być wykorzystywane do krycia naturalnego.

B. OWCE I KOZY

1. Jedynie owce i kozy z ośrodków lub gospodarstw, które zdaniem urzędowego lekarza weterynarii spełniają następujące wymagania, mogą być wykorzystane do pobierania nasienia:
  - a) są w dobrym stanie zdrowia w dniu pobierania nasienia;
  - b) spełniają wymogi ustalone w art. 4, 5 i 6 dyrektywy 91/68/EWG w sprawie handlu wewnątrz Wspólnoty.

Dodatkowo, zwierzęta dawcy muszą przejść, w okresie trzydziestu dni przed pobraniem nasienia, z ujemnymi wynikami:

- test wykrywający brucelozę kóz i owiec (*B. melitensis*) zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 91/68/EWG,
  - test na zakaźne zapalenie najądrzy (*B. ovis*) zgodnie z załącznikiem D do dyrektywy 91/68/EWG,
  - test na wykrycie wirusa choroby granicznej;
- c) przeszły odpowiednie testy lub kontrole opracowane w celu zapewnienia zgodności z wymogami wymienionymi w lit. a) i b) powyżej.
2. Testy określone w pkt. 1, muszą być wykonywane przez laboratorium

zatwierdzone przez Państwo Członkowskie.

- C. Jeśli jakiegokolwiek testy wymienione w załącznikach A i B wypadną dodatnio, zwierzę musi zostać odizolowane, a nasienie pobrane od niego od czasu ostatniego testu z wynikiem ujemnym, nie może być wprowadzone do obrotu. To samo dotyczy nasienia pobranego od innych zwierząt w gospodarstwie lub w stacji pobierania nasienia od dnia, w którym przeprowadzono test z wynikiem pozytywnym. Nie można wznowić handlu aż do momentu przywrócenia normalnego statusu zdrowotnego punktu.

ROZDZIAŁ III

Warunki stosowane w odniesieniu do nasienia, komórek jajowych i zarodków

Nasienie, komórki jajowe i zarodki muszą być pobierane, przetwarzane, przepłukiwane i konserwowane przy użyciu produktu biologicznego wolnego od żywych drobnoustrojów zgodnie z następującymi zasadami:

- a) przepłukiwanie komórek jajowych i zarodków musi być wykonywane zgodnie z art. 11 ust. 3 niniejszej dyrektywy. Ich warstwa przejrzysta musi pozostać nietknięta przed i po przepłukaniu. W tym samym czasie można przepłukiwać jedynie komórki jajowe i zarodki pochodzące od tego samego dawcy. Po przepłukaniu warstwa przejrzysta każdej komórki jajowej lub zarodka musi być sprawdzona na całej jej powierzchni w przynajmniej 50-krotnym powiększeniu i fakt, że nie jest uszkodzona, jak również, że jest wolna od przylegających do niej ciał obcych, musi zostać potwierdzony;
- b) środki i roztwory użyte do pobierania, zamrażania i konserwacji komórek jajowych i zarodków muszą być wysterylizowane zgodnie z zatwierdzonymi metodami, ustanowionymi w art. 11 ust. 3, i należy się z nimi obchodzić w taki sposób, aby pozostały sterylne. Do środków służących do pobierania, przepłukiwania i konserwacji komórek jajowych, zarodków oraz rozcieńczalników nasienia trzeba dodać antybiotyki, zgodnie ze szczegółowymi zasadami ustalonymi w ramach procedury przewidzianej w art. 26;
- c) wszystkie materiały użyte do pobierania, posługiwania się, zamrażania i konserwacji jajeczek lub zarodków muszą być sterylizowane przed użyciem;
- d) musiały być one uprzednio poddane, zgodnie z art. 11 ust. 2, dodatkowym testom, ustalonym zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, w szczególności dotyczącym płynów do pobierania i przepłukiwania, tak aby upewnić się, że nie zawierają one żadnych czynników chorobotwórczych;
- e) muszą być trzymane w sterylnych pojemnikach (ampułki, słomki, należycie oznaczone w celu zidentyfikowania metodą ustalaną zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26):
  - zawierających jedynie produkty pochodzące od jednego dawcy męskiego lub jednego dawcy żeńskiego,
  - zapieczętowane w momencie zamrażania w alkoholu lub w świeżym ciekłym azocie i opatrzone etykietką,

oraz umieszczone w wysterylizowanych pojemnikach z ciekłym azotem, które nie stwarzają zagrożenia zanieczyszczenia produktów;

- f) muszą być przechowywane w zatwierdzonych warunkach przez okres minimum 30 dni przed wysyłką;
- g) muszą być przewożone w kolbach, wyczyszczonych, odkażonych lub wysterylizowanych przed użyciem.

ROZDZIAŁ IV

Żeńscy dawcy

Samice mogą być wykorzystywane do pobierania zarodków lub komórek jajowych tylko wówczas, gdy zdaniem urzędowego lekarza weterynarii, spełnione zostaną wymagania zawarte w stosownych dyrektywach w sprawie handlu wewnątrzspółnotowego zwierzętami żywymi do celów hodowli i produkcji dla danej rasy, mianowicie w dyrektywie 64/432/EWG dla trzody chlewnej, w dyrektywie 90/426/EWG dla koni i w dyrektywie 91/68/EWG dla owiec i kóz, oraz wówczas, gdy pochodzą ze stada, które także spełnia wspomniane wymagania.

ZAŁĄCZNIK E

ŚWIADECTWO

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

1. Wysyłający (pełna nazwa i adres)	<p style="text-align: center;">ŚWIADECTWO ZDROWIA</p> <p style="text-align: center;">nr ORYGINAŁ^a</p> 2. Państwo Członkowskie pochodzenia
3. Odbiorca (pełna nazwa i adres)	4. WŁAŚCIWY ORGAN
	5. Adres <ul style="list-style-type: none"> - gospodarstwa pochodzenia lub urzędowo zatwierdzonej instytucji, instytutu lub ośrodka pochodzenia^b - gospodarstwa lub kupca przeznaczenia, lub oficjalnie zatwierdzonych jednostki, instytutu lub ośrodka pochodzenia^b
6. Miejsce załadunku	
7. Środek transportu	
8. Gatunek	
9. Liczba zwierząt/ uli/ lub królowych (z pomocnicami) ^b	
10. Identyfikacja serii	
11. POŚWIADCZENIE ZDROWOTNOŚCI ^c	
Sporządzono w ....., dnia ..... Podpis:	
<p style="text-align: right;">Nazwisko drukowanymi literami:</p>	
<p style="text-align: right;">Tytuł i stanowisko:</p>	

^a Dla każdej przesyłki należy dostarczyć oddzielne świadectwo i oryginał musi towarzyszyć przesyłce do końcowego miejsca przeznaczenia, okres ważności świadectwa wynosi 10 dni.

^b Niepotrzebne skreślić.

^c Wypełnić zgodnie z art. 5-11 dyrektywy 92/65/EWG w ciągu 24 godzin przed załadowaniem zwierząt.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 6 kwietnia 1995 roku

nowelizująca załączniki C i D Dyrektywy Rady 92/65/EWG określającej wymagania zdrowotne zwierząt obowiązuje w handlu i przywozie do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków, które nie podlegają wymaganiom zdrowotnym zwierząt ustanowionym w specjalnych przepisach Wspólnoty wymienionych w Załączniku A (I) do Dyrektywy 90/425/EWG

(95/176/EWG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat powołujący do życia Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Dyrektywę Rady 92/65/EC z dnia 13 lipca 1992 roku określającą wymagania zdrowotne zwierząt obowiązuje w handlu i przywozie do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków, które podlegają wymaganiom zdrowotnym zwierząt ustanowionym w specjalnych przepisach Wspólnoty wymienionych w Załączniku A (I) do Dyrektywy 90/425/EWG¹, ostatnio znowelizowaną Traktatem Akcesyjnym Austrii, Finlandii i Szwecji, a w szczególności zawarty w niej Artykuł 22,

zważywszy, że w warunkach określających zatwierdzenie instytutów, ośrodków lub instytucji, jeśli utrzymują one zwierzęta przeznaczone dla laboratoriów eksperymentalnych, powinno być zawarte odniesienie do Dyrektywy Rady 86/609/EWG z dnia 24 listopada 1986 roku o zbliżeniu ustaw, rozporządzeń i przepisów wykonawczych Państw Członkowskich dotyczących ochrony zwierząt używanych do celów eksperymentalnych i dla innych celów naukowych² aby ujednolicić te warunki w samej Wspólnocie i dla krajów trzecich;

zważywszy, że pewne zmiany natury technicznej są niezbędne w przepisach dotyczących zatwierdzania i nadzoru nad centrami pozyskiwania, przy przyjmowaniu do nich ogierów oraz w wymaganiach dotyczących nasienia, komórek jajowych i zarodków;

zważywszy, że konieczne jest zastąpienie Rozdziałów I, II, A, C, III i IV Załącznika D;

zważywszy, że postanowienia niniejszej Decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym Dyrektywa 92/65/EWG jest zmieniona jak następuje:

---

¹ Dz. Nr 268, 14.9.1992, str.54.

² Dz. Nr L 358, 18.12.1986, str.1.

1. W załączniku C ust. 1 zostaje dodany następujący punkt:
„(j) jeśli trzyma zwierzęta przeznaczone dla laboratoriów eksperymentalnych zgadzać się z postanowieniami Artykułu 5 Dyrektywy Rady 86/609/EWG”
2. Załącznik D, Rozdział I zostaje zastąpiony Załącznikiem I do niniejszej Decyzji,
3. Załącznik D, Rozdział II punkt A zostaje zastąpiony Załącznikiem II do niniejszej Decyzji,
4. Załącznik D, Rozdział II punkt C zostaje zastąpiony Załącznikiem III do niniejszej Decyzji,
5. Załącznik D, Rozdział III zostaje zastąpiony Załącznikiem IV do niniejszej Decyzji,
6. Załącznik D, Rozdział IV zostaje zastąpiony Załącznikiem V do niniejszej Decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza Decyzja wchodzi w życie z dniem 1 października 1995 roku.

Artykuł 3

Niniejsza Decyzja adresowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 6 kwietnia 1995 roku

Za Komisję
Franz Fischler
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

ROZDZIAŁ I

I. *Warunki regulujące uznanie centrum pozyskiwania nasienia*

Centra pozyskiwania nasienia muszą:

1. być pod nadzorem „lekarza weterynarii centrum”;
2. posiadać przynajmniej
  - (a) zamykane pomieszczenia dla zwierząt i jeśli to niezbędne tereny przeznaczone do treningu dla zwierząt koniowatych, które są odseparowane od pomieszczeń do pobierania, obróbki i przechowywania nasienia;
  - (b) pomieszczenia do izolacji, które nie mają bezpośredniej połączenia z pomieszczeniami, w których zwierzęta normalnie przebywają;
  - (c) narzędzia do pobierania nasienia, włączając w to oddzielne pomieszczenie dla oczyszczania, dezynfekcji czy sterylizacji wyposażenia;
  - (d) pokój do obróbki nasienia, oddzielony od pomieszczeń do pobierania nasienia. Nie muszą one znajdować się w tym samym miejscu;
  - (e) pokój do przechowywania nasienia, który również nie musi znajdować się w tym samym miejscu;
3. być tak zbudowane i izolowane aby nie dopuścić do kontaktów ze zwierzętami z zewnątrz;
4. być tak zbudowane aby całe centrum, z wyjątkiem pomieszczeń biurowych, i w przypadku zwierząt koniowatych również teren do treningu, były łatwe do oczyszczenia i dezynfekcji.

II. *Warunki nadzoru nad centrami pozyskiwania nasienia*

Centra pozyskiwania nasienia muszą:

1. być nadzorowane w celu upewnienia się, że znajdują się tam wyłącznie zwierzęta tych gatunków, od których pobierane jest nasienie.

Jednakże, inne zwierzęta domowe mogą być przyjęte do centrum, pod warunkiem, że nie stanowią ryzyka zakażenia dla tych gatunków, od których pobierane jest nasienie oraz spełniają warunki określone przez lekarza weterynarii centrum.

Jeśli, w przypadku zwierząt koniowatych, centra pozyskiwania nasienia dzielą miejsce z punktem unasienniania lub punktem stanówki to wtedy klacze, ogiery próbniki oraz ogiery używane do krycia naturalnego mogą być przyjęte wyłącznie, jeżeli spełniają wymagania określone w Załączniku D, Rozdział II, ustęp A (1), (2), (3), (4);

2. być monitorowane w celu upewnienia się, że prowadzony rejestr zawiera:
  - gatunek, rasę, datę urodzenia oraz znaki identyfikacyjne każdego zwierzęcia znajdującego się w centrum,
  - wszystkie przypadki przemieszczania się zwierząt, przybycie i opuszczenie centrum,
  - historię chorób i wyniki wszystkich przeprowadzonych testów, przypadków leczenia i dokonywanych szczepień, dotyczy to wszystkich trzymanyh zwierząt,
  - datę pobierania i obróbki nasienia,
  - przeznaczenie nasienia,
  - przechowywanie nasienia;

3. być poddawane przeglądowi, przez urzędowego lekarza weterynarii podczas sezonu rozplodowego, przynajmniej raz w roku przy rozplodzie sezonowym oraz dwukrotnie w roku przy rozplodzie nie sezonowym w celu rozważenia i weryfikacji wszystkich spraw związanych z warunkami zatwierdzania i nadzoru;
4. być nadzorowane w taki sposób aby nie dopuścić do wejścia osób nie upoważnionych. Co więcej, upoważnione osoby wizytujące centrum muszą spełniać warunki określone przez lekarza weterynarii centrum;
5. zatrudniać kompetentny personel, który został odpowiednio przeszkolony w technikach dezynfekcji i higieny, aby uniknąć rozprzestrzeniania się choroby;
6. być monitorowane w celu zapewnienia, że:
  - żadne zwierzę trzymane w centrum nie było używane do krycia naturalnego, przynajmniej w okresie 30 dni przed pierwszym pobieraniem nasienia oraz podczas okresu pobierania,
  - pobieranie, obróbka i przechowywanie nasienia jest dokonywane tylko w pomieszczeniach przeznaczonych do tych celów,
  - wszystkie narzędzia wchodzące w kontakt z nasieniem oraz zwierzęciem dawcą, podczas pobierania i obróbki, są właściwie dezynfekowane lub sterylizowane przed użyciem albo są nowe, jednorazowe i wyrzucane po użyciu,

Jeśli w przypadku zwierząt koniowatych, centra pozyskiwania dzielą miejsce z punktem unasiwienia i stanówki, to musi być dokładne rozgraniczenie pomiędzy instrumentami i wyposażeniem do sztucznej inseminacji a wyposażeniem mającym kontakt ze zwierzętami dawcami czy innymi zwierzętami trzymanymi w centrum pozyskiwania i nasieniem,

- produkty pochodzenia zwierzęcego jak rozcieńczalniki, dodatki lub rozpuszczalniki, użyte w przetwarzaniu nasienia nie stanowią ryzyka zdrowotnego albo, że zostały poddane obróbce w celu wykluczenia takiego ryzyka,
  - w przypadku nasienia mrożonego lub chłodzonego, są używane środki zamrażające, które nie były poprzednio używane do innych produktów pochodzenia zwierzęcego,
  - każdy pojemnik do przechowywania lub transportu nasienia jest dezynfekowany lub sterylizowany przed użyciem albo jest nowy, jednorazowy i wyrzucany po użyciu;
7. zapewnić, że każda pojedyncza dawka nasienia jest trwale oznakowana, w taki sposób aby mogły być ustalone: Państwo Członkowskie pochodzenia, datą pobrania, gatunek, rasa i tożsamość zwierzęcia dawcy, jak również nazwa uznanego centrum, w którym pobrano nasienie.

ZAŁĄCZNIK II

A. OGIERY

Wyłącznie ogier, który zostanie zatwierdzony przez urzędowego lekarza weterynarii, spełniający następujące wymagania, może być użyty do pobierania nasienia:

1. nie może wykazywać jakichkolwiek objawów chorób zakaźnych czy zaraźliwych, w czasie jego wprowadzania do centrum w dniu, w którym pobierane jest nasienie;
2. musi pochodzić z terytorium, lub w przypadku regionalizacji z części terytorium Państwa Członkowskiego czy kraju trzeciego oraz gospodarstwa będącego pod nadzorem weterynaryjnym. Każde z nich musi spełniać wymagania Dyrektywy Rady 90/426/EWG.
3. musiał przebywać, w ciągu 30 dni przed wprowadzeniem do centrum pozyskiwania nasienia, gospodarstwie, w którym żadne zwierzę koniowate, podczas tego okresu, nie wykazywało objawów wirusowego zapalenia tętnic koni;
4. musiał przebywać, w ciągu 60 dni przed wprowadzeniem do centrum pozyskiwania nasienia, w gospodarstwie, w którym żadne zwierzę koniowate, podczas tego okresu, nie wykazywało objawów zakaźnego zapalenia macicy klaczy;
5. nie mógł być użyty do krycia naturalnego w ciągu 60 dni przed pierwszym pobraniem nasienia oraz podczas całego okresu pobierania;
6. musi zostać poddany następującym testom, wykonanym i potwierdzonym w laboratoriach uznanych przez właściwe organy, zgodnie z programem ustalonym w ustępie 7:
  - (i) do wykrycia niedokrwistości zakaźnej koni, test immunodyfuzji w żelu agarowym (test Cogginsa), z wynikiem ujemnym;
  - (ii) do wykrycia wirusowego zapalenia tętnic, test seroneutralizacji. Jeśli nie zostanie otrzymany wynik ujemny przy rozcieńczeniu surowicy 1 na 4, to powinno być wykonane badanie wykrycia wirusa, w próbce z całej objętości nasienia samca dawcy, z ujemnym wynikiem;
  - (iii) test do wykrycia zakaźnego zapalenia macicy u klaczy, przeprowadzony przynajmniej dwukrotnie w odstępie 7 dniowym, dla wyizolowania zarazka *Tayorella equigenitalis* z płynu przed ejakulacyjnego lub próbek nasienia lub wymazów pobranych z napletka, cewki moczowej czy zachyłka cewki moczowej, w każdym przypadku z ujemnym wynikiem;
7. musi zostać poddany jednemu z następujących programów testowych:
  - (i) Gdy nasienie jest pobierane do sprzedaży jako nasienie świeże lub chłodzone:
    - a ogier dawca przebywa bez przerwy przez okres 30 dni w centrum pozyskiwania nasienia przed pierwszym pobraniem nasienia oraz podczas całego okresu pobierania nasienia i pod warunkiem, że żadne zwierzę koniowate z centrum nie miało kontaktu ze zwierzętami koniowatymi o statusie zdrowotnym niższym niż ogier dawca, to testy wymagane w ustępie 6 (i),(II),(III) będą wykonywane przynajmniej w 14 dni po rozpoczęciu okresu pobytu oraz przynajmniej raz w roku na początku sezonu rozplodowego,
    - a ogier dawca nie przebywa ciągle w centrum pozyskiwania i/albo inne zwierzęta koniowate z centrum pozyskiwania mają bezpośredni kontakt ze zwierzętami koniowatymi o niższym statusie zdrowotnym, to testy wymagane w ustępie 6 (i),(II),(III) będą wykonane w 14dniowym okresie czasu przed pierwszym pobraniem nasienia oraz przynajmniej raz w roku na początku sezonu rozplodowego. Co więcej,

test wymagany w ustępie 6 (I) będzie powtarzany przynajmniej co 120 dni podczas okresu pobierania nasienia. Test wymagany w ustępie 6 (II) będzie wykonywany nie później niż 30 dni przed pobraniem nasienia chyba, że status zwierzęcia nie rozsiewającego wirusa, ogiera który jest serologicznie dodatni w kierunku wirusowego zapalenia tętnic, zostanie potwierdzony testem izolacji wirusa. Test ten musi być wykonywany corocznie.

- (ii) Gdy nasienie jest pobierane do obrotu nasieniem mrożonym, to będą tu stosowane programy testowania jak zostały opisane w pierwszym i drugim akapicie ustępu 7 (I) lub alternatywne testy, wymagane w ustępie 6 (i), (II), (III), będą wykonane podczas obowiązkowego 30 dniowego okresu przechowywania nasienia i nie wcześniej niż 14 dni po pobraniu nasienia, niezależnie od statusu pobytu ogiera.

ZAŁĄCZNIK III

„C” Jeśli jakiegokolwiek testy wymienione w A i B wypadną dodatnio, to zwierzę musi być izolowane, a nasienie pobrane od niego od czasu ostatniego ujemnego testu nie może dostać się na rynek. To samo dotyczy nasienia pobranego od innych zwierząt wrażliwych na daną chorobę, znajdujących się w gospodarstwie lub centrum pozyskiwania, pobieranego od dnia, w którym przeprowadzony był dodatni test. Handel nie może być wznowiony do czasu aż normalny status zdrowotny ośrodka zostanie przywrócony.

ZAŁĄCZNIK IV

ROZDZIAŁ III

WYMAGANIA STOSOWANE DO NASIENIA, KOMÓREK JAJOWYCH I ZARODKÓW

Nasienie, komórki jajowe i zarodki muszą być pobrane obróbce i zakonserwowane zgodnie z następującymi zasadami:

(a) przepłukiwanie komórek jajowych i zarodków, nawet w przypadku zwierząt koniowatych, musi być przeprowadzone zgodnie z warunkami określonymi w Art. 26.

Do czasu przyjęcia takich warunków będą stosowane międzynarodowe standardy.

Oślonka przejrzysta komórek jajowych i zarodków musi pozostać nietknięta przed i po przepłukaniu.

Tylko komórki jajowe i zarodki od tej samej dawczyni mogą być przepłukiwane w tym samym czasie.

Po przepłukaniu, osłonka przejrzysta każdej komórki jajowej i zarodka musi być sprawdzana na całej jej powierzchni, pod powiększeniem przynajmniej 50X, a jej nieuszkodzenie musi być potwierdzone, jak również musi być potwierdzony fakt, że żadne obce ciało do niej nie przylega.

(b) środki i roztwory użyte do pobierania, przeróbki (badania, przepłukiwania i obróbki), zamrażania i konserwacji komórek jajowych i zarodków muszą być sterylizowane zgodnie z zaaprobowanymi metodami oraz manipulowane tak, że pozostaną sterylne.

Do środków do przepłukiwania i konserwacji dla komórek jajowych i zarodków oraz rozcieńczalników nasienia, muszą zostać dodane antybiotyki. Jeśli to niezbędne, szczegółowe przepisy zostaną określone zgodnie z procedurą ustaloną w Art. 26.

(c) wszystkie materiały użyte do pobierania, obróbki, zamrażania i konserwacji nasienia, komórek jajowych i zarodków muszą być albo dezynfekowane czy sterylizowane przed użyciem lub zastosowane zostaną nowe, jednorazowe i wyrzucane po użyciu.

(d) mogą być wprowadzone dodatkowe testy, ustalone zgodnie z procedurą przewidzianą w Art. 26, w szczególności dotyczące płynów do pobierania i przepłukiwania aby stwierdzić, że są one wolne od drobnoustrojów chorobotwórczych.

(e) komórki jajowe i zarodki, które pomyślnie przeszły badania przewidziane w pkt (a) oraz nasienie, powinny być umieszczone w pojemnikach, możliwych w pełni do zidentyfikowania, które zawierają wyłącznie produkty jednego samca czy samicy dawcy i są natychmiast zapieczętowane.

Rodzaj identyfikacji, będący do ustalenia zgodnie z procedurą przewidzianą w Art. 26 zapewni, że może być ustalony kraj pochodzenia, data pobrania, gatunek, rasa i tożsamość zwierzęcia dawcy oraz nazwa i oraz nr centrum/ zespołu pozyskiwania.

(f) zamrożone nasienie, komórki jajowe oraz zarodki muszą być umieszczone w pojemnikach ze sterylnym ciekłym azotem, który nie stanowi ryzyka zanieczyszczenia produktu.

(g) Zamrożone nasienie komórki jajowe oraz zarodki muszą być przechowywane w zatwierdzonych warunkach przez okres nie krótszy niż 30 dni przed ich wysyłką

(h) Nasienie, komórki jajowe i zarodki muszą być transportowane w pojemnikach, które były albo oczyszczone i dezynfekowane czy sterylizowane przed użyciem lub są użyte nowe, jednorazowe i wyrzucane po użyciu.

ZAŁĄCZNIK V

ROZDZIAŁ IV

SAMICE DAWCZYNIĘ

Samice mogą być użyte do pobierania zarodków lub komórek jajowych, wyłącznie jeśli stada, z których pochodzą spełniają, zgodnie z aprobatą urzędowego lekarza weterynarii, wymagania odpowiednich Dyrektyw o handlu wewnątrz wspólnoty zwierzętami żywymi przeznaczonymi do hodowli i produkcji.

Postanowienia Dyrektywy Rady 64/432/EWG będą stosowane do trzody chlewnej, a postanowienia Dyrektywy Rady 91/68/EWG będą stosowane do owiec i kóz.

Dodatkowo do wymagań ustalonych Dyrektywą Rady 90/426/EWG zwierzęta koniowate, przed pobieraniem komórek jajowych i zarodków, muszą być trzymane w gospodarstwach wolnych od klinicznych objawów zakaźnego zapalenia macicy klaczy, co najmniej od 60 dni. Nie mogą być one użyte do krycia naturalnego podczas 30 dni przed pobieraniem komórek jajowych lub zarodków.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 marca 2001r.

zmieniająca Załączniki do Dyrektyw Rady 64/432/EWG, 90/426/EWG, 91/68/EWG oraz 92/65/EWG jak również do Decyzji Komisji 94/273/WE odnoszące się do ochrony zwierząt podczas transportu

(notyfikowana jako dokument nr C(2001)965)

(Dokument dotyczący Europejskiego Obszaru Gospodarczego)

(2001/298/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Dyrektywę Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu oraz zmieniającą Dyrektywę 90/425/EWG i 91/496/EWG ⁽¹⁾, zmienioną przez Dyrektywę 95/29/WE ⁽²⁾, a w szczególności zaś jej artykuł 6 ⁽²⁾,

uwzględniając Dyrektywę Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992r. dotyczącą ustanawiania wymagań w zakresie zdrowia zwierząt regulujących handel oraz import na obszar Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych oraz zarodków nie podlegających wymaganiom w zakresie zdrowia zwierząt ustanowionym w szczegółowych zasadach wspólnotowych, o których mowa w Załączniku A (I) do Dyrektywy 90/425/EWG ⁽³⁾, ostatnio zmienionej przez Decyzję Komisji 95/176/WE ⁽⁴⁾, a w szczególności zaś jej artykuł 10 (3) (a) (vii),

Zważywszy, że:

- (1) W sposób wymagany przez artykuł 13 (3) Dyrektywy 91/628/EWG, Komisja przyjęła w dniu 6 grudnia 2000 r. raport ⁽⁵⁾ w sprawie doświadczenia nabytego przez Państwa Członkowskie od czasu wdrożenia Dyrektywy Rady 95/29/WE z dnia 29 czerwca 1995 r. zmieniającej Dyrektywę 91/628/EWG dotyczącą ochrony zwierząt podczas transportu.
- (2) Na podstawie wniosków z tego raportu, a w szczególności w celu zwrócenia uwagi lekarzy weterynarii odpowiedzialnych za certyfikację na ich obowiązki dotyczące ochrony zwierząt podczas transportu, należy uzupełnić świadectwa zdrowia przewidziane dla tych zwierząt.
- (3) Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964r. dotycząca problemów zdrowia zwierząt wpływających na wewnątrzspółnotowy handel bydłem i trzodą chlewną ⁽⁶⁾, ostatnio zmieniona przez Decyzję Komisji 2000/504/WE ⁽⁷⁾, Dyrektywa Rady

---

¹ Dz.U. Nr L 340, 11.12.1991r., str. 17.

² Dz.U. Nr L 148, 30.06.1995r., str. 52.

³ Dz.U. Nr L 268, 14.09.1992r., str. 54.

⁴ Dz.U. Nr L 117, 24.05.1995r., str. 23.

⁵ COM (2000) 809.

⁶ Dz.U. Nr L 121, 29.07.1964r., str. 1977/64.

⁷ Dz.U. Nr L 201, 09.08.2000r., str. 6.

90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowia zwierząt regulujących przemieszczanie oraz import z krajów nie będących członkami, zwierząt koniowatych ⁽⁸⁾, ostatnio zmieniona przez Traktat Akcesyjny ⁽⁹⁾, Dyrektywa Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowia zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami ⁽¹⁰⁾, ostatnio zmieniona przez Decyzję Komisji 94/953/WE ⁽¹¹⁾, Dyrektywa 92/65/EWG oraz Decyzja Komisji 94/273/WE z dnia 18 kwietnia 1994r. dotyczące certyfikacji weterynaryjnej w zakresie umieszczania na rynku w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii psów i kotów nie pochodzących z tych krajów ⁽¹²⁾, powinny zatem zostać odpowiednio zmienione.

- (4) Dodatkowe oświadczenie wprowadzone do niniejszej Decyzji nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności w zakresie nadawania się zwierząt do transportu.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej Decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Załączniki do Dyrektyw 64/432/EWG, 90/426/EWG oraz 91/68/EWG zostają zmienione w sposób określony w Załączniku I do niniejszej Decyzji.
2. Załącznik E do Dyrektywy 92/65/EWG zostaje zastąpiony w sposób określony w Załączniku II do niniejszej Decyzji.
3. Załącznik do Decyzji 94/273/WE zostaje zastąpiony w sposób określony w Załączniku III do niniejszej Decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza Decyzja odnosi się do zwierząt, na które wystawiono świadectwa od 31 lipca 2001r.

Artykuł 3

Niniejsza Decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2001r.

---

⁸ Dz.U. Nr L 224, 18.08.1990r., str. 42.

⁹ Traktat dotyczący warunków akcesji Królestwa Norwegii, Republiki Austrii, Republiki Finlandii oraz Królestwa Szwecji jak również dostosowania do Traktatów na podstawie których Unia Europejska została założona, Załącznik I – Lista, o której mowa w artykule 29 Traktatu Akcesyjnego – V. Rolnictwo – E. Ustawodawstwo weterynaryjne oraz zootechniczne (Dz.U. Nr C 241, 29.08.1994, str. 132).

¹⁰ Dz.U. Nr L 46, 19.02.1991r., str. 19.

¹¹ Dz.U. Nr L 371, 31.12.1994r., str. 14.

¹² Dz.U. Nr L 117, 07.05.1994r., str. 37.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

1. Dyrektywa 64/432/EWG zostaje zmieniona w sposób następujący:

Załącznik F zostaje zmieniony w sposób następujący:

(a) w sekcji C świadectwa wzór 1, następujący paragraf zostaje dodany do ponumerowanej listy wymogów, które muszą zostać poświadczone:

‘6. w czasie badania powyższe zwierzęta nadawały się do transportu w ramach planowanej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG ⁽¹²⁾.

⁽¹²⁾ Niniejsze oświadczenie nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.’

W przypadkach, do których mają zastosowanie postanowienia Decyzji 2000/504/WE ⁽¹⁾, powyższy paragraf zostaje przenieumerowany tak jak paragraf 7;

(b) w sekcji C świadectwa wzór 2, następujący paragraf zostaje dodany do ponumerowanej listy wymogów, które muszą zostać poświadczone:

‘6. w czasie badania powyższe zwierzęta nadawały się do transportu w ramach planowanej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG ⁽⁸⁾.

⁽⁸⁾ Niniejsze oświadczenie nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.’

2. Dyrektywa 90/426/EWG zostaje zmieniona w sposób następujący:

(a) w Załączniku B, następujący paragraf zostaje dodany do zaświadczenia zdrowotności:

‘(f) w czasie badania nadawało się ono do transportu w ramach planowanej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG ^(c).

---

^(c) Niniejsze oświadczenie nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.’

(b) w Załączniku C w sekcji IV wzoru świadectwa następujący paragraf zostaje dodany:

‘6. w czasie badania było/były ono/one nadawały się do transportu w ramach planowanej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG ^(d).

(^d) Niniejsze oświadczenie nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.'

3. Dyrektywa 91/68/EWG zostaje zmieniona w sposób następujący:

Załącznik E zostaje zmieniony w sposób następujący:

Następujące elementy zostają dodane jako:

- punkt (G) sekcji V wzoru świadectwa I,
- punkt (H) sekcji V wzoru świadectwa II,
- punkt (K) sekcji V wzoru świadectwa III:

'w czasie badania nadawały się do transportu w ramach planowanej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG (⁵).

(⁵) Niniejsze oświadczenie nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.'

(¹) Dz. U. Nr L 201, 09.08.2000r., str. 6.

ZAŁĄCZNIK II

Załącznik E do Dyrektywy 92/65/EWG zostaje zastąpiony w sposób następujący:

„ZAŁĄCZNIK E

ŚWIADECTWO

1. Wysyłający (pełne nazwisko/nazwa i adres)	ŚWIADECTWO ZDROWIA
	Nr Oryginał ^(a)
	2. Państwo Członkowskie pochodzenia
3. Odbiorca (pełne nazwisko/nazwa i adres)	4. WŁAŚCIWY ORGAN
	5. Adres <ul style="list-style-type: none"> - Gospodarstwa pochodzenia lub urzędowo zatwierdzonej jednostki, instytutu bądź ośrodka pochodzenia ^(b) - gospodarstwa lub kupca przeznaczenia lub urzędowo zatwierdzonej jednostki, instytutu bądź ośrodka przeznaczenia ^(b)
6. Miejsce załadunku	
7. Środki transportu	
8. Gatunki	
9. Liczba zwierząt/ uli /lub królowych (wraz z robotnicami) ^(b)	
10. Identyfikacja partii	
11. ZAŚWIADCZENIE ^(c) Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że w momencie przeprowadzania badania powyżej opisane zwierzęta nadawały się do transportu w ramach planowanej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG ^(d) ^(e) . Sporządzono w, ... dnia	
Podpis:	
Nazwisko drukowanymi literami:	
Tytuł i stanowisko:	

(^a) Oddzielne świadectwo musi zostać wystawione na każdą wysyłkę a oryginał musi towarzyszyć wysyłce do jej miejsca pierwotnego przeznaczenia; okres ważności świadectwa wynosi 10 dni.

(^b) Niepotrzebne skreślić.

(^c) Wypełnić zgodnie z artykułami od 5 do 11 Dyrektywy 92/65/EWG na 24 godziny przed załadunkiem zwierząt.

(^d) Niniejsze zaświadczenie ma zastosowanie do następujących gatunków: małpy (małpy i małpiatki), kopytne należące do gatunków innych niż te, o których mowa w Dyrektywach 64/432/EWG, 90/426/EWG oraz 91/68/EWG, zającowate, psy i koty.

(^e) Niniejsze zaświadczenie nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.”

ZAŁĄCZNIK III

Załącznik do Decyzji 94/273/WE zostaje zastąpiony w sposób następujący:

„ZAŁĄCZNIK

WZÓR

ŚWIADECTWO ZDROWIA ⁽¹⁾

**w zakresie umieszczania na rynku w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii psów i kotów
nie pochodzących z tych krajów**

PSY / KOTY ⁽²⁾ ⁽³⁾

Państwo Członkowskie - Wysyłający:

.....

I. Liczba

zwierząt:

.....

II. Identyfikacja

zwierząt:

.....

Liczba zwierząt	Gatunki/rasa	Wiek lub data urodzenia	Płeć	Kolor	Typ i oznakowania sierści	Numer zakodowany w wszczepionym nadajniku

III. Pochodzenie zwierząt

Adres zarejestrowanego gospodarstwa

.....

.....

IV. Przeznaczenie zwierząt

Zwierzęta zostaną wysłane

z:

.....

.....
(miejsce)

do:

.....
.....

(miejsce przeznaczenia)

(⁴) kolejną, transportem drogowym, samolotem, statkiem (²):

.....

Nazwa i adres wysyłającego:

.....

.....

Nazwa i adres odbiorcy:

.....

.....

V. Informacje zdrowotne

Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że powyżej opisane zwierzęta spełniają następujące wymagania:

- a) zostały dzisiaj zbadane i nie wykazują żadnych klinicznych objawów choroby;
- b) zostały zaszczepione przeciwko wściekliznie w ciągu co najmniej sześciu miesięcy oraz, dodatkowo, w przypadku psów, przeciwko nosówce;
- c) zostały poddane, pomiędzy pierwszym a trzecim miesiącem po pierwszym szczepieniu bądź ponownym szczepieniu przeciwko wściekliznie, testowi serologicznemu wykazującemu miano przeciwciał ochronnych wynoszące co najmniej 0,5 jednostek międzynarodowych. Taki test serologiczny został przeprowadzony zgodnie ze specyfikacjami Światowej Organizacji Zdrowia;
- d) właściciel lub osoba odpowiedzialna za zarejestrowane gospodarstwo dostarczyła mi podpisane oświadczenie następującej treści:
'zwierzę/ta (²) urodziło/ły się (²) w zarejestrowanym gospodarstwie oraz pozostawało/ły (²) tam od czasu urodzenia, bez żadnego kontaktu z dzikimi zwierzętami podatnymi na wściekliznę.';
- e) w czasie przeprowadzania inspekcji były one zdadne do transportu w ramach zamierzonej podróży zgodnie z postanowieniami Dyrektywy 91/628/EWG (⁵).

VI. Niniejsze świadectwo zachowuje ważność przez 10 dni od dnia badania.

Sporządzono w ....., dnia .....

(dzień badania)

Pieczętka

.....

(Podpis urzędowego lekarza weterynarii lub lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia i upoważnionego do tego celu przez właściwe organy)

(¹) Świadcstwa zdrowia mogą zostać sporządzone wyłącznie dla zwierząt, które mają być transportowane w tym samym środku transportu oraz, które pochodzą z tego samego gospodarstwa i które są wysyłane do tego samego odbiorcy.

(²) Niepotrzebne skreślić.

(³) Świadcstwo jest ważne każdorazowo wyłącznie dla poszczególnego gatunku.

(⁴) Podać numer rejestracyjny w przypadku samochodów ciężarowych, furgonetek lub samochodów, numer lotu w przypadku samolotu, nazwę w przypadku statku, oraz w przypadku transportu kolejowego, planowaną datę oraz czas przybycia.

(⁵) Niniejsze świadectwo nie zwalnia przewoźników z przestrzegania obowiązków określonych obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dotyczącymi nadawania się zwierząt do transportu.”

Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1282/2002

z dnia 15 lipca 2002

nowelizujące Załączniki do Dyrektywy Rady 92/65/WE ustanawiającej wymogi co do zdrowia zwierząt regulujące wymianę oraz import na teren Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych oraz zarodków nie objętych wymogami zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczegółowych przepisach Wspólnoty określonymi w Załączniku A(1) do Dyrektywy 90/425/EWG

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

Komisja Wspólnot Europejskich

Uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Uwzględniając Dyrektywę Rady 92/65/EWG z 13 lipca 1992 ustanawiającą wymogi co do zdrowia zwierząt regulujące wymianę oraz import do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych oraz zarodków nie objętych wymogami co do zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczegółowych przepisach Wspólnoty określonymi w Załączniku A(1) do Dyrektywy 90/425/EWG¹ ostatnio znowelizowanej przez Decyzję Komisji 2001/298/WE², a w szczególności zamieszczony tam artykuł 22.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W zgodzie z doświadczeniami Państw Członkowskich z wdrażania Dyrektywy 92/65/EWG w odniesieniu do wymiany zwierząt określonych w Artykule 5, 13 oraz 23 tejże Dyrektywy, istnieje potrzeba wyjaśnienia wymogów dla zatwierdzonych instytucji, instytutów albo centrów oraz włączenia określonych przepisów dotyczących kwarantanny.

---

¹ Dz. U nr L 268, z dnia 14.9.1992, str.54.

² Dz. U nr L 102, z dnia 12.4.2001, str.63.

- (2) Dlatego, niezbędnym jest poczynienie kilku technicznych adaptacji dotyczących warunków regulujących zatwierdzanie instytucji, instytutów albo centrów, tak by wprowadzić określone świadectwa w handlu tymi zwierzętami oraz wyjaśnienia listy chorób podlegających notyfikacji.
- (3) Te z organów, instytucji albo centrów już zatwierdzonych przez Państwa Członkowskie na podstawie starych przepisów powinny być w dalszym ciągu zatwierdzonymi i dostosowanymi do nowych wymogów tak szybko jak to możliwe.
- (4) Dlatego załączniki A, C oraz E do Dyrektywy 92/65/EWG powinny być odpowiednio zmienione.
- (5) W celu zapewnienia, iż istnieje odpowiedni okres czasu na wprowadzenie tych przepisów we wszystkich Państwach Członkowskich, powinna zostać ustanowiona data implementacji niniejszego Rozporządzenia.
- (6) Środki przedstawione w niniejszej Decyzji są w zgodzie z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Pokarmowego oraz Zdrowia Zwierząt.

Przyjęła niniejszą Decyzję:

Artykuł 1

Załączniki A, C oraz D do Dyrektywy 92/65/EWG są znowelizowane tak jak przedstawiono w Załączniku do niniejszego Rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze Rozporządzenie wchodzi w życie 20 dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Sporządzono w Brukseli 15 lipca 2002.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

1) Załącznik A do Dyrektywy 92/65/EWG otrzymuje następujące brzmienie:

„Załącznik A

CHOROBY PODLEGAJĄCE OBOWIĄZKOWI ZGŁASZANIA W KONTEKŚCIE NINIEJSZEJ DYREKTYWY

Choroby	Rząd/rodzina/ gatunki, których dotyczą
Choroba Newcastle, influenza ptaków	Ptaki
Choroba papuzia (psitakoza)	Papugowate
Zgnilec amerykański	Pszczoły
Bruceloza bydła (<i>Brucella abortus</i>)	Widłorogie, Bydło, Wielbłądowate, Jeleniowate, Żyrafy, Hipopotamy, Kanczyle
Bruceloza kóz (<i>Brucella melitensis</i>)	Widłorogie, Bydło, Wielbłądowate, Jeleniowate, Żyrafy, Hipopotamy, Kanczyle
Bruceloza owiec (<i>Brucella ovis</i>)	Wielbłądowate, Kanczyle, Jeleniowate, Żyrafy, Bydło oraz Widłorogie.
Bruceloza świń (<i>Brucella suis</i>)	Jeleniowate, Zającowate, Wół Pizmowy, Świnie i Pekari
Gruźlica bydła (<i>Mycobacterium bovis</i>)	Ssaki w szczególności, Widłorogie, Bydło, Wielbłądowate, Jeleniowate, Żyrafy oraz Kanczyle
Pryszczycza	Parzystokopytne oraz słonie azjatyckie
Pomór klasyczny świń, pomór afrykański świń	Świnie oraz Pekari
Choroba pęcherzykowa świń	Świnie oraz Pekari
Księgosusz bydła	Parzystokopytne
Choroba niebieskiego języka	Widłorogie, Bydło, Jeleniowate, Żyrafy oraz Nosorożcowate.
Zakaźne zapalenie płuc i opłucnej bydła	Bydło (włączając zebu, bawoły, bizony oraz jaki)
Pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej	Parzystokopytne i koniowate

Pomór małych przeżuwaczy	Bydło oraz świnie
Guzowata choroba skóry bydła	Bydło żyrafy
Ospa owiec i kóz	Bydło
Pomór afrykański koni	Koniowate
Gorączka doliny Rift	Bydło, gatunki Wielbłądy oraz Nosorożcowate
Enterowirusowe zapalenie mózgu i opon mózgowych świń	Świnie
Zakaźna martwica ryb łososiowatych	Łososiowate
Gąbczasta encefalopatia mózgu	Bydło, jeleniowate, Kotowate oraz Łasicowate
Waglik	Bydło, Wielbłądy, Jeleniowate, Słoniowate, Koniowate i Hipopotamy
Wścieklizna	Mięsożerne oraz Nietoperze”

2) Załącznik C do Dyrektywy 92/65/EWG otrzymuje następujące brzmienie:

„Załącznik C

WARUNKI REGULUJĄCE ZATWIERDZENIE INSTYTUTÓW, OŚRODKÓW I INSTYTUCJI

1. Aby otrzymać oficjalne zatwierdzenie zgodnie z Artykułem 13 (2) niniejszej Dyrektywy instytut, instytucja lub ośrodek jak określono je w Artykule (2 (1) (c) muszą:

(a) być wyraźnie ogrodzone i odizolowane od otoczenia albo zwierzęta są zamknięte oraz rozmieszczone w taki sposób by nie powodować zagrożenia zdrowotnego dla gospodarstw rolnych, których status zdrowotny może być zagrożony;

(b) mieć środki służące łapaniu, trzymaniu oraz izolowaniu zwierząt oraz mają dostępne odpowiednie pomieszczenia do kwarantanny oraz zatwierdzone procedury dla zwierząt pochodzących z nie zatwierdzonych źródeł;

(c) być wolnymi od chorób wymienionych w Załączniku A oraz chorób wymienionych w Załączniku B gdzie przedmiotowe państwo posiada program dopowiadający Artykułowi 14. W celu by instytut, ośrodek lub instytucja był zadeklarowany jako wolny od tych chorób,

właściwy organ ocenia zapisy statusu zdrowia zwierząt trzymane co najmniej przez poprzednie trzy lata oraz wyniki testów klinicznych oraz testów laboratoryjnych przeprowadzanych na zwierzętach w instytucji, ośrodku albo instytucji. Jakkolwiek, w drodze derogacji od niniejszych wymogów nowe placówki są zatwierdzane jeśli zwierzęta tworzące zbiór wywodzą się z zatwierdzonych placówek;

(d) trzymać aktualne zapisy wskazujące:

(i) numer tożsamości (wiek, płeć, gatunek, oraz indywidualne wskazania, gdy jest to praktyczne) zwierząt z każdego gatunku obecnych w placówce;

(ii) numer identyfikacyjny (wiek, płeć, gatunek, oraz indywidualne wskazania, gdy jest to praktyczne) zwierząt przybywających do placówki albo ją opuszczających wraz z informacją o ich pochodzeniu albo przeznaczeniu, transporcie z albo do placówki oraz status zdrowotny zwierząt;

(iii) wyniki badań krwi albo wszystkich innych procedur diagnostycznych;

(iv) przypadki chorób oraz gdy jest to odpowiednim zastosowane leczenie;

(v) wyniki badania pośmiertnego zwierząt, które padły na terenie placówki, włączając martwo urodzone zwierzęta;

(vi) obserwacje poczynione podczas każdej izolacji albo okresu kwarantanny;

(e) albo mieć porozumienie z kompetentnym laboratorium w celu przeprowadzenia badania pośmiertnego, albo posiadać jedno albo więcej odpowiednich pomieszczeń gdzie badanie może być przeprowadzone przez odpowiednią osobę pod zwierzchnictwem zatwierdzonego lekarza weterynarii;

(f) albo posiadać odpowiednie porozumienia albo miejscowe pomieszczenia do odpowiedniego rozmieszczania zwłok zwierząt, które padły z powodu choroby albo są poddane eutanazji;

(g) zabezpieczyć, w drodze umowy albo ustawowo, usługi zatwierdzonego lekarza weterynarii przez oraz działającego pod kontrolą właściwego organu, który:

(i) odpowiada *mutatis mutandis* wymogom określonym w artykule 14(3)(B) dyrektywy 64/432/EWG,

(ii) zapewnia by odpowiedni nadzór choroby oraz środki kontrolne w odniesieniu do sytuacji chorobowej przedmiotowego państwa był zatwierdzony przez właściwy organ oraz był stosowany w instytucji, ośrodkach albo instytucjach. Środki takie zawierają:

- roczne plany nadzoru choroby obejmujące odpowiednie strefy kontrolne zwierząt,

- kliniczne, laboratoryjne, oraz pośmiertne badania zwierząt podejrzanych o choroby zakaźne,

- szczepienia podejrzanych zwierząt przeciwko chorobom zakaźnym, gdy jest to odpowiednie, tylko w zgodzie z legislacją wspólnotową;

(iii) zapewnia, iż każda podejrzana śmierć albo obecność wszystkich innych symptomów sugerujących, iż zwierzęta zachorowały na jedną albo więcej chorób określonych w Załączniku A oraz B jest bezzwłocznie zgłaszana właściwemu organowi, jeśli choroba ta podlega obowiązkowemu zgłaszaniu w przedmiotowym Państwie Członkowskim;

(iv) zapewniają, iż przybywające zwierzęta zostały jeśli to potrzebne odizolowane w zgodzie z wymogami niniejszej Dyrektywy oraz instrukcjami, jeśli były, danymi przez właściwy organ;

(v) są odpowiedzialni za codzienną zgodność z wymogami, co do zdrowia zwierząt, niniejszej Dyrektywy oraz legislacji Wspólnotowej dotyczącej dobrostanu zwierząt w czasie transportu oraz rozdysponowywania odpadów zwierzęcych;

(h) jeśli trzyma zwierzęta przeznaczone do przeprowadzania eksperymentów laboratoryjnych, w zgodzie z zapisami artykułu 5 Dyrektywy 86/609/EWG.

2. Zatwierdzenie jest utrzymywane gdy spełnione są poniższe wymogi:

(a) pomieszczenia są pod kontrolą urzędowego lekarza weterynarii jako przedstawiciela właściwego organu, który:

(i) wizytuje pomieszczenie instytucji, ośrodka, instytutu co najmniej raz w roku;

(ii) nadzoruje działalność zatwierdzonego lekarza weterynarii oraz wprowadzanie rocznego planu nadzoru choroby;

(iii) zapewnia, że wymogi niniejszej Dyrektywy są wypełniane;

(b) wyłącznie zwierzęta pochodzące z innych zatwierdzonych instytucji, ośrodków albo instytutów są wprowadzane do placówki, w zgodzie z zapisami niniejszej Dyrektywy;

(c) urzędowy lekarz weterynarii weryfikuje, iż:

- zapisy niniejszej Dyrektywy są wypełniane,

- wyniki testów klinicznych, pośmiertnych, i laboratoryjnych przeprowadzanych na zwierzętach nie ujawniły występowania chorób określonych w załączniku A oraz B;

(d) instytucje, ośrodki albo instytuty utrzymują po zatwierdzeniu zapisy określone w punkcie 1(d) przez okres co najmniej 10 lat.

3. W drodze derogacji od Artykułu 5(1) niniejszej Dyrektywy oraz punktu 2(b) niniejszego załącznika, zwierzęta włączając pszczoły (*simiae i prosimiae*) mające pochodzenie inne niż z zatwierdzonych instytucji, ośrodków albo instytutów mogą zostać wprowadzone do zatwierdzonej instytucji, ośrodka albo instytutu, pod warunkiem, iż zwierzęta te przejdą

kwarantannę w ramach oficjalnej kontroli oraz w zgodzie z instrukcjami danymi przez właściwy organ zanim zostaną dołączone do zbioru.

Dla pszczoł (*simiae* oraz *prosimiae*) przestrzegane są okresy kwarantanny ustanowione w międzynarodowym kodzie Zdrowia OIE (Rozdział 2.10.1 oraz Aneks 3.5.1).

Dla innych zwierząt przechodzących kwarantannę w zgodzie z punktem 2(b) niniejszego załącznika, okres kwarantanny musi wynosić, co najmniej 30 dni w odniesieniu do chorób wymienionych w załączniku A.

4. Zwierzęta umieszczone w zatwierdzonej instytucji, ośrodku, instytucie opuszczają te placówki wyłącznie jeśli przeznaczone są do innych zatwierdzonych instytucji, ośrodków albo instytutów w tym państwie członkowskim albo innym Państwie Członkowskim; jakkolwiek jeśli nie są przeznaczone do zatwierdzonej instytucji, ośrodka albo instytutu mogą opuścić je tylko w zgodzie z wymogami właściwego organu by zapewnić wyeliminowanie ryzyka prawdopodobnego rozprzestrzenienia się choroby.

5. Gdy Państwo Członkowskie korzysta z dodatkowych gwarancji w ramach prawa Wspólnotowego, może domagać się dodania do zatwierdzonych instytucji, organów albo ośrodków odpowiednich dodatkowych wymogów oraz potwierdzeń dla podejrzanych gatunków.

6. Procedury częściowego albo całkowitego zawieszenia, wycofania albo przywrócenia zatwierdzenia są jak następuje:

(a) gdy właściwy organ stwierdzi, iż wymogi z punktu 2 nie zostały wypełnione albo miała miejsce zmiana użycia, która nie jest już objęta przez artykuł 2 niniejszej dyrektywy zatwierdzenie jest zawieszane albo wycofywane;

(b) gdy zgłoszone jest podejrzenie jednej z chorób wymienionych w załączniku A albo B, właściwy organ zawiesza zatwierdzenie instytucji, organu albo instytutu do czasu gdy podejrzenie zostanie oficjalnie wyeliminowane. W zależności od zaistniałej choroby oraz ryzyka przeniesienia choroby, zawieszenie może odnosić się do placówki jako całości albo wyłącznie do określonych kategorii zwierząt podejrzanych o posiadanie przedmiotowej choroby. Właściwy organ zapewnia, iż środki niezbędne do potwierdzenia albo wyeliminowania podejrzenia oraz uniknięcia jakiegokolwiek rozprzestrzenienia się choroby są podjęte w zgodzie z legislacją Wspólnotową regulującą środki podejmowane przeciwko przedmiotowym chorobom oraz handlu zwierzętami;

(c) gdy podejrzewana choroba zostanie potwierdzona, instytucja, organ, instytut jest ponownie zatwierdzany wyłącznie wtedy, gdy po usunięciu choroby oraz źródła infekcji w pomieszczeniach, obejmujących odpowiednie czyszczenie oraz dezynfekcję, warunki

ustanowione w punkcie 1 niniejszego załącznika, za wyjątkiem punktu 1(c), są ponownie spełnione;

(d) właściwy organ informuje Komisję o zawieszeniu, wycofaniu albo przywróceniu zatwierdzenia dla instytucji, ośrodka albo instytutu.”

3. Załącznik E do Dyrektywy 92/65/EWG otrzymuje następujące brzmienie:

„Załącznik E

Część 1

ŚWIADECTWO ZDROWIA DLA WYMIANY ZWIERZĄT Z GOSPODARSTW W ZGODZIE Z DYREKTYWĄ 92/65/EWG³				
1. Państwo członkowskie miejsca pochodzenia oraz właściwy organ	2. 1. Świadectwo zdrowia nr	...ORYGINAŁ ⁴		
	2.2. Świadectwo CITES nr (gdy znajduje zastosowanie)	...KOPIA ⁵		
A. POCHODZENIE ZWIERZĄT				
3. Nazwa oraz adres gospodarstwa pochodzenia		4. Nazwa oraz adres wysyłającego		
5. Miejsce załadunku		6. Środek transportu		
B. MIEJSCE PRZEZNACZENIA ZWIERZĄT				
7. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia		8. Nazwa oraz adres gospodarstwa miejsca przeznaczenia		
9. Nazwa oraz adres odbiorcy				
C. CECHY CHARAKTERYSTYCZNE ZWIERZĄT				
	10. Gatunek zwierząt	11. Płeć	12. Wiek	13. Indywidualne

³ Dokument w znaczeniu Artykułów 6, 7, 9 oraz 10 musi być wydany w ciągu 24 godzin przed wysłaniem partii towaru.

⁴ Oryginał musi towarzyszyć partii towaru do ostatecznego miejsca przeznaczenia.

⁵ Oryginał albo kopia muszą być przetrzymywane przez odbiorcę przez co najmniej 3 lata.

				cechy charakterystyczne/cechy charakterystyczne partii ⁶
10.1.				
10.2.				
10.3.				
104.				
10.5. ⁷				

---

⁶ Indywidualne cechy charakterystyczne muszą być używane za każdym razem gdy jest to możliwe lecz w przypadku małych zwierząt mogą być używane cechy charakterystyczne partii.

⁷ Kontynuować w razie potrzeby.

D. INFORMACJE ZDROWOTNE

14. Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii⁸/lekarz weterynarii odpowiedzialny za placówkę miejsca pochodzenia oraz zatwierdzony przez właściwe organy⁹ potwierdzam, że:

14.1. w czasie badania powyższych zwierząt nadawały się one do transportu na planowanej trasie w zgodzie z zapisami Dyrektywy 91/628/EWG;

14.2. warunki Artykułu 4 Dyrektywy 92/65/EWG są spełnione;

14.3.

(atestacja)¹⁰ .....

.....

.....

.....

.....

.....

14.4. Dodatkowe gwarancje dotyczące chorób wymienionych w załączniku B¹¹ są jak poniżej:.....

.....

.....

.....

.....

14.5. (kontynuować w razie potrzeby).....

.....

.....

.....

.....

(uzupełnić o odpowiednią informację zdrowotną jak ustanowiono w Dyrektywie tak jak wdrażanej w Państwie Członkowskim)

E. WAŻNOŚĆ

15. Okres ważności niniejszego świadectwa wynosi 10 dni.

⁸ Skreślić jeśli nie ma zastosowania

⁹ Skreślić jeśli nie ma zastosowania

¹⁰ Uzupełnić w zgodzie z Artykułem 6, 7, 9 albo 10.

¹¹ Tak jak wymagane przez państwo członkowskie korzystające z dodatkowych gwarancji w ramach legislacji Wspólnotowej.

16. Data oraz miejsce	17. Nazwa oraz kwalifikacje urzędowego/ zatwierdzonego lekarza weterynarii	Podpis urzędowego/zatwierdzonego lekarza weterynarii oraz pieczętka ¹²
-----------------------	--	--

---

¹² Podpis oraz pieczętka musi być w innym kolorze niż kolor wydruku.

Część 2

ŚWIADECTWO ZDROWIA DLA WYMIANY RODZINY PSZCZELEJ (ULE ALBO KRÓLOWE(WRAZ Z ROBOTNICAMI)) W ZGODZIE Z DYREKTYWĄ 92/65/EWG¹³			
1. Państwo członkowskie miejsca pochodzenia oraz właściwy organ	2. 1. Świadczenie zdrowia nr 2.2. Świadczenie CITES nr (gdy znajduje zastosowanie)	...ORYGINAŁ ¹⁴ ...KOPIA ¹⁵	
A. POCHODZENIE RODZINY PSZCZELEJ (ULE ALBO KRÓLOWE(WRAZ Z ROBOTNICAMI))			
3. Nazwa oraz adres gospodarstwa pochodzenia	4. Nazwa oraz adres wysyłającego		
5. Miejsce załadunku	6. Środek transportu		
B. MIEJSCE PRZEZNACZENIA RODZINY PSZCZELEJ (ULE ALBO KRÓLOWE(WRAZ Z ROBOTNICAMI))			
7. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia	8. Nazwa oraz adres gospodarstwa miejsca przeznaczenia		
9. Nazwa oraz adres odbiorcy			
C. CECHY CHARAKTERYSTYCZNE RODZINY PSZCZELEJ (ULE ALBO KRÓLOWE(WRAZ Z ROBOTNICAMI))			
	10. Liczba rodzin (ule albo królowe(wraz z robotnicami))	11. Gatunek	12. Cechy charakterystyczne partii
10.1.			
10.2.			

¹³ Dokument w znaczeniu Artykułu 8.

¹⁴ Oryginał musi towarzyszyć partii towaru do ostatecznego miejsca przeznaczenia.

¹⁵ Oryginał albo kopia muszą być przetrzymywane przez gospodarstwo przez co najmniej 3 lata.

10.3.			
104.			
10.5. ¹⁶			

D. INFORMACJE ZDROWOTNE

13. Ja, niżej podpisany potwierdzam, że:

13.1. pszczoły pochodzą z obszaru, który nie jest objęty zakazami związanymi z pojawieniem się Zgnilca amerykańskiego (Okres zakazów trwał co najmniej przez 30 dni od daty ostatniego zapisu przypadku oraz daty, w której wszystkie ule w promieniu trzech kilometrów były sprawdzane przez właściwy organ i wszystkie zarażone ule spalono lub potraktowano i sprawdzono zgodnie z procedurą);

13.2. Dodatkowe gwarancje dotyczące chorób wymienionych w załączniku B¹⁷ są jak poniżej:.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

E. WAŻNOŚĆ

15. Okres ważności niniejszego świadectwo wynosi 10 dni.

16. Data oraz miejsce	17. Nazwa oraz kwalifikacje właściwego organu/	18. Podpis urzędowego /zatwierdzonego lekarza
-----------------------	--	---

¹⁶ Kontynuować w razie potrzeby.

¹⁷ Tak jak wymagane przez Państwo Członkowskie korzystające z dodatkowych gwarancji w ramach legislacji Wspólnotowej.

	zatwierdzonego lekarza weterynarii	weterynarii oraz pieczętka ¹⁸
--	---------------------------------------	--

---

¹⁸ Podpis oraz pieczętka musi być w innym kolorze niż kolor wydruku.

Część 3

ŚWIADECTWO ZDROWIA DLA WYMIANY ZWIERZĄT, NASIENIA, ZARODKÓW ORAZ KOMÓREK JAJOWYCH Z INSTYTUCJI, INSTYTUTÓW ALBO CENTRÓW W ZGODZIE Z ZAŁĄCZNIKIEM C DO DYREKTYWY RADY 92/65/EWG ¹⁹				
1. Państwo Członkowskie miejsca pochodzenia oraz właściwy organ	2. 1. Świadcstwo zdrowia nr 2.2. Świadcstwo CITES nr (gdy znajduje zastosowanie)	...ORYGINAŁ ²⁰ ...KOPIA ²¹		
A. POCHODZENIE ZWIERZĄT				
3. Nazwa oraz adres zatwierdzonej instytucji, instytucja albo centrum miejsca pochodzenia		4. Nazwa oraz adres wysyłającego		
5. Miejsce załadunku		6. Środek transportu		
B. MIEJSCE PRZEZNACZENIA ZWIERZĄT				
7. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia		8. Nazwa oraz adres zatwierdzonej instytucji, instytucja albo centrum miejsca pochodzenia		
9. Nazwa oraz adres odbiorcy				
C. CECHY CHARAKTERYSTYCZNE ZWIERZĄT, NASIENIA, ZARODKÓW ORAZ KOMÓREK JAJOWYCH				
	10. Gatunek zwierząt albo rodzaj produktu pochodzenia	11. Płeć ²²	12. Wiek ²³	13. Indywidualne cechy charakterystyczne/cec

¹⁹ Dokument w znaczeniu Artykułów 5 oraz 13(1).

²⁰ Oryginał musi towarzyszyć partii towaru do ostatecznego miejsca przeznaczenia.

²¹ Kopia musi być przetrzymywana przez zatwierdzoną instytucję, instytut albo centrum przez okres co najmniej trzech lat.

²² Wypełnić tylko w przypadku żywych zwierząt.

²³ Wypełnić tylko w przypadku żywych zwierząt.

	zwierzęcego			hy charakterystyczne partii ²⁴
10.1.				
10.2.				
10.3.				
104.				
10.5. ²⁵				

<p>D. INFORMACJE ZDROWOTNE</p> <p>14. Ja, niżej podpisany lekarz weterynarii odpowiedzialny za placówkę miejsca pochodzenia oraz zatwierdzony przez właściwe organy potwierdzam, że:</p> <p>14.1. instytucja, instytut albo centrum miejsca pochodzenia są zatwierdzone w zgodzie z Załącznikiem C do Dyrektywy 92/65/EWG dla celów handlu zwierzętami, nasieniem, zarodkami, albo komórkami jajowymi opisanymi powyżej;</p> <p>14.2. Zwierzęta/ zwierzęta dawcy opisane w niniejszym świadectwie zostały dzisiaj przebadane i zostały uznane za zdrowe i wolne od objawów klinicznych chorób zakaźnych włączając te opisane w Załączniku A Dyrektywy 92/65/EWG i nie są objęte żadnymi oficjalnymi restrykcjami oraz pozostawały w niniejszej instytucji, instytucie albo centrum albo od urodzenia albo przez miesiąc albo lata;</p> <p>14.3. W czasie badania powyższych zwierząt były one w odpowiednim stanie do transportu na planowanej trasie w zgodzie z zapisami Dyrektywy 91/628/EWG oraz wymogami IATA i/ albo wytycznymi CITIES dotyczącymi transportu gdy mają zastosowanie;</p> <p>14.4. Dodatkowe gwarancje dotyczące chorób wymienionych w załączniku B²⁶ Dyrektywy 92/65/EWG są jak poniżej²⁷: .....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
---

²⁴ Indywidualne cechy charakterystyczne muszą być używane za każdym razem gdy jest to możliwe lecz w przypadku małych zwierząt (np. gryzonie) mogą być używane cechy charakterystyczne partii.

²⁵ Kontynuować w razie potrzeby.

²⁶ Tak jak wymagane przez Państwo Członkowskie korzystające z dodatkowych gwarancji w ramach legislacji Wspólnotowej.

²⁷ Skreślić w razie potrzeby.

<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>		
<p>E. WAŻNOŚĆ</p>		
<p>15. Okres ważności niniejszego świadectwa wynosi 10 dni.</p>		
<p>16. Data oraz miejsce</p>	<p>17. Nazwa oraz kwalifikacje urzędowego/ zatwierdzonego lekarza weterynarii</p>	<p>18. Podpis urzędowego /zatwierdzonego lekarza weterynarii oraz pieczętka²⁸</p>

²⁸ Podpis oraz pieczętka musi być w innym kolorze niż kolor wydruku.

DYREKTYWA RADY 92/118/EWG

z dnia 17 grudnia 1992 r.

ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

produkty pochodzenia zwierzęcego umieszczone są w wykazie produktów w załączniku II do Traktatu; wprowadzenie do obrotu takich produktów stanowi istotne źródło dochodów dla części ludności rolnej;

w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju tego sektora i zwiększenia wydajności, przepisy zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego odnoszące się do danych produktów powinny być ustanowione na poziomie wspólnotowym;

Wspólnota musi przyjąć środki, zmierzające stopniowo w okresie do dnia 31 grudnia 1992 r. do ustanowienia wewnętrznego rynku stanowiącego obszar bez granic wewnętrznych;

w świetle wyżej wspomnianych celów Rada ustanowiła zasady zdrowia zwierząt mające zastosowanie do świeżego mięsa, mięsa drobiowego, przetworów mięsnych, dziczyzny, mięsa króliczego i przetworów mlecznych;

z wyjątkiem sytuacji, w których postanowiono inaczej, handel produktami pochodzenia zwierzęcego musi być zliberalizowany, bez uszczerbku dla uciekania się do możliwych środków ochronnych;

uwzględniając znaczne ryzyko rozprzestrzenienia się chorób, na jakie narażone są zwierzęta, dla niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego powinny zostać wyszczególnione konkretne wymogi, jakie muszą być spełnione, kiedy produkty te są wprowadzane do obrotu

¹ Dz.U. nr C 327 z 30.12.1989, str. 29; oraz Dz.U. nr C 84 z 2.04.1990, str. 102.

² Dz.U. nr C 113 z 7.05.1990, str. 205; oraz Dz.U. nr C 149 z 18.06.1990, str. 259.

³ Dz.U. nr C 124 z 21.05.1990, str. 15; oraz Dz.U. nr C 182 z 23.07.1990, str. 250.

w celach handlowych, zwłaszcza, kiedy są one przeznaczone dla regionów posiadających dobry stan zdrowia;

kiedy została przyjęta dyrektywa 92/65/EWG, Komisja zgodziła się oddzielić aspekty zdrowia zwierząt stosowane do zwierząt od aspektów zdrowia stosowanych do produktów;

w celu umożliwienia zniesienia kontroli na granicach między Państwami Członkowskimi z dniem 1 stycznia 1993 r., należy ustalić, że zasady regulujące kwestie zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego mających zastosowanie do wszelkich produktów poddanych takiej kontroli w zakresie handlu i przywozu, które nie zostały jeszcze zharmonizowane na poziomie wspólnotowym;

dla osiągnięcia tego celu należy niektóre obowiązujące zasady dostosować do przyjęcia wcześniej wspomnianych środków;

należy wprowadzić system zatwierdzania dla państw trzecich i przedsiębiorstw, które spełniają warunki przewidziane w niniejszej dyrektywie, łącznie z wspólnotową procedurą kontrolną dla zapewnienia, że warunki takiego zatwierdzenia są spełniane;

dokument towarzyszący produktom jest najlepszym sposobem zagwarantowania właściwemu organowi miejsca przeznaczenia, że dana przesyłka jest zgodna z przepisami niniejszej dyrektywy; świadectwo zdrowia publicznego lub świadectwo zdrowia zwierząt powinny być przechowywane do celów sprawdzenia miejsca przeznaczenia niektórych przywożonych produktów;

powinny mieć zastosowanie zasady, przepisy i środki ochronne ustanowione na mocy dyrektywy Rady 90/675/EWG z dnia 10 grudnia 1990 r ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁴;

w kontekście handlu wewnątrzspółnotowego, powinny mieć również zastosowanie przepisy ustanowione na mocy dyrektywy 89/662/EWG;

Komisji powinno zostać powierzone zadanie polegające na przyjmowaniu niektórych środków w celu wykonania niniejszej dyrektywy; w tym celu, powinny zostać ustanowione procedury ustalające ścisłą i skuteczną współpracę między Komisją a Państwami Członkowskimi w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

w świetle szczególnych trudności w zakresie dostaw wynikających z położenia geograficznego powinny być dopuszczone specjalne odstępstwa w stosunku do Republiki Greckiej;

przyjęcie szczególnych zasad dla produktów objętych niniejszą dyrektywą pozostaje bez uszczerbku dla przyjęcia przepisów dotyczących higieny i bezpieczeństwa żywności, w sprawie których Komisja przedstawiła propozycję dyrektywy ramowej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

---

⁴ Dz.U. nr L 373 z 31.12.1990, str. 1.

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia wymogi dotyczące zdrowia zwierząt oraz zdrowia publicznego regulujące handel oraz przywóz do Wspólnoty produktów pochodzenia zwierzęcego (włącznie z próbkami handlowymi pobranymi z takich produktów) nie podlegających wspomnianym wymogami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG⁵ i, w odniesieniu do czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG.

Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla przyjęcia bardziej szczegółowych zasad w sprawie zdrowia zwierząt w ramach wspomnianych wcześniej przepisów szczegółowych ani bez uszczerbku dla utrzymania ograniczeń w handlu oraz przywozie produktów objętych przepisami szczegółowymi określonymi w akapicie pierwszym, opartymi na przepisach zdrowia publicznego.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) *handel* oznacza handel jak określono w art. 2 ust. 2 dyrektywy 89/662/EWG;
- b) *próbka handlowa* oznacza próbkę nieposiadającą wartości komercyjnej, pobraną w imieniu właściciela bądź osoby odpowiedzialnej za przedsiębiorstwo, która jest reprezentatywna dla danego produktu pochodzenia zwierzęcego wyprodukowanego przez to przedsiębiorstwo, bądź stanowi próbkę produktu pochodzenia zwierzęcego, którego produkcja jest zamierzona oraz która, do celów następnego badania, musi być zaopatrzona w referencje odnoszące się do rodzaju produktu, jego składu oraz gatunków zwierząt, z których została uzyskana;
- c) *poważna choroba przenaszalna* oznacza wszystkie choroby objęte dyrektywą 82/894/EWG⁶;
- d) *czynniki chorobotwórcze* oznaczają wszelkie zbiory bądź kultury organizmów oraz wszelkie pochodne, obecne bądź samodzielnie lub w formie wypracowanych połączeń takiego zbiory lub kultury organizmów zdolnych do powodowania chorób u wszelkich istot żywych (innych niż człowiek), oraz wszelkie zmodyfikowane pochodne takich organizmów, które mogą przenosić lub przekazywać zwierzęcy czynnik chorobotwórczy, bądź tkankę, hodowlę komórkową, wydzielinę lub wydaliny, poprzez które, bądź za pomocą środków których zwierzęcy czynnik chorobotwórczy może być przenoszony bądź przekazywany; niniejsza definicja nie obejmuje, immunologicznych, medycznych produktów weterynaryjnych zatwierdzonych zgodnie z przepisami

---

⁵ Dz.U. nr L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 56).

⁶ Dz.U. nr L 378 z 31.12.1982, str. 58. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/134/EWG (Dz.U. nr L 76 z 22.03.1990, str. 23).

dyrektywy 90/677/EWG⁷;

- e) *przetworzone białko zwierzęce przeznaczone do spożycia przez zwierzęta* oznacza białko zwierzęce, które zostało poddane takim zabiegom aby było ono odpowiednie do bezpośredniego zastosowania w charakterze paszy bądź składnika paszy zwierzęcej. Zawiera ono mączkę rybną, mączkę mięsną, mączkę kostną, mączkę z kopyt, mączkę rogową, mączkę z krwi, suche skwarki oraz inne podobne produkty, włącznie z mieszankami zawierającymi takie produkty;
- f) *przetworzone białko zwierzęce przeznaczone do spożycia przez ludzi* oznacza skwarki, mączkę mięsną oraz mączka ze skór wieprzowych określone w art. 2 lit. b) dyrektywy 77/99/EWG⁸;
- g) *produkty pszczelarskie* oznaczają miód, wosk pszczele, mleczko pszczele, kit pszczele bądź pyłek kwiatowy, nie przeznaczone do spożycia przez ludzi bądź do wykorzystania w przemyśle.

2. Ponadto, stosuje się *mutatis mutandis* definicje znajdujące się w art. 2 dyrektyw 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie zapewniają, że:

- handel oraz przywóz produktów pochodzenia zwierzęcego określonych w art. 1, wraz z żelatynami nie przeznaczonymi do spożycia przez ludzi nie są zakazane ani ograniczane z powodów dotyczących zdrowia zwierząt bądź zdrowia publicznego innych niż powody wynikające ze stosowania przepisów niniejszej dyrektywy bądź z prawodawstwa Wspólnoty, w szczególności z wszelkich podjętych środków ochronnych,
- wszelkie nowe produkty pochodzenia zwierzęcego, których wprowadzenie do obrotu w Państwie Członkowskim jest dozwolone po terminie przewidzianym w art. 20 nie mogą być przedmiotem handlu lub przywozu do czasu podjęcia decyzji zgodnie z art. 15 akapit pierwszy po przeprowadzeniu oceny oraz, jeśli właściwe, po przedstawieniu opinii przez Naukowy Komitet Weterynaryjny powołany na mocy decyzji 81/651/EWG⁹, w sprawie rzeczywistego ryzyka rozprzestrzenienia się poważnych chorób przenaszalnych, które mogą wynikać z przemieszczania produktu, nie tylko tych gatunków, z których taki produkt pochodzi ale również takich gatunków, które mogą przenosić taką chorobę, mogą być ogniskiem takiej choroby lub stanowić ryzyko dla zdrowia publicznego,
- inne produkty pochodzenia zwierzęcego określone w art. 2 lit. b) dyrektywy 77/99/EWG nie mogą stanowić przedmiotu handlu lub przywozu z państw trzecich o ile nie spełniają one wymogów tej dyrektywy oraz odpowiednich wymogów niniejszej dyrektywy.

⁷ Dz.U. nr L 373 z 31.12.1990, str. 26.

⁸ Dz.U. nr L 26 z 31.01.1977, str. 85 dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/5/EWG (Dz.U. nr L 57 z 2.03.1992, str. 1) oraz ostatnio zmieniona dyrektywą 92/45/EWG (Dz.U. nr L 268 z 14.09.1992, str. 35).

⁹ Dz.U. nr L 233 z 19.08.1981, str. 32.

ROZDZIAŁ II

Przepisy mające zastosowanie w handlu

Artykuł 4

Państwa Członkowskie podejmują konieczne środki, aby zapewnić, że do celów stosowania art. 4 ust. 1 dyrektywy 89/662/EWG oraz art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 90/425/EWG, produkty pochodzenia zwierzęcego, określone w załącznikach I oraz II oraz w art. 3 tiret drugie i trzecie niniejszej dyrektywy mogą, bez uszczerbku dla zastosowania przepisów szczególnych, które mają zostać przyjęte w drodze wykonania art. 10 ust. 3) oraz art. 11, stanowić przedmiot handlu jedynie wówczas, gdy spełniają one następujące wymogi:

1. muszą one spełniać wymogi art. 5 oraz szczególne wymogi ustanowione w załączniku I w zakresie aspektów zdrowia zwierząt, oraz w załączniku II w zakresie aspektów zdrowia publicznego,
2. muszą one pochodzić z takich przedsiębiorstw, które:
  - a) w świetle szczególnych wymagań ustanowionych w załącznikach I oraz II dotyczących produktów wytwarzanych przez takie zakłady, podejmują się:
    - spełniać szczególne wymogi dotyczące produkcji wymienione w niniejszej dyrektywie,
    - ustanowić oraz realizować metody monitoringu oraz kontroli punktów krytycznych na podstawie stosowanych procesów,
    - w zależności od produktów, pobierać próbki w celu przeprowadzenia analizy w laboratorium uznanym przez właściwy organ, w celu sprawdzenia zgodności z normami ustanowionymi na mocy niniejszej dyrektywy,
    - prowadzić rejestr, w formie pisemnej bądź w innej, uzyskanych informacji w zakresie omówionym w poprzednich akapitach, w celu możliwości przedstawienia ich właściwemu organowi. Wyniki różnorodnych kontroli oraz w szczególności badań powinny być przechowywane przez okres co najmniej dwóch lat,
    - zagwarantować administrowanie znakowania i etykietowania,
    - w razie gdyby wyniki badań laboratoryjnych, bądź jakkolwiek inna dostępna dla kierownictwa przedsiębiorstwa informacja wskazywała na pojawienie się groźnej choroby zwierzęcej bądź niebezpieczeństwa zagrażającego zdrowiu publicznemu, poinformować o takich wypadkach właściwy organ,
    - przesyłać, do celów związanych z handlem, jedynie takie produkty, którym towarzyszy dokument handlowy wskazujący na charakter produktu, nazwę oraz, w przypadkach, w których jest to stosowne, weterynaryjny numer

identyfikacyjny przedsiębiorstwa produkcyjnego;

- b) są pod nadzorem właściwego organu zapewniającego, że podmiot gospodarczy bądź dyrektor przedsiębiorstwa stosuje się do wymogów ustanowionych na mocy niniejszej dyrektywy;
- c) zostały one zarejestrowane przez właściwy organ na podstawie zapewnień pochodzących od przedsiębiorstwa gwarantującego zgodność z wymogami ustanowionymi na mocy niniejszej dyrektywy.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie zapewniają podjęcie wszelkich koniecznych środków gwarantujących, że produkty pochodzenia zwierzęcego wymienione w załącznikach I oraz II nie są wysyłane w celach związanych z handlem z żadnego gospodarstwa rolnego, znajdującego się w strefie objętej ograniczeniami z powodu wystąpienia choroby, na którą podatne są te gatunki, z których taki produkt jest uzyskiwany, oraz z żadnego takiego przedsiębiorstwa bądź strefy, z których przemieszczanie bądź handel stanowiłyby ryzyko dla stanu zdrowia zwierząt Państw Członkowskich, z wyjątkiem przypadków, w których produkty poddane są obróbce cieplnej w sposób zgodny z ustawodawstwem Wspólnoty.

Szczególne zapewnienia zezwalające na przemieszczanie niektórych produktów, na zasadzie odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego, mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, w ramach środków ochronnych.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie zapewniają, że handel czynnikami chorobotwórczymi będzie stanowił przedmiot ścisłych przepisów, które mają zostać określone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.

Artykuł 7

1. Przepisy dotyczące kontroli ustanowione na mocy dyrektywy 89/662/EWG oraz, w związku z czynnikami chorobotwórczymi, na mocy dyrektywy 90/425/EWG będą obowiązywały, w szczególności w odniesieniu do organizacji oraz dalszego przeprowadzania kontroli, ze względu na produkty obejmowane przez niniejszą dyrektywę.

2. Art. 10 dyrektywy 90/425/EWG stosuje się do produktów objętych niniejszą dyrektywą.

3. Do celów związanych z handlem, przepisy art. 12 dyrektywy 90/425/EWG zostają rozszerzone na przedsiębiorstwa dostarczające produkty pochodzenia zwierzęcego objęte niniejszą dyrektywą.

4. Bez uszczerbku dla przepisów szczególnych niniejszej dyrektywy, właściwy organ przeprowadza wszelkie kontrole, jakie uważa za właściwe, gdy istnieje podejrzenie nie spełniania przepisów niniejszej dyrektywy.

5. Państwa Członkowskie podejmują właściwe środki administracyjne lub karne w celu karania wszelkiego naruszenia niniejszej dyrektywy, w szczególności w takich przypadkach,

w których ujawnione zostało, że wydane świadectwa bądź dokumenty nie odpowiadają rzeczywistemu stanowi produktów wymienionych w załącznikach I oraz II, lub że produkty, których to dotyczy nie spełniają wymogów mocy niniejszej dyrektywy, lub nie zostały poddane kontroli przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 8

W załączniku A do dyrektywy 92/46/EWG¹⁰ rozdział 1 (1) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Mleko oraz przetwory mleczne nie mogą pochodzić ze strefy nadzorowanej określonej zgodnie z przepisami dyrektywy 85/511/EWG, o ile mleko nie zostało poddane pasteryzacji (71,7 °C przez 15 sekund) pod nadzorem właściwego organu.”

ROZDZIAŁ III

Przepisy mające zastosowanie do przywozu do Wspólnoty

Artykuł 9

Wymogi dotyczące przywozu produktów objętych niniejszą dyrektywą muszą zawierać przynajmniej gwarancje przewidziane w rozdziale II, włącznie z tymi, które ustanowione są w ramach wykonania art. 6, oraz tymi ustanowionymi w art. 3 tiret drugie i trzecie

Artykuł 10

1. W celu jednolitego stosowania art. 9, stosuje się następujące przepisy.
2. Produkty określone w załącznikach I oraz II, oraz w art. 3 tiret drugie i trzecie mogą być przywożone do Wspólnoty jedynie wówczas, gdy spełniają one następujące wymogi:
  - a) chyba że ustalono inaczej w załącznikach I oraz II, muszą one pochodzić z państwa trzeciego bądź części państwa trzeciego, których wykaz został sporządzony oraz uaktualniony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18;
  - b) z wyjątkiem produktów określonych w rozdziale 5 (B) załącznik I, muszą one pochodzić z przedsiębiorstw dla których właściwy organ państwa trzeciego dostarczył Komisji gwarancje iż spełniają one wymogi ust. 3 lit. a)
  - c) w przypadkach określonych szczegółowo w załącznikach I oraz II oraz w art. 3 tiret drugie i trzecie, musi towarzyszyć im świadectwo zdrowia zwierząt lub świadectwo zdrowia publicznego odpowiadające wzorom, które mają być sporządzone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, zaświadczone że produkty spełniają warunki dodatkowe lub zawierają równoważne gwarancje określone w ust. 3 lit. a) oraz pochodzą z przedsiębiorstw dających takie gwarancje, podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii lub, jeśli właściwe, przez inny uznany organ właściwy zgodnie z tą samą procedurą.
3. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18:

---

¹⁰ Dz.U. nr L 268 z 14.09.1992, str. 1.

- a) powinny zostać ustanowione szczególne wymogi - w szczególności dotyczące ochrony Wspólnoty przed niektórymi chorobami egzotycznymi lub chorobami przenaszalnymi wśród ludzi - bądź gwarancje równoważne takim warunkom.

Szczególne wymogi oraz gwarancje równoważne ustanowione dla państw trzecich nie mogą mieć charakteru bardziej korzystnego niż te, które ustanowione są w załącznikach I oraz II oraz w art. 3 tiret drugie i trzecie;

- b) sporządza się wspólnotowy wykaz przedsiębiorstw z państw trzecich, które spełniają wymogi ust. 2 lit. b);
- c) charakter postępowania lub środków, które mają zostać podjęte w celu uniknięcia ponownego zakażenia tusz zwierzęcych, jaj oraz produktów jajecznych.

4. Decyzje przewidziane w ust. 2 i 3 muszą zostać podjęte na podstawie oceny oraz, jeśli właściwe, na podstawie opinii Naukowego Komitetu Weterynaryjnego w sprawie rzeczywistego ryzyka rozprzestrzenienia się groźnych chorób przenaszalnych, które mogą wynikać z przemieszczania produktu, nie tylko tych gatunków, z których taki produkt pochodzi, ale również takich gatunków, które mogą przenosić taką chorobę, mogą być ogniskiem takiej choroby lub stanowić ryzyko dla zdrowia publicznego.

5. Eksperti z Komisji oraz Państw Członkowskich przeprowadzą na miejscu inspekcje w celu zweryfikowania czy gwarancje udzielone przez państwo trzecie w odniesieniu do warunków produkcji i wprowadzania do obrotu można uznać za równoważne w stosunku do tych stosowanych we Wspólnocie.

Eksperti z Państw Członkowskich odpowiedzialni za te inspekcje powoływani są przez Komisję, stanowiącą na wniosek Państw Członkowskich.

Inspekcje te zostaną przeprowadzone w imieniu Wspólnoty, która ponosi koszty wszelkich wydatków z nimi związanych.

W oczekiwaniu na zorganizowanie inspekcji określonych w akapicie pierwszym, nadal obowiązują przepisy krajowe mające zastosowanie do inspekcji w państwach trzecich, z zastrzeżeniem powiadamiania poprzez Stały Komitet Weterynaryjny o wszelkich przypadkach nieprzestrzegania gwarancji oferowanych zgodnie z ust. 3, na jakie natrafiono podczas takich inspekcji.

6. W oczekiwaniu na sporządzenie wykazów przewidzianych w ust. 2 lit. a) oraz ust. 3 lit. b), Państwa Członkowskie są upoważnione do utrzymywania kontroli przewidzianych w art. 11 ust. 2 dyrektywy 90/675/EWG oraz świadectwa krajowego wymaganego przez produkty przywożone zgodnie z istniejącymi przepisami krajowymi.

Artykuł 11

Procedura przewidziana w art. 18 stosowana jest do ustalenia szczegółowych warunków zdrowia zwierząt w celu przywozu do Wspólnoty oraz ustalenia charakteru i zawartości dokumentów towarzyszących produktom, określonych w załączniku I, przeznaczonych dla laboratoriów eksperymentalnych.

Artykuł 12

1. Zasady i przepisy ustanowione w dyrektywie 90/675/EWG oraz dyrektywie 91/496/EWG¹¹, ze szczególnym odniesieniem do organizacji i przebiegu inspekcji, które mają być przeprowadzone przez Państwa Członkowskie oraz środków ochronnych, które należy wprowadzić.

Jednakże, z uwagi na niektóre rodzaje produktów pochodzenia zwierzęcego, mogą zostać przyjęte odstępstwa zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18, od kontroli bezpośredniej przewidzianej w art. 8 ust. 2 dyrektywy 90/675/EWG.

2. W art. 4 ust. 1 dyrektywy 90/675/EWG dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednakże, gdy produkty pochodzenia zwierzęcego przybywają w kontenerach lub są pakowane lub paczkowane w próżni, kontrola identyfikacyjna może być ograniczona do zapewnienia, że pieczęcie umieszczone przez urzędowego lekarza weterynarii lub właściwy organ na kontenerze lub paczce były nienaruszone oraz że odpowiednie oznaczenie było dołączone do dokumentu towarzyszącego lub świadectwa.”

Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie mogą, poprzez wydawanie właściwych licencji, zezwolić na przywóz z państw trzecich produktów pochodzenia zwierzęcego określonych w załącznikach I oraz II, w formie próbek handlowych.

2. Licencja wspomniana w ust. 1 musi towarzyszyć przesyłce oraz zawierać pełne szczegóły dotyczące specyficznych warunków, zgodnie z którymi taka przesyłka może być przywożona, włącznie z wszelkimi odstępstwami od kontroli przewidzianych przez dyrektywę 90/675/EWG.

3. Jeżeli przesyłka wjeżdża na obszar jednego Państwa Członkowskiego w celu dalszego przemieszczenia do drugiego Państwa Członkowskiego, wówczas pierwsze Państwo Członkowskie zapewnia, że tej przesyłce towarzyszy odpowiednia licencja. Przemieszczenie powinno odbywać się w sposób zgodny z przepisami art. 11 ust. 2 dyrektywy 90/675/EWG. Odpowiedzialność za zapewnienie tego, że przesyłka spełnia warunki licencji (oraz że wjazd na terytorium powinien zostać dopuszczony) spoczywa na tym Państwie Członkowskim, które wydaje licencję.

ROZDZIAŁ IV

Wspólne przepisy końcowe

Artykuł 14

1. W art. 3 dyrektywy 72/461/EWG¹² skreśla się lit. d).

---

¹¹ Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 56.

¹² Dz.U. nr L 302 z 31.12.1972, str. 24. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/687/EWG (Dz.U. nr L 377 z 31.12.1991, str. 16).

Decyzje Komisji 92/183/EWG¹³ oraz 92/187/EWG¹⁴ będą nadal stosowane z uwagi na wymogi niniejszej dyrektywy, bez uszczerbku dla wszelkich poprawek, które mają być wprowadzone do nich zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.

2. Do dyrektywy 90/667/EWG wprowadza się następujące zmiany:

a) W art. 13 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2. Mając na względzie zapewnienie, że kontrole przewidziane w ust. 1 są przeprowadzane:

- a) przetworzone produkty uzyskane z materiałów o niskim stopniu ryzyka oraz z materiałów o wysokim stopniu ryzyka muszą spełniać wymogi załącznika I do dyrektywy 92/118/EWG* rozdział 6;
- b) materiałom o niskim stopniu ryzyka, materiałom o wysokim stopniu ryzyka przeznaczonym do przetwarzania w zakładach wskazanych w innym Państwie Członkowskim zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie drugie oraz produktom przetworzonym uzyskanym z materiałów o wysokim stopniu ryzyka bądź o niskim stopniu ryzyka musi towarzyszyć co następuje:
  - jeżeli pochodzą one z zakładu zatwierdzonego zgodnie z art. 4 oraz 5, dokument handlowy określający;
    - jeśli właściwe, charakter postępowania,
    - czy produkt zawiera białka przeżuwaczy,
  - jeżeli pochodzą one z innego zakładu - świadectwo wydane oraz podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii wskazujące na:
    - metody postępowania zastosowane do danej przesyłki,
    - wyniki testów na obecność salmonelli,
    - czy produkt zawiera białka przeżuwaczy.

* Dz.U. nr L 62 z 15.03.1993, str. 49.”;

b) w art. 6 „powinny zostać ustanowione zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 19”, zastępuje się „są ustanowione zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy 92/118/EWG rozdział 10”;

c) w art. 14 skreśla się akapit pierwszy.

Artykuł 15

Rada stanowiąc większość kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje wszelkie nowe

¹³ Dz.U. nr L 84 z 31.03.1992, str. 33.

¹⁴ Dz.U. nr L 87 z 2.04.1992, str. 20.

załączniki ustanawiające szczególne wymogi z uwagi na inne produkty, które mogą przedstawiać sobą rzeczywiste ryzyko rozprzestrzenienia się groźnej choroby przenaszalnej bądź rzeczywiste ryzyka dla zdrowia ludzkiego.

Do załączników, o ile zajdzie taka potrzeba, wnoszone są poprawki zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, w zgodności z zasadami ogólnymi wymienionymi w art. 3 tiret drugie.

Artykuł 16

1. Państwa Członkowskie są upoważnione do wprowadzania na ich terytorium produktów pochodzenia zwierzęcego określonych w załącznikach I oraz II oraz w art. 3 tiret drugie i trzecie, które zostały wyprodukowane na terytorium Państwa Członkowskiego oraz zostały przetransportowane przez obszar państwa trzeciego pod warunkiem okazania świadectwa zdrowia zwierząt oraz świadectwa zdrowia publicznego poświadczającego zgodność z wymogami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie.

2. Państwa Członkowskie uciekające się do możliwości ustanowionej w ust. 1 powiadamiają o tym Komisję i inne Państwa Członkowskie wchodzące w skład Stałego Komitetu Weterynaryjnego ustanowionego decyzją 68/361/EWG¹⁵.

Artykuł 17

1. Załączniki A i B do dyrektyw 89/662/EWG oraz 90/425/EWG zastępuje się tekstami ustanowionymi w załączniku III do niniejszej dyrektywy.

2. W dyrektywie 77/99/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- w art. 2 lit. b) skreśla się (iv), a (v) oraz (vi) otrzymują oznaczenie, odpowiednio (iv) oraz (v);
- w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20, mogą zostać ustanowione warunki dodatkowe z uwagi na inne produkty pochodzenia zwierzęcego tak aby zapewnić ochronę zdrowia publicznego.”

Artykuł 18

Jeśli dokonuje się odniesienia do procedury przewidzianej w niniejszym artykule, Stały Komitet Weterynaryjny utworzony na mocy decyzji 68/361/EWG działa w poszanowaniu przepisów ustanowionych w art. 17 dyrektywy 89/662/EWG.

Artykuł 19

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, przejściowe środki działania mogą być przyjęte na okres do trzech lat począwszy od dnia 1 lipca 1993 r. w celu ułatwienia przejścia do nowych ustaleń ustanowionych na mocy niniejszej dyrektywy.

---

¹⁵ Dz.U. nr L 255 z 18.10.1968, str. 23.

Artykuł 20

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania art. 12 ust. 2 oraz art. 17 do dnia 1 stycznia 1993 r. oraz innych wymogów niniejszej dyrektywy do dnia 1 stycznia 1994 r. i niezwłocznie powiadamią o tym Komisję.

Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

3. Ustalenie ostatecznego terminu na transpozycję do prawa krajowego na dzień 1 stycznia 1994 r. pozostaje bez uszczerbku dla zniesienia kontroli weterynaryjnych na granicach przewidzianych w dyrektywie 89/662/EWG oraz w dyrektywie 90/425/EWG.

Artykuł 21

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 1992 r.

W imieniu Rady

J. GUMMER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

SZCZEGÓLNE WARUNKI ZDROWIA ZWIERZĄT

ROZDZIAŁ 1

Mleko płynne, mleko w proszku oraz przetwory z mleka w proszku nie przeznaczone do spożycia przez ludzi

Wewnątrzwspólnotowy handel oraz przywóz mleka płynnego, mleka w proszku oraz przetworów z mleka w proszku nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi stanowią przedmiot następujących warunków:

1. wszystkie kontenery, w których transportowane są produkty muszą być oznaczone w celu wskazania na charakter produktu;
2. każdej przesyłce towaru musi towarzyszyć, jeśli właściwe, dokument handlowy określony w art. 4 ust. 2 lit. a) tiret ostatnie lub świadectwo zdrowia określone w art. 10 ust. 2 lit. c), zawierające nazwę oraz numer identyfikacyjny zakładu przetwórczego bądź zakładu przeprowadzającego obróbkę oraz stanowiące ze taki produkt został poddany obróbce cieplnej zgodnie z ust. 3 lit. a); taki dokument bądź świadectwo musi być przechowywane przez odbiorcę przez okres co najmniej jednego roku;
3. dokumenty lub świadectwa określone w ust. 2 muszą wskazywać że:
  - a) podczas przetwarzania lub obróbki mleko było poddane minimalnej temperaturze 71,7 °C przez co najmniej 15 sekund lub innemu równoważnemu połączeniu lub w przypadku mleka w proszku lub przetworów mleka w proszku, obróbka cieplna podczas suszenia rozpyłowego i walcowego była równoważnie skuteczna;
  - b) oraz, w przypadku mleka w proszku lub przetworów z mleka w proszku, które spełniają następujące wymogi:
    - (i) po zakończeniu procesu suszenia zostały podjęte wszelkie środki ostrożności aby zapobiec zakażeniu produktu;
    - (ii) końcowy produkt został zapakowany do nowego kontenera; oraz
  - c) w przypadku kontenerów masowych, zanim mleko płynne, mleko w proszku bądź przetwory z mleka w proszku zostały załadowane na jakikolwiek pojazd bądź do jakiegokolwiek kontenera w celu przewiezienia ich do miejsca przeznaczenia, wspomniane pojazd bądź kontener zostały zdezynfekowane przy użyciu produktu zatwierdzonego przez właściwy organ.

Ponadto, przywóz mleka płynnego, mleka w proszku oraz przetworów mleka w proszku, co może być zatwierdzone jedynie z tych państw trzecich bądź części państw trzecich znajdujących w wykazie przewidzianym w art. 23 dyrektywy 92/46/EWG oraz spełniających warunki wymienione w art. 26 tej dyrektywy.

ROZDZIAŁ 2

Tusze zwierzęce

A. *Handel*

Handel tuszami zwierzęcymi podlega wymogowi przedstawienia dokumentu określającego zakład pochodzenia, który musi spełniać następujące warunki:

- w przypadku, gdy tusze są solone bądź suszone w miejscu pochodzenia oraz jeżeli solone bądź suszone tusze są następnie używane do innych celów, zakład musi posiadać zatwierdzenie właściwego organu,
- w innych przypadkach, zakład zatwierdzony zgodnie z dyrektywą 64/433/EWG¹⁶, zapewnia, że tusze transportowane są w taki sposób, aby uniknąć zakażenia.

B. *Przywóz z państw trzecich*

Przywóz tusz zwierzęcych z jakiegokolwiek państwa trzeciego podlega wymogowi przedstawienia świadectwa określonego w art. 10 ust. 2 lit. c), wydanego oraz podpisanego przez urzędowego lekarza weterynarii wywożącego państwa trzeciego oraz stwierdzającego, że:

- (i) tusze pochodzą z zakładów zatwierdzonych przez właściwy organ kraju wywozu;
- (ii) tusze zostały oczyszczone, oskrobane a następnie albo solone bądź bielone (lub, zamiast soleniu lub bieleniu zostały one poddane suszeniu po oskrobaniu);
- (iii) po obróbce, określonej w (ii) zostały podjęte skuteczne środki mające na celu zapobieżenie przed ponownym zakażeniem tusz.

ROZDZIAŁ 3

Surowe i wyprawione skóry zwierząt kopytnych nie objętych dyrektywami 64/433/EWG oraz 72/462/EWG

Handel i przywóz surowych i wyprawionych skór zwierząt kopytnych jest poddany warunkowi, że każdej przesyłce towarzyszy zarówno dokument handlowy przewidziany w art. 4 ust. 2 lit. a) tiret ostatnie jak i świadectwo zdrowia określone w art. 10 ust. 2 lit. c) stanowiącemu, że:

- a) w zakresie surowych i wyprawionych skór zwierząt kopytnych, z wyjątkiem świń, których:
  - (i) skóry surowe lub wyprawione zostały uzyskane od zwierząt, które pochodzą od

---

¹⁶ Dz.U. nr 121 z 29.07.1964, str. 2012/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/497/EWG (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 69).

zwierząt pochodzących z takiego regionu lub kraju który, podlega ograniczeniom w zakresie danych gatunków spowodowanych ogniskiem groźnej choroby przenaszalnej;

- (ii) skóry surowe lub wyprawione były suszone, solone lub suszone w solance lub były poddane obróbce chemicznej nie mniej niż 14 dni przed wysyłką;
- (iii) przesyłka nie wchodziła w kontakt z jakimkolwiek innym produktem zwierzęcym lub zwierzęciem stanowiącym ryzyko rozprzestrzenienia się poważnej choroby przenaszalnej.

Przesyłka nie wchodziła w kontakt z jakimkolwiek innym produktem zwierzęcym lub zwierzęciem stanowiącym ryzyko rozprzestrzenienia się poważnej choroby przenaszalnej.

b) w zakresie wyprawionych skór świń, których:

- (i) świnie, z których uzyskano skóry przebywały w kraju wywozu przynajmniej przez miesiąc poprzedzający ubój;
- (ii) skóry były suszone, solone i suszone w solance lub były poddane obróbce chemicznej nie mniej niż 14 dni przed wysyłką;
- (iii) nie został zarejestrowany żaden przypadek afrykańskiego pomoru świń lub choroby pęcherzykowej świń w kraju pochodzenia lub, w przypadku regionalizacji, w regionie pochodzenia w okresie 12-miesięcy poprzedzających wysyłkę;
- (iv) przesyłka nie wchodziła w kontakt z żadnym innym produktem zwierzęcym lub zwierzęciem stanowiącym ryzyko rozprzestrzenienia się poważnej choroby przenaszalnej.

Przywóz nieobrobionych skór surowych i wyprawionych jest zatwierdzony tylko z państwa trzeciego, z którego przywóz świeżego mięsa odpowiadających mu gatunków jest zatwierdzony w zastosowaniu reguł wspólnotowych.

ROZDZIAŁ 4

Pokarm dla zwierząt domowych zawierające materiały o niskim stopniu ryzyka w rozumieniu dyrektywy 90/667/EWG

1. Każdej przesyłce pokarmu dla zwierząt domowych w hermetycznie zamkniętych pojemnikach musi towarzyszyć świadectwo wydane oraz podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii kraju pochodzenia, stwierdzające że produkt został poddany obróbce cieplnej w warunkach minimalnej wartości F_c wynoszącej 3,0.
2. Każdej przesyłce częściowo mokrego pokarmu dla zwierząt domowych musi towarzyszyć zarówno dokument handlowy i świadectwo przewidziane w art. 13 ust. 2 lit. b) dyrektywy 90/667/EWG, stwierdzające, że:

- (i) surowce pochodzenia zwierzęcego, z których wyprodukowany został pokarm dla zwierząt domowych, zostały uzyskane wyłącznie ze zwierząt zdrowych podczas uboju, z których mięso zostało uznane za nadające się do spożycia przez ludzi;
  - (ii) składniki pochodzenia zwierzęcego zostały poddane obróbce cieplnej w warunkach 90 °C i obejmującą całość ich substancji;
  - (iii) po przetworzeniu zostały podjęte skuteczne kroki w celu zapewnienia, że przesyłka nie została wystawiona na niebezpieczeństwo ponownego zakażenia.
3. Suchy pokarm dla zwierząt domowych musi spełniać następujące wymogi:
- a) surowcami, z których wyprodukowany został pokarm dla zwierząt domowych były materiały o niskim stopniu ryzyka zgodnie z przepisami art. 2, 5 oraz 17 dyrektywy 90/667/EWG;
  - b) każdej przesyłce towaru musi towarzyszyć dokument handlowy lub świadectwo przewidziane w art. 13 ust. 2 lit. b) dyrektywy 90/667/EWG, stwierdzające, że:
    - (i) suchy pokarm dla zwierząt domowych składa się z produktów zwierząt rzeźnych, poddanych obróbce cieplnej w taki sposób aby w całości ich substancji osiągnąć temperaturę w wysokości co najmniej 90 °C, w takim rozumieniu, że takiej obróbce nie został koniecznie poddany produkt końcowy, którego składniki zostały poddane takiej obróbce;
    - (ii) po obróbce cieplnej zostały podjęte wszelkie środki ostrożności w celu zapewnienia, że produkt nie został w żaden sposób zakażony przed jego wysyłką;
    - (iii) produkt jest zapakowany w nowe kontenery (torby lub worki);
    - (iv) proces produkcyjny został przetestowany, z zadowalającymi wynikami, zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy 90/667/EWG rozdział III (2).
4. Każdej przesyłce produktów wyprodukowanych z przetworzonych skór surowych musi towarzyszyć dokument handlowy bądź świadectwo przewidziane w art. 13 ust. 2 lit. b) dyrektywy 90/667/EWG stwierdzające, że w czasie przetwarzania produkty zostały poddane obróbce cieplnej wystarczającej do zniszczenia organizmów chorobotwórczych (włącznie z salmonellą) oraz, że po zakończeniu procesu przetwarzania zostały podjęte skuteczne kroki w celu zapobieżenia zakażeniu produktów.

ROZDZIAŁ 5

Kości oraz produkty kostne (z wyłączeniem mączki kostnej), rogi oraz produkty z rogów (z wyłączeniem mączki rogowej) oraz kopyta i produkty z kopyt (z wyłączeniem mączki z kopyt)

Handel oraz przywóz tych produktów podlegają następującym warunkom:

- A. w przypadku, kiedy przeznaczone są one do spożycia przez zwierzęta bądź przez ludzi:
1. z uwagi na działalność handlową, kości, rogi oraz kopyta podlegają warunkom zdrowia zwierząt przewidzianym w dyrektywie 72/461/EWG;
  2. z uwagi na działalność handlową, produkty kostne, produkty z rogów oraz produkty z kopyt podlegają wymogom dotyczącym zdrowia zwierząt, określonym na mocy dyrektywy 80/215/EWG¹⁷;
  3. z uwagi na działalność przywózową, kości, produkty kostne, rogi, produkty z rogów, kopyta oraz produkty z kopyt podlegają wymogom dyrektywy 72/462/EWG¹⁸;
- B. w przypadku, kiedy przeznaczone są one do wykorzystania innego niż do spożycia przez ludzi bądź przez zwierzęta, włącznie z tymi, które przeznaczone są do przetworzenia w celu produkcji żelatyn:
1. Państwa Członkowskie zatwierdzają przywóz kości oraz produktów kostnych (z wyłączeniem mączki kostnej), rogów oraz produktów z rogów (z wyłączeniem mączki z rogów) oraz kopyt i produktów z kopyt (z wyłączeniem mączki z kopyt) pod warunkiem, że:
    - (i) wspomniane produkty zostały wysuszone przed wywozem oraz nie zostały schłodzone bądź zamrożone;
    - (ii) produkty przewożone są wyłącznie drogą lądową bądź morską z kraju ich pochodzenia bezpośrednio do punktu kontroli granicznej we Wspólnocie oraz nie są przeładowywane w żadnym porcie ani w żadnym innym miejscu poza obszarem Wspólnoty;
    - (iii) po przeprowadzeniu kontroli dokumentów przewidzianej w dyrektywie 90/675/EWG, produkty przewożone są bezpośrednio do zakładu produkcyjnego;
  2. każdej przesyłce musi towarzyszyć zobowiązanie się ze strony importera, że przeznaczenie produktów przywożonych w sposób zgodny z niniejszym rozdziałem nie zostanie zmienione na bezpośrednio stosowane w żywności przeznaczonej dla ludzi bądź dla zwierząt.

Deklaracja stwierdzająca powyższe musi zostać przedstawiona urzędowemu lekarzowi weterynarii w punkcie kontroli granicznej w pierwszym miejscu wprowadzania towarów na obszar Wspólnoty oraz musi zostać przez niego zaopatrzona w adnotację, a następnie będzie ona towarzyszyła przesyłce do jej miejsca przeznaczenia.
  3. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 niniejszej dyrektywy, w świetle

---

¹⁷ Dz.U. nr L 47 z 21.02.1980, str. 4. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/687/EWG (Dz.U. nr L 377 z 31.12.1991, str. 16).

¹⁸ Dz.U. nr L 307 z 31.12.1972, str. 28. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/688/EWG (Dz.U. nr L 377 z 31.12.1991, str. 18).

sytuacji zdrowia zwierząt oraz gwarancji, w zakresie kontroli w sprawie pochodzenia, przedstawianych przez państwa trzecie, mogą być dopuszczone odstępstwa od niektórych spośród tych wymogów.

ROZDZIAŁ 6

Przetworzone białko zwierzęce

I. Bez uszczerbku dla wszelkich ograniczeń nałożonych w zakresie do BSE oraz ograniczeń dotyczących pasz zawierających białko przeżuwaczy dla przeżuwaczy, handel oraz przywóz przetworzonego białka zwierzęcego podlega:

A. w zakresie handlu:

- przetworzonym białkiem zwierzęcym przeznaczonym na środki spożywcze dla ludzi, konieczności przedstawienia dokumentu bądź świadectwa przewidzianego w dyrektywie 77/99/EWG, stwierdzającego że wymogi tej dyrektywy zostały spełnione,
- przetworzonymi białkami zwierzęcymi przeznaczonymi na pasze zwierzęce, konieczności okazania dokumentu bądź świadectwa przewidzianego w art. 13 dyrektywy 90/667/EWG;

B. w zakresie przywozu:

1. konieczności przedstawienia świadectwa zdrowia przewidzianego w art. 10 ust. 2 lit. c), podpisanego przez urzędowego lekarza weterynarii kraju pochodzenia oraz stwierdzającego, że:

a) produkt:

(i) w przypadku, gdy jest on przeznaczony do spożycia przez zwierzęta, został poddany odpowiedniej obróbce cieplnej z wynikiem świadczącym o tym, że spełnia on normy biologiczne ustanowione na mocy załącznika II do dyrektywy 90/667/EWG rozdział III;

(ii) w przypadku, gdy jest on przeznaczony do spożycia przez ludzi, w pełni spełnia wymogi dyrektywy 80/215/EWG;

b) po dokonaniu obróbki zostały podjęte wszelkie środki ostrożności w celu zapobieżenia zakażenia produktu;

c) z chwilą opuszczenia przez przesyłkę kraju pochodzenia zostały pobrane próbki w celu poddania ich testom na obecność salmonelli;

d) wyniki tych testów są negatywne;

2. po przeprowadzeniu kontroli dokumentów odnośnie świadectwa określonego w 1, konieczności pobrania próbek przez właściwy organ w

punkcie kontroli granicznej bez uszczerbku dla pkt. II:

- (i) z każdej przesyłki produktów przedłożonych w formie masowej;
  - (ii) wyrywkowo z przesyłki produktów pakowanych w zakładzie produkcyjnym;
3. z uwagi na dopuszczenie przesyłek zawierających przetworzone białko zwierzęce do wolnego obrotu na obszarze Wspólnoty, konieczności wykazania, że wyniki pobierania próbek zgodnie z B (1) lit. c) są negatywne, w razie konieczności po powtórnym przetworzeniu;
- C. istniejące przepisy krajowe w sprawie daty notyfikacji niniejszej dyrektywy dotyczącej wymogów obowiązujących z uwagi na BSE i trzęsawkę owiec w odniesieniu do białek zwierzęcych mogą być utrzymane w czasie oczekiwania na podjęcie decyzji w sprawie obróbki cieplnej zdolnej do zniszczenia czynników odpowiedzialnych za te choroby.

Handel i przywóz mączki mięsnej oraz mączki kostnej pozostają podległe art. 5 ust. 2 dyrektywy 89/662/EWG oraz art. 11 ust. 2 dyrektywy 90/675/EWG.

- II. Państwa Członkowskie mogą przeprowadzać wyrywkowe pobieranie próbek z przesyłek masowych pochodzących z państw trzecich, z których sześć ostatnich następujących po sobie testów dało wyniki negatywne. W przypadku, gdy podczas jednego z takich badań uzyskano wynik pozytywny, właściwy organ w kraju pochodzenia musi zostać o tym poinformowany tak, aby mógł podjąć właściwe środki aby zaradzić zaistniałej sytuacji. Należy zwrócić uwagę właściwego organu odpowiedzialnego za kontrole przywożonych towarów, na takie środki. W przypadku uzyskania kolejnego wyniku pozytywnego z tego samego źródła, należy przeprowadzić dalsze testy w odniesieniu do wszystkich przesyłek pochodzących z tego samego źródła aż do czasu gdy wymogi określone w pierwszym zdaniu są znów spełniane.
- III. Państwa Członkowskie muszą przechowywać zapisy wyników pobierania próbek przeprowadzonych na wszystkich przesyłkach, które zostały poddane pobieraniu próbek.
- IV. Zgodnie z przepisami art. 3 ust. 3 dyrektywy 89/662/EWG, przeładunek przesyłki dozwolony jest wyłącznie w takich portach, które zostały zatwierdzone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18, pod warunkiem, że osiągnięta została dwustronna umowa między Państwami Członkowskimi zezwalająca na odkładanie terminów przeprowadzania kontroli przesyłek aż do chwili, kiedy osiągną one punkt kontroli granicznej Państwa Członkowskiego miejscem przeznaczenia.
- V. W przypadku, gdy przesyłka uzyskuje wynik pozytywny w teście na obecność salmonelli, jest ona zarówno:
- a) ponownie wywieziona z obszaru Wspólnoty;
  - b) albo wykorzystana do celów innych niż na pasze zwierzęce. W takim przypadku, przesyłka może opuścić port bądź magazyn wyłącznie pod warunkiem, że nie

zostanie ona włączona do pasz zwierzęcych;

- c) albo powtórnie przetworzona w zakładzie przetwórczym zatwierdzonym na podstawie dyrektywy 90/667/EWG bądź w jakimkolwiek innym zakładzie zatwierdzonym do odkażania. Przemieszczanie z portu lub z magazynu jest kontrolowane za pomocą zezwolenia wydawanego przez właściwe władze oraz przesyłka nie powinna zostać wydana do czasu przeprowadzenia czynności obróbki oraz poddania testom na obecność salmonelli przez właściwy organ, zgodnie z przepisami załącznika II do dyrektywy 90/667/EWG rozdział III, oraz pod warunkiem uzyskania wyników negatywnych.

ROZDZIAŁ 7

Krew oraz produkty z krwi pochodzenia zwierzęcego

(z wyjątkiem zwierzęta z rodziny koniowatych)

1. Handel krwią oraz produktami z krwi odbywa się zgodnie z ogólnymi przepisami art. 4 niniejszej dyrektywy.
2. Przywóz produktów z krwi przeznaczonych do wykorzystania w przemyśle farmaceutycznym podlega wystawieniu świadectwa zdrowia zwierząt przewidzianego w art. 10 ust. 2 lit. c) zaświadczonego zgodność z przepisami w sprawie identyfikacji tych substancji, ich pakowania, warunków transportu, składowania, utrzymywania oraz przetwarzania, a także zgodność z przepisami dotyczącymi usuwania opakowań, paczek i pozostałości z przetwarzania tak, aby nie stanowiły żadnego niebezpieczeństwa dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt, bez uszczerbku dla przywozu przeznaczonego do spożycia przez ludzi, który nadal podlega wymogom dyrektywy 72/462/EWG.
3. Przywóz produktów z krwi pochodzenia zwierzęcego z gatunków innych niż zwierzęta z rodziny koniowatych przeznaczonych do innych celów, podlega wystawieniu świadectwa zdrowia zwierząt przewidzianego w art. 10 ust. 2 lit. c), podpisywanego przez urzędowego lekarza weterynarii i stanowiącego, że jeśli kraj pochodzenia był brany pod uwagę, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18, aby przedstawić zagrożenie zdrowia w zakresie pryszczycy oraz choroby niebieskiego języka:
  - a) zarówno produkty:
    - pochodzące z rzeźni położonej w strefie o promieniu 10 km wolnej od danej choroby, na którą gatunki z których pochodzi produkt są podatne, oraz
    - pochodzące od zwierząt, które (lub których matki):
      - przebywały w kraju pochodzenia przez trzy miesiące, oraz
      - były poddane przed ubojem i pośmiertnie kontroli i okazały się wolne od danej choroby

W przypadku przesyłek spełniających wymogi wymienione powyżej:

- z wyjątkiem przypadków przewidzianych w pkt. 5, każda przesyłka produktów z krwi musi być zabrana bezpośrednio z portu do laboratorium w celu obróbki, a wszelkie pozostałości wynikające z obróbki należy niezwłocznie zniszczyć,
  - należy pobrać próbkę z każdej partii produktów z krwi i wysłać do laboratorium zatwierdzonego zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 do celów badania obecności wirusa pryszczycy i choroby niebieskiego języka,
  - dana partia nie może opuścić laboratorium aż do czasu gdy próbka testowa zostanie uznana za wolną od wirusa pryszczycy i choroby niebieskiego języka,
  - importer jest odpowiedzialny za poniesienie wszelkich kosztów związanych z przeprowadzaniem testów na mocy dyrektywy 90/675/EWG;
- b) jak i produkty poddane jednemu z następujących rodzajów obróbki:
- były podgrzewane do temperatury co najmniej 65 °C przez nie mniej niż trzy godziny, lub
  - były napromieniowane dawką 2,5 miliona radów, lub
  - były poddane zmianie pH na pH 5 przez trzy godziny;
- c) jak i w przypadku produktów z krwi, stosowanych do diagnostyki *in vitro* lub jako odczynniki laboratoryjne, które były wysyłane w zapieczętowanych, nieprzepuszczalnych kontenerach. W takim przypadku:
- kontenery lub ich zewnętrzne opakowanie muszą być wyraźnie etykietowane „Stosowane tylko do diagnostyki *in vitro* i jako odczynniki laboratoryjne”, i
  - produkty z krwi mogą być stosowane tylko do diagnostyki *in vitro* lub jako odczynniki laboratoryjne oraz wszelkie opisy produktu muszą stanowić, że produkty lub ich pozostałości nie mogą być dopuszczone do wejścia w kontakt z przeżuwaczami lub trzoda chlewną.
4. Państwa Członkowskie zatwierdzają przywóz produktów z krwi z państw trzecich uznanych za wolne od poważnych chorób przenaszalnych pod warunkiem, że produktom z krwi towarzyszy świadectwo weterynaryjne stanowiące, że pochodzą one z Państwa Członkowskiego lub jednego z wyżej wymienionych państwa trzeciego.
5. Każdy produkt z krwi umieszczony w zapieczętowanych, nieprzepuszczalnych kontenerach może być składowany w przedsiębiorstwach będących pod stałym nadzorem urzędowego lekarza weterynarii, pod warunkiem że produkty te trzymane są oddzielnie od wszystkich innych produktów pochodzenia zwierzęcego składowanych w tym przedsiębiorstwie.

ROZDZIAŁ 8

Surowica zwierząt z rodziny koniowatych

1. Aby surowica mogła być przedmiotem handlu, musi ona pochodzić od zwierząt z rodziny koniowatych, które nie wykazują żadnych poważnych chorób przenaszalnych określonych w dyrektywie 90/426/EWG¹⁹ ani żadnych poważnych chorób przenaszalnych, na które podatne są zwierzęta z rodziny koniowatych oraz została uzyskana z jednostek bądź ośrodków nie podlegających ograniczeniom o charakterze zdrowotnym, zgodnie z tą dyrektywą.
2. Surowica pochodząca od zwierząt z rodziny koniowatych może być przywożona wyłącznie wówczas, gdy pochodzi ona od zwierząt z rodziny koniowatych urodzonych i wychowanych w państwie trzecim, z którego zatwierdzony jest przywóz koni na ubój, oraz została uzyskana, przetworzona i wysłana przy zachowaniu warunków, które zostaną określone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

ROZDZIAŁ 9

Słonina oraz wytopione tłuszcze

1. Państwa Członkowskie zatwierdzają przywóz do Wspólnoty słoniny i wytopionych tłuszczów z państw trzecich, znajdujących się w wykazie dołączonym do decyzji 79/542/EWG, z których dozwolony jest przywóz świeżego mięsa z gatunków, których to dotyczy.
2. Jeżeli w ciągu ostatnich 12 miesięcy w kraju wymienionym w ust. 1 wystąpiło ognisko poważnej choroby przenaszalnej, każdej przesyłce słoniny bądź wytopionych tłuszczów musi towarzyszyć świadectwo określone w art. 10 ust. 2 niniejszej dyrektywy, stwierdzające, że:
  - A. słonina oraz tłuszcze wytopione zostały poddane jednemu z poniższych procesów obróbki cieplnej:
    - (i) co najmniej 70 °C w czasie co najmniej 30 minut, lub
    - (ii) co najmniej 90 °C w czasie co najmniej 15 minut, lub
    - (iii) minimalna temperatura wynosząca 80 °C w ciągłym systemie wytapiania;
  - B. w przypadku gdy słonina lub wytopione tłuszcze są pakowane, to że zostały one zapakowane do nowych pojemników i podjęte zostały wszelkie środki zapobiegawcze w celu zapobieżenia ich ponownemu zakażeniu;
  - C. w przypadku, w którym przewidywany jest transport masowy, rury, pompy oraz zbiornik, bądź jakiegokolwiek inne zbiorniki przeznaczone do transportu masowego bądź zbiornik do transportu drogowego, wykorzystane do transportu produktów z zakładu produkcyjnego bezpośrednio na statek bądź do magazynów na nabrzeżu,

---

¹⁹ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 42. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją 92/130/EWG (Dz.U. nr L 47 z 22.02.1992, str. 26).

lub bezpośrednio do przedsiębiorstw, gdzie przed wykorzystaniem zostały skontrolowane oraz ocenione jako czyste.

ROZDZIAŁ 10

Surowiec do wytwarzania pasz zwierzęcych oraz produktów farmaceutycznych i technicznych

1. Surowiec oznacza świeże mięso, gruczoły, organy oraz inne podroby jak również wydzieliny jelitowe, które nie są przeznaczone do spożycia przez ludzi. Surowiec uważany jest za świeży, jeżeli został poddany jedynie mrożeniu bądź innej obróbce, w wyniku której czynniki chorobotwórcze nie zostały zniszczone w sposób gwarantujący wystarczający poziom bezpieczeństwa. Zaangażowanymi substancjami mogą być wyłącznie substancje o niskim stopniu ryzyka, w rozumieniu dyrektywy 90/667/EWG.
2. Surowcowi musi towarzyszyć dokument handlowy lub świadectwo przewidziane w art. 13 ust. 2 dyrektywy 90/667/EWG, bądź takie świadectwo, które musi być zgodne z wzorem jaki zostanie ustalony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, oraz musi spełniać wymogi decyzji 92/183/EWG.
3. W handlu oryginał świadectwa zdrowia bądź dokumentu handlowego musi zostać przedłożony władzom weterynaryjnym odpowiedzialnym za zakład przetwórczy oraz za magazyny składowania tymczasowego - chłodny obiekt do składowania - oraz obiekty do sortowania; w przypadku przywozu do Wspólnoty, takie dokumenty muszą zostać przedłożone organowi kontroli granicznej.
4. Surowiec musi zostać przetransportowany bezpośrednio do zatwierdzonych i zarejestrowanych zakładów przetwórczych, które spełniają warunki ustanowione w dyrektywie 90/667/EWG, lub do chłodnych obiektów do składowania zatwierdzonych do przechowywania tymczasowego. Przed przetwarzaniem, surowiec przeznaczony do produkcji środków farmaceutycznych może również być sortowany oraz składowany w pomieszczeniach, które zostały specjalnie zatwierdzone do tego celu przez Państwa Członkowskie. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o zatwierdzeniu takich obiektów do sortowania.
5. Transport surowca do zakładu przetwórczego może odbywać się wyłącznie w wodoszczelnych oraz właściwie zapieczętowanych kontenerach lub pojazdach. W zależności od zamierzonego celu wykorzystania na dokumentach odbiorcy oraz na dokumentach towarzyszących musi znajdować się napis „Wyłącznie do produkcji pokarmu dla zwierząt domowych” lub „Wyłącznie do produkcji środków farmaceutycznych lub produktów technicznych”. Na kontenerach oraz na dokumentach towarzyszących musi znajdować się nazwa oraz adres odbiorcy odbierającego transport.
6. Pojazdy i kontenery wykorzystywane do transportu towarów, wraz ze wszystkimi jednostkami sprzętu bądź urządzeń, które weszły w kontakt z surowcem, który nie został poddany obróbce, muszą być umyte oraz zdezynfekowane. Materiał opakowań musi zostać spalony bądź usunięty w inny sposób, zgodnie z instrukcjami pochodzącymi od urzędowego lekarza weterynarii.
7. Tymczasowe składowanie surowców powinno być dozwolone jedynie w chłodnych

obiektach do składowania zatwierdzonych do takich celów, podlegających upoważnieniu oraz znajdujących się pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii. Surowiec należy przechowywać osobno od innych towarów oraz w taki sposób, który uniemożliwia rozprzestrzenienie się chorób epizootycznych.

8. W zakładzie przetwórczym surowce poddawane są obróbce, która prowadzi do zniszczenia wszelkich czynników chorobotwórczych oraz wykluczenia wszelkich zagrożeń dla domowych stad. Przenoszenie surowca z zakładu w celu bezpiecznego usunięcia w zakładach przetwórczych zatwierdzonych i zarejestrowanych w tym celu zgodnie z przepisami dyrektywy 90/667/EWG powinno być dozwolone jedynie w wyjątkowych wypadkach oraz powinno posiadać upoważnienie urzędowego lekarza weterynarii. Przepisy pkt. 5, 6 oraz 9 stosuje się odpowiednio do transportu surowca oraz do zawiadomienia urzędowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za dany zakład przetwórczy.

9. W przypadku, gdy surowiec transportowany z zakładu pochodzenia, lub poza zewnętrzne granice obszaru Wspólnoty:

- urzędowy lekarz weterynarii odpowiedzialny za taki zakład pochodzenia w przypadku handlu odbywającego się wewnątrz obszaru Wspólnoty, lub
- organ kontroli granicznej w przypadku przywozu do Wspólnoty

powiadamiają urzędowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za zakład przetwórczy, magazyn składowania tymczasowego lub obiektów do sortowania, o takim fakcie poprzez „system Animo”, poprzez telex lub fax.

10. Przywóz na obszar Wspólnoty podlega również następującym przepisom:

- a) Państwa Członkowskie zatwierdzają przywóz surowca na teren Wspólnoty wyłącznie z państw trzecich, które znajdują się w wykazie ustanowionym w decyzji Rady 79/542/EWG oraz w specjalnej decyzji Komisji dotyczącej surowca szczególnego;
- b) po odbyciu kontroli granicznej surowce, są transportowane, pod nadzorem właściwego organu weterynaryjnego, albo bezpośrednio do zatwierdzonego lub zarejestrowanego zakładu przetwórczego, który znajduje się pod stałym nadzorem urzędowego lekarza weterynarii oraz przedstawił gwarancje, że te surowce zostaną wykorzystane wyłącznie w dozwolonych celach oraz, że nie opuszczą one zakładu bez poddania ich obróbce, albo do zatwierdzonego magazynu tymczasowego lub zatwierdzonego obiektu do sortowania;
- c) świadectwo zdrowia, zaopatrzone w znak organu kontroli granicznej lub uwierzytelniony odpis świadectwa musi towarzyszyć towarom aż do chwili kiedy dotrą do zakładu miejscem przeznaczenia.

ROZDZIAŁ 11

Mięso królicze i mięso zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka

Państwa Członkowskie zapewniają, że przywóz mięsa króliczego oraz mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka ma miejsce wyłącznie, gdy:

- a) pochodzi ono z państw trzecich, które znajdują się:
  - (i) jeśli chodzi o futerkowe zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka w wykazie takich krajów, z których świeże mięso odpowiadających gatunków może być przywożone zgodnie z przepisami dyrektywy 72/462/EWG;
  - (ii) jeśli chodzi o upierzone zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka - w wykazie takich krajów, z których może być przywożone świeże mięso drobiowe, przepisami zastosowaniu dyrektywy 91/494/EWG²⁰;
  - (iii) jeśli chodzi o mięso królicze w wykazie, która zostanie sporządzony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18;
- b) spełniają one co najmniej te wymogi ustanowione w rozdziałach II oraz III dyrektywy 91/495/EWG²¹;
- c) pochodzą one z przedsiębiorstw, które przedstawiają gwarancje przewidziane w lit. b) oraz uznanych zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 lub, w oczekiwaniu na opracowanie wykazów określonych w lit. a) (iii), z przedsiębiorstw zatwierdzonych przez właściwe władze;
- d) każdej partii mięsa towarzyszy świadectwo zdrowia przewidziane w art. 10 ust. 2 lit. c).

ROZDZIAŁ 12

Produkty pszczelarskie

1. Produkty pszczelarskie, które przeznaczone są wyłącznie do wykorzystania w pszczelarstwie:
  - a) nie mogą pochodzić z takiego obszaru, który podlega zakazowi związanemu z wystąpieniem zgnilca amerykańskiego bądź *acariosis*, jeżeli w przypadku *acariosis* Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia uzyskał dodatkowe gwarancje zgodnie z art. 14 ust. 2 dyrektywy 92/65/EWG²²;
  - b) muszą spełniać wymogi nałożone na mocy art. 8 lit. a) dyrektywy 92/65/EWG.
2. Wszelkie odstępstwa od powyższego muszą być ustanawiane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 niniejszej dyrektywy.

ROZDZIAŁ 13

Trofea myśliwskie

---

²⁰ Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 25.

²¹ Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 41.

²² Dz.U. nr L 268 z 14.09.1992, str. 54.

Handlowi i przywózowi trofeów myśliwskich, które nie zostały poddane obróbce, towarzyszy dokument handlowy przewidziany w art. 4 ust. 2 lit. a) lub świadectwo zdrowia przewidziane w art. 10 ust. 2 lit. c) stanowiące, że:

1. dane trofea nie pochodzą od zwierząt pochodzących z obszarów poddanych ograniczeniom z powodu obecności poważnej choroby przenaszalnej;
2. dane trofea są zupełnie suche i bez pozostałości mięsa oraz są suszone i solone lub suszone w solance przez co najmniej 14 dni przed wysyłką;
3. przesyłka nie wchodziła w kontakt z innymi produktami pochodzenia zwierzęcego lub z jakimkolwiek zwierzęciem, które mogło być zakażone;
4. podczas suszenia, produkt był dezynfekowany produktem zatwierdzonym przez właściwy organ kraju wysyłającego;
5. trofea zostały zapakowane w nowe, przejrzyste opakowania.

ROZDZIAŁ 14

Obornik do celów obróbki gleby ^(a)

Produkty z przetworzonego obornika

Wszystkie organiczne nawozy sztuczne, które zostały poddane obróbce w celu zapewnienia, że produkt jest wolny od czynników chorobotwórczych.

Przedmiotem handlu lub przywozu mogą być produkty z obornika poddanego obróbce, spełniające następujące wymogi:

- są wolne od salmonelli:
brak salmonelli w 25 g produktu poddanego obróbce;
- są wolne od pałeczek jelitowych (*enterobacteriaceae*):
oparte na obliczeniu bakterii tlenowych (< 1 000 jtk na gram produktu poddanego obróbce);
- zredukowany jest poziom bakterii przetrwałikujących i wytwarzania toksyn:
zawartość wilgoci < 14%, wartość produktu aW < 0,7.

Produkt musi być składowany w taki sposób, że podczas przetwarzania zarażenie lub ponowne zakażenie oraz zawilgocenie jest niemożliwe.

Dlatego produkty muszą być składowane w:

---

^(a) Obornik oznacza wszelką mieszaninę ekskrementów i uryny bydła, świń, zwierząt z rodziny koniowatych oraz kurcząt.

- dobrze zapieczętowanych i izolowanych silosach, lub
- odpowiednio zapieczętowanych paczkach (plastikowe torby lub „duże worki”).

Obornik nieprzetworzony

Tylko nieprzetworzony obornik od kurcząt i zwierząt z rodziny koniowatych może być przedmiotem handlu lub przywozu. Obornik ten musi pochodzić z regionu wolnego od poważnych chorób przenaszalnych, w szczególności:

- pryszczycy,
- rzekomego pomoru drobiu,
- pomoru świń,
- grypy drobiu,
- afrykańskiego pomoru świń,
- afrykańskiego pomoru koni,
- choroby pęcherzykowej świń.

W miarę potrzeb, można ustanowić normy bakteriologiczne zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 niniejszej dyrektywy.

ROZDZIAŁ 15

Nieprzetworzona wełna, sierść, szczecina, pióra oraz części piór

1. Wełna owcza, sierść przeżuwaczy oraz szczecina świńska są uważane za „nieprzetworzone” wówczas, gdy nie zostały one poddane fabrycznemu myciu bądź zostały uzyskane w procesie garbowania, natomiast pióra oraz części piór uważane są za „nie przetworzone” wówczas, gdy nie zostały one poddane działaniu strumienia pary bądź nie stanowiły przedmiotu zastosowania innej metody zapewniającej, że nie zostały przeniesione żadne czynniki chorobotwórcze.
2. Nie przetworzona wełna owcza, sierść przeżuwaczy, szczecina świńska, pióra oraz części piór (towary) mogą stanowić przedmiot handlu lub przywozu jedynie wówczas, gdy są one bezpiecznie zamknięte w opakowaniu oraz gdy są suche. Jednakże, handel oraz przywóz szczeciny świń z krajów lub regionów, w których afrykańska pomór świń ma charakter endemiczny jest zabroniony, z wyjątkiem takiej szczeciny świńskiej, która:
  - a) została wygotowana, pofarbowana lub bielona; albo
  - b) została poddana w innej formie obróbki, która zabije czynniki chorobotwórcze, pod warunkiem, że dowody dokonania takich działań zostaną przedstawione w

formie świadectwa pochodzącego od lekarza weterynarii odpowiedzialnego za miejsce pochodzenia. Do celów niniejszego przepisu, fabryczne nie jest uważane za formę obróbki do celów niniejszego przepisu.

3. Przepisy niniejszego rozdziału nie mają zastosowania do handlu oraz przywozu piór dekoracyjnych oraz piór:
  - a) przewożonych przez podróżnych do prywatnego użytku, lub; lub
  - b) stanowią przedmiot handlu bądź przywozu do Wspólnoty w formie przesyłki wysłanej do prywatnych odbiorców w celach nieprzemysłowych.
4. Towary takie muszą być wysyłane bezpośrednio do zakładu miejsca przeznaczenia lub do magazynu do składowania ich w takich warunkach, które uniemożliwiają rozprzestrzenienie się czynników chorobotwórczych.

ZAŁĄCZNIK II

SZCZEGÓLNE WARUNKI ZDROWIA PUBLICZNEGO

ROZDZIAŁ 1

Przywóz z państw trzecich produktów mięsnych uzyskanych z mięsa drobiu, mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka, mięsa zwierzyny dzikiej oraz mięsa króliczego

Państwa Członkowskie zapewniają, że produkty mięsne uzyskane z mięsa drobiowego, mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka, mięsa zwierzyny dzikiej oraz mięsa króliczego nie są przywożone chyba, że:

- a) pochodzą z państwa trzeciego wymienionego zgodnie z:
  - (i) art. 14 dyrektywy 71/118/EWG dotyczącej mięsa drobiowego;
  - (ii) art. 16 dyrektywy 92/45/EWG dotyczącej mięsa zwierzyny dzikiej;
  - (iii) wykazem ustanowionym dla mięsa króliczego oraz mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18;
- b) wykorzystane mięso świeże spełnia właściwe wymogi art. 14 dyrektywy 71/118/EWG dotyczącej mięsa drobiowego, art. 16 dyrektywy 92/45/EWG dotyczącej mięsa zwierzyny dzikiej, art. 3 dyrektywy 91/495/EWG dotyczącej mięsa króliczego, oraz art. 6 tej dyrektywy dotyczący mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka;
- c) pochodzą one z przedsiębiorstwa, które oferuje takie same gwarancje jak te określone w dyrektywie 77/99/EWG oraz są zatwierdzone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 lub, do czasu przyjęcia takiej decyzji przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, przy czym przywóz tych produktów pozostawałby przedmiotem przepisów art. 11 ust. 2 dyrektywy 90/675/EWG;
- d) są one przygotowane, sprawdzane oraz obchodzone zgodnie z właściwymi wymogami przewidzianymi w dyrektywie 77/99/EWG;
- e) każdej przesyłce produktów mięsnych towarzyszy świadectwo zdrowia ustanowione zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.

ROZDZIAŁ 2

Do dnia 1 lipca 1997 r. zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, ustala się warunki mające zastosowanie do:

- wprowadzania do obrotu oraz przywozu jaj oraz przywozu produktów jajecznych przeznaczonych do spożycia przez ludzi, bez uszczerbku dla przepisów ustanowionych w ramach wspólnej organizacji rynku,
- przygotowanie żelatyn przeznaczonych do spożycia przez ludzi,

- handel i przywóz miodu, żabich udek oraz ślimaków przeznaczonych do spożycia przez ludzi.

ZAŁĄCZNIK III

I

UJEDNOLICONA WERSJA ZAŁĄCZNIKÓW A ORAZ B DO DYREKTYWY 89/662/EWG

„ZAŁĄCZNIK A

PRAWODAWSTWO WETERYNARYJNE

ROZDZIAŁ I

- Dyrektywa Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem (Dz.U. nr 121 z 29.07.1964, str. 2012/64).
- Dyrektywa Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel świeżym mięsem drobiowym (Dz.U. nr L 55 z 8.03.1971, str. 23).
- Dyrektywa Rady 72/461/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem (Dz.U. nr L 302 z 31.12.1972, str. 24).
- Dyrektywa Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy produktami mięsnymi (Dz.U. nr L 26 z 31.01.1977, str. 85).
- Dyrektywa Rady 80/215/EWG z dnia 22 stycznia 1980 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy produktami mięsnymi (Dz.U. nr L 47 z 21.02.1980, str. 4).
- Dyrektywa Rady 88/657/EWG z dnia 14 grudnia 1988 r. ustanawiająca wymogi dla produkcji i handlu mięsem mielonym, mięsem w kawałkach, których waga nie przekracza 100 gramów i przetworami mięsnymi (Dz.U. nr L 382 z 31.12.1988, str. 3).
- Dyrektywa Rady 89/437/EWG z dnia 20 czerwca 1989 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu produktów jajecznych (Dz.U. nr L 212 z 22.07.1989, str. 87).
- Dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury (Dz.U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 1).
- Dyrektywa Rady 91/492/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek żywych małży dwuskorupowych (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 1).
- Dyrektywa Rady 91/493/EWG z dnia 22 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne

dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 15).

- Dyrektywa Rady 91/494/EWG z dnia 26 czerwca 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy oraz przywóz świeżego mięsa drobiowego z państw trzecich (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 35).
- Dyrektywa Rady 91/495/EWG z dnia 27 listopada 1991 r. dotycząca zdrowia publicznego i problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu mięsa króliczego oraz dziczyzny hodowlanej (Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 41).
- Dyrektywa Rady 92/45/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r. w sprawie zdrowia publicznego i problemów zdrowotnych zwierząt odnoszących się do odstrzału dzikiej zwierzyny oraz wprowadzania do obrotu dziczyzny (Dz.U. nr L 268 z 14.09.1992, str. 35).
- Dyrektywa Rady 92/46/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r. ustanawiająca przepisy zdrowotne dla produkcji i wprowadzania na rynek surowego mleka, mleka poddanego obróbce cieplnej i produktów na bazie mleka (Dz.U. nr L 268 z 14.09.1992, str. 1).

ROZDZIAŁ II

Dyrektywa Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG (z wyłączeniem czynników chorobotwórczych).

ZAŁĄCZNIK B

PRODUKTY NIEPODLEGAJĄCE WSPÓLNOTOWEJ HARMONIZACJI, ALE HANDEL KTÓRYMI STANOWIŁBY PRZEDMIOT KONTROLI PRZEWIDZIANYCH NINIEJSZĄ DYREKTYWĄ

Inne produkty pochodzenia zwierzęcego nie objęte ani przez załącznik B do niniejszej dyrektywy, ani przez Załącznik do dyrektywy 90/425/EWG: produkty te zostaną określone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.”

II

UJEDNOLICONA WERSJA ZAŁĄCZNIKÓW A ORAZ B DO DYREKTYWY 90/425/EWG

„ZAŁĄCZNIK A

ROZDZIAŁ I

PRAWODAWSTWO WETERYNARYJNE

Sekcja 1

- Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz.U. nr 121 z 29.07.1964, str. 1977/64).
- Dyrektywa Rady 88/407/EWG z dnia 14 czerwca 1988 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym oraz w przywozie zamrożonego nasienia bydła domowego (Dz.U. nr L 194 z 22.07.1988, str. 10).
- Dyrektywa Rady 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy oraz przywóz z państw trzecich zarodków bydła domowego (Dz.U. nr L 302 z 19.10.1989, str. 1).
- Dyrektywa Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich (Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 42).
- Dyrektywa Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym oraz przywozie nasienia trzody chlewnej (Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 62).
- Dyrektywa Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych (Dz.U. nr L 303 z 31.10.1990, str. 6).
- Dyrektywa Rady 90/667/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiająca przepisy weterynaryjne w zakresie usuwania i przetwarzania odpadów zwierzęcych, wprowadzania ich do obrotu oraz zapobiegania obecności czynników

chorobotwórczych w paszach wytwarzanych ze zwierząt lub ryb i zmieniająca dyrektywę 90/425/EWG(Dz.U. nr L 363 z 27.12.1990, str. 51).

- Dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury (Dz.U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 1).
- Dyrektywa Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami (Dz.U. nr L 46 z 19.02.1991, str. 19).
- Dyrektywa Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i zmieniająca dyrektywy 90/425/EWG oraz 91/496/EWG (Dz.U. nr L 340 z 11.12.1991, str. 17).

Sekcja 2

Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych warunkami zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I (1) do dyrektywy 90/425/EWG (Dz.U. nr L 268 z 14.09.1992, str. 54).

- Dla czynników chorobotwórczych:

Dyrektywa Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG.

ROZDZIAŁ II

PRAWODAWSTWO ZOOTECHNICZNE

- Dyrektywa Rady 77/504/EWG z dnia 25 lipca 1977 r. w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz.U. nr L 206 z 12.08.1977, str. 8).
- Dyrektywa Rady 88/661/EWG z dnia 19 grudnia 1988 r. w sprawie norm zootechnicznych mających zastosowanie do zwierząt hodowlanych z gatunku świń (Dz.U. nr L 382 z 31.12.1988, str. 36).
- Dyrektywa Rady 89/361/EWG z dnia 30 maja 1989 r. dotycząca owiec i kóz hodowlanych czystorasowych (Dz.U. nr L 153 z 08.06.1989, str. 30).
- Dyrektywa Rady 90/427/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków handlu wewnątrzspółnotowego koniowatymi (Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 55).
- Dyrektywa Rady 91/174/EWG z dnia 25 marca 1991 r. ustanawiająca wymogi

zootechniczne i rodowodowe w celu wprowadzania do obrotu zwierząt czystorasowych
(Dz.U. nr L 85 z 5.04.1991, str. 37).

ZAŁĄCZNIK B

ZWIERZĘTA ORAZ PRODUKTY NIEPODLEGAJĄCE HARMONIZACJI, ALE HANDEL KTÓRYMI BĘDZIE PODDANY KONTROŁOM PRZEWIDZIANYM W NINIEJSZEJ DYREKTYWIE

ROZDZIAŁ I

Prawodawstwo weterynaryjne - inne zwierzęta żywe nie wymienione w wykazie w załączniku A rozdział I.

ROZDZIAŁ II

Prawodawstwo weterynaryjne - nasienie, komórki jajowe oraz zarodki nie wymienione w wykazie w załączniku A rozdział I.”

DECYZJA KOMISJI

z dnia 13 lipca 1994 r.

zmieniająca rozdział 13 załącznika I do dyrektywy Rady 92/118/EWG określającej wymagania zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel wewnątrz i import do Wspólnoty produktów nie podlegających wymienionym wymaganiom określonym w specjalnych wspólnotowych zasadach opisanych załączniku A(I) do dyrektywy 89/662/EWG i, w przypadku patogenów, w dyrektywie 90/425/EWG

(94/466/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/118/EWG z 17 grudnia 1982 r. określającą wymagania zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel wewnątrz i import do Wspólnoty produktów nie podlegających wymienionym wymaganiom określonym w specjalnych zasadach wspólnotowych opisanych w załączniku A(I) do dyrektywy 89/662/EWG i, w przypadku patogenów, w dyrektywie 90/425/EWG¹, a szczególnie drugi ustęp jej art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

biorąc pod uwagę doświadczenie zdobyte w czasie stosowania określonych środków, zmienione powinny być warunki, na których odbywa się handel trofeami myśliwskimi; dlatego też przerwany powinien zostać rozdział 13 załącznika I do powyższej dyrektywy;

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Rozdział 13 załącznika I do dyrektywy 92/118/EWG zastępuje się załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1994 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

---

¹ Dz. U. nr L 62, z 15.03.1993, str. 49.

Sporządzono w Brukseli, 13 lipca 1994 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ROZDZIAŁ 13

TROFEA MYŚLIWSKIE

A. Bez uszczerbku dla środków przyjętych na mocy rozporządzenia (EWG) nr 3626/82*, handel wewnątrz Wspólnoty i import trofeów myśliwskich zwierząt:

(i) kopytnych i ptaków, które poddano procesowi wypychania, zapewniając ich zachowanie w temperaturze otoczenia;

(ii) gatunków innych niż kopytne i ptaki:

nie powinien podlegać żadnemu zakazowi lub ograniczeniom z powodów zdrowia zwierząt.

B. Nie ograniczając środków przyjętych na mocy rozporządzenia (EWG) nr 3626/82, handel wewnątrz Wspólnoty i import trofeów myśliwskich zwierząt kopytnych i ptaków, które nie przeszły procesu wspomnianego w A (i) podlega następującym warunkom:

1. odnośnie handlu:

trofea myśliwskie muszą albo:

– pochodzić od zwierząt z regionów nie podlegających ograniczeniom ze względu na obecność ciężkich chorób zakaźnych, na które dany gatunek może być podatny,

albo:

– spełniać warunki określone w 2 (b) lub (c), jeżeli pochodzą one od zwierząt z regionów podlegających ograniczeniom ze względu na obecność ciężkich chorób zakaźnych, na które dany gatunek może być podatny;

2. odnośnie importu:

(a) w przypadku trofeów myśliwskich składających się z całych części anatomicznych nie preparowanych w żaden sposób:

trofea muszą:

– pochodzić od zwierząt, w przypadku których import do Wspólnoty wszystkich kategorii świeżego mięsa z danego gatunku, które nie przeszło żadnego procesu, jest dopuszczalny zgodnie z zasadami Wspólnoty,

– być zapakowane niezwłocznie, bez kontaktu z jakimkolwiek innym produktem pochodzenia zwierzęcego, który mógłby je zakazić, w osobnych, przezroczystych i zamkniętych opakowaniach, tak by uniknąć późniejszego zakażenia,

– być połączone ze świadectwem weterynaryjnym potwierdzającym, że powyższe warunki zostały spełnione.

Ponadto, w czasie procesu wypychania, zniszczone muszą zostać odpadki, które nie są częścią trofeum;

(b) w przypadku trofeów myśliwskich składających się wyłącznie z kości, rogów, kopyt, kłów, poroża lub zębów:

trofea muszą:

---

* Dz.U. nr L 384, z 31.12.1982, str. 1.”

- były zanurzone we wrzącej wodzie przez odpowiedni czas, tak by zapewnić, że usunięta jest jakakolwiek substancja inna niż kości, rogi, kopyta, kły, poroża lub zęby,
- były zdezynfekowane produktem zatwierdzonym przez właściwe organy w kraju wysyłki, szczególnie nadtlenkiem wodoru w przypadku, gdy chodzi części składające się z kości,
- być zapakowane, niezwłocznie po preparowaniu, bez kontaktu z jakimkolwiek innym produktem pochodzenia zwierzęcego, który mógłby je zakazić, w osobnych, przezroczystych i zamkniętych opakowaniach, tak by uniknąć późniejszego zakażenia,
- być połączone ze świadectwem weterynaryjnym potwierdzającym, że powyższe warunki zostały spełnione;

(c) w przypadku trofeów myśliwskich składających się wyłącznie ze skóry lub skórki:

trofea muszą:

- być albo:

(i) suszone;

albo:

(ii) solone na mokro lub sucho na minimum 14 dni przed wysyłką;

albo:

(iii) zakonserwowane w procesie innym niż garbowanie, ustalonym zgodnie z procedurą określoną w art. 18,

- być zapakowane, niezwłocznie po preparowaniu, bez kontaktu z jakimkolwiek innym produktem pochodzenia zwierzęcego, który mógłby je zakazić, w osobnych, przezroczystych i zamkniętych opakowaniach, tak by uniknąć późniejszego zakażenia,
- być połączone ze świadectwem weterynaryjnym potwierdzającym, że powyższe warunki zostały spełnione.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 26 października 1994r.

zmieniająca rozdział 3 załącznika I do dyrektywy Rady 92/118/EWG ustanawiającej wymogi dotyczące zdrowia zwierząt oraz zdrowia publicznego mające wpływ na import oraz handel wewnątrz Wspólnoty produktów nie będących przedmiotem wymogów określonych w szczególnych zasadach Wspólnoty zawartych w załączniku A do dyrektywy 89/662/EWG i , w odniesieniu do patogenów, w dyrektywie 90/425/EWG

(94/723/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/118/EWG z 17 grudnia 1992r. ustanawiającą wymogi dotyczące zdrowia zwierząt oraz zdrowia publicznego mające wpływ na import oraz handel wewnątrz Wspólnoty produktów nie będących przedmiotem wymogów określonych w szczególnych zasadach Wspólnoty zawartych w załączniku A do dyrektywy 89/662/EWG i , w odniesieniu do patogenów, w dyrektywie 90/425/EWG⁽¹⁾, zmieniona decyzją Komisji 94/466/WE⁽²⁾ w szczególności jej ust. drugi art.15,

a także mając na uwadze co następuje:

w świetle doświadczenia uzyskanego podczas wdrażania ustanowionych wymogów, należałoby zmienić warunki zezwalające na import oraz handel wewnętrzny skórami zwierząt kopytnych, nie objętymi dyrektywą 64/433/EWG lub 72/462/EWG;

rozdział 3 załącznika I do tej dyrektywy powinien zostać odpowiednio zmieniony;

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Rozdział 3 załącznika I do dyrektywy 92/118/EWG zastępuje się załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Decyzja wchodzi w życie 1 grudnia 1994r.

---

¹ Dz.U. nr L 62, z 15.3.1993, str. 49.

² Dz.U. nr L 190, z 26.7.1994, str. 26.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 26 października 1994r.

W imieniu Komisji
Rene STEICHEN
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ROZDZIAŁ 3

Skóry zwierząt kopytnych ⁽¹⁾ nie objęte dyrektywą 64/433/EWG lub 72/462/EWG, które nie zostały poddane pewnym procesom garbowania

I. A. Zalecenia tego rozdziału nie odnoszą się do:

- skór zwierząt kopytnych, które zostały poddane kompletnemu procesowi garbowania,
- „skór farbowanych na mokro”,
- „skór peklowanych”,
- „skór wapnowanych” (wapnowanych lub trzymany w solance w pH od 12 do 13, przez minimum osiem godzin).

-

B. w zakresie określonym w punkcie A, wymogi niniejszego punktu dotyczą świeżych, chłodzonych i poddanych obróbce skór. Dla potrzeb niniejszej decyzji, „skóry poddane obróbce” oznaczają skóry które były:

- suszone, lub
- suszono-solone lub mokro-solone przez minimum 14 dni od dostawy, lub
- solone przez siedem dni z dodatkiem do 2% węgla sodu, lub
- suszone przez 42 dni w temperaturze minimum 20 °C, lub
- konserwowane przez użycie innego procesu niż garbowanie, zgodnego z procedurą określoną w art. 18.

II. *Handel wewnątrz Wspólnoty*

A. Handel świeżymi lub chłodzonymi skórami podlega tym samym wymogom zdrowia zwierząt jak te stosujące się do mięsa świeżego, zgodnie z dyrektywą 72/461/EWG.

B. Handel skórami poddanymi obróbce jest dozwolony pod warunkiem, że każda przesyłka będzie zaopatrzona w dokument handlowy, tak jak jest to przewidziane w ostatnim myślniku art. 4 ust. 2 lit. a, zaświadczający, iż:

- skóry zostały poddane obróbce, zgodnie z punktem I.B, oraz
- przesyłka nie miała kontaktu z żadnym innym produktem pochodzenia zwierzęcego lub żywym zwierzęciem mogącym stanowić ryzyko szerzenia się ciężkiej choroby zakaźnej.

III. *Import*

A. Świeże lub chłodzone skóry mogą być przywożone z państw trzecich, lub części państwa trzeciego, z którego, zgodnie z prawodawstwem Wspólnoty, zezwolono na import wszystkich kategorii świeżego mięsa gatunków, których to dotyczy.

⁽¹⁾ „skóry zwierząt kopytnych” oznacza powłokę zwierząt kopytnych.

- B. Import świeżego lub chłodzonego mięsa musi spełniać wymogi zdrowia zwierząt które będą określone zgodnie z procedurą zawartą w art. 18 i musi ono być zaopatrzone w świadectwo zdrowia zwierząt , tak jak określa to art. 10 ust. 2 lit. c.
- C. Zezwala się na import skór poddanych obróbce z państw trzecich wyszczególnionych w części 1 załącznika do decyzji 79/542/EWG ⁽²⁾, pod warunkiem, iż każda przesyłka jest zaopatrzona w świadectwo, którego wzór będzie określony przez Komisję zgodnie z procedurą zawartą w art. 18, zapewniające, że:
- (a) zostały one poddane obróbce zgodnie z zapisami punktu I.B. w przypadku jeżeli skóry pochodzą od zwierząt z regionu państwa trzeciego lub państwa trzeciego, które, zgodnie z regulacjami Wspólnoty, podlega ograniczeniom ze względu na wybuch ciężkiej choroby zakaźnej na którą zwierzęta, których to dotyczy, są podatne;
  - lub
  - zostały poddane obróbce tak jak to określa punkt I.B myślniki trzeci i czwarty, jeżeli skóry pochodzą z innych regionów państwa trzeciego lub innego państwa trzeciego;
  - i
  - (b) przesyłka nie miała kontaktu z żadnym innym produktem pochodzenia zwierzęcego lub żywym zwierzęciem mogącym stanowić ryzyko szerzenia się ciężkiej choroby zakaźnej.
- D. Jakkolwiek, w przypadku importu z państwa trzeciego skór przeżuwaczy poddanych obróbce zgodnie z punktem I.B. i które były przechowywane oddzielnie przez 21 dni lub były nieprzerwanie przewożone przez okres 21 dni, świadectwo zdrowia przewidziane dla takich skór w punkcie C zastępuje się deklaracją zaświadczającą, że wymogi te są spełnione, wzór deklaracji będzie określony przez komisję zgodnie z procedura określona w art. 18.

⁽²⁾ Dz. U. nr L 146, z 14.06.1979, str. 15. Decyzja ostatecznie poprawiona decyzją Komisji 94/59/WE (Dz. U. nr L 27, z 1.2.1994, str. 53). „

DECYZJA KOMISJI

z dnia 26 lipca 1995 r.

zmieniająca rozdział 1 załącznika II do dyrektywy Rady 92/118/EWG ustanawiającej warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(95/338/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. ustanawiającą warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG¹, ostatnio zmienioną decyzją Komisji 95/339/WE², w szczególności jej art. 15 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

stosowanie ustanowionych zasad doprowadziło do pewnych trudności w przywozie produktów mięsnych uzyskanych z mięsa drobiowego, mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka, mięsa zwierzyny dzikiej i mięsa króliczego, w związku z tym w świetle doświadczeń zasady te należy zmienić;

celem tych warunków jest umożliwienie ustanowienia wykazu państw trzecich, z których dozwolony będzie przywóz wspomnianych produktów;

w celu zapewnienia przejrzystości, rozdział 1 załącznika II do dyrektywy 92/118/EWG dla jasności należy przeredagować;

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku II do dyrektywy 92/118/EWG rozdział 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

¹ Dz.U. nr L 62 z 15.3.1993, str. 49.

² Dz.U. nr L 200 z 24.8.1995, str. 36.

„a) pochodzą z państwa trzeciego wymienionego zgodnie z:

- (i) art. 9 dyrektywy 91/494/EWG dotyczącej mięsa drobiowego;
- (ii) art. 16 dyrektywy 92/45/EWG dotyczącej mięsa zwierzyny dzikiej;
- (iii) załącznikiem I rozdział 2 do niniejszej dyrektywy dla mięsa króliczego i mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka,

lub pochodzą z państwa trzeciego wymienionego w części I Załącznika do decyzji 79/542/EWG. W tym przypadku musiały zostać poddane obróbce cieplnej w zamkniętym pojemniku, w temperaturze w stopniach F° równej lub powyżej 3,00. Jednakże w odniesieniu do produktów mięsnych wytworzonych z gatunków innych niż świnie taką obróbkę można zastąpić obróbką cieplną, która pozwala uzyskać temperaturę wewnętrzną co najmniej 70 °C.”

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 lipca 1995 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 27 lipca 1995 r.

zmieniająca załącznik I rozdział 1 do dyrektywy Rady 92/118/EWG ustanawiającej warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych, do dyrektywy 90/425/EWG

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(95/339/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. ustanawiającą warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych, do dyrektywy 90/425/EWG¹, ostatnio zmienioną Aktem Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji, w szczególności jej art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

po zasięgnięciu opinii Naukowego Komitetu Weterynaryjnego, rodzaje przetwarzania jakie należy zastosować oraz ustanowione wymogi należy rozszerzyć na wszystkie przetwory mleczne i siarę;

do celów przejrzystości, załącznik I do dyrektywy 92/118/EWG rozdział 1 należy przerehabilitować;

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik I do dyrektywy 92/118/EWG rozdział 1 zastępuje się załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

---

¹ Dz.U. nr L 62 z 15.3.1993, str. 49.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 2 lutego 1996 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 lipca 1995 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

„ROZDZIAŁ I

Mleko, przetwory mleczne i siara, nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi.

Handel wewnątrzwspólnotowy i przywóz mleka, przetworów mlecznych i siary nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi stanowią przedmiot następujących warunków:

1. każdy kontener, w którym produkt jest transportowany musi być oznakowany w celu wskazania charakteru produktu;
2. każdej przesyłce musi towarzyszyć, stosownie, dokument handlowy określony w art. 4 ust. 2 lit. a) tiret ostatnie lub świadectwo zdrowia określone w art. 10 ust. 2 lit. c), zawierające nazwę oraz numer rejestracyjny zakładu przetwórczego lub zakładu przeprowadzającego obróbkę; dokument lub świadectwo musi być przechowywane przez odbiorcę przez okres co najmniej jednego roku;
3. dokumenty lub świadectwa określone w ust. 2 muszą wykazywać, że:
  - a) w przypadku surowego mleka i siary, zostały wyprodukowane w warunkach dających wystarczające gwarancje w odniesieniu do zdrowia zwierząt. Takie warunki muszą być ustalone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18;
  - b) w przypadku mleka lub przetworów mlecznych, mleko lub przetwory mleczne były poddawane obróbce cieplnej w temperaturze co najmniej 72 °C przez co najmniej 15 sekund lub w innej kombinacji temperatury i czasu dającej równoważny efekt i dającej ujemny odczyn na test fosfatazy, a następnie:
    - (i) w przypadku mleka w proszku lub produktów z mleka w proszku, były poddane procesowi suszenia;
    - (ii) w przypadku przetworów z zakwaszonego mleka, były poddane procesowi obniżenia pH, które utrzymywane było poniżej 6,0 przez co najmniej jedną godzinę;
  - c) w przypadku mleka w proszku lub produktów z mleka w proszku, spełnione zostały następujące wymagania:
    - (i) po zakończeniu procesu suszenia zostały podjęte wszelkie środki ostrożności aby zapobiec zakażeniu produktu;
    - (ii) końcowy produkt został zapakowany do nowego kontenera; oraz;
  - d) w przypadku kontenerów masowych, przed załadowaniem mleka, przetworu mlecznego lub siary na jakikolwiek pojazd lub do jakiegokolwiek kontenera w celu przewiezienia ich do miejsca przeznaczenia, wspomniany pojazd lub kontener został dezynfekowany przy użyciu produktu zatwierdzonego przez właściwy organ.

- 4 W uzupełnieniu wymogów określonych w pkt. 1, 2 i 3, przywóz mleka, przetworów mlecznych i siary nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi jest dozwolony z państw trzecich, lub części państw trzecich wymienionych w wykazach w art. 23 dyrektywy 92/46/EWG i po spełnieniu warunków określonych w art. 26 niniejszej dyrektywy. Tam, gdzie istnieje ryzyko wprowadzenia egzotycznej choroby lub jakiegokolwiek inne ryzyko zagrożenia zdrowia zwierząt, mogą zostać ustanowione dodatkowe warunki ochrony zdrowia zwierząt zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.”

DECYZJA KOMISJI

z dnia 25 stycznia 1996 r.

zmieniająca rozdział 14 załącznika I do dyrektywy Rady 92/118/EWG ustanawiającej warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(96/103/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. ustanawiającą warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego, regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG, oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG¹, ostatnio zmienionej decyzją 95/339/WE², w szczególności jej art. 15 akapit drugi,

a także mając na uwadze co następuje:

stosowanie ustanowionych przepisów spowodowało trudności w handlu i przywozie obornika, w szczególności dla gospodarstw z obszarów przygranicznych; w świetle doświadczeń, należy zmienić wymagania dotyczące handlu i przywozu obornika;

handel i przywóz nieprzetworzonego obornika może być źródłem chorób zwierząt; należy wprowadzić zakaz handlu i przywozu obornika pochodzącego od niektórych gatunków zwierząt;

należy jednak zezwolić na handel niektórymi rodzajami obornika na ściśle określonych warunkach; ten handel musi być prowadzony pod nadzorem właściwych organów w Państwach Członkowskich;

w celu zachowania jasności, rozdział 14 załącznika I do dyrektywy 92/118/EWG powinien zostać przeformułowany;

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I rozdział 14 dyrektywy 92/118/EWG zastępuje się załącznikiem do niniejszej decyzji

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 2 lutego 1996 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 stycznia 1996 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ROZDZIAŁ 14

Obornik

Do celów niniejszego rozdziału obornik oznacza wszelkie ekskrementy i/lub urynę zwierząt parzystokopytnych, koniowatych i/lub drobiu, ze ściółką lub bez i nawóz ptasi.

I. Nieprzetworzony obornik

A. *Handel nieprzetworzonym obornikiem*

1. a) Handel nieprzetworzonym obornikiem innym niż pochodzący od drobiu lub koniowatych jest zabroniony, z wyjątkiem obornika:

- pochodzącego z obszaru nie podlegającego ograniczeniom z powodu poważnych przenaszalnych chorób i
- przeznaczonego do rozrzucenia pod nadzorem właściwych organów na terenie stanowiącym część jednego gospodarstwa zlokalizowanego po obu stronach granicy dwóch Państw Członkowskich;

b) jednakże, w drodze odstępstwa od przepisów lit. a), Państwo Członkowskie może udzielić specjalnego zatwierdzenia w celu wprowadzenia na swoje terytorium:

- obornika przeznaczonego do przetworzenia w zakładzie specjalnie zatwierdzonym do tego celu przez właściwe organy do wytwarzania produktów określonych w II poniżej. W przypadku zatwierdzenia takich zakładów, należy wziąć pod uwagę pochodzenie obornika, lub
- obornika przeznaczonego do rozrzucenia na obszarze gospodarstwa. Taki handel może się odbywać jedynie za zgodą właściwych organów Państwa Członkowskiego pochodzenia i Państwa Członkowskiego przeznaczenia. Przy wydawaniu zgody, należy wziąć pod uwagę w szczególności pochodzenie obornika, jego przeznaczenie, względy bezpieczeństwa i zdrowia zwierząt.

W takich przypadkach obornik powinien być zaopatrzony w świadectwo zdrowia sporządzone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.

2. Handel nieprzetworzonym obornikiem drobiowym podlega następującym warunkom:

- a) obornik musi pochodzić z obszaru nie podlegającego ograniczeniom z powodu rzekomego pomoru drobiu lub grypy drobiu;
- b) ponadto, nieprzetworzony obornik pochodzący od stada drobiu zaszczepionego przeciw rzekomemu pomorowi drobiu nie może być wysyłany do regionu, który uzyskał status obszaru nie stosującego szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, zgodnie z art. 12 ust. 2 dyrektywy 90/539/EWG;

- c) obornik powinien być zaopatrzony w świadectwo zdrowia sporządzone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.
3. Handel nieprzetworzonym obornikiem koniowatych nie podlega żadnym warunkom zdrowotnym zwierząt.

B. *Przywóz nieprzetworzonego obornika*

Przywóz nieprzetworzonego obornika podlega następującym warunkom:

1. obornik musi spełniać wymagania odnoszące się do poszczególnych gatunków, określone w A (1) lit. a) powyżej;
2. nawóz musi być zaopatrzony w świadectwo zdrowia przewidziane w art. 10.

II. Obornik przetworzony i produkty z przetworzonego obornika

Wszystkie nawozy organiczne muszą być poddane obróbce zapewniającej, że produkt jest wolny od czynników chorobotwórczych.

A. Handel obornikiem przetworzonym i produktami z przetworzonego obornika podlega następującym warunkom:

1. obornik i produkty z przetworzonego obornika muszą pochodzić z zakładu zatwierdzonego przez właściwe organy.
2. obornik i produkty z przetworzonego obornika muszą:
  - być wolne od salmonelli (brak salmonelli w 25 g produktu poddanego obróbce),
  - być wolne od pałeczek jelitowych (wynik oznaczenia liczby bakterii tlenowych $< 1\ 000$ cfu na gram produktu poddanego obróbce),
  - być poddane obróbce prowadzącej do zmniejszenia liczby bakterii tworzących zarodniki i ograniczenia wytwarzania toksyn.
3. obornik i produkty z przetworzonego obornika po przetworzeniu muszą być składowane w taki sposób, aby ich zarażenie lub ponowne zakażenie i zawilgocenie było niemożliwe.

Muszą więc być składowane w:

- dobrze uszczelnionych i izolowanych silosach, lub
- szczelnie zamkniętych opakowaniach (plastikowych torbach lub „dużych workach”).

B. Przywóz przetworzonego obornika i produktów z przetworzonego obornika podlega następującym warunkom:

1. obornik i produkty z przetworzonego obornika muszą spełniać wymogi określone w A powyżej;
2. obornik i produkty z przetworzonego obornika muszą być zaopatrzone w świadectwo zdrowia przewidziane w art. 10.

III. Nawóz ptasi

Handel i przywóz nawozu ptasiego nie podlega żadnym warunkom zdrowotnym zwierząt.”

DECYZJA KOMISJI

z dnia 10 maja 1996 r.

zmieniająca załącznik II do dyrektywy Rady 92/118/EWG ustanawiającej warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(96/340/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. ustanawiającą warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG¹, ostatnio zmienioną decyzją Komisji 96/103/WE², w szczególności jej art. 15 akapit drugi i załącznik II rozdział 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

w celu zapobieżenia zagrożeniu zdrowia konsumentów należy ustanowić szczególne warunki zdrowia publicznego, stosowane do ślimaków i żabich udek;

niektóre warunki zdrowotne zawarte w dyrektywie Rady 91/493/EWG z dnia 22 lipca 1991 r. ustanawiającej warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa³ mają istotne znaczenie dla handlu ślimakami i żabimi udkami;

zasady zawarte w decyzji Komisji 94/356/WE z dnia 20 maja 1994 r. ustanawiającej szczegółowe zasady wykonania dyrektywy Rady 91/493/EWG w zakresie kontroli sanitarnych produktów rybołówstwa⁴ są odpowiednie dla kontroli sanitarnych przeprowadzanych przez przedsiębiorstwa produkujące ślimaki i żabie udka określone w art. 4 pkt 2 dyrektywy 92/118/EWG;

gotowane, przetworzone ślimaki należy uważać za gotowe dania podlegające przepisom rozdziału IX załącznika B do dyrektywy Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu

¹ Dz.U. nr L 62 z 15.3.1993, str. 49.

² Dz.U. nr L 24 z 31.1.1996, str. 28.

³ Dz.U. nr L 268 z 24.9.1991, str. 15.

⁴ Dz.U. nr L 156 z 23.6.1994, str. 50.

produktów mięsnych i niektórych innych produktów pochodzenia zwierzęcego⁵, ostatnio zmienionej dyrektywą 95/68/WE⁶;

równoważne warunki należy stosować w odniesieniu do ślimaków i żabich udek przywożonych z państw trzecich; w szczególności należy opracować wzory świadectw zdrowia przewidzianych w art. 10 ust. 2 lit. c) dyrektywy 92/118/EWG;

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W rozdziale 2 tiret trzecie załącznika II do dyrektywy 92/118/EWG skreśla się wyrazy „żabich udek i ślimaków”.

Artykuł 2

Załącznik do niniejszej decyzji dodaje się jako rozdział 3 do załącznika II do dyrektywy 92/118/EWG.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 maja 1996 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

---

⁵ Dz.U. nr L 26 z 31.1.1977, str. 85.

⁶ Dz.U. nr L 332 z 30.12.1995, str. 10.

ZAŁĄCZNIK

„ROZDZIAŁ 3

I. Szczególne warunki zdrowia publicznego, stosowane w handlu i przywozie ślimaków przeznaczonych do spożycia przez ludzi

- A. Bez uszczerbku dla przepisów wspólnotowych, krajowych i międzynarodowych dotyczących ochrony dzikiej przyrody do celów niniejszego rozdziału, „ślimaki” oznaczają naziemne bruchonogi z gatunku *Helix pomatia* Linné, *Helix aspersa* Muller, *Helix lucorum* i gatunki z rodziny *Achatinidae*.
- B. Państwa Członkowskie zobowiązane są zapewnić, aby ślimaki pozbawione muszli, gotowane i przetworzone lub zakonserwowane mogły być przedmiotem handlu do celów spożycia przez ludzi wyłącznie, jeżeli spełniają następujące warunki:
- 1) Muszą pochodzić z zakładów, które:
    - spełniają wymogi art. 4 ust. 2 niniejszej dyrektywy,
    - zostały zatwierdzone przez właściwe organy zgodnie z wymogami rozdziałów III i IV Załącznika do dyrektywy 91/493/EWG,
    - podlegają monitoringowi przez właściwe organy w zakresie warunków produkcji i kontroli sanitarnych zgodnie z rozdziałem V (I) (3) i (5) i (II), (3) i (4) dyrektywy 91/493/EWG,
    - przeprowadzają własne kontrole zgodnie z przepisami decyzji Komisji 94/356/WE.
  - 2) Muszą podlegać kontrolom organoleptycznym wykonywanym na zasadzie pobierania próbek. Jeżeli badanie organoleptyczne wykaże, że ślimaki nie są zdadne do spożycia przez ludzi, konieczne jest podjęcie środków mających na celu wycofanie ich z obrotu i zdenaturalizowanie w taki sposób, aby nie mogły być ponownie użyte w celach konsumpcyjnych.
  - 3) Odnośnie do przygotowania mięsa ślimaków bez muszli,
    - a) w zależności od skali działalności, zakłady muszą przeznaczyć specjalne pomieszczenia lub powierzchnie dla:
      - magazynowania materiałów opakowaniowych zbiorczych i jednostkowych,
      - odbioru i magazynowania żywych ślimaków,
      - mycia, blanszowania lub gotowania, pozbawiania muszli i usuwania zbędnych części,

- magazynowania i w miarę potrzeb czyszczenia i obróbki muszli,
  - obróbki cieplnej mięsa ślimaków w miarę potrzeb,
  - pakowania mięsa ślimaków,
  - magazynowania produktów gotowych w chłodniach;
- b) przed gotowaniem ślimaki muszą zostać poddane sprawdzeniu. Martwe ślimaki nie mogą być przygotowywane do spożycia przez ludzi;
- c) po pozbawieniu muszli, usunięte drogi żółciowe podczas usuwania zbędnych części nie mogą być używane do spożycia przez ludzi.

4) *Ślimaki konserwowane*

Zakłady muszą spełniać warunki ustanowione w rozdziale IV (IV) (4) Załącznika do dyrektywy 91/493/EWG.

5) *Ślimaki gotowane i przetworzone*

- a) W zależności od skali działalności, zakłady muszą przeznaczyć specjalne pomieszczenia i powierzchnie do celów:
- magazynowania mięsa ślimaków bez muszli w chłodniach,
  - magazynowania czystych muszli,
  - magazynowania pokarmu,
  - przygotowania farszu,
  - gotowania i chłodzenia,
  - napełniania muszli mięsem ślimaków i farszem oraz pakowania w pomieszczeniu o regulowanej temperaturze,
  - w stosownych przypadkach do zamrażania,
  - magazynowania produktów gotowych w chłodniach;

Produkty muszą spełniać odpowiednie warunki wymienione w rozdziale IX załącznika B do dyrektywy 77/99/EWG.

- b) Mięso ślimaków używane do faszerywania muszli przed gotowaniem musi spełniać warunki ustanowione w odniesieniu do mięsa ślimaków bez muszli.

- 6) Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 niniejszej dyrektywy w przypadku zaistnienia potrzeby ochrony zdrowia publicznego, mogą zostać ustanowione kryteria mikrobiologiczne łącznie z planami pobierania próbek i metodami analizy.
- 7) Ślimaki muszą być przechowywane, pakowane, magazynowane i transportowane we właściwych warunkach higienicznych ustanowionych w rozdziałach VI i VIII Załącznika do dyrektywy 91/493/EWG.
- 8) Opakowanie ślimaków musi być opatrzone znakiem identyfikacyjnym zawierającym następujące dane:

nazwa kraju wysyłającego, wielkimi literami lub jego symbol, składający się z litery bądź liter pisanych drukowanymi literami tj.: AT, B, DK, D, EL, E, F, FI, IRL, I, L, NL, P, SE, UK a następnie numer identyfikacyjny zakładu i jeden z następujących zestawów inicjałów: CE, EC, EF, EG, EK, EY.

C. Przy przywozie:

- 1) opakowanie ślimaków bez muszli, gotowanych i przetworzonych lub konserwowanych musi być opatrzone nazwą lub kodem ISO kraju pochodzenia i numerem identyfikacyjnym zakładu produkcyjnego w nieusuwalnym nadruku;
- 2) poniżej zamieszczony jest wzór świadectwa zdrowia ustanowionego w art. 10 ust. 2 lit. c) niniejszej dyrektywy, który musi towarzyszyć każdej przesyłce ślimaków bez muszli, gotowanych, przetworzonych lub konserwowanych pochodzących z państw trzecich.

WZÓR ŚWIADECTWA ZDROWIA DLA ŚLIMAKÓW W SKORUPACH,
GOTOWANYCH, PRZETWORZONYCH LUB KONSERWOWANYCH
POCHODZĄCYCH Z PAŃSTW TRZECICH I PRZEZNACZONYCH DLA WSPÓLNOTY
EUROPEJSKIEJ

Uwaga dla importera: niniejsze świadectwo służy wyłącznie do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć przesyłce do chwili, gdy dotrze ona do punktu kontroli granicznej.

Nr referencyjny: .....

Państwo wysyłające:

Właściwy organ:

I. Określenie ślimaków

Opis produktu:

- gatunki (nazwy naukowe): .....
- stan¹ i charakter obróbki: .....

Nr kodu (w stosownych przypadkach): .....

Rodzaj opakowania: .....

Liczba opakowań: .....

Waga netto: .....

Wymagana temperatura w czasie magazynowania i transportu: .....

II. Pochodzenie ślimaków

Nazwa (-y) i urzędowy (-e) numer (-y) identyfikacyjny (-e) zakładu zatwierdzonego przez właściwe organy do celów wywozu do Wspólnoty Europejskiej:

.....
.....
.....
.....
.....

---

¹ Chłodzone, zamrożone, bez muszli, gotowane, gotowe, konserwowane.

III. Miejsce przeznaczenia produktów

Przesyłka ślimaków z:

.....
(miejsce wysyłki)

do: .....
(państwo i miejsce przeznaczenia)

następującym środkiem transportu²: .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....

.....
.....

Nazwa odbiorcy i adres w miejscu przeznaczenia: .....

.....

IV. Poświadczenie zdrowotności

Podpisany niżej urzędowy inspektor niniejszym poświadcza, że ślimaki opisane powyżej:

- 1) były traktowane i w odpowiednich przypadkach pozbawiane skorup, gotowane, przetwarzane, konserwowane, zamrażane, pakowane i składowane w odpowiednich warunkach higienicznych zgodnie z wymogami określonymi w rozdział 3 (I) załącznika II do dyrektywy 92/118/EWG;
- 2) stanowiły przedmiot programu kontroli własnej opracowanego i realizowanego przez osobę odpowiedzialną za zakład zgodnie z przepisami dyrektywy 94/356/WE;
- 3) zostały poddane urzędowej kontroli sanitarnej zgodnie z rozdziałem V Załącznika do dyrektywy 91/493/EWG,.

Podpisany poniżej urzędowy inspektor niniejszym zaświadcza, że znane mu są przepisy rozdziału 3 część I załącznika II do dyrektywy Rady 92/118/EWG, przepisy rozdziału III, IV, V, VI i VII dyrektywy 91/493/EWG, przepisy rozdziału IX załącznika B do dyrektywy 77/99/EWG i przepisy decyzji 94/356/WE.

---

² Numer rejestracyjny samochodów ciężarowych, wagonów kolejowych lub kontenera, numer lotu lub nazwa statku.

Sporządzono w ..... , ...
(data)

Nazwisko wielkimi literami i podpis inspektora urzędowego³

---

³ Kolor pieczęci i podpisu musi różnić się od koloru innych wpisów w świadectwie.

II. Szczególne warunki zdrowia publicznego stosowane w handlu i przywozie żabich udek przeznaczonych do spożycia przez ludzi

- A. Bez uszczerbku dla przepisów wspólnotowych, krajowych i międzynarodowych dotyczących ochrony dzikiej przyrody do celów niniejszego rozdziału, „udka żabie” oznaczają tylną część tułowia podzieloną poprzecznym cięciem za przednimi kończynami, wypatroszone i pozbawione skóry, z gatunków *Rana* spp. (rodzina *Ranidae*) w formie świeżej, mrożonej lub przetworzonej.
- B. Państwa Członkowskie zobowiązane są zapewnić, aby żabie udka były przedmiotem handlu do celów spożycia przez ludzi wyłącznie, jeżeli spełniają następujące warunki:
- 1) żaby muszą być po uboju odkrwawiane, przygotowywane i w miarę potrzeb, chłodzone, mrożone, przetwarzane, pakowane i składowane w zakładach, które:
    - spełniają wymogi art. 4 pkt 2 niniejszej dyrektywy,
    - zostały zatwierdzone przez właściwe organy zgodnie z wymogami rozdziałów III i IV Załącznika do dyrektywy 91/493/EWG,
    - podlegają monitoringowi dokonywanego przez właściwe organy w zakresie warunków produkcji i kontroli sanitarnych zgodnie z rozdziałami V (I) (3) i (5) i (II) (3) i (4) Załącznika do dyrektywy 91/493/EWG,
    - przeprowadzają własne kontrole zgodnie z przepisami decyzji Komisji 94/356/WE.
  - 2) Udka żabie muszą podlegać kontrolom organoleptycznym przeprowadzanym na zasadzie pobierania próbek. Jeżeli badanie organoleptyczne wykaże, konieczne jest podjęcie środków mających na celu wycofanie ich z obrotu i zdenaturalizowanie w taki sposób, aby nie mogły być ponownie użyte w celach konsumpcyjnych.
  - 3) Ponadto, zakład musi dysponować specjalnym pomieszczeniem do celów magazynowania i mycia żywych żab, a także do ich uboju i wykrwawienia. Zabicie żab może być wykonywane tylko przez ubój w zatwierdzonym zakładzie. Żaby, które były martwe przed ubojem nie mogą być dalej przygotowywane do spożycia przez ludzi. Specjalne pomieszczenie musi spełniać wymogi rozdziału III ust. 1 pkt 2 Załącznika do dyrektywy 91/493/EWG, a żaby muszą być fizycznie odseparowane od powyższego pomieszczenia wstępnej obróbki.
  - 4) Niezwłocznie po przygotowaniu, żabie udka muszą zostać całkowicie umyte w bieżącej, pitnej wodzie i natychmiast schłodzone do temperatury topniejącego lodu, zamrożone w temperaturze, co najmniej $-18\text{ }^{\circ}\text{C}$ lub przetworzone.

5) W przypadku przetwarzania żabich udek, proces ten musi przebiegać zgodnie z zasadami ustanowionymi w rozdziale IV Załącznika do dyrektywy 91/493/EWG.

6) *Kontrole mikrobiologiczne*

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 niniejszej dyrektywy w przypadku zaistnienia potrzeby ochrony zdrowia publicznego, mogą zostać ustanowione kryteria mikrobiologiczne, łącznie z planami pobierania próbek i metodami analizy.

7) Udka żabie muszą być przechowywane, pakowane, składowane i przewożone w odpowiednich warunkach higienicznych, ustanowionych w rozdziałach VI i VIII Załącznika do dyrektywy 91/493/EWG.

8) Opakowania zbiorcze i jednostkowe żabich udek musi być opatrzone znakiem identyfikacyjnym zawierającym następujące dane:

nazwa państwa wysyłającego, wielkimi literami lub jego symbol, składający się z litery bądź liter, pisany drukowanymi literami, tj: AT, B, DK, D, EL, E, F, FI, IRL, I, L, NL, P, SE, UK a następnie numer identyfikacyjny zakładu i jeden z następujących zestawów inicjałów CE, EC, EF, EG, EK, EY.

C. Przy przywozie:

1) Opakowanie (zbiorcze i jednostkowe) żabich udek musi być opatrzone nazwą lub kodem ISO kraju pochodzenia i numerem identyfikacyjnym zakładu produkcyjnego, w nieusuwalnym nadruku.

2) Poniżej zamieszczony jest wzór świadectwa zdrowia ustanowionego w art. 10 ust. 2 lit. c) niniejszej dyrektywy, który musi towarzyszyć każdej przesyłce żabich udek pochodzących z państw trzecich:

WZÓR ŚWIADECTWA ZDROWIA DLA UDEK ŻABICH SCHŁODZONYCH,
MROŻONYCH LUB PRZETWORZONYCH POCHODZĄCYCH Z PAŃSTW TRZECICH
I PRZEZNACZONYCH DLA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ

Uwaga dla importera: niniejsze świadectwo służy wyłącznie do celów weterynaryjnych oraz musi towarzyszyć przesyłce do chwili, gdy dotrze ona do punktu kontroli granicznej.

Nr referencyjny: .....

Państwo wysyłające:

Właściwy organ:

I Określenie żabich udek

Opis produktu:

- gatunki (nazwy naukowe): .....

- stan¹ i charakter obróbki: .....

Nr kodu (w stosownych przypadkach): .....

Rodzaj opakowania: .....

Liczba opakowań: .....

Waga netto: .....

Wymagana temperatura w czasie składowania i transportu: .....

II. Pochodzenie żabich udek

Nazwa (-y) i urzędowy (-e) numer (-y) identyfikacyjny (-e) zakładu
zatwierdzonego przez właściwe organy do celów wywozu do Wspólnoty
Europejskiej:

.....

.....

.....

.....

.....

III. Miejsce przeznaczenia produktów

---

¹ Chłodzone, mrożone, przetworzone.

Przesyłka żabich udek z:

.....
(miejsce wysyłki)

do: .....
(kraj i miejsce przeznaczenia)

następującym środkiem transportu²: .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....
.....
.....

Nazwa odbiorcy i adres w miejscu przeznaczenia: .....
.....

IV. Poświadczenie zdrowotności

Podpisany poniżej urzędowy inspektor niniejszym poświadcza, że żabie udka opisane powyżej:

- 1) pochodzą z żab, które zostały odkrwawione, przygotowane i w miarę potrzeb, były chłodzone, mrożone, przetwarzane, pakowane i składowane w odpowiednich warunkach higienicznych, zgodnie z wymogami określonymi w rozdziale 3 (II) Załącznika do dyrektywy 92/118/EWG;
- 2) stanowiły przedmiot programu kontroli własnej, opracowanego i wprowadzonego w życie przez osobę odpowiadającą za zakład zgodnie z przepisami dyrektywy 94/356/EWG;
- 3) zostały poddane urzędowej kontroli sanitarnej zgodnie z przepisami rozdziału V Załącznika do dyrektywy 91/493/EWG.

Podpisany poniżej urzędowy inspektor stwierdza niniejszym, że znane mu są przepisy rozdziału 3 część II załącznika II do dyrektywy Rady 92/118/EWG., przepisy rozdziału III, IV, V, VI i VII dyrektywy 91/493/EWG i przepisy decyzji 94/356/WE.

---

² Numer rejestracyjny samochodów ciężarowych, wagonów kolejowych lub kontenerów, numer lotu lub nazwa statku.

Sporządzono w ..... , ...
(data)

Nazwisko wielkimi literami i podpis inspektora urzędowego³

---

³ Kolor pieczęci oraz podpisu musi różnić się od innych wpisów w świadectwie.”

DECYZJA KOMISJI

z dnia 21 czerwca 1996 r.

zmieniająca rozdział 7 załącznika I do dyrektywy Rady 92/118/EWG ustanawiającej warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A do punktu I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(96/405/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. ustanawiającą warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A do punktu I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych, do dyrektywy 90/425/EWG¹, ostatnio zmienionej decyzją Komisji 96/340/WE², w szczególności jej art. 15 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

stosowanie ustanowionych zasad doprowadziło do pewnych trudności przy przywozie krwi oraz produktów krwiopochodnych pochodzenia zwierzęcego nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi;

należy ustanowić bardziej szczegółowe zasady dotyczące różnych kategorii produktów krwiopochodnych pochodzenia zwierzęcego;

w celu większej przejrzystości rozdział 7 załącznika I do dyrektywy 92/118/EWG należy przereagować;

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

---

¹ Dz.U. nr L 62 z 15.3.1993, str. 49.

² Dz.U. nr L 129 z 30.5.1996, str. 35.

Rozdział 7 załącznika I do dyrektywy 92/118/EWG zastępuje się Załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lipca 1996 r

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 czerwca 1996 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ROZDZIAŁ 7

Krew i produkty krwiopochodne zwierząt kopytnych i drobiu

(z wyjątkiem surowicy koniowatych)

I. *Świeża krew i produkty krwiopochodne przeznaczone do spożycia przez ludzi*

A. Wymiana handlowa

1. Handel świeżą krwią zwierząt kopytnych i drobiu, przeznaczoną do spożycia przez ludzi podlega warunkom zdrowotnym zwierząt mającym zastosowanie do handlu świeżym mięsem na mocy dyrektyw Rady 72/461/EWG¹, 91/494/EWG² lub 91/495/EWG³.
2. Handel produktami krwiopochodnymi, przeznaczonymi do spożycia przez ludzi podlega warunkom zdrowotnym zwierząt ustanowionym w rozdziale 11 niniejszej dyrektywy.

B. Przywóz

1. Przywóz świeżej krwi gatunków domowych zwierząt kopytnych, przeznaczonej do spożycia przez ludzi jest zabroniony na mocy dyrektywy Rady 72/462/EWG⁴.

Przywóz świeżej krwi drobiu, przeznaczonej do spożycia przez ludzi podlega warunkom zdrowotnym zwierząt ustanowionym w dyrektywie 91/494/EWG

Przywóz świeżej krwi dzicyzny hodowlanej, przeznaczonej do spożycia przez ludzi podlega warunkom zdrowotnym zwierząt ustanowionym w rozdziale 11 niniejszego Załącznika

2. Przywóz produktów krwiopochodnych do spożycia przez ludzi, w tym objętych dyrektywą Rady 77/99/EWG⁵, podlega warunkom zdrowotnym zwierząt mającym zastosowanie do produktów mięsnych na mocy dyrektywy 72/462/EWG i niniejszej dyrektywy, bez uszczerbku dla zasad dotyczących krwiopochodnych przetworzonych zwierzęcych produktów białkowych określonych w rozdziale 6 niniejszego Załącznika.

II. *Świeża krew oraz produkty krwiopochodne nie przeznaczone do spożycia przez ludzi*

A. Definicje

Do celów niniejszego punktu, stosuje się następujące definicje:

---

¹ Dz.U. nr L 302 z 31.12.1972, str. 24.

² Dz.U. nr L 268 z 24.9.1991, str. 35.

³ Dz.U. nr L 268 z 24.9.1991, str. 41.

⁴ Dz.U. nr L 302 z 31.12.1972, str. 28.

⁵ Dz.U. nr L 26 z 31.1.1977, str. 85.

krw:

- krew pełna zdefiniowana jako „surowiec niskiego ryzyka” w rozumieniu dyrektywy 90/667/EWG;

produkty krwiopochodne:

- frakcje krwi, które mogły podlegać obróbce innej, niż przewidziana w dyrektywie 90/667/EWG;

lub

- krew, która została przetworzona inaczej niż przewidziano w dyrektywie 90/667/EWG;

produkty stosowane do diagnoz in vitro:

- produkt pakowany, gotowy do stosowania przez użytkownika końcowego, zawierający produkt krwiopochodny, stosowany jako odczynnik, produkt odczynnikowy, kalibrator, wzorzec, czy też inny system, stosowany pojedynczo lub w połączeniu, przeznaczony do stosowania in vitro do badania próbek pochodzenia ludzkiego lub zwierzęcego, z wyjątkiem organów lub krwi pochodzących od dawców, wyłącznie lub głównie do diagnozy stanu fizjologicznego, stanu zdrowia, stanu chorobowego lub genetycznej anomalii, lub do ustalenia bezpiecznego stosowania i zgodności z odczynnikami;

odczynnik laboratoryjny:

- produkt pakowany, gotowy do stosowania przez użytkownika końcowego, zawierający produkt krwiopochodny, przeznaczony do badań laboratoryjnych jako odczynnik lub produkt odczynnikowy, stosowany indywidualnie lub w połączeniu;

pełna obróbka:

- obróbka cieplna w temperaturze 65 °C, przez co najmniej trzy godziny, połączona ze sprawdzeniem skuteczności,

lub

- napromienianie promieniami gamma 2,5 megaradów, połączone ze sprawdzeniem skuteczności,

lub

- zmiana pH na pH 5 na dwie godziny, połączone ze sprawdzeniem skuteczności,

lub

- obróbka przewidziana w rozdziale 4 niniejszego załącznika,

lub

- jakakolwiek inna obróbka lub jakiegokolwiek inne przetworzenie ustalone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.

B. Wymiana handlowa

Handel krwią i produktami krwiopochodnymi podlega warunkom zdrowotnym zwierząt ustanowionym w rozdziale II niniejszej dyrektywy oraz warunkom ustanowionym w dyrektywie 90/667/EWG.

C. Przywóz

1. Przywóz krwi podlega warunkom zdrowotnym zwierząt ustanowionym w rozdziale 10 niniejszego załącznika.
2. a) Przywóz produktów krwiopochodnych jest dozwolony, jeśli każdej przesyłce towarzyszy świadectwo, którego forma zostanie ustalona zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18, poświadczającym, że:
  - produkt pochodzi z państwa trzeciego, w którym nie stwierdzono przypadków pryszczycy w okresie co najmniej 24 miesięcy oraz żadnego przypadku pęcherzykowatego zapalenia jamy ustnej, choroby pęcherzykowatej świń, księgosuszu, pomoru małych przeżuwaczy, gorączki doliny Rift, choroby niebieskiego języka, afrykańskiego pomoru koni, klasycznego pomoru świń, afrykańskiego pomoru świń, rzekomego pomoru drobiu lub influencji drobiu w ciągu 12 miesięcy u wrażliwych na te choroby gatunków, u których nie przeprowadzono szczepień przeciwko tym chorobom przez co najmniej 12 miesięcy. Świadectwo zdrowia może być wydane dla tych gatunków zwierząt, od których pochodzą produkty krwiopochodne,

lub

  - w przypadku krwi i produktów krwiopochodnych uzyskanych z bydła, pochodzącego z obszaru państwa trzeciego, spełniającego warunki wymienione w tiret pierwszym, z którego przywóz bydła, świeżego mięsa bydła lub jego nasienia jest dozwolony zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym. Krew, z której takie produkty są wytwarzane, musi pochodzić od bydła z tego obszaru państwa trzeciego i musi być pobrana:
  - w ubojni zatwierdzonej zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym,

lub

  - z ubojni zatwierdzonej i nadzorowanych przez właściwe organy państwa trzeciego. Komisja i Państwa Członkowskie muszą zostać powiadomione o adresach oraz numerach identyfikacyjnych takich ubojni,

lub

  - w przypadku produktów krwiopochodnych pochodzących od bydła, które

przeszły pełną obróbkę zapewniającą brak patogenów chorób bydła, określonych w tiret pierwszym,

lub

- w przypadku produktów krwiopochodnych pochodzących od bydła, spełniają one warunki określone w rozdziale 10 niniejszego Załącznika. W takich przypadkach, opakowanie nie może być otwierane podczas przechowywania, a zakład przetwórstwa musi dokonać pełnej obróbki tych produktów.
- b) Szczegółowe warunki, odnoszące się do przywozu produktów używanych do diagnozy *in vitro* oraz odczynników laboratoryjnych zostaną ustanowione, w miarę potrzeby, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.

III. *Przepisy ogólne*

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozdziału przyjmuje się, w razie potrzeby, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.”

DYREKTYWA RADY

z 17 grudnia 1996 r.

zmieniająca dyrektywę 92/118/EWG określającą wymagania zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego w handlu i imporcie do Wspólnoty produktów nie podlegających wspomnianym wymaganiom, ustalonych w określonych Przepisach Wspólnoty, o których mowa w załączniku A (I) do dyrektywy 89/662/EWG oraz, jeśli chodzi o czynniki chorobotwórcze, do dyrektywy 90/425/EWG.

(96/90/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat Ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego artykuł 43,

uwzględniając wniosek Komisji (1),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego (2),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (3),

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa Rady 92/118/EWG z 17 grudnia 1992 r., określająca wymagania zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego w handlu i imporcie do Wspólnoty produktów nie podlegających wspomnianym wymaganiom, ustalonych w określonych przepisach Wspólnoty, o których mowa w załączniku A (I) do dyrektywy 89/662/EWG oraz, jeśli chodzi o czynniki chorobotwórcze, do dyrektywy 90/425/EWG (4), przewiduje sporządzanie wspólnotowych list zakładów, dla których właściwy organ w państwie trzecim wydała wspólnotowe gwarancje, że zakład, którego sprawa dotyczy spełnia wymagania Wspólnoty;

jeśli chodzi o skóry, kości, poroże, kopyta zwierząt kopytnych i ich produkty, produkty pszczelarstwa, trofea myśliwskie, obornik, wełnę, włosie, szczecinę i pióra wymienione kolejno w załączniku I, rozdział 3, 5 (B), 12, 13, 14 i 15 oraz miód, wystarcza zapewnienie, że zakład został zarejestrowany przez właściwy organ w państwie trzecim;

ponieważ mięso gadów i gatunków nie objętych określonymi wymaganiami oraz produkty z niego pochodzące jest spożywane we Wspólnocie, powinny zostać ustalone warunki zdrowotne odnoszące się do produkcji, wprowadzania na rynek i importu tych produktów pochodzenia zwierzęcego;

dyrektywa Rady 92/46/EWG z 16 czerwca 1992 r., określająca przepisy sanitarne dla produkcji i wprowadzania na rynek mleka surowego, mleka poddawanego obróbce termicznej oraz produktów mlecznych (5) odnosi się tylko do mleka i produktów pochodzących z mleka wytworzonego przez krowy, owce, kozy i samice bawołów;

handel i import mleka i produktów mlecznych pozyskanych od innego gatunku powinien zależeć od określonych warunków zdrowotnych;

w tym celu konieczne jest powierzenie Komisji, zgodnie z procedurą Stałego Komitetu Weterynaryjnego, zadania wprowadzenia/przyjęcia niezbędnych przepisów wdrożeniowych dla zapewnienia jednolitych warunków sanitarnych do produkcji, wprowadzania na rynek i importu tych produktów pochodzenia zwierzecego;

powinno zostać ustalone aby niniejsza dyrektywa stosowała się bez uszczerbku dla Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3626/82 z 3 grudnia 1982 r. o wdrażaniu we Wspólnocie Konwencji w sprawie Handlu Międzynarodowego Zagrożonymi Gatunkami Dzikiej Fauny i Flory (6),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 92/118/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W artykule 10,

(i) ustęp (2)(b) otrzymuje następujące brzmienie:

"(b) chyba, że inaczej wyszczególniono w załączniku II,

- produkty, o których mowa w rozdziale 3, 5 (B), 12, 13, 14 (I) (nieprzetworzony obornik) i 15 załącznika I oraz miód muszą pochodzić z zakładu, który został zarejestrowany przez właściwy organ państwa trzeciego;

- produkty inne niż te, o których mowa w pierwszym myślniku muszą pochodzić z zakładu znajdującego się na wspólnotowej liście, która ma być sporządzona zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 18;"

(ii) w ustępie 3 (a), umieszcza się następujący akapit trzeci:

"podczas określania szczegółowych zasad stosowania, ustalonych w czwartym i piątym myślniku rozdziału 2 załącznika II, Państwa Członkowskie zapewniają, aby import produktów, o których tam mowa były poddane wymaganiu zgodności z minimalnymi gwarancjami, o których mowa we wspomnianych myślnikach.";

(iii) ustęp 3 (b) skreśla się;

(iv) w ustępie 6, terminy "w ustępach 2 (a) i 3 (b)" zastępuje się przez "w ustępie 2 (a) i (b) drugi myślnik".

2. W zdaniu wstępnym w załączniku II do rozdziału 2 słowa "Przed 1 stycznia 1994 r." zastępuje się przez "Przed 1 lipca 1997 r.".

3. W załączniku II, rozdział 2 dodaje się następujący myślnik:

- handel i import mleka i produktów mlecznych przeznaczonych do spożycia przez ludzi, pozyskanych od gatunków nie objętych przez dyrektywę 92/46/EWG; w zależności od gatunku, mogą zostać ustalone określone wymagania, jeśli chodzi o:

- zdrowie zwierząt i status zdrowotny stad mlecznych, szczególnie w odniesieniu do gruźlicy i brucellozy;

- higienę w odniesieniu do:

- dojenia,

- gromadzenia, transportu, obróbki i przetwarzania mleka,

- personelu,

- badań na obecność pozostałości substancji farmakologicznie i / albo hormonalnie aktywnych, antybiotyków, pestycydów albo innych szkodliwych substancji w mleku albo w produktach mlecznych,
- kryteriów stosujących się do surowego mleka jako surowca,
- kryteriów mikrobiologicznych stosujących się do produktów końcowych,
- produkcji, wprowadzania na rynek i importu mięsa gatunków nie objętych określonymi wymaganiami, w szczególności mięsa gadów i jego produktów, przeznaczonych do spożycia przez ludzi.

W zależności od gatunku, określone wymagania mogą zostać ustalone w odniesieniu do:

- kryteriów mikrobiologicznych i parazytologicznych,
- higieny podczas uboju,
- badań na obecność pozostałości."

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, rozporządzenia i przepisy administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do 1 lipca 1997 r. Informują o tym niezwłocznie Komisję.

Kiedy Państwa Członkowskie przyjmują te przepisy, muszą one zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy albo zostać opatrzone takim odniesieniem przy okazji ich oficjalnego opublikowania. Sposoby dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie podają do wiadomości Komisji teksty najistotniejszych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem opublikowania w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 17 grudnia 1996 r.

W imieniu Rady
I. YATES
Przewodniczący

(1) Dz.U. nr C 110 z 16.04.1996 , str. 9.

(2) Dz.U. nr C 347 z 18.11.1996

(3) Opinia wydana 27 listopada 1996r. (jeszcze nie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich).

(4) Dz.U. nr L 62 z 15.03.1993, str. 49. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez decyzję Komisji 96/340/WE (Dz.U. nr L 129 z 30.05.1996, str. 25).

(5) Dz.U. nr L 268 z 14. 09.1992, str. 1.

(6) Dz.U. nr L 384, z 31.12.1982, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (EWG) nr 197/90 (Dz.U. nr L 29 z 31.01.1990 , str. 1).

DYREKTYWA RADY 97/79/WE

z dnia 18 grudnia 1997 r.

zmieniająca dyrektywy 71/118/EWG, 72/462/EWG, 85/73/EWG, 91/67/EWG, 91/492/EWG, 91/493/EWG, 92/45/EWG i 92/118/EWG w zakresie organizacji kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

w celu zachowania jasności i racjonalności dyrektywa Rady 90/675/EWG ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁴, traci moc i zostaje zastąpiona dyrektywą 97/78/WE⁵;

zastąpienie dyrektywy 90/675/EWG dyrektywą 97/78/WE wpływa na tekst następujących dyrektyw Rady:

- dyrektywa 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu świeżego mięsa drobiowego⁶,
- dyrektywa 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnej przed przywozem z państw trzecich bydła, trzody chlewnej i świeżego mięsa⁷,
- dyrektywa 85/73/EWG z dnia 29 stycznia 1985 r. w sprawie finansowania inspekcji i kontroli weterynaryjnych określonych w dyrektywach 89/662/EWG, 90/425/EWG, 90/675/EWG i 91/496/EWG (zmieniona i skonsolidowana)⁸,

---

¹ Dz.U. C 258 z 23.08.1997, str. 7.

² Dz.U. C 85 z 17.03.1997, str. 76.

³ Dz.U. C 66 z 3.03.1997, str. 43.

⁴ Dz.U. L 373 z 31.12.1990, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/43/WE (Dz.U. L 162 z 1.07.1996, str. 1).

⁵ Dz.U. L 24 z 30.01.1998, str. 9.

⁶ Dz.U. L 55 z 8.03.1971, str. 23. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/23/WE (Dz.U. L 125 z 23.05.1996, str. 10).

⁷ Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 28. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/91/WE (Dz.U. L 13 z 16.01.1997, str. 27).

⁸ Dz.U. L 32 z 5.02.1985, str. 14. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/43/WE (Dz.U. L 162 z 1.07.1996, str. 1).

- dyrektywa 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotycząca warunków zdrowotnych zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury⁹,
- dyrektywa 91/492/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek żywych małży dwuskorupowych¹⁰,
- dyrektywa 91/493/EWG z dnia 22 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa¹¹,
- dyrektywy 92/45/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r. w sprawie zdrowia publicznego i problemów zdrowotnych zwierząt odnoszących się do odstrzału dzikiej zwierzyny oraz wprowadzania do obrotu dziczyzny¹²,
- dyrektywa 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG¹³;

z tego powodu powyższe dyrektywy powinny być dostosowane do tekstu dyrektywy 97/78/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. W dyrektywie 71/118/EWG wprowadza się następujące zmiany:
  - a) w art. 14b ust. 2 lit. a) skreśla się zdanie drugie;
  - b) w art. 17 skreśla się akapit drugi.
2. W dyrektywie 72/462/EWG wprowadza się następujące zmiany:
  - a) w art. 31a, wyrazy „art. 17 dyrektywy 90/675/EWG” zastępuje się wyrazami „art. 18 dyrektywy 97/78/WE”;
  - b) skreśla się art. 31.

---

⁹ Dz.U. L 46 z 19.02.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 95/22/WE (Dz.U. L 243 z 11.10.1995, str. 1).

¹⁰ Dz.U. L 268 z 24.09.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/61/WE (Dz.U. L 295 z 29.10.1997, str. 35).

¹¹ Dz.U. L 268 z 24.09.1991, str. 15. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 96/23/WE (Dz.U. L 125 z 23.05.1996, str. 10).

¹² Dz.U. L 268 z 14.09.1992, str. 35. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 96/23/WE (Dz.U. L 125 z 23.05.1996, str. 10).

¹³ Dz.U. L 62 z 15.03.1993, str. 49. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją 96/90/WE (Dz.U. L 13 z 16.01.1997, str. 24).

3. W art. 3 ust. 1 dyrektywy 85/73/WE wyrazy „art. 20 dyrektywy 90/675/EWG” zastępuje się wyrazami „art. 23 dyrektywy 98/78/WE”.

4. W dyrektywie 91/67/EWG wprowadza się następujące zmiany:

a) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

Zasady i reguły ustanowione w dyrektywie 91/496/EWG i 97/78/WE stosuje się w szczególności w odniesieniu do organizacji kontroli i następstw kontroli, które mają być przeprowadzone przez Państwa Członkowskie oraz środków ochronnych, które należy wykonać.”;

b) skreśla się art. 24.

5. Skreśla się art. 10 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 91/492/EWG.

6. W dyrektywie 91/493/EWG wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 10 akapit drugi wyrazy „art. 18 ust. 3 dyrektywy 90/675/EWG” zastępuje się wyrazami „art. 19 ust. 2 dyrektywy 97/78/WE”;

b) skreśla się art. 12 ust. 2.

7. W dyrektywie 92/45/EWG wprowadza się następujące zmiany:

a) skreśla się art. 17 ust. 2;

b) skreśla się art. 19 akapit drugi.

8. W dyrektywie 92/118/EWG wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 12 ust. 1 akapit drugi wyrazy „art. 8 ust. 2 dyrektywy 90/675/EWG” zastępuje się wyrazami „art. 4 ust. 4 lit. b) dyrektywy 98/78/WE”;

b) skreśla się art. 12 ust. 2.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie przyjmą i opublikują, najpóźniej do dnia 1 lipca 1999 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Państwa Członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 lipca 1999 r.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 1997 r.

W imieniu Rady

F. BODEN

Przewodniczący

DECYZJA KOMISJI

z 28 października 1999 r.

zmieniająca Załącznik II do Dyrektywy Rady 92/118/EWG ustalający wymogi dotyczące publicznej ochrony zdrowia oraz stanu zdrowia zwierząt, regulujący handel i import do Wspólnoty produktów nie podlegających takim wymogom ustanowionym w wyszczególnionych przepisach Wspólnoty, do których odnosi się Załącznik A (1) do Dyrektywy 89/662/EWG i, w sprawie patogenów, Dyrektywa 90/425/EWG

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(1999/724/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnoty Europejskie,

uwzględniając Dyrektywę Rady 92/118 EWG z 17 grudnia 1992r. ustalającą wymogi dotyczące publicznej ochrony zdrowia oraz stanu zdrowia zwierząt, regulującą handel i import do Wspólnoty produktów nie podlegających takim wymogom ustanowionym w wyszczególnionych przepisach Wspólnoty, do których odnosi się Załącznik A (1) do Dyrektywy 89/662.EWG i, w sprawie patogenów, Dyrektywę 90/425/EWG ⁽¹⁾, ostatnio zmienioną przez Dyrektywę 97/79/EC ⁽²⁾, a w szczególności drugi ustęp Artykułu 15,

- (1) zważywszy, że konkretne przepisy regulujące przygotowywanie żelatyny przeznaczonej na potrzeby przemysłu farmaceutycznego, kosmetycznego i na inne potrzeby techniczne i środki medyczne są w trakcie przygotowywania; zważywszy wobec powyższego, że regulacje dotyczące tych produktów mogą być wyłączone z zakresu niniejszej Decyzji;
- (2) zważywszy, że powinny zostać ustanowione konkretne przepisy regulujące przygotowywanie żelatyny przeznaczonej na potrzeby spożywcze; zważywszy, że jeśli te warunki są takie same dla żelatyny spożywczej jak i dla żelatyny nie przeznaczonej do spożycia przez człowieka, i zakładając, że warunki higieniczne pozostają takie same, to oba te rodzaje żelatyny mogą być produkowane i magazynowane w tym samym zakładzie;
- (3) zważywszy, że powinny zostać ustalone metody autoryzacji, rejestracji i inspekcji oraz wymogi higieny, których zakłady produkujące żelatynę będą zobowiązane przestrzegać; zważywszy, że niektóre warunki dotyczące ochrony zdrowia zawarte w Dyrektywie Rady 77/99/EWG z 21 grudnia 1976r. w sprawie problemów ochrony zdrowia przy produkcji i sprzedaży produktów mięsnych i niektórych innych produktów pochodzenia zwierzęcego ⁽³⁾, ostatnio zmienione przez Dyrektywę 97/176/WE ⁽⁴⁾ i Dyrektywę Rady 93/43/EWG z 14 czerwca 1993r, w sprawie warunków higienicznych produktów spożywczych ⁽⁵⁾ dotyczą również produkcji żelatyny;
- (4) zważywszy, że 26 i 27 marca 1996r. Naukowy Komitet Sterujący (Scientific Steering Committee) przyjął opinię w sprawie bezpieczeństwa żelatyny, która była następnie, 18 i 19 lutego 1999r, uaktualniona; zważywszy, że ta opinia dotyczyła warunków, które powinny być spełnione przy pozyskiwaniu surowca do produkcji żelatyny, wyborze rodzaju tego surowca i / lub procesie produkcji żelatyny spożywczej, tak aby zapewnić, że nie będzie ona zawierać BSE; zważywszy, że zgodnie z tą opinią Naukowy Komitet Sterujący rozróżnia zalecane środki w zależności od kategorii ryzyka geograficznego; zważywszy, że ostateczne wdrożenie tych zaleceń może nastąpić dopiero po

sklasyfikowaniu krajów i regionów; zważywszy, że 21 maja 1999r., podczas ogólnej sesji Komitetu Międzynarodowy Urząd ds. Zwalczenia Epizootii, przyjęto propozycję Międzynarodowej Komisji ds. Kodeksu Ochrony Zdrowia Zwierząt (IOE International Animal Health Code Commission) dotyczącą kryteriów ustalania statusu BSE kraju lub regionu; zważywszy, że zgodnie z procedurą ustaloną w Zaleceniu Komisji 98/477/WE⁽⁶⁾, dotyczącym zasobu informacji niezbędnych we wniosku o ocenę statusu epizootologicznego kraju odnośnie ryzyka wystąpienia zakaźnej gąbczastej encefalopatii (TSE), niektóre Państwa Członkowskie i kraje trzecie przedstawiły dane niezbędne w celu umożliwienia dokonania oceny ich ryzyka geograficznego w tym względzie; przy czym uwzględniając ostatnie kroki na drodze rozwoju kodeksu IOE w sprawie BSE, zważywszy, że powyżej wspomniany proces oceny naukowej nie został zakończony i nie podjęto wynikających z niego decyzji, wprowadzenie w życie przepisów dotyczących żelatyny wyprodukowanej z kości przeżuwaczy powinno być zawieszane do momentu ustanowienia prawodawstwa dotyczącego klasyfikacji krajów i regionów w zakresie ich statusu BSE; zważywszy, że niezwłocznie po przyjęciu przez Wspólnotę tego prawodawstwa Komisja zainicjuje procedury wprowadzające w życie przepisy dotyczące produkcji żelatyny z kości przeżuwaczy;

- (5) zważywszy, że Komisja przyjęła Decyzję 97/534/WE⁽⁷⁾, ostatnio zmienioną przez Decyzję Rady 98/745/WE⁽⁸⁾ zabraniającą stosowania materiałów przedstawiających ryzyko związane z zakaźną gąbczastą encefalopatią (TSE);
- (6) zważywszy, że Komisja przyjęła Decyzję 98/272/WE⁽⁹⁾ w sprawie nadzoru epizootologicznego zakaźnej gąbczastej encefalopatii (TSE) i zmieniła Decyzję 94/474.WE; zważywszy, że ta Decyzja ustanawia środki, które mają być stosowane wobec zwierząt podejrzanych o to, że są nosicielami zakaźnej gąbczastej encefalopatii (TSE);
- (7) zważywszy, że zmiana Kodeksu Ochrony Zdrowia Zwierząt (IOE) w sprawie BSE (Kodeks IOE w sprawie BSE) została przyjęta podczas ogólnego zgromadzenia IOE w Paryżu 29 maja 1998r.; zważywszy, że Artykuł 3.2.13.3 tego Kodeksu zaleca aby w przypadku gdy żelatyna preparowana jest wyłącznie ze skór zdrowych zwierząt, urzędy weterynaryjne mogły zezwalać na nieograniczony import i tranzyt przez ich terytoria tej żelatyny i kolagenu niezależnie od statusu kraju eksportującego; zważywszy, że Artykuł 3.2.13.15 Kodeksu określa warunki dotyczące rodzaju surowców i metod wytwarzania żelatyny i kolagenu preparowanych z kości, które muszą być spełnione w celu umożliwienia handlu tymi towarami;
- (8) zważywszy, że żelatyna jest produkowana z kości hodowanych przeżuwaczy oraz ze skór dziko żyjących zwierząt łownych, skór świń i drobiu, ściągien, skór i ości ryb; zważywszy, że nadzór w celu zapewnienia higienicznych warunków uboju byłaby zapobiega zanieczyszczeniom skór materiałami powodującymi ryzyko związane z zakaźną gąbczastą encefalopatią (TSE); zważywszy, że jest rzeczą właściwą aby powyżej wymienione materiały pochodziły ze zdrowych zwierząt i były pozyskiwane, transportowane, składowane i przetwarzane w odpowiednich warunkach higieny; zważywszy, że w celu zapewnienia możliwości ustalenia źródła tych surowców jest rzeczą wskazaną aby od garbarni i punktów skupu zajmujących się skupowaniem tych materiałów, wymagać autoryzacji i rejestracji; ponadto zważywszy, że jest rzeczą wskazaną ustanowienie modelu dokumentu handlowego, który powinien towarzyszyć tym surowcom w trakcie ich transportu, w czasie dostarczania ich do punktów skupu, garbarni i zakładów przetwórczych;
- (9) Zważywszy, że Naukowy Komitet Sterujący w wyżej wspomnianej opinii usilnie zaleca aby producenci żelatyny wdrożyli i respektowali procedurę analizy ryzyka i krytycznych

punktów kontroli; zważywszy, że środki odnoszące się do ustanowionych przez same zakłady punktów kontrolnych zgodnie z Artykułem 7 Dyrektywy 77/99/EWG dotyczą własnych procedur kontrolnych tych zakładów produkujących żelatynę, do których odnosi się Artykuł 4(2) Dyrektywy 92/118/EWG;

- (10) Zważywszy, że normy produktów finalnych powinny być ustalone w celu zapewnienia, że będą one chronione przed zanieczyszczeniami substancjami lub drobnoustrojami stanowiącymi zagrożenie dla zdrowia konsumentów; zważywszy, że w oczekiwaniu na ocenę naukową tych norm jest rzeczą pożądaną aby wprowadzić tymczasowe ogólnie uznane standardy dotyczące ochrony przed zanieczyszczeniami;
- (11) Zważywszy, że należy ustanowić wymogi dotyczące pakowania, składowania i transportu produktów finalnych;
- (12) Zważywszy, że niezbędne jest ustanowienie konkretnych przepisów regulujących import surowców przeznaczonych do produkcji żelatyny spożywczej; zważywszy, że w sytuacjach gdy istnieje możliwość zaakceptowania warunków oferujących równoważne zabezpieczenia w kraju trzecim, kraj ten może złożyć do Komisji propozycję o rozpatrzenie takiej akceptacji;
- (13) Zważywszy, że przyjęcie konkretnych przepisów regulujących produkcję żelatyny nie przesądza przyjęcia przepisów organizacji środków zapobiegania i kontroli zakaźnej gąbczastej encefalopatii (TSE);
- (14) Zważywszy, że środki przewidziane niniejszą Decyzją są w zgodzie z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PODJĘŁA NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Drugi akapit Rozdziału 2 Załącznika II do Dyrektywy 92/118/EWG zostaje niniejszym usunięty.

Artykuł 2

Załącznik do niniejszej Decyzji jest niniejszym dodany jako Rozdział 4 do Załącznika II do Dyrektywy 92/118/EWG.

Artykuł 3

Załącznik do niniejszej Decyzji może zostać zmieniony zgodnie z procedurami z mocy Artykułu 18 Dyrektywy 92/118/EWG, w szczególności w celu uwzględnienia rozwoju wiedzy naukowej i technologicznej jak i porad udzielonych przez stosowny Komitet Naukowy Komisji.

Artykuł 4

Niniejsza Decyzja wchodzi w życie 1 czerwca 2000r, i nie dotyczy żelatyny spożywczej wyprodukowanej przed tą datą.

Artykuł 5

Niniejsza Decyzja jest adresowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 28 października 1999r.

*W imieniu Komisji
David BYRNE
Członek Komisji*

-
- ⁽¹⁾ L 62, 15.3 1993, str. 49.
⁽²⁾ OJ L 24, 30.01.1998, str.31.
⁽³⁾ OJ L 26, 31.01.1977, str.85.
⁽⁴⁾ OJ L 10, 16.01.1998, str.25.
⁽⁵⁾ OJ L 175, 19.07.1993, str.1.
⁽⁶⁾ OJ L 212, 30.07.1998, str.58.
⁽⁷⁾ OJ L 216, 8.08.1997, str.95.
⁽⁸⁾ OJ L 358, 31.12.1998, str.113.
⁽⁹⁾ OJ L 122, 24.04.1998, str.59.

ZAŁĄCZNIK

ROZDZIAŁ 4

WYSZCZEGÓLNIENIE WARUNKÓW OCHRONY ZDROWIA DOTYCZĄCYCH ŻELATYNY SPOŻYWCZEJ

Niniejszy rozdział określa warunki ochrony zdrowia wymagane wobec oferowanej do sprzedaży i importowanej żelatyny spożywczej, ale z wyłączeniem żelatyny przeznaczonej na potrzeby przemysłu farmaceutycznego, kosmetycznego i inne zastosowania techniczne i medyczne.

Na potrzeby niniejszego rozdziału poniższe terminy są zdefiniowane jak następuje:

- żelatyna: naturalna, rozpuszczalna proteina, żelująca lub nie żelująca, otrzymywana poprzez częściową hydrolizę kolagenu uzyskiwanego z kości, ości, skór i ścięgien zwierząt (w tym ryb i drobiu),
- skóry: wszystkie tkanki skórne i podskórne,
- garbowanie: wzmacnianie skór przy pomocy roślinnych środków garbujących, soli chromu i innych substancji, takich jak sole glinu i żelaza, aldehydy i chinony lub inne syntetyczne środki utwardzające,
- kraj lub region kategorii 1: kraj lub region zaklasyfikowany jako wolny od BSE zgodnie z klasyfikacją Wspólnoty,
- kraj lub region kategorii 2: kraj lub region zaklasyfikowany jako tymczasowo wolny od BSE zgodnie z klasyfikacją Wspólnoty,
- kraj lub region kategorii 3: kraj lub region zaklasyfikowany jako stanowiący niskie ryzyko BSE zgodnie z klasyfikacją Wspólnoty,
- kraj lub region kategorii 4: kraj lub region zaklasyfikowany jako stanowiący wysokie ryzyko BSE zgodnie z klasyfikacją Wspólnoty.

Żelatyna spożywcza będzie podlegać następującym warunkom:

I. WARUNKI OBOWIĄZUJĄCE WOBEC ZAKŁADÓW PRODUKUJĄCYCH ŻELATYNĘ

Żelatyna spożywcza pochodzić będzie z zakładów, które:

1. spełniają warunki ustanowione w Rozdziałach I, II, V, VI, VII, VIII, IX i X Załącznika do Dyrektywy 93/43/EWG;
2. są autoryzowane i zarejestrowane zgodnie z Artykułem 11 Dyrektywy 77/99/EWG;
3. podlegają nadzorowi warunków produkcji realizowanemu przez kompetentny urząd zgodnie z Rozdziałem IV Załącznika B do Dyrektywy 77/99/EWG stosownie do okoliczności;
4. realizują własne programy kontroli zgodnie z Artykułem 7(1) i (3) Dyrektywy 77/99/EWG;
5. przez okres dwóch lat przechowują dokumentację miejsc pochodzenia wszelkich przychodzących surowców i wszelkich wychodzących produktów;
6. wprowadzają i wdrażają system umożliwiający powiązanie każdej wyeksponowanej partii towaru, każdej przyjętej partii surowca oraz warunków i czasokresu produkcji.

II. WYMOGI DOTYCZĄCE SUROWCÓW STOSOWANYCH PRZY PRODUKCJI ŻELATYNY

1. Żelatyna spożywcza może być produkowana z następujących materiałów:

- kości,
  - skór hodowlanych przeżuwaczy,
  - skór świńskich,
  - skór drobiu,
  - ścięgien,
  - skór dziko żyjących zwierząt łownych
  - ości i skór ryb
2. Stosowanie kości przeżuwaczy narodzonych, odchowanych i poddanych ubojowi w krajach lub regionach kategorii 4 jest zabronione.
  3. Stosowanie skór skierowanych do garbowania jest zabronione.
  4. Surowce wymienione w pierwszych pięciu akapitach ustępu 1 będą pochodziły ze zwierząt, które zostały poddane ubojowi w ubojniach i których tusze zostały przeznaczone do spożycia przez ludzi w wyniku badań przed i poubojowych.
  5. Surowce wymienione w szóstym akapicie ustępu 1 będą pochodziły z tusz zwierząt przeznaczonych do spożycia przez ludzi w wyniku badania przeprowadzonego zgodnie z Artykułem 3 Dyrektywy Rady 92/45/EWG ⁽¹⁾.
  6. Surowce wymienione w pierwszych sześciu akapitach ustępu 1 będą pochodziły z ubojni, zakładów rozbierających tusze (cutting plants), zakładów przetwórstwa mięsnego, zakładów przetwórstwa zwierzyny łownej, zakładów odtłuszczania kości, garbarni, punktów skupu, sklepów sprzedaży detalicznej lub pomieszczeń do nich przylegających, których jedynym celem jest składowanie i przygotowywanie (rozbiór) mięsa i drobiu w celu bezpośredniego zaopatrzenia ostatecznego konsumenta.
  7. Surowiec wymieniony w ostatnim akapicie ustępu 1 będzie pochodził z zakładów przetwórstwa ryb przeznaczonych do spożycia przez ludzi, zatwierdzonych i zarejestrowanych zgodnie z Dyrektywą Rady 91/493/EWG⁽²⁾.
  8. Punkty skupu i garbarnie, które zamierzają dostarczać surowiec do produkcji żelatyny spożywczej będą w tym konkretnym celu odpowiednio autoryzowane i rejestrowane przez właściwy organ i będą spełniały następujące wymogi:
    - (a) będą musiały być wyposażone w pomieszczenia do składowania z twardą posadzką i gładkimi ścianami łatwymi do mycia i dezynfekcji;
    - (b) stosownie do potrzeb będą musiały być wyposażone w urządzenia chłodnicze;
    - (c) pomieszczenia do składowania będą musiały być odpowiednio zadbane i utrzymywane w należyтым stanie czystości tak aby nie stanowiły źródła zanieczyszczenia lub skażenia surowców;
    - (d) jeśli surowce niezgodne z niniejszymi wymogami będą przechowywane i /lub przetwarzane w tych punktach skupu lub garbarniach, to przez wszystkie etapy ich obecności w tych pomieszczeniach, od przyjęcia, poprzez składowanie, proces przetwórczy i ekspedycję będą musiały być oddzielone od surowców zgodnych z tymi wymogami;
    - (e) pomieszczenia te będą musiały podlegać inspekcjom przeprowadzanym przez właściwy organ w odpowiednich odstępach czasu w celu zapewnienia, że wymogi niniejszego Rozdziału są należycie spełniane oraz w celu sprawdzenia dokumentów księgowych i /lub zaświadczeń dotyczących warunków zdrowotnych umożliwiających ustalenie miejsca pochodzenia surowca.

9. Import do Wspólnoty surowców przeznaczonych do produkcji żelatyny spożywczej podlega następującym przepisom:
- Państwa Członkowskie będą autoryzować import tych surowców jedynie z tych krajów trzecich, które będą, odpowiednio do okoliczności, umieszczone w spisie ustanowionym w ramach Decyzji Rady 79/542/WE⁽³⁾ lub Decyzji Komisji 94/85/WE⁽⁴⁾ lub Decyzji Komisji 97/296.WE⁽⁵⁾, lub Decyzji 94/86/WE⁽⁶⁾.
  - każdemu transportowi będzie towarzyszyć zaświadczenie zgodne z wzorcem ustalonym w ramach procedur Artykułu 18 powyższej Dyrektywy.

III. TRANSPORT I SKŁADOWANIE SUROWCÓW

1. Transport surowców przeznaczonych do produkcji żelatyny musi być realizowany w odpowiednich warunkach czystości przy pomocy odpowiednich środków transportu. W trakcie transportu, dostawy, w punkcie skupu, garbarni i w zakładzie przetwórczym surowcowi musi towarzyszyć dokument handlowy zgodny z wzorcem określonym w Części VIII niniejszego Rozdziału.
2. Transportowany surowiec musi być chłodzony lub mrożony, chyba że podlega przerobowi w ciągu 24 godzin od rozpoczęcia transportu.

Wymóg uprzedniego pod-ustępu uchyla się wobec odtłuszczonych i suszonych kości lub osseiny, solonych, suszonych i wapnowanych skór oraz skór poddanych alkalizacji lub zakwaszeniu - surowce te mogą być przechowywane i transportowane w temperaturze otoczenia.
3. Pomieszczenia do składowania muszą być utrzymywane w dobrym stanie i czystości, tak aby nie stanowiły źródła zanieczyszczenia lub skażenia surowca.

IV. WYMOGI OBOWIĄZUJĄCE PRZY PRODUKCJI ŻELATYNY

1. Żelatyna musi być produkowana przy zachowaniu następujących wymogów:
  - wszystkie kości przeżuwaczy pochodzące ze zwierząt urodzonych, odchowanych i poddanych ubojowi w krajach lub regionach kategorii 3 muszą być dokładnie rozdrobnione i odtłuszczone gorącą wodą, następnie zanurzone w rozpuszczonym kwasie solnym (o minimalnym stężeniu 4% i pH<1.5) na okres co najmniej 2 dni, po czym poddane procesowi alkalizacji w nasyconym roztworze wapna (pH>12.5) przez okres co najmniej 20 dni, następnie poddane sterylizacji w temperaturze 138-140oC przez cztery sekundy, lub równoważnemu procesowi zatwierdzonemu przez Komisję po skonsultowaniu się z odpowiednim Komitetem Naukowym,
  - inne surowce poddaje się działaniu kwasu lub zasady, po którym następuje jedno lub więcej płukań. Następnie należy odpowiednio zmodyfikować wskaźnik pH. Żelatynę uzyskuje się poprzez jednokrotne lub wielokrotnie ogrzewanie tego materiału. Kolejnym krokiem jest oczyszczanie poprzez przefiltrowanie i sterylizację.
2. Po zakończeniu procesu opisanego w ustępie 1 żelatyna może być wysuszona i stosownie do okoliczności sproszkowana lub spreparowana w formie laminatu.
3. Stosowanie konserwantów innych niż dwutlenek siarki i nadtlenek wodoru jest zabronione.
4. Żelatyna spożywcza i żelatyna nie przeznaczona na cele spożywcze mogą być produkowane i składowane w tych samych pomieszczeniach jedynie wówczas gdy dotyczące je wymogi są dokładnie takie same.

WYMOGI DOTYCZĄCE PRODUKTÓW FINALNYCH

Każda partia produkcji żelatyny będzie podlegała testom w celu zapewnienia, że spełnia następujące kryteria:

1. Kryteria mikrobiologiczne

Parametry mikrobiologiczne	Ilość graniczna
Całkowita ilość bakterii tlenowcowych	10 ³ /g
miano koli (Coliform) (30°C)	0/g
miano koli (Coliform) (44.5°C)	0/10g
Beztlenowe bakterie obniżające siarczyn (bez produkcji gazu)	10/g
Clostridium perfringens	0/g
Staphylococcus aureus	0/g
Salmonella	0/25g

2. Ilości śladowe

Pierwiastki	ilość graniczna
As	1 ppm
Pb	5 ppm
Cd	0.5 ppm
Hg	0.15 ppm
Cr	10 ppm
Cu	30 ppm
Zn	50 ppm
Wilgoć (105°C)	15%
Popiół (550°C)	2%
SO ₂ (Reith Williems)	50 ppm
H ₂ =2 (European Pharmacopia 1986 (V ₂ O ₂))	10 ppm

VI. PAKOWANIE, SKŁADOWANIE I TRANSPORT

1. Żelatyna spożywcza musi być obwinęta, spakowana, składowana i transportowana w odpowiednich warunkach higienicznych, w szczególności:
  - specjalne pomieszczenie musi być przeznaczone na przechowywanie materiałów do pakowania i paczkowania żelatyny,
  - żelatyna musi być pakowana i paczkowana w pomieszczeniu specjalnie przeznaczonym do tego celu.
2. Materiał do pakowania, pojemniki i kartony zawierające żelatynę muszą:
  - być zaopatrzone w etykiety zawierające następujące informacje: Nazwy lub litery identyfikujące kraj pochodzenia, dużymi literami, np.: AT-B-DK-D-F-FI-IRL-L-NL-P-SE-UK, po których podany jest numer rejestracyjny zakładu i jeden z

następujących inicjałów: CE-EC-EF-EG-EK-EY, oraz następujące słowa: "Żelatyna spożywcza" ("Gelatine for human consumption") i data produkcji.

VII. IMPORT ŻELATYNY Z KRAJÓW TRZECICH

- A. Państwa Członkowskie zapewnią, że żelatyna spożywcza jest importowana tylko jeśli:
- pochodzi z kraju trzeciego, który figuruje w spisie Części XIII Załącznika do Decyzji Komisji 94/278/WE⁽¹⁾,
  - pochodzi z zakładu spełniającego warunki określone w Części I niniejszego Rozdziału,
  - została wyprodukowana z surowca spełniającego warunki określone w Części II i III niniejszego Rozdziału,
  - została wyprodukowana zgodnie z warunkami określonymi w Części IV niniejszego Rozdziału,
  - spełnia kryteria Części V oraz wymogi Części VI niniejszego Rozdziału,
  - na zawierających ją opakowaniach podane są następujące informacje:
Kod ISO odnoszący się do kraju pochodzenia, po którym następuje numer rejestracyjny zakładu, i
  - towarzyszy jej zaświadczenie, którego wzorzec określony jest w ramach procedur ustalonych w Artykule 18 tej Dyrektywy.
- B. Zgodnie z procedurą Artykułu 18 tej Dyrektywy Komisja może zaakceptować środki ochrony zdrowia stosowane przy produkcji żelatyny spożywczej przez kraj trzeci za zapewniające zabezpieczenia równoważne tym, które są stosowane wewnątrz Wspólnoty przed wprowadzeniem żelatyny do obrotu na rynku, ale tylko pod warunkiem, że kraj trzeci dostarczy w tym względzie obiektywnych dowodów. Jeśli Komisja uzna takie środki ochrony zdrowia stosowane przez kraj trzeci za równoważne wówczas zgodnie z tymi samymi procedurami zatwierdzi odpowiednie warunki regulujące import żelatyny spożywczej, w tym zaświadczenie, które musi towarzyszyć produktowi.

⁽⁴⁾ OJ L 268 14.09.1992, str.36

⁽⁴⁾ OJ L 268, 24.09.1991, str.15

⁽⁴⁾ OJ L 146, 14.06.1979, str.15

⁽⁴⁾ OJ L 44, 17.02.1994, str.31

⁽⁴⁾ OJ L 122, 14.05.1997, str.21

⁽⁴⁾ OJ L 44, 17.02.1994, str.33

**VIII. WZORZEC DOKUMENTU HANDLOWEGO SUROWCA PRZEZNACZONEGO DO
PRODUKCJI ŻELATYNY SPOŻYWCZEJ**

**DOKUMENT HANDLOWY
NA SUROWIEC PRZEZNACZONY DO PRODUKCJI ŻELATYNY SPOŻYWCZEJ**

Numer dokumentu handlowego:

.....

1. Identyfikacja surowca

Charakter surowca:

.....

Surowiec pochodzi z następujących gatunków zwierząt:

.....

.....

.....

Ciężar netto:

.....

Znak identyfikacyjny (paleta lub pojemnik):

.....

2. Miejsce pochodzenia surowca ⁽¹⁾:

Ubojnia

Adres zakładu:

.....

Zezwolenie weterynaryjne / numer rejestracyjny:

.....

Zakład rozbierania tuszy

Adres zakładu:

.....

Zezwolenie weterynaryjne / numer rejestracyjny:

.....

Zakład przetwórstwa mięsnego

Adres zakładu:

.....

Zezwolenie weterynaryjne / numer rejestracyjny:

.....

Zakład produkcji innych towarów pochodzenia zwierzęcego

Adres zakładu:

.....

Zezwolenie weterynaryjne / numer rejestracyjny:

.....

Zakład przetwórstwa mięsa dziko żyjącej zwierzyny łownej

Adres zakładu:

.....

Numer zezwolenia
weterynaryjnego.....

Zakład przetwórstwa rybnego

Adres zakładu:
.....

Zezwolenie weterynaryjne / numer rejestracyjny:
.....

Punkty skupu

Adres punktu:
.....

Numer rejestracji weterynaryjnej
.....

Sklepy sprzedaży detalicznej

Adres:
.....

Pomieszczenia przyległe do punktów sprzedaży, gdzie przygotowuje się porcje i magazynuje mięso i drób wyłącznie w celu zaopatrywania ostatecznego konsumenta

Adresy:
.....

III. Przeznaczenie surowca

Surowiec zostanie wyekspediowany do następującego zakładu (punktu skupu / garbarni / zakładu produkcji żelatyny) (¹):

Nazwa:
.....

Adres:
.....

IV. Oświadczenie

Je, niżej podpisany, oświadczam, że przeczytałem i zrozumiałem przepisy Części II i III Rozdziału 4 Załącznika 11 do Dyrektywy 92/11 8/EWG, i że (¹):

- powyżej opisane skóry z hodowanych zwierząt przeżuwających, kości, skóry świńskie, skóry drobiu i ścięgna pochodzą ze zwierząt, które zostały poddane ubojowi w ubojniach, i których tusze uznane zostały za zdatne do spożycia w wyniku badania przed i poubojowego.

i /lub

- powyżej opisane skóry dziko żyjącej zwierzyny łownej pochodzą z odstrzelonych zwierząt, których tusze zostały uznane za zdatne do spożycia w wyniku badania przeprowadzonego na mocy Artykułu 3 Dyrektywy 92/45/EWG i /lub
- powyżej opisane skóry i ości ryb pochodzą z zakładów produkujących przetwory rybne przeznaczone do spożycia przez ludzi lub zarejestrowanych zgodnie z Dyrektywą 91/493/EWG.

Podpisano

w: ..... dnia:
.....

.....
(podpis właściciela zakładu lub jego
pełnomocnika)

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z 21 października 2002 r.
zmieniająca Dyrektywy Rady 90/425 /EWG oraz 92/118 /EWG odnośnie do wymagań
zdrowotnych dla
zwierzęcych produktów ubocznych

(2002/33/WE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat Ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego artykuł 152(4)(b),

uwzględniając wniosek Komisji (1),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (2),

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określona w artykule 251 Traktatu (3),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Liczne akty Wspólnoty określają warunki zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego dla przetwarzania i usuwania odpadów zwierzęcych i dla produkcji, wprowadzania na rynek, handlu oraz importu produktów pochodzenia zwierzęcego nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi;

(2) Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z 3 października 2002 r., określające przepisy zdrowia, dotyczące zwierzęcych produktów ubocznych nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi (4) zastąpiło przepisy zawarte w tych aktach.

(3) dlatego, aby wziąć pod uwagę te nowe przepisy, należy zmienić Dyrektywę Rady 90/425/EWG z 26 czerwca 1990 r., dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych stosujących się do handlu wewnątrz Wspólnoty pewnymi żywymi zwierzętami i produktami w celu realizacji rynku wewnętrznego (5) oraz Dyrektywę Rady 92/118/EWG z 17 grudnia 1992 r., ustalającą warunki zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego w handlu i imporcie do Wspólnoty produktów nie podlegających warunkom określonych przepisów Wspólnoty, o których mowa w załączniku A(I) Dyrektywy 89/662/EWG oraz, jeśli chodzi o drobnoustroje chorobotwórcze, Dyrektywy 90/425/EWG (6),

PRZYJMUJE NINIEJSZA DYREKTYWE:

Artykuł 1

W Dyrektywie 90/425/EWG, siódmy myślnik sekcji 1 rozdziału I załącznika A otrzymuje następujące brzmienie:

“— Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z 3 października, określające przepisy zdrowia dotyczące zwierzęcych produktów ubocznych nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. U. nr L 273 z 10.10.2002, str. 1).”

Artykuł 2

W Dyrektywie 92/118/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. w artykule 2, punkty (e) i (g) skreśla się;

2. artykuł 3 zostaje zmieniony jak następuje:

(a) w pierwszym myślniku, następujące słowa skreśla się:

“razem z żelatynami nie przeznaczonymi do spożycia przez ludzi”; oraz

(b) drugi myślnik otrzymuje następujące brzmienie:

“— nowe produkty pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do spożycia przez ludzi, na których umieszczanie na rynku w Państwie Członkowskim zostało wydane zezwolenie, od dnia ustalonego w artykule 20 nie mogą być przedmiotem handlu albo importu, dopóki nie zostanie podjęta decyzja zgodnie z pierwszym ustępem artykułu 15 po dokonaniu oceny, jeśli to właściwe, w świetle opinii Naukowego Komitetu Weterynaryjnego powołanego decyzją 81/651/EWG, realnego zagrożenia szerzenia się poważnych chorób przenoszonych na skutek przemieszczania produktu, nie tylko dla gatunku, od którego produkt pochodzi, ale także dla innych gatunków, które mogą przenosić chorobę, stawać się ogniskiem choroby lub zagrożeniem dla zdrowia ludzi,”;

3. w artykule 10(2), akapit (b) otrzymuje następujące brzmienie:

“(b) o ile inaczej nie zostało określone w załączniku II, produkty muszą pochodzić z zakładów będących na liście Wspólnoty, która ma być sporządzona zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 18;”;

4. Załącznik I zostaje zmieniony jak następuje:

(a) Rozdziały 1, 3 i 4 skreśla się;

(b) Rozdział 5 zostaje zmieniony jak następuje:

(i) w tytule dodaje się następujące słowa:

“przeznaczone do spożycia przez ludzi”;

(ii) w części A, skreśla się, co następuje:

“A. tam gdzie przeznaczone są do spożycia przez ludzi lub zwierzęta;”;

(iii) część B skreśla się;

(c) rozdział 6 zostaje zmieniony, jak następuje:

(i) w tytule, dodaje się następujące słowa:

“przeznaczony do spożycia przez ludzi”;

(ii) część I zostaje zmieniona jak następuje:

— ustęp A otrzymuje następujące brzmienie:

“A. Jeśli chodzi o handel, do sporządzenia dokumentu albo świadectwa ustalonego w Dyrektywie 77/99/EWG, stwierdzającego, że wymagania tej dyrektywy zostały spełnione;”;

— w ustępie B(1), punkt (a) otrzymuje następujące brzmienie:

“(a) produkty spełniają wymagania Dyrektywy 80/215/EWG;”;

(d) w rozdziale 7, część II skreśla się; oraz

(e) Rozdziały 8, 10 i 12 do 15 skreśla się.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, rozporządzenia i przepisy administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy 30 kwietnia 2003 r. Informują o tym niezwłocznie Komisję.

Państwa Członkowskie przyjmują wymienione akty, które będą zawierać odniesienia do niniejszej dyrektywy lub zostają opatrzone takim odniesieniem przy okazji ich oficjalnego opublikowania. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, 21 października 2002 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
P. COX
Przewodniczący

W imieniu Rady
P.S. Muller
Przewodniczący

(1) Dz. U. nr C 62 E z 27.02.2001, str. 166.

(2) Dz. U. nr C 193 z 10.07.2001, str. 31.

(3) Opinia Parlamentu Europejskiego z 12 czerwca 2001 r. (Dz. U. nr C 53 z 28.2.2002, str. 22), stanowisko Rady Wspólnej z 20 listopada 2001 r. (Dz. U. nr C 45 E z 19.02.2002, str. 66) i decyzja Parlamentu Europejskiego z 13 marca 2002 r. (jeszcze nie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich).

(4) Dz. U. nr L 273 z 10.10.2002, str. 1.

(5) Dz. U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 92/118/EWG (Dz. U. nr L 62 z 15.03.1993, str. 49).

(6) Dz. U. nr L 62 z 15.03.1993, str. 49. Decyzja Komisji ostatnio zmieniona przez dyrektywę 2001/7/WE (Dz. U. nr L 2 z 05.01.2001, str. 27).

DECYZJA KOMISJI

z dnia 10 stycznia 2003 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 92/118/EWG w zakresie wymagań dla kolagenu

(Notyfikowana jako dokument nr C(2002) 5557)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2003/42/WE)

KOMISJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/118/EWG z 17 grudnia 1992 r. ustalającą wymogi dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego regulujące obrót wewnątrz Wspólnoty i import do Wspólnoty produktów nie będących przedmiotem wyrażonych wprost wymagań ustalanych w szczegółowych regulacjach wymienionych w Załączniku A(I) do dyrektywy 89/662/EWG oraz, w zakresie czynników chorobotwórczych, do dyrektywy 90/425/EWG⁽¹⁾, ze zmianami wprowadzonymi dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾, i w szczególności ustęp drugi artykułu 15 tej dyrektywy,

podczas gdy:

- (1) Powinny zostać ustanowione szczegółowe warunki dotyczące zdrowia publicznego w zakresie przygotowywania kolagenu przeznaczonego do spożycia przez ludzi. Z zastrzeżeniem, że warunki te są takie same dla kolagenu przeznaczonego do spożycia przez ludzi i dla kolagenu nie przeznaczonego do spożycia przez ludzi, oraz z zastrzeżeniem, że warunki higieniczne są takie same, możliwa powinna być produkcja i przechowywanie obu typów kolagenu w tych samych zakładach.
- (2) Warunki udzielania pozwoleń i rejestracji, inspekcji i warunków higienicznych dla placówek przygotowujących kolagen powinny być ustalone. Pewne warunki zdrowotne zawarte w dyrektywie Rady 77/99/EWG z 21 grudnia 1976 r. w sprawie czynników wpływających na produkcję i handel produktów mięsnych i pewnych innych produktów pochodzenia zwierzęcego⁽³⁾, ze zmianami wprowadzonymi dyrektywą 97/76/WE⁽⁴⁾ oraz dyrektywą Rady 93/53/EWG z 14 lipca 1993 r. w sprawie higieny produktów żywnościowych⁽⁵⁾, mają związek z przygotowywaniem kolagenu.
- (3) Artykuł 2.3.13.7 Międzynarodowego Kodeksu Zdrowia Zwierząt (2001) wydanego przez Międzynarodowe Biuro Chorób Zwierzęcych w sprawie BSE zaleca, by żelatyna i kolagen były przygotowywane wyłącznie ze skór surowych, służby weterynaryjne powinny zezwolić na ich import i tranzyt przez ich terytoria bez ograniczeń, niezależnie od statusu eksportujących krajów.

¹ Dz. U. nr L 62 z 15.03.1993, str. 49.

² Dz. U. nr L 315 z 19.11.2002, str. 14.

³ Dz. U. nr L 26 z 31.01.1977, str. 85.

⁴ Dz. U. nr L 10 z 16.01.1998, str. 25.

⁵ Dz. U. nr L 175 z 19.07.1993, str. 1

- (4) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 ustalającym przepisy w sprawie zapobiegania, zwalczania i zlikwidowania pewnych zakaźnych gąbczastych encefalopatii⁽⁶⁾, z poprawkami wprowadzonymi rozporządzeniem Komisji (EC) nr 1494/2002⁽⁷⁾, skóry surowe w rozumieniu dyrektywy 92/118/EWG, pochodzące ze zdrowych przeżuwaczy oraz kolagen pochodzący z takich skór surowych i skór nie są przedmiotem ograniczeń we wprowadzaniu na rynku.
- (5) Naukowy Komitet Koordynacyjny przyjął opinię w sprawie bezpieczeństwa kolagenu w dniach 10 i 11 maja 2001 r., wypowiadając się w kwestii bezpieczeństwa w odniesieniu do zakaźnych gąbczastych encefalopatii (dalej nazywanych TSE – transmissible spongiform encephalopathies) i kolagenu produkowanego ze skór przeżuwaczy.
- (6) Surowce wykorzystywane do produkcji kolagenu składają się głównie z wołowej tkanki łącznej surowych skór i ścięgien, cielęcych skór, skór owczych i skór świńskich. Aby zapewnić bezpieczeństwo surowców, muszą one pochodzić ze zwierząt które po badaniu przed i poubojowym zakwalifikowano jako nadające się do spożycia przez ludzi. Materiał ten musi również być pobierany, transportowany, przechowywany i traktowany w możliwie najbardziej higieniczny sposób.
- (7) Aby zapewnić możliwość sprawdzenia pochodzenia surowców, punkty zbiorcze i garbarnie, które zamierzają dostarczać surowce, muszą uzyskać zezwolenie i być zarejestrowane. Powinien także zostać zalecony wzorcowy dokument handlowy towarzyszący surowcom w trakcie transportu i w czasie dostarczenia do punktu zbiorczego, garbarni i zakładów wytwarzających kolagen.
- (8) Jest wskazane aby poprawić bieżące dokumenty handlowe dla surowców przeznaczonych do produkcji żelatyny do spożycia przez ludzi, biorąc pod uwagę szczegóły w odniesieniu do procedur kontrolnych w pewnych Państwach Członkowskich.
- (9) Standardy dla produktów końcowych powinny być ustalone tak, aby zapewnić, że nie są one zanieczyszczone substancjami lub mikroorganizmami stanowiącymi zagrożenie dla zdrowia konsumentów. Do czasu naukowej oceny takich standardów, jest właściwe, aby uwzględnić, na okres przejściowy, generalnie akceptowane standardy w zakresie zanieczyszczeń. Wymagania dotyczące opakowań, przechowywania i transportu produktów końcowych powinny być również ustalone.
- (10) Jest konieczne, aby ustanowić szczegółowe wymagania zdrowotne dla importu kolagenu i surowców kierowanych do produkcji kolagenu przeznaczonego do spożycia przez ludzi. Wzory świadectw zdrowotnych towarzyszących kolagenowi i surowcom kierowanym do produkcji kolagenu przeznaczonego do spożycia przez ludzi powinny być opracowane. Jest również konieczne, aby Komisja określiła warunki dające równoważne gwarancje w oparciu o propozycje przedłożone przez kraje trzecie.
- (11) Przyjęcie szczegółowych zasad produkcji kolagenu powinno nastąpić bez szkody dla przyjęcia zasad ochrony przed i zwalczania TSE.
- (12) Dyrektywa 92/118/EWG powinna zatem zostać odpowiednio zmieniona
- (13) Podjęte środki, określone w tej Decyzji są w zgodne z opinią Stałego Komitetu ds Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJĘŁA NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

---

⁶ Dz. U. nr L 147 z 31.05.2001, str. 1.

⁷ Dz. U. nr L 225 z 22.08.2002, str. 3.

Artykuł 1

Aneks II do dyrektywy 92/118/EWG ulega zmianie zgodnie z Załącznikiem do niniejszej Decyzji

Artykuł 2

Niniejsza Decyzja wchodzi w życie od 30 czerwca 2003 r..
Nie będzie miała zastosowania do kolagenu przeznaczonego do spożycia przez ludzi, który był wyprodukowany lub importowany przed tą datą.

Artykuł 3

Niniejsza Decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 10 stycznia 2003 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

Załącznik

Rozdział 4 Załącznika II do dyrektywy 92/118/EWG zmienia się jak następuje:

- 1) Wprowadza się przed tytułem nagłówek “Sekcja A”;
- 2) W części VIII, punkt II, pod nagłówkiem “Inne zakłady produkcji zwierzęcej”, “Punkty zbiorcze” i “Garbarnie”, druga linia jest zastąpiona przez następujący tekst: “Numer rejestracyjny”;
- 3) Dodaje się następującą sekcję B:

“Sekcja B

SPECYFICZNE WARUNKI ZDROWOTNE DLA KOLAGENU PRZEZNACZONEGO DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI

I. Wstęp

1. W tej sekcji ustala się warunki zdrowotne dla wprowadzania na rynek i importu kolagenu przeznaczonego do spożycia przez człowieka;
2. Dla celów tej sekcji mają zastosowanie definicje “skór surowych” oraz “garbowania” z sekcji A.
Stosowane będą również następujące definicje:
  - (a) “kolagen” oznacza produkt oparty na białku pochodzący ze skór surowych, skór i ścięgien zwierząt, włączając w to kości jedynie w przypadku świń, drobiu i ryb, wyprodukowany z użyciem metod ustalonych poniżej w części V;
  - (b) “kolagen przeznaczony do spożycia przez człowieka” oznacza kolagen przeznaczony do spożycia jako żywność lub włączony do żywności lub użyty do opakowania żywności przeznaczonej do spożycia przez ludzi
3. Kolagen przeznaczony do spożycia przez ludzi musi spełniać warunki wymienione poniżej w częściach II do X.

II Zakłady produkujące kolagen

Kolagen przeznaczony do spożycia przez człowieka musi pochodzić z zakładów które spełniają warunki z części I sekcji A.

III. Surowce i zakłady je dostarczające

1. Następujące surowce mogą być użyte do produkcji kolagenu przeznaczonego do spożycia przez człowieka:
  - (a) skóry surowe hodowlanych przeżuwaczy;
  - (b) świńskie skóry, kości i jelita;
  - (c) drobiowe skóry i kości;
  - (d) ścięgna;
  - (e) surowe skóry zwierzyny łownej; oraz
  - (f) rybne skóry i kości.
2. Użycie skór poddanych procesowi garbowania jest zabronione.
3. Surowce muszą spełniać następujące wymagania:
  - dla surowców wymienionych powyżej w ust 1(a) do (d), zastosowanie mają wymagania ustanowione w ust 4 części II sekcji A;

- dla surowców wymienionych powyżej w ust 1(e), zastosowanie mają wymagania ustanowione w ust 5 części II sekcji A;
  - dla surowców wymienionych powyżej w ust 1(a) do (e), zastosowanie mają wymagania ustanowione w ust 6 części II sekcji A, z zastrzeżeniem, że żadne surowce nie będą pochodziły z zakładów odtłuszczających kości przeżuwaczy; oraz
  - dla surowców wymienionych powyżej w ust 1(f), zastosowanie mają wymagania ustanowione w ust 7 części II sekcji A;
4. Punkty zbiorcze i garbarnie dostarczające surowca do produkcji kolagenu przeznaczonego do spożycia przez człowieka będą uzyskiwały specyficznie zezwolenia w tym celu oraz będą zarejestrowane przez odpowiednie organy i będą spełniały wymagania ustanowione w ust 8 części II w sekcji A.

IV. Transport i przechowywanie surowców

1. Transport i przechowywanie surowców przeznaczonych do produkcji kolagenu przeznaczonego do spożycia przez człowieka będzie wykonywany w zgodzie z częścią III sekcji A.
2. Podczas transportu i w czasie dostarczania do punktów zbiorczych, garbarni i zakładów produkujących kolagen, surowcom muszą towarzyszyć dokumenty handlowe będące w zgodności z wzorcem ustalonym w części IX tej sekcji.

V. Wytwarzanie kolagenu

1. Kolagen musi być produkowany w procesie zapewniającym poddanie surowców traktowaniu obejmującemu mycie, ustalanie współczynnika pH z użyciem kwasów lub zasad, po którym następuje jedno lub więcej płukanie, filtrację i ekstruzję; lub w innym równoważnym procesie zatwierdzonym przez komisję po konsultacji z właściwym Komitetem Naukowym.
2. Po poddaniu procesowi, o którym mowa powyżej w ust 1, kolagen może przejść proces suszenia.
3. Kolagen nie przeznaczony do spożycia przez człowieka może być produkowany i przechowywany w tych samych zakładach co kolagen przeznaczony do spożycia przez człowieka jedynie, jeśli jest produkowany i przechowywany przy spełnieniu dokładnie tych samych warunków ustanowionych w tej sekcji.
4. Użycie konserwantów innych niż dopuszczone przez ustawodawstwo Wspólnoty jest zabronione.

VI. Produkty końcowe

Właściwe środki, włączając testy, zostaną wprowadzone w celu zapewnienia tego, by każda partia wyprodukowanego kolagenu spełniała kryteria mikrobiologiczne oraz w zakresie zanieczyszczeń ustanowione w części V Sekcji A, ale tam gdzie jest to konieczne dla uzyskania pożądanego produktu takiego jak osłonki oparte na kolagenie, limity dotyczące wilgotności i popiołu nie będą miały zastosowania.

VII. Pakowanie, przechowywanie i transport

1. Kolagen przeznaczony do spożycia przez człowieka musi być zawijany, pakowany, przechowywany i transportowany w dobrych warunkach higienicznych, i w szczególności musi spełniać warunki ustanowione w ust 1 części VI w sekcji A.
2. Opakowana jednostkowe i paczki zawierające kolagen muszą nosić znak identyfikacyjny podający szczegóły wymienione w punkcie pierwszym ust 2 części VI sekcji A; oraz zawierać słowa “kolagen nadający się do spożycia przez ludzi” oraz datę przygotowania i numer partii produktu.
3. Podczas transportu kolagenowi muszą towarzyszyć dokumenty handlowe, zgodnie z art. 3(A)(9)(a) dyrektywy 77/9/EWG, zawierające słowa “Kolagen przeznaczony do spożycia przez człowieka” oraz datę przygotowania i numer partii produktu.

VIII. Import z krajów trzecich kolagenu i surowców do produkcji kolagenu przeznaczonego do spożycia przez człowieka

1. Państwa Członkowskie zezwolą na import do Wspólnoty kolagenu przeznaczonego do spożycia przez człowieka, wyłącznie jeśli:
  - (a) pochodzi on z krajów trzecich wymienionych w części XIII Załącznika do decyzji Komisji 94/278/WE ⁽¹⁾;
  - (b) pochodzi z zakładów spełniających warunki ustalone w części II tej sekcji;
  - (c) został wyprodukowany z surowców spełniających wymagania z części III i IV tej sekcji;
  - (d) został wyprodukowany przy zachowaniu warunków określonych w części V tej sekcji;
  - (e) spełnia kryteria z części VI oraz warunki dla opakowań jednostkowych i zbiorczych, przechowywania i transportu z części VII(1) tej sekcji;
  - (f) nosi na opakowaniach jednostkowych i zbiorczych oznakowanie podające szczegóły wymienione w punkcie szóstym części VII(A) z sekcji A1; oraz
  - (g) towarzyszy mu świadectwo zdrowotne odpowiadające wzorowi ustalonemu w części X(a) tej sekcji.
2. Państwa Członkowskie zezwolą na import do Wspólnoty surowca wymienionego w części III(1) tej sekcji do produkcji kolagenu przeznaczonego do spożycia przez człowieka, wyłącznie jeśli:
  - (a) pochodzi z krajów trzecich wymienionych odpowiednio w decyzji Komisji 79/542/EWG ⁽²⁾ lub w decyzji Komisji 94/85/WE ⁽³⁾ lub w decyzji 94/86/WE ⁽⁴⁾ lub w decyzji 97/296/WE ⁽⁵⁾; oraz
  - (b) świadectwo zdrowotne odpowiadające wzorowi ustalonemu w części X(b) tej sekcji towarzyszy każdej przesyłce surowca.
3. Świadectwa zdrowotne o których mowa w ust 1(g) i 2(g) będą się składać z jednej karty i będą wypełnione w co najmniej jednym oficjalnym języku Państwa Członkowskiego, przez który przesyłka po raz pierwszy wchodzi na obszar Wspólnoty, oraz w co najmniej jednym oficjalnym języku docelowego Państwa Członkowskiego
4. Komisja może uznać, w zgodzie z procedurami art. 18, środki zdrowotne zastosowane przez kraj trzeci przy produkcji kolagenu przeznaczonego do spożycia przez człowieka za zapewniające gwarancje równoważne wymaganiom przy umieszczaniu kolagenu na

¹ Dz. U. nr L 120 z 11.05.1994, str. 44.

² Dz. U. nr L 146 z 14.06.1979, str. 15.

³ Dz. U. nr L 44 z 17.02.1994, str. 31.

⁴ Dz. U. nr L 44 z 17.02.1994, str. 33.

⁵ Dz. U. nr L 122 z 14.05.1997, str. 21.

rynku Wspólnoty, jeśli zainteresowany kraj trzeci dostarczy obiektywne dowody w tym zakresie. Jeśli Komisja uzna taką równowagę, przyjmie w zgodzie z tą samą procedurą warunki rządzące importem kolagenu do spożycia przez ludzi.

**IX. Wzór dokumentu handlowego
dla surowca kierowanego do produkcji kolagenu przeznaczanego do spożycia przez ludzi**

Numer dokumentu handlowego:

.....

1. Identyfikacja surowca

Rodzaj (na przykład skóry surowe):

.....

Gatunek zwierzęcia (na przykład wół, świnia):

.....

Waga netto (kg):

.....

Znak identyfikacyjny (paleta lub kontener):

.....

2. Pochodzenie surowca

Ubojnia

Adres zakładu:

.....

.....

.....

Pozwolenie weterynaryjne / Numer rejestracyjny:

.....

Przetwórnia

Adres zakładu:

.....

.....

.....

Pozwolenie weterynaryjne / Numer rejestracyjny:

.....

Zakład produkcji mięsnej

Adres zakładu:

.....

.....
.....
Pozwolenie weterynaryjne / Numer rejestracyjny:

.....

Inne zakłady przetwórstwa mięsnego

Adres zakładu:

.....

.....

.....

Numer rejestracyjny:

.....

Zakład przetwórczy dziczyzny

Adres zakładu:

.....

.....

.....

Pozwolenie weterynaryjne:

.....

Zakład produktów rybnych

Adres zakładu:

.....

.....

.....

Pozwolenie weterynaryjne / Numer rejestracyjny:

.....

Punkt zbiorczy

Adres zakładu:

.....
.....
.....

Numer rejestracyjny:

.....

Garbarnie

Adres zakładu:

.....
.....
.....

Numer rejestracyjny:

.....

Punkt sprzedaży detalicznej

Adres zakładu:

.....
.....
.....

Pomieszczenia sąsiadujące z punktami sprzedaży detalicznej, w których prowadzi się rozbiór i przechowywanie mięsa i drobiu jedynie w celu dostarczenia bezpośrednio do końcowego konsumenta

Adres:

.....
.....
.....
.....

3. Przeznaczenie surowca

Nazwa punktu zbiorczego / garbarni / zakładu produkcji kolagenu ⁽¹⁾ do którego surowiec jest wysyłany:

.....
.....

---

¹ niepotrzebne skreślić

Adres:

.....
.....
.....
.....

4. Oświadczenie

Ja, niżej podpisany(a), niniejszym oświadczam, że przeczytałem (przeczytałam) i zrozumiałem (zrozumiałam) warunki z części III i IV sekcji B rozdziału 4 Załącznika II do dyrektywy 92/118/EWG, oraz, że:

- skóry surowe z hodowlanych przeżuwaczy / świńskie skóry, kości i jelita / drobiowe skórki i kości / ścięgna opisane powyżej pochodzą ze zwierząt których uboju dokonano w ubojni i których tusze zakwalifikowano na podstawie badań przed i poubojowych jako nadające się do spożycia przez ludzi oraz/lub ⁽¹⁾
- skóry surowe ze zwierząt łownych opisane powyżej pochodzą za zabitych zwierząt których tusze zakwalifikowano na podstawie badań określonych w art. 3 dyrektywy Rady 92/45/EWG (Dz. U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 15) jako nadające się do spożycia przez ludzi, oraz/lub ⁽¹⁾
- rybnie skóry i kości opisane powyżej pochodzą z zakładów wytwarzających produkty rybne do spożycia przez ludzi lub zarejestrowane w zgodzie z dyrektywą Rady 91/493/EWG (Dz. U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 15) ⁽¹⁾.

Sporządzono w ..... w dniu

.....

(miejsce)

(data)

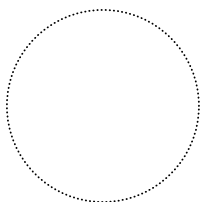
.....
.....

(podpis właściciela zakładu lub jego/jej przedstawiciela ⁽²⁾)

.....
.....

(Imię i nazwisko drukowanymi literami)

Pieczętka
uprawnionego
lekarza
weterynarii
⁽²⁾

---

² podpis i pieczętka musi mieć kolor różny od druku

**X(a). Wzór świadectwa zdrowotnego
dla kolagenu przeznaczonego do dystrybucji we Wspólnocie Europejskiej do spożycia przez
ludzi**

Uwaga dla importera: to świadectwo służy jedynie do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć przesyłce do osiągnięcia posterunków inspekcji granicznej

Numer świadectwa zdrowotnego:

.....

Kraj przeznaczenia:

.....

Kraj eksportujący:

.....

Odpowiedzialne Ministerstwo:

.....

Departament wydający świadectwo:

.....

1. Identyfikacja kolagenu

Rodzaj produktu:

.....

Gatunki zwierząt i rodzaj wykorzystanych surowców (na przykład skóry wołowe);

.....

.....

Data wytworzenia:

.....

Rodzaj opakowania:

.....

Liczba opakowań:

.....

Gwarantowany okres przechowywania:

.....

Waga netto (kg):

.....

Adres(y) i numer(y) rejestracyjne autoryzowanego(-ych) i zarejestrowanego(-ych)
zakładu(-ów) produkcyjnego(-ych):

.....

.....
.....

2. Przeznaczenie kolagenu

Kolagen będzie wysłany z:

.....

(miejsce załadunku)

do:

.....

.....

(kraj i miejsce przeznaczenia)

następującymi środkami transportu ⁽¹⁾:

.....

Nazwa i adres nadawcy:

.....

.....

.....

Nazwa i adres odbiorcy:

.....

.....

.....

⁽¹⁾ Wskazać nazwę lub numer rejestracyjny (wagony kolejowe i ciężarówki), numer lotu (transport lotniczy) lub nazwę (statek). Informacja ta musi odpowiednio uaktualniana w przypadku rozładunku i przeładunku.

3. Atest zdrowotny

Ja, niżej podpisany(-a), oświadczam, że jestem świadom warunków z sekcji B rozdziału 4 Załącznika II do dyrektywy 92/118/EWG, i poświadczam, że kolagen opisany powyżej:

- pochodzi z zakładów spełniających warunki ustalone w części II tej sekcji,
- był wyprodukowany z surowców spełniających warunki z części III i IV tej sekcji,
- był wyprodukowany w zgodzie z warunkami z części V tej sekcji, oraz
- spełnia warunki z części VI i VII(1) tej sekcji.

Sporządzono w ..... w dniu

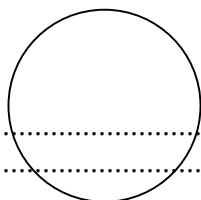
.....

(miejsce)

(data)

.....
.....

(podpis uprawnionego lekarza weterynarii ⁽²⁾)

.....
.....
(Imię i nazwisko drukowanymi literami)

Pieczętka
uprawnionego
lekarza
weterynarii
(²)

---

² podpis i pieczętka musi mieć kolor różny od druku

**X(b). Wzór świadectwa zdrowotnego
dla surowców przeznaczonych do dystrybucji we Wspólnocie Europejskiej do produkcji
kolagenu do spożycia przez ludzi**

Uwaga dla importera: to świadectwo służy jedynie do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć przesyłce do osiągnięcia posterunków inspekcji granicznej

Numer świadectwa zdrowotnego:

.....

Kraj przeznaczenia:

.....

Kraj eksportujący:

.....

Odpowiedzialne Ministerstwo:

.....

Departament wydający świadectwo:

.....

1. Identyfikacja surowca

Gatunki zwierząt i rodzaj surowca (na przykład skóry wołowe, skóry świńskie);

.....

.....

Data wytworzenia:

.....

Rodzaj opakowania:

.....

Liczba opakowań:

.....

Gwarantowany okres przechowywania:

.....

Waga netto (kg):

.....

2. Pochodzenie surowca

Adres(y) i numer(y) rejestracyjny(e) autoryzowanego(-ych) zakładu(-ów)
produkcyjnego(-ych):

.....

.....

3. Przeznaczenie surowca

Surowiec będzie wysłany z:

.....

(miejsce załadunku)

do:

.....

.....

(kraj i miejsce przeznaczenia)

następującymi środkami transportu ⁽¹⁾:

.....

Nazwa i adres nadawcy:

.....

.....

.....

Nazwa i adres odbiorcy:

.....

.....

.....

⁽¹⁾ Wskazać nazwę lub numer rejestracyjny (wagony kolejowe i ciężarówki), numer lotu (transport lotniczy) lub nazwę (statek). Informacja ta musi odpowiednio uaktualniana w przypadku rozładunku i przeładunku.

3. Atest zdrowotny

Ja, niżej podpisany, oświadczam, że jestem świadom środków z sekcji B rozdziału 4 Załącznika II do dyrektywy 92/118/EWG, i poświadczam, że surowiec opisany powyżej spełnia wymagania z części III tej sekcji oraz, że w szczególności:

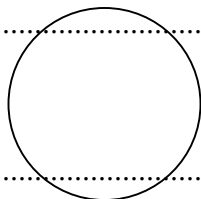
- skóry surowe z hodowlanych przeżuwaczy / świńskie skóry, kości i jelita / drobiowe skórki i kości / ścięgna opisane powyżej pochodzą ze zwierząt których uboju dokonano w ubojni i których tusze zakwalifikowano na podstawie badań przed i poubojowych jako nadające się do spożycia przez ludzi oraz/lub ⁽²⁾
- skóry surowe ze zwierząt łownych opisane powyżej pochodzą za zabitych zwierząt których tusze zakwalifikowano na podstawie badań określonych w art. 3 dyrektywy Rady 92/45/EWG jako nadające się do spożycia przez ludzi, oraz/lub ⁽²⁾
- rybnie skóry i kości opisane powyżej pochodzą z zakładów wytwarzających produkty rybne do spożycia uprawnionych do eksportu ⁽²⁾

Sporządzono w ..... w dniu

.....

miejsce

data

(podpis uprawnionego lekarza weterynarii ⁽³⁾)

(Imię i nazwisko drukowanymi literami)

Pieczętka
uprawnionego
lekarza
weterynarii
⁽³⁾

² niepotrzebne skreślić

³ podpis i pieczętka muszą mieć kolor różny od druku

DYREKTYWA RADY

z dnia 25 lipca 1977 r.

w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła

(77/504/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43 i 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

produkcja bydła zajmuje bardzo ważne miejsce w rolnictwie wspólnotowym, zadowalające wyniki w tym zakresie zależą, w dużym stopniu, od wykorzystania zwierząt hodowlanych czystorasowych;

większość Państw Członkowskich podjęła już starania, w ramach ich krajowych polityk hodowlanych, wspierające produkcję zwierząt gospodarskich o ograniczonej liczbie ras, które spełniają szczególne normy zootechniczne; rasy i normy różnią się w poszczególnych Państwach Członkowskich; te różnice utrudniają rozwój handlu wewnątrzspółnotowego;

w celu wyeliminowania tych różnic, a tym samym osiągnięcia wzrostu wydajności produkcji rolnej w tym sektorze, należy stopniowo zliberalizować handel wewnątrzspółnotowy zwierzętami hodowlanymi czystorasowymi; całkowita liberalizacja handlu wymaga późniejszej dodatkowej harmonizacji, szczególnie w zakresie dopuszczenia do hodowli;

Państwa Członkowskie muszą mieć możliwość wywierania nacisku na konieczność wystawiania świadectw rodowodowych zgodnie z przedstawioną procedurą wspólnotową;

należy przedsięwziąć środki wykonawcze w niektórych dziedzinach o charakterze technicznym; w celu przyjęcia takich środków, należy przewidzieć procedurę ustanawiającą ścisłą współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Stałego Komitetu ds. zootechniki; do czasu przyjęcia powyższych środków wykonawczych, aktualnie obowiązujące przepisy w tych dziedzinach muszą pozostać bez zmian;

---

¹ Dz.U. nr C 76 z 3.07.1974, str. 52.

² Dz.U. nr C 116 z 30.09.1974, str. 33.

należy zapewnić, aby przywóz zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła z państw trzecich nie był realizowany na warunkach mniej surowych niż te stosowane obecnie we Wspólnocie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) zwierzę hodowlane czystorasowe z gatunku bydła: każde zwierzę którego rodzice i dziadkowie są wpisani lub zarejestrowani w księdze hodowlanej danej rasy, oraz które jest wpisane lub zarejestrowane i może być wpisane do takiej księgi hodowlanej;
- b) księga hodowlana: każda księga, rejestr, zbiór lub środek przechowywania danych
  - który jest prowadzony przez organizację hodowców lub stowarzyszenie oficjalnie uznane przez Państwo Członkowskie, na obszarze którego powyższa organizacja lub stowarzyszenie zostały utworzone, oraz
  - w którym wprowadzono lub zarejestrowano zwierzę hodowlane czystorasowe danej rasy z gatunku bydła z podaniem przodków.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie zapewniają, że nie zostanie zakazane, ograniczone lub utrudnione z przyczyn zootechnicznych, co następuje:

- handel wewnątrzspółnotowy zwierzętami hodowanymi czystorasowymi z gatunku bydła,
- handel wewnątrzspółnotowy nasieniem i zarodkami zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła,
- zakładanie ksiąg hodowlanych, z uwzględnieniem, że spełniają one wymogi ustanowione zgodnie z art. 6,
- uznanie organizacji i stowarzyszeń, które prowadzą księgi hodowlane zgodnie z art. 6, oraz
- z zastrzeżeniem art. 3, handel wewnątrzspółnotowy bykami przeznaczonymi do sztucznego unasienniania.

Artykuł 3

Rada na wniosek Komisji, przyjmuje przed dniem 1 lipca 1980 r. przepisy wspólnotowe w sprawie dopuszczenia do hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła.

Do czasu wejścia w życie tych przepisów, dopuszczenie do hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła i dopuszczenie byków przeznaczonych do sztucznego

unasiennienia oraz stosowanie nasienia i zarodków podlega ustawodawstwu krajowemu, z zastrzeżeniem, że takie prawo nie może być bardziej restrykcyjne niż prawo stosowane w docelowych Państwach Członkowskich do zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła, nasienia i zarodków.

Artykuł 4

Organizacje hodowców oraz ich stowarzyszenia urzędowo uznawane przez Państwo Członkowskie, nie mogą sprzeciwiać się wprowadzeniu do ich ksiąg hodowlanych zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła, pochodzącego z innych Państw Członkowskich, pod warunkiem, że spełniają one wymogi ustanowione zgodnie z art. 6.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby zwierzęta hodowlane czystorasowe z gatunku bydła oraz ich nasienie i zarodki posiadały, w handlu wewnątrzspółnotowym, świadectwo rodowodowe, które odpowiada wzorcowi opracowanemu zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 8, w szczególności w odniesieniu do osiągnięć zootechnicznych.

Artykuł 6

1. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 8 określa się, co następuje:
  - metody monitorowania osiągnięć oraz metody oceny wartości genetycznej bydła,
  - kryteria regulujące zasady uznawania organizacji i stowarzyszeń hodowców,
  - kryteria regulujące zakładanie ksiąg hodowlanych,
  - kryteria regulujące wprowadzanie zapisów do ksiąg hodowlanych,
  - dane szczegółowe, które należy podać w świadectwie rodowodowym.
2. Do czasu wejścia w życie przepisów przewidzianych w ust. 1 tiret pierwsze, drugie i trzecie:
  - a) urzędowe kontrole, określone w ust. 1 tiret pierwsze, przeprowadzane w każdym Państwie Członkowskim oraz aktualnie istniejące księgi hodowlane są uznawane przez inne Państwa Członkowskie;
  - b) uznawanie organizacji i stowarzyszeń hodowców jest w dalszym ciągu regulowane zgodnie z przepisami obowiązującymi w każdym Państwie Członkowskim;
  - c) kontynuuje się wprowadzanie nowych ksiąg hodowlanych w celu spełnienia warunków obecnie obowiązujących w Państwach Członkowskich.

Artykuł 7

Do czasu wprowadzenia w życie zasad wspólnotowych w tej sprawie, warunki stosowane w przywozie zwierząt hodowlanych czystorasowych z państw trzecich, nie mogą być bardziej korzystne od warunków regulujących handel wewnątrzspółnotowy.

Państwa Członkowskie nie zezwalają na przywóz zwierząt hodowlanych czystorasowych z państw trzecich, o ile nie towarzyszy im świadectwo rodowodowe potwierdzające, że zwierzęta te zostały wpisane lub zarejestrowane w księdze hodowlanej eksportującego państwa trzeciego. Należy dostarczyć dowód, że zwierzęta zostały albo wpisane albo zarejestrowane i mogą być wpisane do księgi hodowlanej we Wspólnocie.

Artykuł 8

1. W przypadku stosowania procedury ustanowionej w niniejszym artykule, sprawy te powinny zostać niezwłocznie zgłoszone przez przewodniczącego, z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego, do Stałego Komitetu ds. zootechniki (dalej zwanego „Komitetem”) ustanowionego na mocy decyzji Rady 77/505/EWG.

2. W Komitecie głosy Państw Członkowskich są wazone zgodnie z art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie głosuje.

3. Przedstawiciele Komisji przedkładają projekt środków, które należy przyjąć. Komitet wydaje swoją opinię o takich środkach w terminie ustalonym przez przewodniczącego według pilności tych spraw. Opinie są wydawane większością 41 głosów.

4. Komisja przyjmuje środki i stosuje je natychmiast tam, gdzie są one zgodne z opinią Komitetu. W przypadku, gdy nie są one zgodne z opinią Komitetu lub taka opinia nie została wydana, Komisja przedstawia niezwłocznie Radzie środki, które należy przyjąć. Rada przyjmuje środki większością kwalifikowaną.

Jeżeli, w ciągu trzech miesięcy od daty przedłożenia tej propozycji Radzie, nie przyjmie ona tych środków, Komisja przyjmuje projektowane środki i stosuje je niezwłocznie, z wyjątkiem wypadków, gdy Rada zagłosowała zwykłą większością głosów przeciwko tym środkom.

Artykuł 9

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 1 stycznia 1979 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 10

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lipca 1977 r.

W imieniu Rady

H. SIMONET

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY

z dnia 5 marca 1979 r.

zmieniająca dyrektywę 77/504/EWG w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła

(79/268/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43 i 100,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³;

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa Rady 77/504/EWG z dnia 25 lipca 1977 r. w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła⁴ ustanowiła warunki stopniowej liberalizacji wewnątrzspółnotowego handlu w tej dziedzinie;

do czasu wprowadzenia w życie zasad wspólnotowych w tej kwestii, przyjęto ogólną zasadę, zgodnie z art. 7 tej dyrektywy, określającą, iż przywóz z państw trzecich nie powinien odbywać się na warunkach bardziej uprzywilejowanych od stosowanych do handlu wewnątrzspółnotowego;

zasady wspólnotowe dotyczące handlu między Państwami Członkowskimi nie zostały jeszcze w pełni ustalone, w szczególności w odniesieniu do kryteriów wpisu do księgi hodowlanej; nie zostaną one ustanowione aż do czasu, gdy przyjęte zostaną środki wykonawcze, szczególnie te przewidziane w art. 6 wyżej wymienionej dyrektywy; art. 7 tej dyrektywy stosuje się po wprowadzeniu uzgodnień wewnątrzspółnotowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Art. 9 dyrektywy 77/504/EWG otrzymuje brzmienie:

---

¹ Dz.U. nr C 9 z 11.01.1979, str. 4.

² Opinia wydana dnia 16 lutego 1979 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Opinia wydana dnia 21 i 22 lutego 1979 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁴ Dz.U. nr L 206 z 12.08.1977, str. 8.

„Artykuł 9

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne konieczne:

- a) do wykonania niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem art. 7, najpóźniej do dnia 1 stycznia 1979 r.;
- b) do wykonania art. 7, w zakresie każdego z jego punktów, w tych samych terminach, w których wykonają one postanowienia odpowiednich przepisów stosowanych w handlu wewnątrzspółnotowym, w szczególności decyzje, które są kolejno przyjmowane zgodnie z art. 6.

Państwa Członkowskie niezwłocznie poinformują o tym Komisję.”

Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 marca 1979 r.

W imieniu Rady

P. MEHAIGNERIE

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY

z dnia 20 grudnia 1985 r.

wprowadzająca dostosowania techniczne, w związku z przystąpieniem Hiszpanii i Portugalii, do dyrektyw 64/432/EWG, 64/433/EWG, 77/99/EWG, 77/504/EWG, 80/217/EWG i 80/1095/EWG odnoszących się do dziedziny weterynarii

(85/586/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając Akt Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii, w szczególności jego art. 396,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

aby uwzględnić przystąpienie Hiszpanii i Portugalii, należy uzupełnić wykazy laboratoriów sporządzonych zgodnie z przepisami wspólnotowymi, tj. dyrektywą Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną¹, ostatnio zmienioną dyrektywą 85/320/EWG², oraz dyrektywą 80/217/EWG z dnia 22 stycznia 1980 r. wprowadzającą wspólnotowe środki zwalczania klasycznego pomoru świń³, ostatnio zmienioną dyrektywą 84/645/EWG⁴;

wskazane jest dostosowanie świadectw wspólnotowych obejmujących handel bydłem i świniami oraz znaków zdrowotnych świeżego mięsa i produktów mięsnych; dostosowanie to dotyczy dyrektywy 64/432/EWG, dyrektywy Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem⁵, ostatnio zmienionej dyrektywą 85/325/EWG⁶, oraz dyrektywy 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy produktami mięsnymi⁷, ostatnio zmienioną dyrektywą 85/328/EWG⁸;

dyrektywa Rady 75/504/EWG z dnia 25 lipca 1977 r. w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła⁹, ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia Grecji¹⁰, powinna zostać zmieniona w celu uwzględnienia odstępstwa przyznanego Portugalii w art. 343 Aktu

¹ Dz.U. nr 121 z 29.07.1964, str. 1977/64.

² Dz.U. nr L 168 z 28.06.1985, str. 36.

³ Dz.U. nr L 47 z 21.02.1980, str. 11.

⁴ Dz.U. nr 339 z 27.12.1984, str. 33.

⁵ Dz.U. nr 121 z 29.07.1964, str. 2012/64.

⁶ Dz.U. nr L 168 z 28.06.1985, str. 47.

⁷ Dz.U. nr L 26 z 31.01.1977, str. 85.

⁸ Dz.U. nr L 168 z 28.06.1985, str. 50.

⁹ Dz.U. nr L 206 z 12.08.1977, str. 8.

¹⁰ Dz.U. nr L 291 z 19.11.1979, str. 17.

Przystąpienia z 1985 r.;

środki kontroli, które Portugalia i Hiszpania będą zobowiązane stosować celem zwalczania klasycznego pomoru świń należy ustanowić zgodnie z procedurą Wspólnoty; dyrektywa Rady 80/1095/EWG z dnia 11 listopada 1980 r. ustanawiająca warunki mające na celu ustanowienie i utrzymanie terytorium Wspólnoty wolnym od klasycznego pomoru świń¹¹, ostatnio zmieniona dyrektywą 81/47/EWG¹², powinna być dostosowana w tym celu;

pojęcie „region”, określone w dyrektywie 64/432/EWG, należy poszerzyć w celu uwzględnienia przystąpienia Hiszpanii i Portugalii;

na mocy art. 2 ust. 3 Aktu Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii, instytucje Wspólnoty mogą przyjąć przed przystąpieniem środki określone w art. 396 Aktu Przystąpienia, pod warunkiem i w dniu wejścia w życie tego Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 64/432/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 2 lit. o) dodaje się tiret w brzmieniu:
  - „- Hiszpania: Provincia,
  - Portugalia: ląd stały, distrito, i inne części terytorium portugalskiego: região autónoma”.
2. W załączniku B, w pkt. 12 dodaje się następujące litery:
  - „k) Hiszpania – Laboratorio de Sanidad y Producción Animal, Granada,
  - l) Portugalia – Laboratório Nacional de Investigação Veterinária – Lisboa”
3. W załączniku C, w pkt. A.9 dodaje się następujące litery:
  - „k) Hiszpania – Centro Nacional de Brucelosis de Murcia,
  - l) Portugalia – Laboratorio Nacional de Investigação Veterinária – Lisboa”.
4. W załączniku F, przypis 4 do wzoru I uzupełnia się jak następuje:
  - „Hiszpania: Inspector Veterinario;
  - Portugalia: Inspector veterinário”.
5. W załączniku F, przypis 5 do wzoru II uzupełnia się jak następuje:

---

¹¹ Dz.U. nr L 325 z 1.12.1980, str. 5.

¹² Dz.U. nr L 186 z 8.07.1981, str. 20.

- „w Hiszpanii: Inspector Veterinario;
w Portugalii: Inspector veterinário”.
6. W załączniku F, przypis 4 do wzoru III uzupełnia się jak następuje:
„w Hiszpanii: Inspector Veterinario;
w Portugalii: Inspector veterinário”.
7. W załączniku F, przypis 5 do wzoru IV uzupełnia się jak następuje:
„w Hiszpanii: Inspector Veterinario;
w Portugalii: Inspector veterinário”.
8. W załączniku G, w pkt. A.2 dodaje się następujące litery:
„j) Hiszpania –Laboratorio de Sanidad y Producción Animal de Barcelona,,
k) Portugalia – Laboratório Nacional de Investigação Veterinária – Lisboa”.

Artykuł 2

W załączniku I rozdział X.49 lit. a) tiret pierwsze dyrektywy 64/433/EWG niniejszym uzupełnia się jak następuje:

„- ESP – P”.

Artykuł 3

W załączniku A rozdział VII pkt 33 lit. a) tiret pierwsze dyrektywy 77/99/EWG po symbolu „E” dodaje się symbole „ESP - P”.

Artykuł 4

Art. 2 dyrektywy 77/504/EWG uzupełnia się następującym akapitem:

„Jednakże Portugalia ma prawo zachować do dnia 31 grudnia 1990 r. ograniczenia przywozowe dotyczące bydła, jak opisano w tiret pierwszym poprzedniego akapitu przypadku, gdy dane rasy nie są umieszczone w wykazie ras zatwierdzonych w Portugalii. Portugalia notyfikuje Komisji i Państwom Członkowskim wykaz zatwierdzonych ras.”

Artykuł 5

W załączniku II do dyrektywy 80/217/EWG wykaz krajowych laboratoriów zajmujących się pomorem świń uzupełnia się jak następuje:

„Hiszpania: Laboratorio de Sanidad y Producción Animal de Barcelona,,

Portugalia – Laboratório Nacional de Investigação Veterinária – Lisboa”.

Artykuł 6

W dyrektywie 80/1095/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 3 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Status Portugalii i Hiszpanii zostanie określony zgodnie z taką samą procedurą przed dniem 1 lipca 1986 r. celem określenia właściwych środków kontroli”.

2. W art. 12 ust. 2 dodaje się, co następuje:

„a w przypadku Portugalii i Hiszpanii, przed dniem 1 lipca 1992 r.”

Artykuł 7

Z zastrzeżeniem wejścia w życie Aktu Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii, Państwa Członkowskie wprowadzą w życie nie później niż do dnia 1 stycznia 1986 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 1985 r.

W imieniu Rady

R. STEICHEN

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 3768/85

z dnia 20 grudnia 1985 r.

dostosowujące, w związku z przystąpieniem Hiszpanii i Portugalii, niektóre akty prawne w sektorze rolnym w odniesieniu do procedury głosowania Komitetów

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając Akt Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii, w szczególności jego art. 396,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

w związku z przystąpieniem Hiszpanii i Portugalii, i na podstawie art. 396 Aktu Przystąpienia niektóre akty rolne powinny być dostosowane z uwzględnieniem liczby głosów, wyrażających, po przystąpieniu, kwalifikowaną większość w odniesieniu do procedur Komitetów Zarządzających i podobnych komitetów ustanowionych w sektorze rolnym;

na podstawie art. 2 ust. 3 Traktatu o Przystąpieniu instytucje Wspólnot mogą przed przystąpieniem przyjąć środki, określone w art. 396 Aktu, przy czym środki takie wchodzi w życie w dniu wejścia w życie Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W aktach wymienionych w Załączniku oraz w artykułach tam wskazanych wyrazy „czterdzieści pięć” zastępuje się wyrazami „pięćdziesiąt cztery”.

2. W art. 26 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1837/80¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1312/85², wyrazy „Opinie przyjmowane będą kwalifikowaną większością głosów” zastępuje się wyrazami „Opinie przyjmowane będą większością pięćdziesięciu czterech głosów”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r., pod warunkiem, że wejdzie w życie Traktat o Przystąpieniu Hiszpanii i Portugalii.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

¹ Dz.U. nr L 183 z 16.07.1980, str. 1

² Dz.U. nr L 137 z 27.05.1985, str. 22

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 1985 r.

W imieniu Rady

R. STEICHEN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. Rozporządzenie Rady (EWG)³ nr 136/66/EWG, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 231/85⁴:
art. 38 ust. 2.
2. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 79/65/EWG⁵, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2143/81⁶:
art. 19 ust. 2.
3. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 234/68⁷, ostatnio zmienione decyzją Rady z dnia 1 stycznia 1973 r.⁸:
art. 14 ust. 2.
4. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 804/68⁹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1298/85¹⁰:
art. 30 ust. 2.
5. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68¹¹, ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia¹² z 1979 r.:
art. 27 ust. 2.
6. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 727/70¹³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1461/82¹⁴:
art. 30 ust. 2.
7. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 729/70¹⁵, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3509/80¹⁶:

---

³ Dz.U. nr 172 z 30.09.1966, str. 3025/66.

⁴ Dz.U. nr L 26 z 31.01.1985, str. 12.

⁵ Dz.U. nr 109 z 23.06.1965, str. 1859/65.

⁶ Dz.U. nr L 210 z 30.07.1981, str. 1.

⁷ Dz.U. nr L 55 z 2.03.1968, str. 1.

⁸ Dz.U. nr L 2 z 1.01.1973, str. 1.

⁹ Dz.U. nr L 148 z 28.06.1968, str. 13.

¹⁰ Dz.U. nr L 137 z 27.05.1985, str. 5.

¹¹ Dz.U. nr L 148 z 28.06.1968, str. 26.

¹² Dz.U. nr L 291 z 19.11.1979, str. 1.

¹³ Dz.U. nr L 94 z 28.04.1970, str. 1.

¹⁴ Dz.U. nr L 164 z 14.06.1982, str. 72.

¹⁵ Dz.U. nr L 94 z 28.04.1970, str. 13.

¹⁶ Dz.U. nr L 367 z 31.12.1980, str. 87.

art. 12 ust. 2.

8. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1308/70¹⁷, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1430/82¹⁸:

art. 12 ust. 2.

9. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1696/71¹⁹, ostatnio zmienione aktem Przystąpienia z 1979 r.:

art. 20 ust. 2.

10. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2358/71²⁰, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1581/83.²¹

art. 11 ust. 2.

11. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1035/72²², ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1332/84²³:

art. 33 ust. 2.

12. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1728/74²⁴, ostatnio zmienione rozporządzeniem Aktem Przystąpienia z 1979 r.:

art. 8 ust. 3.

13. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2727/75²⁵, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1018/84²⁶:

art. 26 ust. 2.

14. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75²⁷, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2966/80²⁸.

art. 24 ust. 2.

15. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2771/75²⁹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3643/81³⁰:

---

¹⁷ Dz.U. nr L 146 z 4.07.1970, str. 1.

¹⁸ Dz.U. nr L 162 z 12.06.1982, str. 27.

¹⁹ Dz.U. nr L 175 z 4.08.1971, str. 1.

²⁰ Dz.U. nr L 246 z 5.11.1971, str. 1.

²¹ Dz.U. nr L 163 z 22.06.1983, str. 23.

²² Dz.U. nr L 118 z 20.05.1972, str. 1.

²³ Dz.U. nr L 130 z 16.05.1984, str. 1.

²⁴ Dz.U. nr L 182 z 5.07.1974, str. 1.

²⁵ Dz.U. nr L 281 z 1.11.1975, str. 1.

²⁶ Dz.U. nr L 107 z 19.04.1984, str. 1.

²⁷ Dz.U. nr L 282 z 1.11.1975, str. 1.

²⁸ Dz.U. nr L 307 z 18.11.1980, str. 5.

- art. 17 ust. 2.
16. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2777/75³¹, ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 1979 r.:
- art. 17 ust. 2.
17. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1418/76³², ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1025/84³³:
- art. 27 ust. 2.
18. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 516/77³⁴, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 988/84³⁵:
- art. 20 ust. 2.
19. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1117/78³⁶, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1220/83³⁷:
- art. 11 ust. 2.
20. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 337/79³⁸, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 798/85³⁹:
- art. 67 ust. 2.
21. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1785/81⁴⁰, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1482/85⁴¹:
- art. 41 ust. 2.

---

²⁹ Dz.U. nr L 282 z 1.11.1955, str. 49.

³⁰ Dz.U. nr L 364 z 19.12.1981, str. 1.

³¹ Dz.U. nr L 282 z 1.11.1975, str. 77.

³² Dz.U. nr L 166 z 25.06.1976, str. 1.

³³ Dz.U. nr L 107 z 19.04.1984, str. 13.

³⁴ Dz.U. nr L 73 z 21.03.1977, str. 1.

³⁵ Dz.U. nr L 103 z 16.04.1984, str. 11.

³⁶ Dz.U. nr L 142 z 30.05.1978, str. 2.

³⁷ Dz.U. nr L 132 z 21.05.1983, str. 132.

³⁸ Dz.U. nr L 54 z 5.03.1979, str. 1.

³⁹ Dz.U. nr L 89 z 29.03.1985, str. 1.

⁴⁰ Dz.U. nr L 177 z 1.07.1981, str. 4.

⁴¹ Dz.U. nr L 151 z 10.06.1985, str. 1.

22. Decyzja Rady (EWG) nr 77/97⁴², ostatnio zmieniona decyzją (EWG) nr 85/312/EWG⁴³
art. 5 ust. 3.
23. Dyrektywa Rady 64/432/EWG⁴⁴, ostatnio zmieniona dyrektywą 85/320/EWG⁴⁵:
art. 12 ust. 3,
art. 13 ust. 3.
24. Dyrektywa Rady 64/433/EWG⁴⁶, ostatnio zmieniona dyrektywą 85/325/EWG⁴⁷:
art. 15 ust. 3,
art. 16 ust. 3.
25. Dyrektywa Rady 66/400/EWG⁴⁸, ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1979 r.:
art. 21 ust. 3.
26. Dyrektywa Rady 66/410/EWG⁴⁹, ostatnio zmieniona dyrektywą 85/38/EWG⁵⁰:
art. 21 ust. 3.
27. Dyrektywa Rady 66/402/EWG⁵¹, ostatnio zmieniona dyrektywą 81/561/EWG⁵²:
art. 21 ust. 3.
28. Dyrektywa Rady 66/403/EWG⁵³, ostatnio zmieniona dyrektywą 84/218/EWG⁵⁴:
art. 19 ust. 3.
29. Dyrektywa Rady 66/404/EWG⁵⁵, ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1979 r.:
art. 17 ust. 3.

---

⁴² Dz.U. nr L 26 z 31.01.1977, str. 78.

⁴³ Dz.U. nr L 96 z 3.04.1985, str. 32.

⁴⁴ Dz.U. nr 121 z 29.07.1964, str. 1977/64.

⁴⁵ Dz.U. nr L 168 z 28.06.1985, str. 36.

⁴⁶ Dz.U. nr 121 z 29.07.1964, str. 2012/64.

⁴⁷ Dz.U. nr L 168 z 28.06.1985, str. 47.

⁴⁸ Dz.U. nr 125 z 11.07.1966, str. 2290/66.

⁴⁹ Dz.U. nr 125 z 11.07.1966, str. 2298/66.

⁵⁰ Dz.U. nr L 16 z 19.01.1985, str. 41.

⁵¹ Dz.U. nr 125 z 11.07.1966, str. 2309/66.

⁵² Dz.U. nr L 203 z 23.07.1981, str. 25.

⁵³ Dz.U. nr 125 z 11.07.1966, str. 2320/66.

⁵⁴ Dz.U. nr L 104 z 17.04.1984, str. 19.

⁵⁵ Dz.U. nr 125 z 11.07.1966, str. 2326/66.

30. Dyrektywa Rady 68/193/EWG⁵⁶, ostatnio zmieniona dyrektywą 82/193/EWG⁵⁷:
art. 17 ust. 3.
31. Dyrektywa Rady 69/208/EWG⁵⁸, ostatnio zmieniona dyrektywą 82/859/EWG⁵⁹:
art. 20 ust. 3.
32. Dyrektywa Rady 70/457/EWG⁶⁰, ostatnio zmieniona dyrektywą 80/1141/EWG⁶¹:
art. 23 ust. 3.
33. Dyrektywa Rady 70/458/EWG⁶², ostatnio zmieniona dyrektywą 80/1141/EWG:
art. 40 ust. 3.
34. Dyrektywa Rady 70/524/EWG⁶³, ostatnio zmieniona dyrektywą 85/429/EWG⁶⁴:
art. 23 ust. 3,
art. 24 ust. 3.
35. Dyrektywa Rady 71/118/EWG⁶⁵, ostatnio zmieniona dyrektywą 85/326/EWG⁶⁶:
art. 12 ust. 3,
art. 12a ust. 3.
36. Dyrektywa Rady 71/161/EWG⁶⁷, ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1979 r.:
art. 18 ust. 3.
37. Dyrektywa Rady 72/461/EWG⁶⁸, ostatnio zmieniona dyrektywą 85/322/EWG⁶⁹:
art. 9 ust. 3.
38. Dyrektywa Rady 74/462/EWG⁷⁰, ostatnio zmieniona dyrektywą 83/91/EWG⁷¹:

---

⁵⁶ Dz.U. nr L 93 z 9.04.1968, str. 15.

⁵⁷ Dz.U. nr L 148 z 27.05.1982, str. 47.

⁵⁸ Dz.U. nr L 169 z 10.07.1969, str. 3.

⁵⁹ Dz.U. nr L 357 z 18.11.1982, str. 31.

⁶⁰ Dz.U. nr L 225 z 12.10.1970, str. 1.

⁶¹ Dz.U. nr L 341 z 16.12.1980, str. 27.

⁶² Dz.U. nr L 225 z 12.10.1970, str. 7.

⁶³ Dz.U. nr L 207 z 14.12.1970, str. 1.

⁶⁴ Dz.U. nr L 245 z 12.09.1985, str. 1.

⁶⁵ Dz.U. nr L 55 z 8.03.1971, str. 23.

⁶⁶ Dz.U. nr L 168 z 28.06.1985, str. 48.

⁶⁷ Dz.U. nr L 87 z 17.04.1971, str. 14.

⁶⁸ Dz.U. nr L 302 z 31.12.1972, str. 24.

⁶⁹ Dz.U. nr L 168 z 28.06.1985, str. 41.

- art. 29 ust. 3,
- art. 30 ust. 3.
39. Dyrektywa Rady 74/63/EWG⁷², ostatnio zmieniona dyrektywą 83/381/EWG⁷³:
art. 9 ust. 3,
art. 10 ust. 3.
40. Dyrektywa Rady 76/895/EWG⁷⁴, ostatnio zmieniona dyrektywą 82/528/EWG⁷⁵:
art. 7 ust. 3,
art. 8 ust. 3.
41. Dyrektywa Rady 77/93/EWG⁷⁶, ostatnio zmieniona dyrektywą 85/173/EWG⁷⁷:
art. 16 ust. 3,
art. 17 ust. 3.
42. Dyrektywa Rady 77/96/EWG⁷⁸, ostatnio zmieniona dyrektywą 84/319/EWG⁷⁹:
art. 9 ust. 3.
43. Dyrektywa Rady 77/99/EWG⁸⁰, ostatnio zmieniona dyrektywą 85/528/EWG⁸¹:
art. 18 ust. 3,
art. 19 ust. 3.
44. Dyrektywa Rady 77/101/EWG⁸², ostatnio zmieniona dyrektywą 82/937/EWG⁸³:
art. 13 ust. 3.

---

⁷⁰ Dz.U. nr L 302 z 31.12.1972, str. 28.

⁷¹ Dz.U. nr L 59 z 5.03.1983, str. 34.

⁷² Dz.U. nr L 38 z 11.02.1974, str. 31.

⁷³ Dz.U. nr L 222 z 28.07.1983, str. 31.

⁷⁴ Dz.U. nr L 340 z 9.12.1976, str. 1.

⁷⁵ Dz.U. nr L 234 z 9.08.1982, str. 1.

⁷⁶ Dz.U. nr L 26 z 31.01.1977, str. 20.

⁷⁷ Dz.U. nr L 65 z 6.03.1985, str. 23.

⁷⁸ Dz.U. nr L 26 z 31.01.1977, str. 67.

⁷⁹ Dz.U. nr L 167 z 17.06.1984, str. 12.

⁸⁰ Dz.U. nr L 26 z 31.01.1977, str. 85.

⁸¹ Dz.U. nr L 168 z 28.06.1985, str. 50.

⁸² Dz.U. nr L 32 z 3.02.1977, str. 1.

⁸³ Dz.U. nr L 383 z 21.12.1982, str. 11.

45. Dyrektywa Rady 77/391/EWG⁸⁴, ostatnio zmieniona dyrektywą 82/400/EWG⁸⁵:
art. 11 ust. 3.
46. Dyrektywa Rady 77/504/EWG⁸⁶, ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1979 r.:
art. 8 ust. 3.
47. Dyrektywa Rady 79/117/EWG⁸⁷, ostatnio zmieniona dyrektywą 85/298/EWG⁸⁸:
art. 8 ust. 3.
48. Dyrektywa Rady 79/373/EWG⁸⁹, ostatnio zmieniona dyrektywą 82/957/EWG⁹⁰:
art. 13 ust. 3.
49. Dyrektywa Rady 79/509/EWG⁹¹, ostatnio zmieniona dyrektywą 81/477/EWG⁹²:
art. 5 ust. 3.
50. Dyrektywa Rady 80/877/EWG⁹³, ostatnio zmieniona dyrektywą 81/477/EWG⁹⁴:
art. 5 ust. 3.
51. Dyrektywa Rady 80/1096/EWG⁹⁵, ostatnio zmieniona dyrektywą 83/254/EWG⁹⁶:
art. 6 ust. 3.
52. Dyrektywa Rady 80/1097/EWG⁹⁷, ostatnio zmieniona dyrektywą 83/255/EWG⁹⁸:
art. 8 ust. 3.
53. Dyrektywa Rady 82/471/EWG⁹⁹, ostatnio zmieniona dyrektywą 84/433/EWG¹⁰⁰:

---

⁸⁴ Dz.U. nr L 145 z 13.06.1977, str. 44.

⁸⁵ Dz.U. nr L 173 z 19.06.1982, str. 18.

⁸⁶ Dz.U. nr L 206 z 12.08.1977, str. 8.

⁸⁷ Dz.U. nr L 33 z 8.02.1979, str. 36.

⁸⁸ Dz.U. nr L 154 z 22.05.1985, str. 48.

⁸⁹ Dz.U. nr L 86 z 6.04.1979, str. 30.

⁹⁰ Dz.U. nr L 386 z 31.12.1982, str. 42.

⁹¹ Dz.U. nr L 133 z 31.05.1979, str. 27.

⁹² Dz.U. nr L 186 z 8.07.1981, str. 22.

⁹³ Dz.U. nr L 250 z 23.09.1980, str. 12.

⁹⁴ Dz.U. nr L 186 z 8.07.1981, str. 22.

⁹⁵ Dz.U. nr L 325 z 1.12.1980, str. 5.

⁹⁶ Dz.U. nr L 143 z 2.06.1983, str. 37.

⁹⁷ Dz.U. nr L 325 z 1.12.1980, str. 8.

⁹⁸ Dz.U. nr L 143 z 2.06.1983, str. 39.

⁹⁹ Dz.U. nr L 213 z 21.07.1982, str. 8.

¹⁰⁰ Dz.U. nr L 245 z 14.09.1984, str. 21.

- art. 13 ust. 3,
- art. 14 ust. 3.
54. Dyrektywa Rady 80/215/EWG¹⁰¹, ostatnio zmieniona dyrektywą 85/321/EWG¹⁰²:
art. 8 ust. 3.
55. Dyrektywa Rady 80/217/EWG¹⁰³, ostatnio zmieniona dyrektywą 84/645/EWG¹⁰⁴:
art. 16 ust. 3,
art. 16a ust. 3.
56. Dyrektywa Rady 80/1095/EWG¹⁰⁵, ostatnio zmieniona dyrektywą 81/47/EWG¹⁰⁶:
art. 9 ust. 3.
57. Dyrektywa Rady 81/389/EWG¹⁰⁷:
art. 7 ust. 3.
58. Dyrektywa Rady 82/400/EWG¹⁰⁸, ostatnio zmieniona dyrektywą 83/253/EWG¹⁰⁹:
art. 8 ust. 3.
59. Dyrektywa Rady 82/894/EWG¹¹⁰:
art. 6 ust. 3.
60. Dyrektywa Rady 85/358/EWG¹¹¹:
art. 10 ust. 2,
art. 11 ust. 2.
61. Dyrektywa Rady 85/397/EWG¹¹²:
art. 13 ust. 3,

---

¹⁰¹ Dz.U. nr L 47 z 21.02.1980, str. 11.

¹⁰² Dz.U. nr L 168 z 28.06.1985, str. 39.

¹⁰³ Dz.U. nr L 47 z 21.02.1980, str. 11.

¹⁰⁴ Dz.U. nr L 339 z 27.12.1984, str. 33.

¹⁰⁵ Dz.U. nr L 325 z 1.12.1980, str. 5.

¹⁰⁶ Dz.U. nr L 186 z 8.07.1981, str. 20.

¹⁰⁷ Dz.U. nr L 150 z 6.06.1981, str. 1.

¹⁰⁸ Dz.U. nr L 173 z 19.06.1982, str. 18.

¹⁰⁹ Dz.U. nr L 143 z 2.03.1983, str. 36.

¹¹⁰ Dz.U. nr L 378 z 13.12.1982, str. 58.

¹¹¹ Dz.U. nr L 191 z 23.07.1985, str. 46.

¹¹² Dz.U. nr L 226 z 24.08.1985, str. 13.

art. 14 ust. 3.

62. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 355/77¹¹³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1247/85¹¹⁴:

art. 22 ust. 2.

63. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1360/78¹¹⁵, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3086/81¹¹⁶:

art. 16 ust. 2.

64. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1362/78¹¹⁷, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1820/83¹¹⁸:

art. 15 ust. 2.

65. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1760/78¹¹⁹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 762/85¹²⁰:

art. 16 ust. 2.

66. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 269/79¹²¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 763/85¹²²:

art. 15 ust. 2.

67. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 270/79¹²³:

art. 14 ust. 2.

---

¹¹³ Dz.U. nr L 51 z 23.02.1977, str. 1.

¹¹⁴ Dz.U. nr L 130 z 16.05.1985, str. 1.

¹¹⁵ Dz.U. nr L 166 z 23.06.1978, str. 1.

¹¹⁶ Dz.U. nr L 310 z 30.10.1981, str. 3.

¹¹⁷ Dz.U. nr L 166 z 23.06.1978, str. 11.

¹¹⁸ Dz.U. nr L 180 z 5.07.1983, str. 3.

¹¹⁹ Dz.U. nr L 204 z 28.07.1978, str. 1.

¹²⁰ Dz.U. nr L 86 z 27.03.1985, str. 1.

¹²¹ Dz.U. nr L 38 z 14.02.1979, str. 1.

¹²² Dz.U. nr L 86 z 27.03.1985, str. 2.

¹²³ Dz.U. nr L 38 z 2.02.1979, str. 6.

68. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 357/79¹²⁴, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3719/81¹²⁵;
art. 8 ust. 2.
69. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 458/80¹²⁶;
art. 12 ust. 2.
70. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1820/80¹²⁷, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1932/84¹²⁸;
art. 25 ust. 2.
71. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1938/81¹²⁹;
art. 15 ust. 2.
72. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1941/81¹³⁰;
art. 13 ust. 2.
73. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1942/81¹³¹;
art. 17 ust. 2.
74. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1943/81¹³²;
art. 13 ust. 2.
75. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1975/82¹³³;
art. 21 ust. 2.
76. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1463/84¹³⁴;
art. 12 ust. 2.

---

¹²⁴ Dz.U. nr L 54 z 5.03.1979, str. 124.

¹²⁵ Dz.U. nr L 373 z 29.12.1981, str. 5.

¹²⁶ Dz.U. nr L 57 z 29.02.1980, str. 27.

¹²⁷ Dz.U. nr L 180 z 14.07.1980, str. 1.

¹²⁸ Dz.U. nr L 180 z 7.07.1984, str. 1.

¹²⁹ Dz.U. nr L 197 z 20.07.1981, str. 1.

¹³⁰ Dz.U. nr L 197 z 20.07.1981, str. 13.

¹³¹ Dz.U. nr L 197 z 20.07.1981, str. 17.

¹³² Dz.U. nr L 197 z 20.07.1981, str. 23.

¹³³ Dz.U. nr L 214 z 22.07.1982, str. 1.

¹³⁴ Dz.U. nr L 142 z 29.05.1984, str. 3.

77. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 797/85¹³⁵:
art. 25 ust. 2.
78. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 895/85¹³⁶:
art. 9 ust. 2.
79. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1820/80¹³⁷, ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 1979 r.:
art. 3 ust. 2.
80. Dyrektywa Rady 80/1096/EWG¹³⁸, ostatnio zmieniona rozporządzeniem (EWG) nr 797/85:
art. 18 ust. 2.
81. Dyrektywa Rady 72/280/EWG¹³⁹, ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 1979 r.:
art. 7 ust. 2.
82. Dyrektywa Rady 73/132/EWG¹⁴⁰, ostatnio zmieniona dyrektywą 81/488/EWG¹⁴¹:
art. 9 ust. 2.
83. Dyrektywa Rady 76/625/EWG¹⁴², ostatnio zmieniona dyrektywą 81/1015/EWG¹⁴³:
art. 9 ust. 2.
84. Dyrektywa Rady 76/630/EWG¹⁴⁴, ostatnio zmieniona dyrektywą 79/920/EWG¹⁴⁵:
art. 11 ust. 2.
85. Dyrektywa Rady 82/177/EWG¹⁴⁶:
art. 9 ust. 2.

---

¹³⁵ Dz.U. nr L 93 z 30.03.1985, str. 1.

¹³⁶ Dz.U. nr L 97 z 4.04.1985, str. 2.

¹³⁷ Dz.U. nr L 170 z 3.08.1970, str. 2.

¹³⁸ Dz.U. nr L 96 z 23.04.1972, str. 2.

¹³⁹ Dz.U. nr L 179 z 7.06.1972, str. 2.

¹⁴⁰ Dz.U. nr L 153 z 7.06.1973, str. 25.

¹⁴¹ Dz.U. nr L 189 z 11.07.1981, str. 46.

¹⁴² Dz.U. nr L 218 z 11.08.1976, str. 19.

¹⁴³ Dz.U. nr L 367 z 23.12.1981, str. 31.

¹⁴⁴ Dz.U. nr L 223 z 16.08.1976, str. 4.

¹⁴⁵ Dz.U. nr L 281 z 10.11.1979, str. 4.

¹⁴⁶ Dz.U. nr L 81 z 27.03.1982, str. 35.

DYREKTYWA RADY

z dnia 25 marca 1991 r.

ustanawiająca wymogi zootechniczne i rodowodowe w celu wprowadzania do obrotu zwierząt czystorasowych oraz zmieniająca dyrektywy 77/504/EWG oraz 90/425/EWG (91/174/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

zwierzęta czystorasowe będące „zwierzętami żywymi”, są wymienione w wykazie w załączniku II do Traktatu;

zwierzęta czystorasowe są przeważnie hodowane w związku z działalnością rolną; hodowla takich zwierząt stanowi źródło dochodu dla części rolników i dlatego powinna być wspierana;

na poziomie wspólnotowym ustanowiono szczególne zasady harmonizacji ustawodawstwa zootechnicznego dotyczącego bydła, trzody chlewnej, owiec, kóz i zwierząt z rodziny koniowatych;

aby zapewnić racjonalny rozwój hodowli zwierząt czystorasowych i w ten sposób podnieść wydajność w tym sektorze, należy ustalić na poziomie wspólnotowym zasady wprowadzania do obrotu takich zwierząt;

co do zasady, nie wolno zabraniać, ograniczać i utrudniać handlu wewnątrzspółnotowego;

właściwym jest, aby przepisy stosowane do czystorasowego bydła hodowlanego zostały rozszerzone na czystorasowe bawoły hodowlane, oraz aby w rezultacie została zmieniona dyrektywa 77/504/EWG⁴;

---

¹ Dz.U. nr C 304 z 29.11.1988, str. 6.

² Dz.U. nr C 12 z 16.1.1989, str. 365.

³ Dz.U. nr C 56 z 6.3.1989, str. 25.

⁴ Dz.U. nr L 206 z 12.8.1977, str. 8. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (EWG) nr 3768/85 (Dz.U. nr L 362 z 31.12.1985, str. 8).

należy zastrzec, aby przepisy dyrektywy 90/425/EWG⁵ miały zastosowanie do tego sektora;

należy wprowadzić przepisy zapobiegające przywozowi zwierząt czystorasowych z państw trzecich na warunkach bardziej korzystnych niż stosowane we Wspólnocie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Do celów niniejszej dyrektywy „zwierzę czystorasowe” oznacza każde zwierzę przeznaczone do hodowli wymienione w załączniku II do Traktatu, którego obrót nie został jeszcze objęty bardziej szczegółowym wspólnotowym ustawodawstwem zootechnicznym, oraz które jest wpisane lub zarejestrowane w rejestrach lub dokumentacji rodowodowej prowadzonej przez uznane organizacje lub stowarzyszenia hodowców.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie zapewniają, aby:

- wprowadzanie do obrotu zwierząt czystorasowych, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków nie było zakazywane, ograniczane lub utrudniane z powodów zootechnicznych lub rodowodowych,
- w celu zapewnienia, że wymogi zawarte w tiret pierwsze zostały spełnione, należy ustanowić w sposób niedyskryminujący, z uwzględnieniem zasad określonych przez organizację lub stowarzyszenie prowadzące rejestr lub dokumentację rodowodową danej rasy, kryteria zatwierdzania i uznawania organizacji lub stowarzyszeń hodowców, kryteria wpisywania lub rejestrowania w rejestrach lub dokumentacji rodowodowej, kryteria zatwierdzania reprodukcji zwierząt czystorasowych, wykorzystania ich nasienia, komórek jajowych i zarodków, oraz świadectwo wymagane do wprowadzenia ich do obrotu.

Do czasu wprowadzenia szczegółowych zasad stosowania, przewidzianych w art. 6, utrzymuje się stosowanie przepisów krajowych z uwzględnieniem przepisów ogólnych Traktatu.

Artykuł 3

W art. 1 lit. a) dyrektywy 77/504/EWG po wyrazach „gatunku bydła” dodaje się wyrazy „z bawołami włącznie”.

Artykuł 4

W załączniku A do dyrektywy 90/425/EWG sekcja II dodaje się tekst w brzmieniu:

„Dyrektywa Rady 91/174/EWG z dnia 25 marca 1991 r. ustanawiająca wymogi zootechniczne i rodowodowe w celu wprowadzania do obrotu zwierząt czystorasowych

---

⁵ Dz.U. nr L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/675/EWG (Dz.U. nr L 373 z 31.12.1990, str. 1).

Dz.U. nr L 85 z 9.4.1991, str. 37.”

Artykuł 5

Do czasu wprowadzenia reguł wspólnotowych dotyczących tego tematu, warunki stosowane w odniesieniu do przywozu zwierząt czystorasowych, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków, pochodzących z państw trzecich, nie mogą być bardziej korzystne niż warunki regulujące handel wewnątrzspółnotowy.

Artykuł 6

Szczegółowe zasady stosowania niniejszej dyrektywy przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 11 dyrektywy 88/661/EWG⁶.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie wprowadzą przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 1 stycznia 2006 r., i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przyjęte przez Państwa Członkowskie środki zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 marca 1991 r.

W imieniu Rady

R. STEICHEN

Przewodniczący

---

⁶ Dz.U. nr L 382 z 31.12.1988, str. 36.

DYREKTYWA RADY 94/28/WE

z dnia 23 czerwca 1994 r.

ustanawiająca zasady odnoszące się do warunków genealogicznych i zootechnicznych stosowanych w przywozie z państw trzecich zwierząt, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków, oraz zmieniająca dyrektywę 77/504/EWG w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

hodowla zwierząt czystorasowych stanowi część zwykłych działań wykonywanych w ramach gospodarki rolnej; działania te stanowią źródło dochodu części rolników;

zwierzęta czystorasowe, jako zwierzęta żywe zostały włączone do wykazu załącznika II do Traktatu;

zasady dotyczące warunków zootechnicznych i genealogicznych regulujących handel wewnątrzspółnotowy lub obrót wszystkimi zwierzętami, w szczególności gatunkami bydła, trzody chlewnej, owiec, kóz i koniowatych zostały ujednoczone na poziomie wspólnotowym;

w tym kontekście, Rada przyjęła dyrektywę 77/504/EWG z dnia 25 lipca 1977 r. sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła⁴, dyrektywę 88/661/EWG z dnia 19 grudnia 1988 r. w sprawie norm zootechnicznych stosowanych do zwierząt hodowlanych z gatunku świń⁵, dyrektywę 89/361/EWG z dnia 30 maja 1989 r. dotyczącą owiec i kóz hodowlanych czystorasowych⁶, dyrektywę 90/427/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków handlu wewnątrzspółnotowego koniowatymi⁷ i dyrektywę 91/147/EWG z dnia 25 marca 1991 r. ustanawiającą wymogi zootechniczne i rodowodowe w celu wprowadzania do obrotu zwierząt czystorasowych⁸;

---

¹ Dz.U. nr C 306 z 11.11.1993, str. 11.

² Dz.U. nr C 20 z 24.01.1994, str. 518.

³ Dz.U. nr C 127 z 7.05.1994, str. 7.

⁴ Dz.U. nr L 206 z 12.08.1977, str. 8. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/174/EWG. (Dz.U. nr L 85 z 5.04.1991, str. 37).

⁵ Dz.U. nr L 382 z 31.12.1988, str. 36.

⁶ Dz.U. nr L 153 z 6.06.1989, str. 30.

⁷ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 55.

⁸ Dz.U. nr L 85 z 5.04.1991, str. 37.

w szczególności w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju hodowli zwierząt gospodarskich czystorasowych i zwiększenia w ten sposób wydajności produkcji w tym sektorze, należy ustanowić zasady dotyczące warunków zootechnicznych i genealogicznych stosowanych w przywozie z państw trzecich tych zwierząt, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków na poziomie wspólnotowym;

należy uwzględnić dyrektywę Rady 90/675/EWG z dnia 10 grudnia 1990 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich¹ i dyrektywę Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. regulującą organizację kontroli weterynaryjnej zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich², stosowane w odniesieniu do zwierząt i produktów określonych w niniejszej dyrektywie;

należy powierzyć Komisji odpowiedzialność za przyjęcie środków wykonawczych w niektórych dziedzinach o charakterze technicznym,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady dotyczące warunków zootechnicznych i genealogicznych stosowanych w przywozie z państw trzecich zwierząt, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków, objętych dyrektywami 77/504/EWG, 88/661/EWG, 89/361/EWG, 90/427/EWG i 91/174/EWG i wspólnotowymi decyzjami wykonawczymi do tych dyrektyw.

2. Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla wspólnotowych zasad dotyczących zdrowia zwierząt stosowanych w przywozie z państw trzecich zwierząt, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków określonych w ust. 1.

3. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do:

- stosowania zasad w sprawie niektórych substancji o działaniu hormonalnym lub tyrostatycznym lub beta-agonist w hodowli,
- przywozu zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków określonych w ust. 1 i przeznaczonych do przeprowadzenia badań technicznych lub naukowych pod kontrolą właściwych władz.

4. Przywóz zwierząt, włącznie z przywozem zwierząt nie objętych ust. 1 określonych w ust. 1, komórek jajowych i zarodków nie może zostać zakazany, ograniczony lub powstrzymany z powodów zootechnicznych lub genealogicznych innych, niż wynikające z niniejszej dyrektywy. Jednakże, w odniesieniu do przywozu nasienia zwierząt nie określonych w ust. 1 do czasu przyjęcia reguł wspólnotowych stosuje się krajowe zasady zootechniczne i genealogiczne.

---

¹ Dz.U. nr L 373 z 31.12.1990, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (EWG) nr 1601/92 (Dz.U. nr L 173 z 27.06.1992, str. 13).

² Dz.U. nr L 268 z 24.09.1991, str. 56. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją 92/438/EWG (Dz.U. nr L 243 z 25.08.1992, str. 27).

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej dyrektywy, „władze” oznaczają każdą organizację, organizację hodowlaną, stowarzyszenie hodowców, przedsiębiorstwo prywatne lub oficjalną instytucję, uznaną w odniesieniu do odpowiednich gatunków lub ras jako właściwą do celów prowadzenia ksiąg hodowlanych lub rejestrów, zgodnie z odpowiednimi przepisami dyrektywy 77/504/EWG, 88/661/EWG, 89/361/EWG, 90/427/EWG i 91/174/EWG.

2. Ponadto,

- a) tam gdzie jest to wymagane, stosuje się odpowiednio definicje określone w art. 1 dyrektyw 77/504/EWG, 88/661/EWG i 91/174/EWG i w art. 2 dyrektyw 89/361/EWG i 90/427/EWG;
- b) do celów stosowania Nomenklatury Scalonej¹, konie czystorasowe przeznaczone do hodowli oznaczają konie zarejestrowane, z wyjątkiem wałachów.

Artykuł 3

1. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 12 w odniesieniu do zwierząt i produktów określonych w art. 1 ust. 1, oraz dla każdego państwa trzeciego, sporządza się wykazy władz w odniesieniu do odpowiednich gatunków lub ras zatwierdzonych do celów niniejszej dyrektywy.

2. W celu umieszczenia w wykazie przewidzianym w ust. 1, władze państwa trzeciego muszą:

- a) zostać umieszczone w wykazie sporządzonym przez właściwe władze państwa trzeciego, o którym powiadomiono Komisję i Państwa Członkowskie;
- b) dla każdego gatunku lub rasy, spełnić odpowiednie wymogi przewidziane w ustawodawstwie wspólnotowym w odniesieniu do władz uznawanych we Wspólnocie, w szczególności:
  - przepisy stosowane przy wpisywaniu i rejestracji w księgach hodowlanych lub rejestrach,
  - przepisy stosowane przy zatwierdzaniu zwierząt do celów hodowlanych,
  - przepisy stosowane przy wykorzystywaniu nasienia, komórek jajowych i zarodków zwierząt,
  - metody stosowane do kontrolowania wyników i oceny wartości genetycznej zwierząt;

---

¹ Załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, ostatnio zmieniony rozporządzeniem (EWG) nr 3080/93 (Dz.U. nr L 277 z 10.11.1993).

- c) zostać poddane niezapowiedzianej inspekcji urzędowej instytucji państwa trzeciego,
  - d) wystąpić o wpisanie lub zarejestrowanie w księgach hodowlanych lub rejestrach zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków oraz zwierząt z nich urodzonych określonych w art. 1 ust. 1, pochodzących od władz właściwych dla odpowiednich gatunków lub ras oraz uznanych na mocy ustawodawstwa wspólnotowego.
3. Wykaz określony w ust. 1 może zostać zmieniony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12.
4. Przepisy wykonawcze wynikające z niniejszego artykułu, w szczególności z ust. 2 lit. d, powinny zostać przyjęte w odpowiednim momencie, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12.

Artykuł 4

W celu przywozu zwierzęta określone w art. 1 muszą:

- zostać wpisane lub zarejestrowane w księdze hodowlanej lub rejestrze prowadzonym przez władze wymienione w wykazie określonym w art. 3 ust. 1,
- posiadać świadectwo rodowodowe lub zootechniczne sporządzone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12,
- posiadać dowód potwierdzający, że zostaną wpisane lub zarejestrowane we wspólnotowej księdze hodowlanej lub rejestrze, zgodnie ze szczegółowymi zasadami ustanowionymi na mocy procedury przewidzianej w art. 12.

Artykuł 5

W celu przywozu, nasienie określone w art. 1 musi:

- pochodzić od zwierzęcia wpisanego lub zarejestrowanego w księdze hodowlanej lub rejestrze prowadzonym przez władze wymienione w jednym z wykazów określonych w art. 3 ust. 1;
- pochodzić od zwierzęcia, które zostało poddane kontroli i ocenie wartości genetycznej, określonej zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12, na podstawie zasad przewidzianych w tym zakresie na mocy reguł wspólnotowych;
- posiadać świadectwo rodowodowe i zootechniczne sporządzone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12.

Artykuł 6

W celu przywozu komórki jajowe zwierząt określone w art. 1 muszą:

- pochodzić od zwierzęcia wpisanego lub zarejestrowanego w księdze hodowlanej lub rejestrze prowadzonym przez władze wymienione w jednym z wykazów określonych w art. 3 ust. 1;

- posiadać świadectwo rodowodowe i zootechniczne sporządzone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12.

Artykuł 7

W celu przywozu zarodki określone w art. 1 muszą:

- pochodzić od zwierzęcia wpisanego lub zarejestrowanego w księdze hodowlanej lub rejestrze prowadzonym przez władze wymienione w jednym z wykazów określonych w art. 3 ust. 1;
- posiadać świadectwo rodowodowe i zootechniczne sporządzone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12.

Artykuł 8

Na wniosek Państwa Członkowskiego wniesiony wraz z niezbędnym uzasadnieniem lub z własnej inicjatywy Komisja może ustanowić dodatkowe wymogi zootechniczne i genealogiczne przy przywozie z państw trzecich niektórych zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków w celu uwzględnienia specyficznej sytuacji tych państw, zgodnie z procedurą określoną w art. 12.

Artykuł 9

1. Dyrektywę 91/496/EWG stosuje się w odniesieniu do zwierząt określonych w art. 1 ust. 1.
2. Dyrektywę 90/675/EWG z dnia 10 grudnia 1990 r. stosuje się w odniesieniu do nasienia, komórek jajowych i zarodków określonych w art. 1 ust. 1.
3. Szczególne szczegółowe przepisy wykonawcze do celów kontroli zootechnicznej wynikającej z niniejszego artykułu przyjmuje się w przypadku i czasie, gdy jest to wymagane, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12.

Artykuł 10

W celu sporządzenia wykazów określonych w art. 3 ust. 1 i określenia warunków przewidzianych w art. 4, 5, 6 i 7, eksperci z Komisji i Państw Członkowskich przeprowadzą kontrole na miejscu.

Eksperti z Państw Członkowskich odpowiedzialni za te kontrole są powoływani przez Komisję stanowiącą na wniosek Państw Członkowskich.

Kontrole są przeprowadzane w imieniu Wspólnoty, która ponosi związane z nią koszty.

Częstotliwość i procedura tych kontroli zostanie określona zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12.

Artykuł 11

W dyrektywie 77/504/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- w art. 2 tiret drugie, art. 3 akapit drugi i art. 5 wyraz „zarodki” otrzymuje brzmienie „komórki jajowe i zarodki”.

Artykuł 12

W przypadku, gdy ma zostać stosowana procedura ustanowiona w niniejszym artykule, Stały Komitet ds. zootechniki ustanowiony decyzją 77/505/EWG¹ podejmie działania zgodnie z zasadami określonymi w art. 11 dyrektywy 88/661/EWG.

Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 1 lipca 1995 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

3. Do czasu wprowadzenia w życie przepisów określonych w niniejszej dyrektywie, odpowiednie przepisy krajowe stosuje się zgodnie z przepisami ogólnymi Traktatu.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 15

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 23 czerwca 1994 r.

W imieniu Rady

G. MORAITIS

Przewodniczący

---

¹ Dz.U. nr L 206 z 12.08.1977, str. 11.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 807/2003

z 14 kwietnia 2003 r.

dostosowujące do decyzji 1999/468/WE postanowienia odnoszące się do komitetów, które wspomagają Komisję w wykonywaniu jej uprawnień wdrożeniowych, o których mowa w orzeczeniach Rady, przyjętych zgodnie z procedurą konsultacji (kwalifikowaną większością głosów)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat Ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego artykuły 93, 94, 269, 279 i 308,

uwzględniając wniosek Komisji(1),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego(2),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego(3),

po konsultacji z Trybunałem Obrachunkowym, dotyczącej Rozporządzenia Rady (EWG, Euroatom) nr 1553/89 z 29 maja 1989 r. o ostatecznych działaniach ujednocających dotyczących zbioru własnych zasobów narastających od podatku od wartości dodanej(4),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) decyzja Rady 1999/468/WE 28 czerwca 1999, określająca procedury dla wykonywania uprawnień wdrożeniowych, nadanych Komisji(5), zastąpiła decyzję 87/373/EWG(6);

(2) zgodnie z oświadczeniem Rady i Komisji(7) na temat decyzji 1999/468/WE, postanowienia dotyczące komitetów, które wspomagają Komisję w wykonywaniu jej uprawnień implementacyjnych, ustalone w decyzji 87/373/EWG, powinny zostać dostosowane tak, aby były zgodne z postanowieniami artykułów 3, 4 i 5 decyzji 1999/468/WE;

(3) powyższa deklaracja wskazuje sposoby dostosowywania procedur komitetów, które to dostosowywanie jest automatyczne, pod warunkiem, że nie oddziałuje na naturę komitetu określoną w akcie podstawowym;

(4) terminy określone w postanowieniach, które należy dostosować, muszą nadal obowiązywać. Tam, gdzie nie ma żadnego określonego terminu, ustalonego dla wprowadzenia środków implementujących, taki termin powinien zostać określony jako trzymiesięczny;

(5) postanowienia aktów, które przewidują odwołanie się do procedury komitetu typu I, ustalonej na mocy decyzji 87/373/EWG, powinny więc zostać zastąpione przez postanowienia odnoszące

się do procedury doradczej, o których mowa w artykule 3 decyzji 1999/468/WE;

(6) postanowienia aktów, które przewidują odwołanie się do procedur komitetu typu IIa i IIb, ustalonych na mocy decyzji 87/373/EWG muszą zostać zastąpione postanowieniami odnoszącymi się do procedury zarządzania ustalonej w artykule 4 decyzji 1999/468/WE.

(7) postanowienia aktów, które przewidują odwołanie się do procedur komitetu typu IIIa i IIIb, ustalonych na mocy decyzji 87/373/EWG muszą zostać zastąpione postanowieniami odnoszącymi się do procedur, ustalonych w artykule 5 decyzji 1999/468/WE.

(8) To rozporządzenie ma na celu wyłącznie ujednoczenie procedur Komitetu. Nazwa Komitetów odnoszących się do tych procedur, tam gdzie to właściwe, została zmieniona,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do procedury doradczej, dokumenty wymienione w załączniku I dostosowuje się, zgodnie z tym załącznikiem, do odpowiednich postanowień decyzji 1999/468/WE.

Artykuł 2

W odniesieniu do procedury zarządzania, dokumenty wymienione w załączniku II dostosowuje się, zgodnie z tym załącznikiem, do odpowiednich postanowień decyzji 1999/468/WE.

Artykuł 3

W odniesieniu do procedury rozporządzania, dokumenty wymienione w załączniku III dostosowuje się, zgodnie z tym załącznikiem, do odpowiednich postanowień decyzji 1999/468/WE.

Artykuł 4

Odniesienia do postanowień aktów zamieszczonych w załącznikach I, II i III rozumiane są w relacji do postanowień jako dostosowane do niniejszego rozporządzenia.

Odniesienia w niniejszym rozporządzeniu do wcześniejszych nazw komitetów rozumiane są jako dotyczące nowych nazw.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i bezpośrednio stosuje się we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, 14 kwietnia 2003 r.

W imieniu Rady
A. Giannitsis
Przewodniczący

- (1) Dz. U. nr C 75 E z 26.03.2002, str. 448.
- (2) Opinia z 11 marca 2003 (jeszcze nie opublikowana w Dzienniku Urzędowym WE).
- (3) Dz. U. nr C 241 z 07.10.2002, str. 128.
- (4) Dz. U. nr L 155 z 07.06.1989, str. 9.
- (5) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (6) Dz. U. nr L 197 z 18.07.1987, str. 33.
- (7) Dz. U. nr C 203 z 17.07.1999, str. 1.

ZAŁĄCZNIK I

PROCEDURA DORADCZA

Lista dokumentów podlegających procedurze doradczej i dostosowanych do odpowiednich postanowień decyzji 1999/468/WE zgodnie z następującymi zmianami:

1. Decyzja Rady 87/95/EWG z 22 grudnia 1986 r. o standaryzacji w dziedzinie technik informacyjnych i telekomunikacyjnych(1).

Artykuł 7(1) otrzymuje następujące brzmienie:

„1. (a) W dążeniu do celów i zarządzaniu działaniami, które są ustalone przez niniejszą decyzję, Komisja powinna współpracować z komitetem, o nazwie „grupa wysokich Urzędników ds. standaryzacji w dziedzinie technik informacyjnych”.

W sprawach odnoszących się do telekomunikacji Komisja powinna współpracować z komitetem o nazwie „grupa wysokich Urzędników ds. Telekomunikacji”, o której mowa w artykule 5 dyrektywy 86/361/EWG.

(b) W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 3 i 7 decyzji 1999/468/WE(2).”

2. Rozporządzenie Rady (EWG, Euroatom) nr 1553/89 29 maja 1989 o ostatecznych ujednoczonych zasadach pobierania własnych środków pochodzących z podatku od wartości dodanej(3).

Artykuł 13(4) otrzymuje następujące brzmienie:

„4. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 3 i 7 decyzji 1999/468/WE(4).”

Dodany zostaje następujący punkt:

„6. Komitet powinien stosować zasady proceduralne.”

- (1) Dz. U. nr L 36 z 07.02.1987, str. 31.
- (2) Dz. U. nr L 184, 17.07.1999, str. 23.
- (3) Dz. U. nr L 155 z 07.06.1989, str. 9. rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie (WE, Euroatom) nr 1026/1999 (Dz. U. nr L 126 z 20.05.1999, str. 1).
- (4) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

ZAŁĄCZNIK II

PROCEDURA ZARZĄDZANIA

Lista dokumentów podlegających procedurze zarządzania dostosowanych do odpowiednich postanowień decyzji 1999/468/WE zgodnie z następującymi zmianami:

1. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3906/89 z 18 grudnia 1989 r. o pomocy gospodarczej dla niektórych państw Europy Środkowej i Wschodniej(1).

Artykuł 9 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 9

1. Komisja powinna współpracować z komitetem, o nazwie „komitet ds. pomocy w restrukturyzacji ekonomicznej w państwach, o których mowa w artykule 1”. Obserwator z Europejskiego Banku Inwestycyjnego uczestniczy w pracach komitetu w odniesieniu do problemów dotyczących Banku.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE(2).

Okres podany w artykule 4(3) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić sześć tygodni.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne.”

2. Decyzja Rady 1999/21/WE, Euroatom z 14 grudnia 1998 r. przyjmująca wieloletni program strukturalny dla działań w sektorze energii (1998-2002) i przepisy powiązane(3).

Artykuł 4(2) otrzymuje następujące brzmienie:

„2. (a) w zarządzaniu tym programem strukturalnym Komisja powinna współpracować z komitetem.

(b) W przypadku odwołania się do niniejszego ustępu, zastosowanie mają artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE(4).

Okres podany w artykule 4(3) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

(c) Komitet powinien stosować zasady proceduralne.”

(1) Dz. U. nr L 375 z 23.12.1989, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 2500/2001 (Dz. U. nr L 342 z 27.12.2001, str. 1).

(2) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

(3) Dz. U. nr L 7 z 13.01.1999, str. 16.

(4) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

ZAŁĄCZNIK III

PROCEDURA NADZORU

Lista dokumentów podlegających procedurze nadzoru dostosowana do odpowiednich postanowień decyzji 1999/468/WE zgodnie z następującymi zmianami:

1. Dyrektywa Rady 67/548 /EWG z 27 czerwca 1967 r. o przybliżeniu przepisów ustawowych,

rozporządzeń i przepisów administracyjnych dotyczących klasyfikacji, opakowywania i znakowania niebezpiecznych substancji(1).

W artykule 27(2) terminy „ustęp(4)(a)” skreśla się.

Artykuł 29 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 29

1. Komisja powinna współpracować z komitetem.

2. W przypadku odwołania się do powyższego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(2).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne.”

2. Dyrektywa Rady 70/156/EWG z 6 lutego 1970 r. o przybliżeniu przepisów ustawowych Państw Członkowskich dotyczących homologacji pojazdów mechanicznych i ich przyczep(3).

Artykuł 13 zostaje zmieniony jak następuje:

(a) ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Komisja powinna współpracować z komitetem, o nazwie „Komitet ds. dostosowania do postępu technicznego.”

(b) ustęp 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(4).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.”

(c) Dodany zostaje następujący punkt:

„6. Komitet powinien stosować zasady proceduralne.”

3. Dyrektywa Rady 70/373 /EWG z 20 lipca 1970 r. o wprowadzeniu we Wspólnocie metod pobierania próbek i metod analiz dla urzędowej kontroli pokarmu dla zwierząt(5).

Artykuł 3 otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 3

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(6).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(7).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne.”

4. Dyrektywa Rady 71/118 /EWG z 15 lutego 1971 o problemach zdrowia dotyczących produkcji i handlu świeżym mięsem drobiowym(8).

Artykuł 21 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 21

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(9).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(10).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne.”

5. Dyrektywa Rady 71/316 /EWG z 26 lipca 1971 o przybliżeniu przepisów ustawowych Państw

Członkowskich dotyczących postanowień ogólnych odnośnie przyrządów pomiarowych i metod kontroli metrologicznej(11).

Artykuł 17(2) skreśla się.

Artykuł 18 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 18

1. Komisja powinna współpracować z Komitetem, ds. dostosowania do postępu technicznego dyrektyw, o którym mowa w artykule 16.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(12).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

6. Dyrektywa Rady 72/461 /EWG z 12 grudnia 1972 r. o problemach zdrowia zwierząt w handlu wewnątrz Wspólnoty świeżym mięsem(13).

Artykuł 9 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 9

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(14).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(15).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić piętnaście dni.

3. Komitet powinien stosować Zasady Proceduralne."

7. Dyrektywa Rady 72/462 /EWG z 12 grudnia 1972 o problemach zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt w imporcie bydła, owiec, kóz i świń, świeżego mięsa lub produktów mięsnych, pochodzących z państw trzecich(16).

Artykuły 29 i 30 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 29

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(17).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(18).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne.

Artykuł 30

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić piętnaście dni."

8. Dyrektywa Rady 73/361/EWG z 19 listopada 1973 r. o przybliżeniu przepisów ustawowych, rozporządzeń i przepisów administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących certyfikacji i oznaczania kabli, łańcuchów i haków(19).

Artykuł 4(2) skreśla się.

Artykuł 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 5

1. Komisja powinna współpracować z komitetem ds. dostosowania do postępu technicznego dyrektyw, dotyczących eliminacji przeszkód technicznych / formalnych barier, w dziedzinie handlu podnośnikami i ich wyposażeniem.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(20).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

9. Dyrektywa Rady 73/404 /EWG z 22 listopada 1973 o przybliżeniu przepisów ustawowych Państw Członkowskich dotyczących detergentów(21).

Artykuł 7a(2) skreśla się.

Artykuł 7b otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 7b

1. Komisja powinna współpracować z komitetem ds. dostosowania do postępu technicznego dyrektywy o usuwaniu formalnych barier w handlu w dziedzinie detergentów.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(22).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

10. Dyrektywa Rady 73/437 /EWG z 11 grudnia 1973 r. o przybliżeniu przepisów ustawowych Państw Członkowskich dotyczącego pewnych rodzajów cukru przeznaczonych do spożycia przez ludzi(23).

Artykuł 12 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 12

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(24).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(25).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

11. Dyrektywa Rady 74/150 /EWG z 4 marca 1974 o przybliżeniu przepisów ustawowych Państw Członkowskich dotyczących homologacji ciągników rolniczych lub dla leśnictwa(26).

Artykuł 12(2) skreśla się.

Artykuł 13 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 13

1. Komisje wspomaga Komitet na dostosowania do postępu technicznego dyrektywy o usuwaniu formalnych barier w handlu ciągnikami rolniczymi lub dla leśnictwa.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(27).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

12. Dyrektywa Rady 74/409/EWG z 22 lipca 1974 o harmonizacji przepisów ustawowych państw członkowskich dotyczących miodu(28).

Artykuł 10 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 10

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(29).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(30).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

13. Dyrektywa Rady 75/324 /EWG z 20 maja 1975 o przybliżeniu przepisów ustawowych Państw Członkowskich dotyczących aerozoli (31).

Artykuł 6(2) skreśla się.

Artykuł 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 7

1. Komisja powinna współpracować z Komitetem o dostosowaniu do postępu technicznego dyrektywy o wytwarzaniu aerozolu.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(32).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

14. Dyrektywa Rady 76/895 /EWG z 23 listopada 1976 r. dotycząca określania maksymalnych poziomów pozostałości pestycydów na i w roślinach owocowych(33).

Artykuły 7, 8 i 8a otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 7

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(34).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(35).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne.

Artykuł 8

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić piętnaście dni.

Artykuł 8a

1. Komisja powinna współpracować z komitetem.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

15. Dyrektywa Rady 76/160 /EWG z 8 grudnia 1975 dotyczącego jakości wody do kąpieli(36).

Artykuł 10(2) skreśla się.

Artykuł 11 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 11

1. Komisja powinna współpracować z Komitetem ds. dostosowania do postępu technicznego.
2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(37).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

16. Dyrektywa Rady 76/116/EWG z 18 grudnia 1975 r. o przybliżeniu przepisów ustawowych Państw Członkowskich dotyczących nawozów(38).

Artykuł 10(2) skreśla się.

Artykuł 11 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 11

1. Komisja powinna współpracować z komitetem ds. dostosowania do postępu technicznego dyrektyw, które dotyczą zniesienia formalnych barier w handlu nawozami.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(39).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

17. Dyrektywa Rady 76/117/EWG z 18 grudnia 1975 r. o przybliżeniu przepisów ustawowych Państw Członkowskich dotyczących wyposażenia elektrycznego przeznaczonego do użycia w atmosferze stwarzającej możliwość wybuchu(40).

Artykuł 6(2) skreśla się.

Artykuł 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 7

1. Komisja powinna współpracować z komitetem w celu dostosowania do postępu technicznego dyrektywy w celu usunięcia formalnych barier w handlu wyposażeniem elektrycznym do użycia w atmosferze stwarzającej możliwość wybuchu.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(41).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

18. Dyrektywa Rady 76/118 /EWG z 18 grudnia 1975 o przybliżeniu przepisów ustawowych Państw Członkowskich dotyczących pewnych rodzajów mleka konserwowanego, częściowo albo całkowicie odwodnionego, przeznaczonego do spożycia przez ludzi(42).

Artykuł 12 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 12

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(43).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(44).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

19. Dyrektywa Rady 76/621 /EWG z 20 lipca 1976 dotycząca określania maksymalnego poziomu kwasu erukowego w olejach i tłuszczach przeznaczonych jako takie do spożycia przez ludzi oraz w artykułach żywnościowych z dodatkiem olejów albo tłuszczów(45).

Artykuł 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 5

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(46).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(47).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

20. Dyrektywa Rady 76/767 /EWG z 27 lipca 1976 o przybliżeniu przepisów ustawowych Państw Członkowskich dotyczących wspólnych przepisów dla urządzeń ciśnieniowych i metod ich badania(48).

Artykuł 19(2) skreśla się.

Artykuł 20 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 20

1. Komisja powinna współpracować z komitetem, ds. dostosowania do postępu technicznego dyrektywy o usuwaniu formalnych barier dotyczących handlu urządzeniami ciśnieniowymi.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(49).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

21. Dyrektywa Rady 77/96 /EWG z 21 grudnia 1976 o badaniach na obecność włośni spiralnych (*Trichinella spiralis*) w imporcie z państw trzecich świeżego mięsa wieprzowego(50).

Artykuł 9 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 9

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(51).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(52).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

22. Dyrektywa Rady 77/99 /EWG z 21 grudnia 1976 r. o problemach zdrowia dotyczących handlu wewnątrz Wspólnoty produktami mięsnymi(53).

Artykuł 20 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 20

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(54).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(55).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

23. Dyrektywa Rady 77/504 /EWG z 25 lipca 1977 r. o czystej rasy reproduktorach z gatunku bydła(56).

Artykuł 8 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 8

1. Komisja powinna współpracować ze Stałą Komisją Zootechniczną ustanowioną przez decyzją 77/505 /EWG(57).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(58).

Okres, o którym mowa w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

24. Decyzja Rady 77/795 /EWG z 12 grudnia 1977 r. powołująca wspólną procedurę dla wymiany informacji o jakości powierzchniowych wód słodkich we Wspólnocie(59).

Artykuł 7(2) skreśla się.

Artykuł 8 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 8

1. Komisja powinna współpracować z komitetem dla adaptacji tej decyzji do postępu technicznego.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(60).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

25. Dyrektywa Rady 78/25 /EWG z 12 grudnia 1977 r. o przybliżeniu przepisów ustawowych Państw Członkowskich dotyczących barwników, które mogą być dodane do produktów medycznych(61).

Artykuł 5(2) skreśla się.

Artykuł 6 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 6

1. Komisja powinna współpracować z komitetem ds. dostosowania do postępu technicznego dyrektywy o usuwaniu formalnych barier w handlu w sektorze barwników, które mogą być dodawane do produktów medycznych.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(62).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

26. Dyrektywa Rady 78/659 /EWG z 18 lipca 1978 r. o jakości wód słodkich, które wymagają ochrony lub poprawy, aby były odpowiednie dla życia ryb(63).

Artykuł 13(2) skreśla się.

Artykuł 14 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 14

1. Komisja powinna współpracować z komitetem ds. dostosowania do postępu naukowego i technicznego.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(64).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

27. Dyrektywa Rady 79/117 /EWG z 21 grudnia 1978 zakazująca wprowadzania na rynek i

używania produktów ochrony rośliny zawierających pewne aktywne substancje(65).

Artykuł 8 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 8

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(66).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(67).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

28. Dyrektywa Rady 79/373 /EWG z 2 kwietnia 1979 r. o wprowadzaniu na rynek mieszanek paszowych dla zwierząt(68).

Artykuł 13 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 13

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(69).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(70).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

29. Dyrektywa Rady 79/409 /EWG z 2 kwietnia 1979 r. o ochronie dzikich ptaków(71).

Artykuł 16(2) skreśla się.

Artykuł 17 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 17

1. Komisja powinna współpracować z Komitetem ds. dostosowania niniejszej dyrektywy do postępu naukowego i technicznego.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(72).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

30. Dyrektywa Rady 79/869 /EWG z 9 października 1979 r. odnośnie metod pomiaru i częstotliwości pobierania próbek oraz analizy wód powierzchniowych, przeznaczonych do produkcji wody pitnej w Państwa Członkowskich(73).

Artykuł 10(2) skreśla się.

Artykuł 11 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 11

1. Komisje wspomaga Komitet ds. dostosowania niniejszej dyrektywy do postępu naukowego i technicznego.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(74).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

31. Dyrektywa Rady 80/215 /EWG z 22 stycznia 1980 r. o problemach zdrowia zwierząt wpływającymi na handel wewnątrz Wspólnoty produktami mięsnymi(75).

Artykuł 8 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 8

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(76).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(77).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić piętnaście dni.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

32. Dyrektywa Rady 80/217 /EWG z 22 stycznia 1980 r. ustalająca Przepisy Wspólnoty dla kontroli klasycznego pomoru świń(78).

Artykuł 16 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 16

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 Rozporządzenie (WE) nr 1780/2002(79).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(80).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

33. Dyrektywa Rady 82/130 /EWG z 15 lutego 1982 r. o przybliżeniu przepisów ustawowych Państw Członkowskich dotyczących sprzętu elektrycznego przeznaczonego do użytku w atmosferze stwarzającej możliwość wybuchu w kopalniach podatnych na gaz kopalniany(81).

Artykuł 6(2) skreśla się.

Artykuł 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 7

1. Komisja powinna współpracować ze Ścisłym Komitetem Komisji Bezpieczeństwa i Zdrowia w Górnictwie i innych przemysłach wydobywczych.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(82).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

34. Dyrektywa Rady 82/883 /EWG z 3 grudnia 1982 r. o procedurach nadzoru i monitorowania środowiska narażonego na emitowanie przez przemysł dwutlenku tytanu(83).

Artykuł 10(2) skreśla się.

Artykuł 11 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 11

1. Komisja powinna współpracować z komitetem ds. dostosowania do postępu technicznego.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(84).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

35. Dyrektywa Rady 82/894 /EWG z 21 grudnia 1982 r. o zgłaszaniu chorób zwierząt we Wspólnocie(85).

Artykuł 6 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 6

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(86).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(87).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

36. Dyrektywa Rady 83/417 /EWG z 25 lipca 1983 r. o przybliżeniu przepisów ustawowych Państw Członkowskich dotyczących niektórych laktoprotein (kazein i kazeinianów) przeznaczonych do spożycia przez ludzi(88).

Artykuł 10 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 10

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(89).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(90).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

37. Dyrektywa Rady 84/539 /EWG z 17 września 1984 r. o przybliżeniu przepisów ustawowych Państw Członkowskich dotyczących sprzętu elektrycznego stosowanego w medycynie i weterynarii(91).

Artykuł 5(2) skreśla się.

Artykuł 6 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 6

1. Komisja powinna współpracować z Komitetem w celu dostosowania do postępu technicznego dyrektywy o Usuwaniu Formalnych Barrier w handlu medycznym sprzętem elektrycznym.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(92).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

38. Dyrektywa Rady 85/511 /EWG z 18 listopada 1985 r. wprowadzająca Przepisy Wspólnoty dla kontroli pryszczycy(93).

Artykuły 16 i 17 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 16

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(94).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(95).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić piętnaście dni.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne.

Artykuł 17

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji

1999/468/WE.

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące."

39. Dyrektywa Rady 86/278 /EWG z 12 czerwca 1986 r. o ochronie środowiska, w szczególności ziemi, podczas wykorzystywania mułu ściekowego w rolnictwie(96).

Artykuł 14(2) skreśla się.

Artykuł 15 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 15

1. Komisja powinna współpracować z Komitetem dla dostosowywania niniejszej dyrektywy do postępu technicznego i naukowego.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(97).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

40. Dyrektywa Rady 86/362 /EWG z 24 lipca 1986 r. określająca maksymalne poziomy pozostałości pestycydów w i na zbożach(98).

Artykuły 11a, 11b i 12 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 11a

1. Komisja powinna współpracować z komitetem.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(99).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne.

Artykuł 11b

1. Komisja powinna współpracować z komitetem.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić piętnaście dni.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne.

Artykuł 12

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(100).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

41. Dyrektywa Rady 86/363 /EWG z 24 lipca 1986 r. określająca maksymalne poziomy pozostałości pestycydów w i na artykułach żywnościowych pochodzenia zwierzęcego(101).

Artykuły 11a, 11b i 12 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 11a

1. Komisja powinna współpracować z komitetem.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(102).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

Artykuł 11b

1. Komisja powinna współpracować z komitetem.
2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić piętnaście dni.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne.

Artykuł 12

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowionym przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(103).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

42. Dyrektywa Rady 86/594/EWG z 1 grudnia 1986 r. o hałasie w powietrzu, emitowanym przez urządzenia gospodarstwa domowego(104).

Artykuł 9(2) otrzymuje następujące brzmienie:

„2. W odniesieniu do norm państwowych i reguł technicznych, o których mowa w artykule 8(2), stosują się artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(105).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

43. Dyrektywa Rady 87/217 /EWG z 19 marca 1987 r. o zapobieganiu i redukcji zanieczyszczenia środowiska przez azbest(106).

W artykule 11, ustęp drugi skreśla się.

Artykuł 12 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 12

1. Komisja powinna współpracować z komitetem ds. dostosowania niniejszej dyrektywy do postępu naukowego i technicznego.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(107).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

44. Decyzja Rady 91/666 /EWG z 11 grudnia 1991 r. ustanawiająca we Wspólnocie rezerwy szczepionek przeciwko pryszczycy(108).

Artykuł 10 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 10

1. Komisja powinna współpracować ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowiony przez artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002(109).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(110).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić piętnaście dni.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

45. Dyrektywa Rady 92/12 /EWG z 25 lutego 1992 r. o ogólnych zasadach, o przechowywaniu, przemieszczaniu i monitorowaniu produktów podlegających akcyzie(111).

Artykuł 24 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 24

1. Komisja powinna współpracować z komitetem o nazwie „Komitet ds. akcyzy”.
2. Przepisy konieczne dla wprowadzania w życie artykułów 5, 7, 15b, 18, 19 i 23 przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w ustępie 3.
3. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(112).
Okres, o którym mowa w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.
4. Oprócz przepisów, o których mowa w ustępie 2, komitet rozpatruje sprawy podnoszone przez jego przewodniczącego, albo z własnej inicjatywy albo na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego, dotyczące stosowania przepisów Wspólnoty w dziedzinie akcyzy.
5. Komitet powinien stosować zasady proceduralne.”

46. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 443/92 z 25 lutego 1992 r. o pomocy finansowej i technicznej oraz współpracy gospodarczej z państwami rozwijającymi się Azji i Ameryki Łacińskiej(113).

Artykuł 15 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 15

1. Komisja zapewnia zarządzanie pomocą finansową i techniczną oraz współpracę gospodarczą.
2. Komisja powinna współpracować z komitetem.
3. W przypadku odwołania się do niniejszego ustępu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(114).
Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić jeden miesiąc.
4. Regularnie i co najmniej raz w roku, Komisja wysyła Państwom Członkowskim informacje, którymi dysponuje, dotyczące znanych już sektorów, projektów i działań, które mogłyby zostać poparte tytułem niniejszego rozporządzenia.
5. Ponadto, dokonuje się koordynacji, w siedzibie komitetu, poprzez wymianę informacji pomiędzy planami współpracy Wspólnoty i tymi, które będą realizowane na bazie zobowiązań dwustronnych Państw Członkowskich.
6. Komitet powinien stosować zasady proceduralne.”

47. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2309/93 z 22 lipca 1993 r. ustalające procedury Wspólnoty odnoszące się do zatwierdzania i nadzoru produktów medycznych dla potrzeb ludzi i użytku weterynaryjnego oraz powołujące Europejską Agencję ds. Oceny Produktów Medycznych(115).

Artykuły 72 i 73 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 72

1. Komisja powinna współpracować z:
  - Stałym Komitetem ds. Produktów Medycznych dla Potrzeb Ludzi, w sprawach dotyczących produktów medycznych dla potrzeb ludzi, oraz
  - Stałym Komitetem ds. Weterynaryjnych Produktów Medycznych, w sprawach dotyczących weterynaryjnych produktów medycznych.
2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(116).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne.

Artykuł 73

1. Komisja powinna współpracować z:

- Stałym Komitetem ds. Produktów Medycznych dla Potrzeb Ludzi, w sprawach dotyczących produktów medycznych dla potrzeb ludzi, oraz

- Stałym Komitetem ds. Weterynaryjnych Produktów Medycznych, w sprawach dotyczących weterynaryjnych produktów medycznych.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące."

48. Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z 20 grudnia 1993 r. o znaku Wspólnoty(117).

Artykuł 141 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 141

Powołanie komitetu i procedury dla wprowadzania rozporządzeń wykonawczych

1. Komisja powinna współpracować z komitetem o nazwie “Komitet do spraw Opłat, przepisów wykonawczych i procedury komisji odwoławczych Biura harmonizacji rynku krajowego (znaki towarowe i wzory).

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(118).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

49. Rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z 27 lipca 1994 r. o wspólnotowych prawach do różnorodności roślin (119).

Artykuł 115 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 115

Procedura

1. Komisja powinna współpracować z komitetem.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(120).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

50. Rozporządzenie Rady (WE) nr 2271/96 z 22 listopada 1996 r. o ochronie przed skutkami eksterytorialnymi wynikającymi ze stosowania prawodawstwa przyjętego przez państwo trzecie oraz działaniami / mechanizmami na nim się opierającymi albo z niego wynikającymi(121).

Artykuł 8 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 8

1. W celu zastosowania artykułu 7(b) i (c), Komisja powinna współpracować z komitetem.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(122).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić dwa tygodnie.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

51. Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z 13 marca 1997 r. o wzajemnej pomocy między władzami administracyjnymi Państw Członkowskich oraz współpracy między nimi i Komisją, dla zapewnienia poprawnego stosowania przepisów celnych i rolniczych(123).

Artykuł 43(1) i (2) otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Komisja powinna współpracować z komitetem.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego ustępu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(124).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące."

Dodany zostaje następujący punkt:

„7. Komitet przyjmuje własne przepisy proceduralne."

52. Decyzja Rady 98/253 /WE z 30 marca 1998 r. przyjmująca wieloletni program Wspólnoty dla pobudzania realizacji społeczeństwa informacji w Europie ("Społeczeństwo Informacji")(125).

W artykule 5, dodaje się następujący punkt:

„5. Komitet przyjmuje własne przepisy proceduralne."

Artykuł 6 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 6

1. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(126).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące."

53. Rozporządzenie Rady (WE) nr 976/1999 z 29 kwietnia 1999 r. określające wymagania dla wdrażania działań Wspólnoty, innych niż dotyczące współpracy i rozwoju, które, w ramach polityki współpracy Wspólnoty, przyczyniają się do ogólnego celu rozwoju i konsolidowania demokracji, jak również stanu prawnego oraz stanu poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w państwach trzecich(127).

Artykuł 14 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 14

1. Komisja powinna współpracować z komitetem, o nazwie „Komitet ds. Praw Człowieka i Demokracji", ustanowiony artykułem 13 rozporządzenia (WE) nr 975/1999.

2. W przypadku odwołania się do niniejszego artykułu, zastosowanie mają artykuły 5 i 7 decyzji 1999/468/WE(128).

Okres podany w artykule 5(6) decyzji 1999/468/WE powinien wynosić trzy miesiące.

3. Komitet powinien stosować zasady proceduralne."

(1) Dz. U. nr 196, z 16.08.1967, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę Komisji 2001/59/WE (Dz. U. nr L 225 z 21.08.2001, str. 1).

(2) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

(3) Dz. U. nr L 42 z 23.02.1970, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę Komisji 2001/116/WE (Dz. U. nr L 18 z 21.01.2001, str. 1).

(4) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

(5) Dz. U. nr L 170 z 3.8.1970, str. 2. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez Traktat Akcesyjny z 1994 r.

(6) Dz. U. nr L 31 z 01.02.2002, str. 1.

(7) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

(8) Dz. U. nr L 55 z 08.03.1971, str. 23. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 97/79/WE (Dz. U. nr L 24 z 30.01.1998, str. 31).

(9) Dz. U. nr L 31 z 01.02.2002, str. 1.

(10) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

(11) Dz. U. nr L 202 z 06.09.1971, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez Traktat Akcesyjny z 1994 r.

(12) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

- (13) Dz. U. nr L 302 z 31.12.1972, str. 24. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez Akt Przystąpienia z 1994 r.
- (14) Dz. U. nr L 31 z 01.02.2002, str. 1.
- (15) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (16) Dz. U. nr L 302 z 31.12.1972, str. 28. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez rozporządzenie (WE) nr 1452/2001 (Dz. U. nr L 198 z 21.07.2001, str. 11).
- (17) Dz. U. nr L 31 z 01.02.2002, str. 1.
- (18) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (19) Dz. U. nr L 335 z 5.12.1973, str. 51. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 91/368 /EWG (Dz. U. nr L 198 z 22.07.1991, str. 16).
- (20) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (21) Dz. U. nr L 347 z 17.12.1973, str. 51. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 86/94 /EWG (Dz. U. nr L 80 z 25.03.1986, str. 51).
- (22) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (23) Dz. U. nr L 356 z 27.12.1973, str. 71. Dyrektywa odwołana z mocą od 12 lipca 2003 przez dyrektywę 2001/111/WE (Dz. U. nr L 10 z 12.01.2002, str. 53).
- (24) Dz. U. nr L 31 z 01.02.2002, str. 1.
- (25) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1984, str. 23.
- (26) Dz. U. nr L 84 z 28.03.1974, str. 10. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 2001/3/WE (Dz. U. nr L 28 z 30.01.2001, str. 1).
- (27) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (28) Dz. U. nr L 221 z 12.08.1974, str. 10. Dyrektywa odwołana z mocą od 1 lipca 2003 przez dyrektywę 2001/110/WE (Dz. U. nr L 10 z 12.01.2002, str. 47).
- (29) Dz. U. nr L 31 z 01.02.2002, str. 1.
- (30) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (31) Dz. U. nr L 147 z 09.06.1975, str. 40.
- (32) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (33) Dz. U. nr L 340 z 09.12.1976, str. 26. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 2002/79/WE (Dz. U. nr L 291 z 28.10.2002, str. 1).
- (34) Dz. U. nr L 31 z 01.02.2002, str. 1.
- (35) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (36) Dz. U. nr L 31 z 05.02.1976, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez Traktat Akcesyjny z 1994 r.
- (37) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (38) Dz. U. nr L 24 z 30.01.1976, str. 21. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 98/97/WE (Dz. U. nr L 18 z 23.01.1999, str. 60).
- (39) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (40) Dz. U. nr L 24 z 30.01.1976, str. 45. Dyrektywa odwołana z mocą od 1 lipca 2003 przez dyrektywę 94/9/WE (Dz. U. nr L 100 z 19.04.1994, str. 1).
- (41) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (42) Dz. U. nr L 24 z 30.01.1976, str. 49. Dyrektywa odwołana z mocą od 1 lipca 2003 przez dyrektywę 2001/114/WE (Dz. U. nr L 15 z 17.01.2002, str. 19).
- (43) Dz. U. nr L 31 z 01.02.2002, str. 1.
- (44) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.
- (45) Dz. U. nr L 202 z 28.07.1976, str. 35. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez Traktat Akcesyjny z 1994 r.
- (46) Dz. U. nr L 31 z 01.02.2002, str. 1.
- (47) Dz. U. nr L 184 z 17.07.1999, str. 23.

- (48) Dz. U. nr L 262 z 27.9.1976, str. 153. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez Traktat Akcesyjny z 1994 r.
- (49) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (50) Dz. U. nr L 26 z 31.1.1977, str. 67. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 94/59/WE (Dz. U. nr L 315 z 8.12.1994, str. 18).
- (51) Dz. U. nr L 31 z 1.2.2002, str. 1.
- (52) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (53) Dz. U. nr L 26 z 31.1.1977, str. 85. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 97/76/WE (Dz. U. nr L 10 z 16.1.1998, str. 25).
- (54) Dz. U. nr L 31 z 1.2.2002, str. 1.
- (55) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (56) Dz. U. nr L 206 z 12.8.1977, str. 8. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 94/28/WE (Dz. U. nr L 178 z 12.7.1994, str. 66).
- (57) Dz. U. nr L 206 z 12.8.1977, str. 11.
- (58) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (59) Dz. U. nr L 334 z 24.12.1977, str. 29. Decyzja odwołana z mocą od 23 października 2007 przez dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. U. nr L 327 z 22.12.2000, str. 1).
- (60) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (61) Dz. U. nr L 11 z 14.1.1978, str. 18. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez Traktat Akcesyjny z 1985 r.
- (62) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (63) Dz. U. nr L 222 z 14.8.1978, str. 1. Dyrektywa odwołana z mocą od 23 października 2007 przez dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. U. nr L 327 z 22.12.2000, str. 1).
- (64) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (65) Dz. U. nr L 33 z 8.2.1979, str. 36. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez Traktat Akcesyjny z 1994 r.
- (66) Dz. U. nr L 31 z 1.2.2002, str. 1.
- (67) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (68) Dz. U. nr L 86 z 6.4.1979, str. 30. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 2002/2/WE (Dz. U. nr L 63 z 6.3.2002, str. 23).
- (69) Dz. U. nr L 31 z 1.2.2002, str. 1.
- (70) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (71) Dz. U. nr L 103, z 25.4.1979, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę Komisji 97/49/WE (Dz. U. nr L 223 z 13.8.1997, str. 9).
- (72) Dz. U. nr L 184, z 17.7.1999, str. 23.
- (73) Dz. U. nr L 271, z 29.10.1979, str. 44. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez Traktat Akcesyjny z 1994 r.
- (74) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (75) Dz. U. nr L 47 z 21.2.1980, str. 4. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez Traktat Akcesyjny z 1994 r.
- (76) Dz. U. nr L 31 z 1.2.2002, str. 1.
- (77) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (78) Dz. U. nr L 47 z 21.2.1980, str. 11. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez decyzję Komisji 2002/106/WE (Dz. U. nr L 39 z 9.2.2002, str. 71).
- (79) Dz. U. nr L 31 z 1.2.2002, str. 1.

- (80) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (81) Dz. U. nr L 59 z 2.3.1982, str. 10. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę Komisji 98/65/WE (Dz. U. nr L 257 z 19.9.1998, str. 29).
- (82) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (83) Dz. U. nr L 378 z 31.12.1982, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez Traktat Akcesyjny z 1994 r.
- (84) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (85) Dz. U. nr L 378 z 31.12.1982, str. 58. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez decyzję Komisji 2002/788/WE (Dz. U. nr L 274 z 11.10.2002, str. 33).
- (86) Dz. U. nr L 31 z 1.2.2002, str. 1.
- (87) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (88) Dz. U. nr L 237 z 26.8.1983, str. 25. Dyrektywa zmieniona przez Traktat Akcesyjny z 1985r.
- (89) Dz. U. nr L 31 z 1.2.2002, str. 1.
- (90) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (91) Dz. U. nr L 300 z 19.11.1984, str. 179. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 93/42 /EWG (Dz. U. nr L 169 z 12.7.1993, str. 1).
- (92) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (93) Dz. U. nr L 315 z 26.11.1985, str. 11. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez Traktat Akcesyjny z 1994 r.
- (94) Dz. U. nr L 31 z 1.2.2002, str. 1.
- (95) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (96) Dz. U. nr L 181 z 4.7.1986, str. 6. Dyrektywa zmieniona przez Traktat Akcesyjny z 1994 r.
- (97) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (98) Dz. U. nr L 221 z 7.8.1986, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę Komisji 2002/79/WE (Dz. U. nr L 291 z 28.10.2002, str. 1).
- (99) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (100) Dz. U. nr L 31 z 1.2.2002, str. 1.
- (101) Dz. U. nr L 221 z 7.8.1986, str. 43. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 2002/79/WE (Dz. U. nr L 291 z 28.10.2002, str. 1).
- (102) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (103) Dz. U. nr L 31 z 1.2.2002, str. 1.
- (104) Dz. U. nr L 344 z 6.12.1986, str. 24.
- (105) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (106) Dz. U. nr L 85 z 28.3.1987, str. 40. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez Traktat Akcesyjny z 1994 r.
- (107) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (108) Dz. U. nr L 368 z 31.12.1991, str. 21. Decyzja ostatnio zmieniona przez decyzję Komisji 2001/181/WE (Dz. U. nr L 66 z 8.3.2001, str. 39).
- (109) Dz. U. nr L 31 z 1.2.2002, str. 1.
- (110) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (111) Dz. U. nr L 76 z 23.3.1992, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 2000/47/WE (Dz. U. nr L 193 z 29.7.2000, str. 73).
- (112) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (113) Dz. U. nr L 52 z 27.2.1992, str. 1.
- (114) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (115) Dz. U. nr L 214 z 24.8.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 649/98 (Dz. U. nr L 88 z 24.3.1998, str. 7).

- (116) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (117) Dz. U. nr L 11 z 14.1.1994, str. 1. Rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie (EWG) nr 3288/94 (Dz. U. nr L 349 z 31.12.1994, str. 83).
- (118) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (119) Dz. U. nr L 227 z 1.9.1994, str. 1. Rozporządzenie zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 2506/95 (Dz. U. nr L 258 z 28.10.1995, str. 3).
- (120) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (121) Dz. U. nr L 309 z 29.11.1996, str. 1.
- (122) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (123) Dz. U. nr L 82 z 22.3.1997, str. 1.
- (124) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (125) Dz. U. nr L 107 z 7.4.1998, str. 10.
- (126) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (127) Dz. U. nr L 120 z 8.5.1999, str. 8.
- (128) Dz. U. nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.

DYREKTYWA RADY

z dnia 19 grudnia 1988 r.

w sprawie norm zootechnicznych mających zastosowanie do zwierząt hodowlanych z gatunku świń

(88/661/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

hodowla i produkcja świń zajmują bardzo ważne miejsce w rolnictwie Wspólnoty; stanowią one źródło dochodów dla części rolników;

należy wspierać produkcję świń; zadowalające wyniki w tej dziedzinie w znacznym stopniu zależą od wykorzystywania zwierząt hodowlanych czystorasowych lub krzyżówek;

dotychczas większość Państw Członkowskich dokładała wszelkich starań, w ramach krajowej polityki hodowlanej, w zakresie promowania produkcji zwierząt gospodarskich, które odpowiadałyby określonym normom zootechnicznym; występowanie różnic we wdrażaniu powyższej polityki może utrudniać handel wewnątrz Wspólnoty;

jeśli takie różnice mają być zniesione, tym samym zwiększając wydajność rolnictwa w tym sektorze, handel wewnątrz Wspólnoty dotyczący świń hodowlanych musi podlegać stopniowej liberalizacji; całkowita liberalizacja handlu zakłada następującą dalszą harmonizację, szczególnie w odniesieniu do pozwoleń na hodowlę i kryteriów określających wpisy do ksiąg hodowlanych lub rejestrów;

Państwa Członkowskie muszą mieć możliwość żądania wystawiania świadectw zgodnie z przedstawioną procedurą wspólnotową;

należy przyjąć środki wykonawcze; zastosowanie takich środków wymaga ustanowienia procedury mającej na celu nawiązanie ścisłej współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Stałego Komitetu ds. zootechniki utworzonego na mocy decyzji Rady

---

¹ Dz.U. nr C 44 z 21.02.1980, str. 12.

² Dz.U. nr C 147 z 16.06.1980, str. 3.

³ Dz.U. nr C 182 z 21.07.1980, str. 5.

77/505/EWG⁴;

do czasu otrzymania dalszych decyzji Rady, Państwa Członkowskie mogą nadal stosować własne przepisy prawa krajowego zgodnie z ogólnymi zasadami ustanowionymi w Traktacie;

należy zagwarantować, iż przywóz świń hodowlanych z państw nieczłonkowskich nie może się odbywać na korzystniejszych warunkach niż na takich jak warunki stosowane we Wspólnocie;

uwzględniając szczególne warunki istniejące w Hiszpanii i Portugalii, należy przewidzieć dodatkowe odroczenie wdrożenia niniejszej dyrektywy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Definicje

Artykuł 1

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) *świnia hodowlana czystorasowa*: każde zwierzę z gatunku świń, którego rodzice i dziadkowie zostali wpisani lub zarejestrowani w księdze hodowlanej tej samej rasy i które samo jest wpisane lub zarejestrowane oraz kwalifikuje się do rejestracji w takiej księdze
- b) *świnia hodowlana krzyżówka*: każde zwierzę z gatunku świń, które spełnia następujące wymogi:
  1. zostało wyhodowane poprzez celowe krzyżowanie:
    - świń hodowlanych czystorasowych pochodzących z różnych ras lub linii,
    - zwierząt będących wynikiem krzyżowania różnych ras lub linii,
    - albo zwierząt czystorasowych i zwierząt należących do jednej z powyższych kategorii;
  2. zostało wpisane do rejestru;
- c) *księga hodowlana*: księga, akta lub nośnik danych:
  - jakie są prowadzone przez stowarzyszenie hodowców oficjalnie zatwierdzone przez Państwo Członkowskie, w którym dane stowarzyszenie jest utworzone lub przez oficjalne służby w danym Państwie Członkowskim. Jednakże Państwa Członkowskie mają także prawo określić, aby księgi prowadzone były przez organizację hodowców oficjalnie zatwierdzoną przez Państwo Członkowskie, w

---

⁴ Dz.U. nr L 206 z 12.08.1977, str. 11.

którym taka organizacja jest utworzona,

- w którym świnie hodowlane czystorasowe poszczególnych ras zostały wpisane lub zarejestrowane z podaniem ich przodków;

d) *rejestr*: księga, akta lub nośnik danych:

- jakie są prowadzone albo przez stowarzyszenie hodowców, organizację hodowców lub prywatne przedsiębiorstwo oficjalnie zatwierdzone przez Państwo Członkowskie, w którym takie stowarzyszenie, organizacja lub przedsiębiorstwo są utworzone, lub przez oficjalne służby w danym Państwie Członkowskim,
- w którym świnie hodowlane krzyżówki zostały wpisane z podaniem ich przodków.

ROZDZIAŁ II

Zasady regulujące handel wewnątrzspółnotowy dotyczący świń hodowlanych czystorasowych

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie nie mogą zakazać, ograniczyć lub utrudniać z powodów zootechnicznych:

- handlu wewnątrzspółnotowego świniami hodowanymi czystorasowymi lub ich nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami,
- zakładania ksiąg hodowlanych, o ile spełniają one wymogi określone w art. 6,
- oficjalnego zatwierdzania stowarzyszeń hodowców lub organizacji hodowców, jak określono w art. 1 lit. c), które zakładają lub prowadzą księgi hodowlane zgodnie z art. 6.

2. Jednakże Państwa Członkowskie mogą nadal stosować własne przepisy prawa krajowego, które są zgodne z ogólnymi zasadami Traktatu, do czasu wejścia w życie odpowiednich decyzji Wspólnoty, określonych w art. 3, 5 i 6,

Artykuł 3

Nie później niż dnia 31 grudnia 1990 r. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmie przepisy wspólnotowe dotyczące zatwierdzania do hodowli świń hodowlanych czystorasowych.

Artykuł 4

1. Stowarzyszenia hodowców i/lub organizacje hodowców, jak określono w art. 1 lit. c), które zostały oficjalnie zatwierdzone przez Państwo Członkowskie i/lub oficjalne służby Państwa Członkowskiego, nie mogą przeciwstawiać się wpisaniu do swoich ksiąg hodowlanych, świń hodowlanych czystorasowych pochodzących z innych Państw Członkowskich, o ile świnie te spełniają wymogi ustanowione zgodnie z art. 6.

2. Jednakże, Państwa Członkowskie mogą wymagać lub dopuszczać, aby niektóre świnie hodowlane czystorasowe wysłane z innego Państwa Członkowskiego, charakteryzujące się cechami wyróżniającymi je z populacji świń tej samej rasy w Państwie Członkowskim przeznaczenia, zostały wpisane w oddzielnej części księgi hodowlanej prowadzonej dla rasy, do której należą.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby czasie wprowadzania do obrotu, do świń hodowlanych czystorasowym, a także do nasienia, komórek jajowych i zarodków tych zwierząt, były załączane świadectwa sporządzone zgodnie z art. 6.

Artykuł 6

1. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 11 określa się:
  - metody monitorowania produktywności oraz oceny wartości genetycznej świń hodowlanych czystorasowych,
  - kryteria regulujące zakładanie ksiąg hodowlanych,
  - kryteria regulujące dokonywanie wpisów do ksiąg hodowlanych,
  - kryteria zatwierdzania stowarzyszeń hodowców i/lub organizacji hodowców, określonych w art. 1 ust. c), które zakładają lub prowadzą księgi hodowlane,
  - świadectwa, określone w art. 5.
2. Do czasu wejścia w życie przepisów przewidzianych w ust. 1, monitorowanie określone w ust. 1 tiret pierwsze, przeprowadzane oficjalnie w każdym Państwie Członkowskim oraz księgi hodowlane, są uznawane przez pozostałe Państwa Członkowskie.

ROZDZIAŁ III

Zasady regulujące handel wewnątrzspółnotowy dotyczący świń hodowlanych krzyżówek

Artykuł 7

1. Państwa Członkowskie nie mogą zakazać, ograniczyć lub utrudniać z powodów zootechnicznych:
  - handlu wewnątrzspółnotowego świniami hodowlanymi krzyżówkami lub ich nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami,
  - zakładania rejestrów, o ile spełniają one wymogi określone w art. 10,
  - oficjalnego zatwierdzania stowarzyszeń hodowców i/lub organizacji hodowców i/lub prywatnych przedsiębiorstw określonych w art. 1 lit. d), które zakładają lub prowadzą

rejstry zgodnie z art. 10.

2. Jednakże Państwa Członkowskie mogą nadal stosować własne przepisy prawa krajowego, które są zgodne z ogólnymi zasadami Traktatu, do czasu wejścia w życie odpowiednich decyzji Wspólnoty, określonych w art. 8-10,

Artykuł 8

Nie później niż dnia 31 grudnia 1990 r. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmie przepisy wspólnotowe dotyczące zatwierdzania do hodowli świń hodowlanych krzyżówek

Artykuł 9

Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby w czasie wprowadzania do obrotu, do świń hodowlanych krzyżówek, a także do nasienia, komórek jajowych i zarodków tych zwierząt, były załączane świadectwa sporządzone zgodnie z art. 10.

Artykuł 10

1. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 11 określa się:

- metody monitorowania produktywności oraz oceny wartości genetycznej świń hodowlanych krzyżówek,
- kryteria regulujące zakładanie rejestrów,
- kryteria regulujące dokonywanie wpisów do rejestrów,
- kryteria regulujące zatwierdzanie stowarzyszeń hodowców i organizacji hodowców i/lub prywatnych przedsiębiorstw, określonych w art. 1 lit. d), które zakładają lub prowadzą rejstry oraz kryteria nadzoru nad tymi instytucjami,
- świadectwa, określonych w art. 9.

2. Do czasu wejścia w życie przepisów przewidzianych w ust. 1, monitorowanie określone w ust. 1 tiret pierwsze, przeprowadzane zgodnie z prawem w każdym Państwie Członkowskim oraz rejstry, są uznawane przez pozostałe Państwa Członkowskie.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy ogólne

Artykuł 11

1. W przypadku stosowania procedury ustanowionej w niniejszym artykule, sprawy te są niezwłocznie zgłaszane przez przewodniczącego z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego, do Stałego Komitetu ds. zootechniki (zwanego dalej „komitetem”) utworzonego na mocy decyzji Rady 77/505/EWG.

2. W Komitecie głosy Państw Członkowskich są wazone w sposób przewidziany w art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Przedstawiciel Komisji przedkłada projekt proponowanych środków. W terminie określonym przez przewodniczącego w zależności od stopnia pilności sprawy, komitet wydaje opinię w sprawie powyższych środków. Opinie uchwalane są większością 54 głosów.

4. Komisja przyjmuje środki i bezzwłocznie je stosuje, w sytuacji ich zgodności z opinią komitetu.

Jeżeli przewidziane środki nie są zgodne z opinią komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedkłada Radzie wniosek w sprawie środków, jakie należy podjąć.

Rada przyjmuje proponowane środki większością kwalifikowaną. Jeśli w ciągu trzech miesięcy od daty przedłożenia propozycji, Rada nie przyjmuje żadnych środków, Komisja przyjmuje proponowane środki i bezzwłocznie je stosuje.

Artykuł 12

Do czasu wprowadzenia w życie zasad wspólnotowych w tej sprawie, przywóz świń hodowlanych czystorasowych i krzyżówek, z państw nieczłonkowskich nie może się odbywać na korzystniejszych warunkach niż na takich jak warunki stosowane we Wspólnocie.

Artykuł 13

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 1 stycznia 1991 r. oraz niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Jednakże Królestwo Hiszpanii i Republika Portugalska korzystają z dłuższego o dwa lata okresu dostosowania do niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem przypadków, w których Rada, stanowiąc większość kwalifikowaną na wniosek Komisji, podejmuje decyzję o przedłużeniu powyższego odroczenia.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 1988 r.

W imieniu Rady

Y. POTTAKIS

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY

z dnia 30 maja 1989 r.

dotycząca owiec i kóz hodowlanych czystorasowych

(89/361/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

reprodukcja oraz chów owiec i kóz zajmuje ważne miejsce w rolnictwie wspólnotowym; powyższa działalność może stanowić źródło dochodu części rolników;

należy sprzyjać reprodukcji owiec i kóz, a pozytywne wyniki w tej dziedzinie zależą głównie od wykorzystania zwierząt czystorasowych;

występują różnice w zakresie wpisów do ksiąg hodowlanych owiec i kóz; powyższe różnice stanowią barierę w wymianie handlowej we Wspólnocie; całkowita liberalizacja handlu wymaga stopniowej harmonizacji, szczególnie dotyczącej wpisów do ksiąg hodowlanych owiec i kóz;

w celu usunięcia powyższych różnic, a tym samym przyczynienia się do wzrostu wydajności produkcji rolnej w tym sektorze, należy zliberalizować handel wewnątrz Wspólnoty;

Państwa Członkowskie powinny zostać upoważnione do żądania przedstawiania odpowiednio sporządzonych zaświadczeń zgodnie z procedurami wspólnotowymi;

należy wprowadzić przepisy zapobiegające przywozowi owiec i kóz hodowlanych czystorasowych z państw trzecich na warunkach mniej rygorystycznych od stosowanych we Wspólnocie;

należy przyjąć środki wykonawcze dotyczące niektórych aspektów technicznych; do celów planowanych środków należy wprowadzić przepisy dotyczące ścisłej współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Stałego Komitetu ds. zootechniki,

---

¹ Dz.U. nr C 348 z 23.12.1987, str. 6.

² Dz.U. nr C 94 z 11.04.1988, str. 182.

³ Dz.U. nr C 80 z 28.03.1988, str. 35.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa obejmuje problemy zootechniczne, które mogą powstać w handlu wewnątrz Wspólnoty owcami i kozami hodowanymi czystorasowymi oraz ich nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami.

2. Do czasu wejścia w życie stosownych przepisów prawa wspólnotowego, w odniesieniu do handlu wewnątrz Wspólnoty stosuje się krajowe przepisy dotyczące zdrowia zwierząt, pod warunkiem, że są one zgodne z ogólnymi przepisami Traktatu EWG.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) „owca i koza hodowlana czystorasowa” oznacza każdą owcę lub kozę, których rodzice i przodkowie zostali wpisani lub zarejestrowani w księdze hodowlanej owiec i kóz tego samego rozplodu i która jest sama wpisana lub zarejestrowana oraz podlega wpisowi w takiej księdze
- b) „księga hodowlana owiec i kóz” oznacza każdą księgę, rejestr, akta lub nośnik danych:
  - jakie są prowadzone przez organizacje lub stowarzyszenia hodowców, oficjalnie zatwierdzone przez Państwo Członkowskie, w którym dana organizacja lub stowarzyszenie hodowców są utworzone, lub przez inną oficjalną agencję danego Państwa Członkowskiego, oraz
  - w którym wpisano lub zarejestrowano owce lub kozy hodowlane czystorasowe danego rozplodu, z podaniem ich przodków.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie nie mogą zakazać, ograniczyć lub uniemożliwić z powodów zootechnicznych:

- handlu wewnątrz Wspólnoty owcami i kozami hodowanymi czystorasowymi, oraz ich nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami,
- oficjalnego zatwierdzenia organizacji lub stowarzyszeń hodowców, prowadzących lub tworzących księgi hodowlane, zgodnie z art. 4.

2. Jednakże Państwa Członkowskie mogą nadal stosować przepisy prawa krajowego, które są zgodne z ogólnymi zasadami Traktatu EWG, do czasu wejścia w życie decyzji Wspólnoty, określonych w art. 4 i 6.

Artykuł 4

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 8, Komisja określi do dnia 1 stycznia 1991 r.:

- kryteria zatwierdzania organizacji i stowarzyszeń hodowców, które prowadzą lub tworzą księgi hodowlane
- kryteria dokonywania wpisów lub rejestracji w księgach hodowlanych owiec i kóz,
- metody monitorowania działalności oraz oceny wartości genetycznej owiec i kóz hodowlanych czystorasowych,
- kryteria zatwierdzania zwierzęcia rozplodowego do celów wykorzystywania jego nasienia, komórek jajowych lub zarodków.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie informują Komisję oraz inne Państwa Członkowskie o organizacjach i stowarzyszeniach hodowców zatwierdzonych do celów prowadzenia lub tworzenia ksiąg hodowlanych owiec i kóz oraz spełniających kryteria ustalone zgodnie z art. 4 tiret pierwsze.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby owcom i kozom hodowlanym szystorasowym, nasieniu, komórkom jajowym oraz zarodkom takich zwierząt towarzyszyły w czasie obrotu nimi zaświadczenia zootechniczne sporządzane zgodnie ze wzorem utworzonym przez Komisję na mocy procedury określonej w art. 8.

Artykuł 7

Do czasu wprowadzenia w życie zasad wspólnotowych w tej sprawie, warunki zootechniczne stosowane do przywozu owiec i kóz hodowlanych czystorasowych oraz ich nasienia, komórek jajowych i zarodków, z państw trzecich, nie mogą być bardziej korzystne od warunków regulujących handel wewnątrz wspólnotowy.

Artykuł 8

W przypadku, gdy ma zostać zastosowana procedura ustanowiona w niniejszym artykule, Stały Komitet ds. zootechniki, ustanowiony decyzją 77/505/EWG⁴, podejmuje działania zgodnie z zasadami określonymi w art. 11 dyrektywy 88/661/EWG⁵.

Artykuł 9

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie, najpóźniej do dnia 1 stycznia 1991 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do dostosowania się do przepisów niniejszej dyrektywy oraz niezwłocznie informują o tym Komisję.

Artykuł 10

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

---

⁴ Dz.U. nr L 206 z 12.08.1977, str. 11.

⁵ Dz.U. nr L 382 z 31.12.1988, str. 36.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 1989 r.

W imieniu Rady

C. ROMERO HERRERA

Przewodniczący

DYREKTYWA RADY

z dnia 26 czerwca 1990 r.

w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków handlu wewnątrzspółnotowego koniowatymi

(90/427/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

koniowate, jako zwierzęta żywe, są wymienione na wykazie produktów, stanowiącym załącznik II Traktatu;

dla zapewnienia właściwego rozwoju hodowli koniowatych, a tym samym wzrostu produktywności w tym sektorze, muszą na poziomie wspólnotowym zostać ustanowione przepisy dotyczące handlu wewnątrzspółnotowego koniowatymi;

hodowlę koniowatych, w szczególności koni, zalicza się do sektora rolnego; stanowi ona źródło dochodów dla części rolników i powinna być w związku z tym wspierana;

uzyskanie zadawalających wyników w tym względzie zależy w dużym stopniu od wykorzystania koniowatych wpisanych do ksiąg stadnych koni, prowadzonych przez urzędowo zatwierdzone organizacje lub związki;

istnieją różnice dotyczące wpisu do ksiąg stadnych; różnice te stanowią barierę w wymianie handlowej we Wspólnocie; pełna liberalizacja handlu wymaga dalszej harmonizacji, szczególnie w odniesieniu do wpisu do ksiąg stadnych;

handel zarejestrowanymi koniowatymi wewnątrz Wspólnoty powinien być stopniowo liberalizowany; pełna liberalizacja handlu wymaga dalszej dodatkowej harmonizacji, szczególnie w zakresie dopuszczania zwierząt do krycia poza gospodarstwem i wykorzystania

---

¹ Dz.U. nr C 327 z 30.12.1989, str. 61.

² Dz.U. nr C 149 z 18.06.1990.

³ Dz.U. nr C 62 z 12.03.1990, str. 46.

nasienia i komórek jajowych, zgodnie z zasadami przyjętymi dla poszczególnych ksiąg stadnych;

istnieje konieczność opracowania, zgodnie z procedurą wspólnotową, jednolitego wzoru zootechnicznego świadectwa pochodzenia i świadectwa identyfikacyjnego;

imię zwierzęcia jest istotnym elementem w identyfikacji koniowatych; ustalenie pochodzenia zwierzęcia i nadzór nad postępem hodowlanym są często niemożliwe, jeśli imię zwierzęcia zostało zmienione na życzenie nowego właściciela; postanowienia dotyczące imion koniowatych powinny być zharmonizowane, szczególnie w celu zapobiegania nieuczciwym praktykom;

należy wprowadzić przepisy zapobiegające przywozowi koniowatych z państw trzecich na warunkach mniej rygorystycznych, niż obowiązujące na obszarze Wspólnoty;

wskazane jest przyjęcie przepisów wykonawczych, dotyczących niektórych aspektów technicznych; w celu wykonania planowanych środków należy ustanowić przepis regulujący ścisłą i skuteczną współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Stałego Komitetu ds. zootechniki,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustala zootechniczne i genealogiczne warunki regulujące handel wewnątrzwspólnotowy koniowatymi oraz ich nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) „koniowate” oznaczają zwierzęta domowe z gatunku koni lub osłów oraz ich krzyżówki;
- b) „koniowate zarejestrowane” oznaczają koniowate, wpisane lub zarejestrowane oraz kwalifikujące się do wpisu do księgi stadnej zgodnie z zasadami ustanowionymi na podstawie art. 4 ust. 2 lit. b) oraz rozpoznawane na podstawie dokumentu identyfikacyjnego wymienionego w art. 8 ust. 1;
- c) „księga stadna” oznacza każdą księgę, rejestr, kartotekę lub nośnik danych:
  - które są prowadzone przez organizację lub związek, urzędowo zatwierdzone lub uznane przez Państwo Członkowskie, lub też urząd państwowy zainteresowanego Państwa Członkowskiego, oraz

- w których koniowate są wpisane lub zarejestrowane z podaniem wszystkich znanych przodków.

Artykuł 3

Handel wewnątrzspółnotowy koniowatymi, ich nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami nie może być zakazany lub ograniczony z innych przyczyn zootechnicznych lub genealogicznych, niż wynikających z niniejszej dyrektywy.

Jednakże w przypadku handlu wewnątrzspółnotowego zarejestrowanymi koniowatymi, ich nasieniem, komórkami jajowymi lub zarodkami, do czasu wejścia w życie stosownych decyzji Wspólnoty określonych w art. 4 i 8, będą jednakże obowiązywać postanowienia krajowe, o ile są zgodne z ogólnymi zasadami Traktatu.

ROZDZIAŁ II

Zasady genealogiczne dotyczące zarejestrowanych koniowatych

Artykuł 4

1. Przy podejmowaniu decyzji określonych w ust. 2 uwzględnia się następujące zasady:
  - a) uznanie lub zatwierdzenie organizacji lub związków, które prowadzą lub zakładają księgi stadne, następuje zgodnie z zasadami określonymi przez organizację lub związek prowadzący księgę stadną pochodzenia rasy;
  - b) kryteria wpisu i rejestracji w księgach stadnych będą ustalone na podstawie cech charakterystycznych rasy oraz w szczególności dla określonych ras czystych zgodnie z potrzebą uregulowania wpisu i rejestracji koniowatych, które powstały przy zastosowaniu metod sztucznego rozmnażania.
2. Komisja, według procedury ustanowionej w art. 10 i zgodnie z zasadami wymienionymi w ust. 1, uchwała:
  - a) kryteria zatwierdzania i uznawania organizacji lub związków, które prowadzą lub zakładają księgi stadne;
  - b) kryteria wpisu i rejestracji w księgach stadnych;
  - c) w razie potrzeby, kryteria i metody identyfikacji zarejestrowanych koniowatych;
  - d) kryteria sporządzania świadectwa pochodzenia i dokumentu identyfikacyjnego, wymienionych w art. 8;
  - e) w razie potrzeby, zasady zapewniające koordynację między organizacjami i związkami wymienionymi w art. 5.

Artykuł 5

Wykaz organizacji i związków prowadzących lub zakładających księgi stadne, uznanych na podstawie kryteriów, określonych zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a) wraz z późniejszymi aktualizacjami, jest przekazywany Komisji i innym Państwom Członkowskim w ramach Stałego Komitetu ds. zootechniki.

Artykuł 6

1. W handlu wewnątrzspółnotowym koniowate, które są zarejestrowane w wysyłającym Państwie Członkowskim, muszą być zarejestrowane lub wpisane do odpowiedniej księgi stadnej Państwa Członkowskiego przeznaczenia pod tym samym imieniem z podaniem, zgodnie z międzynarodowymi porozumieniami, inicjałów kraju, w którym zwierzę się urodziło, chyba że w ramach obopólnego porozumienia dwóch organizacji lub związków, których to dotyczy, przyjęto odmienne uregulowanie.

2. Jeżeli statut organizacji lub związku zezwala, to:

- do pierwotnego imienia zwierzęcia może być tymczasowo lub na stałe dodane przed lub po inne imię, pod warunkiem, że imię pierwotne przez całe życie zwierzęcia będzie zachowane w nawiasie, a kraj jego urodzenia podawany za pomocą skrótu uznanego przez międzynarodowe porozumienia,
- mogą zostać podjęte alternatywne środki zapewniające możliwość stałej identyfikacji zwierzęcia zgodnie z procedurami ustalonymi przez Komisję, według procedury ustanowionej w art. 10.

ROZDZIAŁ III

Zasady zootechniczne dotyczące zarejestrowanych koniowatych

Artykuł 7

Komisja może, w stopniu koniecznym dla zapewnienia jednolitego stosowania przepisów niniejszej dyrektywy i w zgodności z zasadami ustanowionymi w art. 4. ust. 1, ustalić zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 10:

- a) metody monitorowania użytkowości hodowlanej oraz oceny wartości genetycznej zwierząt hodowlanych;
- b) na podstawie metod określonych w lit. a), ogólne kryteria dopuszczania do hodowli samców, a w razie potrzeby samic, oraz użycia ich nasienia, komórek jajowych lub zarodków.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie zapewniają, że:

1. w czasie transportu, zarejestrowane koniowate posiadają dokument identyfikacyjny sporządzony przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 10 oraz wystawiony przez organizacje lub związki wymienione w art. 5 niniejszej dyrektywy i w art. 2 lit. c) dyrektywy 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych

zwierząt podczas transportu między Państwami Członkowskimi oraz ich przywozu z państw trzecich⁴.

Dokument identyfikacyjny dla koni zarejestrowanych, sporządzony w językach wspólnotowych, musi zawierać przynajmniej informacje wymienione w Załączniku; mogą być one uzupełnione lub zmienione zgodnie z procedurą określoną w art. 10.

2. W przypadku obrotu nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami zarejestrowanych koniowatych, będą one zaopatrzone w zootechniczne świadectwo pochodzenia i dokument identyfikacyjny, wydane przez właściwe władze przynajmniej w języku kraju przeznaczenia oraz odpowiadające wzorowi sporządzonemu przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 10.

Przepisy końcowe

Artykuł 9

Do czasu wprowadzenia stosownych zasad wspólnotowych, warunki przywozu koniowatych, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków z państw trzecich nie mogą być korzystniejsze od warunków obowiązujących w handlu wewnątrzspółnotowym.

Artykuł 10

Jeżeli procedura określona w niniejszym artykule będzie stosowana, to Stały Komitet ds. zootechniki ustanowiony na mocy decyzji 77/505/EWG⁵, podejmie działania zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 11 dyrektywy 88/661/EWG⁶.

Artykuł 11

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 1 stycznia 1991 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 12

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 26 czerwca 1990 r.

W imieniu Rady

M.O'KENNEDY

---

⁴ Dz.U. nr L 224 z 18.08.1990, str. 42.

⁵ Dz.U. nr L 206 z 12.08.1977, str. 11.

⁶ Dz.U. nr L 382 z 31.12.1988, str. 16.

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

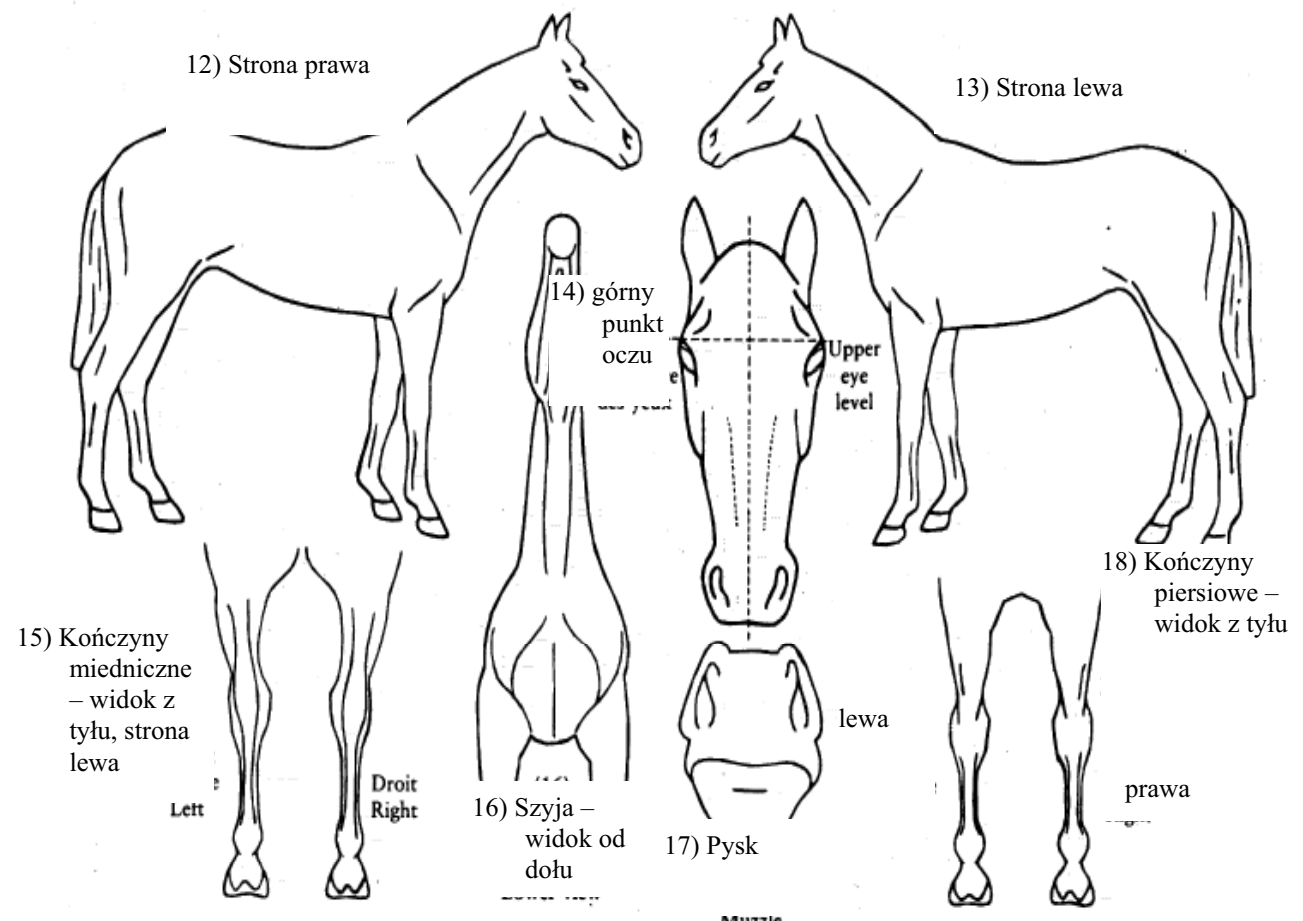
**MINIMUM INFORMACJI, KTÓRE MUSI ZAWIERAĆ DOKUMENT
IDENTYFIKACYJNY**

1) N° d'identification: Identification No: Nr identyfikacyjny		
2) Nom: Name: Imię:	3) Sexe: Sex: Płeć:	4) Robe: Colour: Maść:
5) Race: Breed: Rasa:		
6) par: by: z:	7) et: and: i: 6) par: by: z:	
8) Date de Naissance: Date of foaling: Data urodzenia:	11) Certificat d'origine validé le: par: Origin certificate validated on: by: Świadectwo pochodzenia zatwierdzone przez: — Nom de l'autorité compétente: Name of the competent authority: Nazwa właściwej władzy: — Adresse: Address: Adres: — N° de téléphone: Telephone No: Nr telefonu: — N° de télécopie: Telecopy No: Nr telefaxu:	
9. Lieu d'élevage: Place when bred: Miejsce odchowania:		

10) Naisseur(s): X
 Breeder(s):
 Hodowca(y)

Signature :
 (nom en lettres capitales et qualité
 du signataire)
 Signature:
 (Name in capital letters and capacity
 of signatory)
 Podpis:
 (Nazwisko literami drukowanymi i
 stanowisko wystawiającego)

Catch
 Stamp
 Pieczęć

2) Nom - Name - Imię: 5) Race - Breed - Rasa: 3) Sexe - Sex - Płeć: 4) Robe - Colour - Maść:

19) Signalement relevé sous la mère par:
 Description taken with dam by:
 Opis matki:
 Tête:
 Head:

20) Circonscription:
 District:
 Okręg:

Głowa:

Ant. G:

Foreleg L:

kończyna przednia lewa:

Ant. D:

Foreleg R :

kończyna przednia prawa:

Post G:

Hindleg L:

kończyna tylna lewa:

Post D :

Hindleg R:

kończyna tylna prawa:

Corps:

Body:

tułów

Marques:

Markings:

Znakowanie:

Le:

On:

Dnia:

21) Signature et cachet du vétérinaire agréé (ou de l'autorité compétente)

Signature and stamp of qualified veterinary surgeon (or competent authority)

Podpis i pieczęć uprawnionego lekarza weterynarii (lub właściwej władzy)

(en lettres capitales)

(in capital letters)

(nazwisko drukowanymi literami)

DYREKTYWA RADY

z dnia 25 marca 1991

ustanawiająca przepisy zootechniczne i genealogiczne w celu wprowadzania na rynek zwierząt rasowych, wprowadzająca poprawki do Dyrektyw 77/504/EWG i 90/425/EWG

(91/174/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, a w szczególności Artykuł 43,

uwzględniając propozycję Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

zważywszy, że zwierzęta rasowe, będąc „zwierzętami żywymi”, ujęte są w liście przedstawionej w Załączniku II do Traktatu;

zważywszy, że zwierzęta rasowe hodowane są w związku z działalnością rolną;

zważywszy, że chów takich zwierząt stanowi źródło dochodu dla części ludności związanej z rolnictwem i jako taki powinien być popierany;

zważywszy, że na poziomie Wspólnoty określono szczególne zasady harmonizacji legislacji zootechnicznej dotyczącej bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych;

---

¹ Dz. U. Nr C 304 z 29.11.1988, str. 6.

² Dz. U. Nr C 12 z 16.01.1989, str. 365.

³ Dz. U. Nr C 56 z 6.3.1989, str. 25.

zważywszy, że dla zapewnienia racjonalnego rozwoju hodowli zwierząt rasowych oraz zwiększenia w ten sposób wydajności w tym sektorze, należy ustalić na poziomie Wspólnoty zasady dotyczące wprowadzania wymienionych zwierząt do obrotu handlowego;

zważywszy, że w zasadzie handel wewnątrz Wspólnoty nie może być zakazany, ograniczany lub powstrzymywany;

zważywszy, że właściwym jest, aby przepisy stosowane do bydła rasowego rozszerzone zostały na rasowe bawoły, a - w związku z tym - Dyrektywa 77/504/EWG⁴ powinna zostać poprawiona;

zważywszy, że postanawia się, iż przepisy Dyrektywy 90/425/EWG⁵ stosują się do tego sektora;

zważywszy, że należy wprowadzić przepisy zapobiegające importowi zwierząt rasowych z krajów trzecich realizowanemu na warunkach bardziej korzystnych niż stosowane we Wspólnocie;

PRZYJĘŁA NASTĘPUJĄCĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Dla potrzeb niniejszej Dyrektywy ustalono, że „zwierzę rasowe” oznacza każde zwierzę przeznaczone do hodowli, ujęte w Załączniku II do Traktatu, które w zakresie wymiany handlowej nie zostało poddane bardziej specjalistycznej legislacji zootechnicznej, a które jest zapisane lub zarejestrowane w rejestrze lub dokumentacji rodowodowej prowadzonej przez uznane organizacje lub stowarzyszenia hodowców.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie zapewnią, że:

---

⁴ Dz. U. Nr L 206 z 12.8.1977, str. 8. Dyrektywa poprawiona po raz ostatni przez Rozporządzenie (EWG) Nr 3768/85 (Dz. U. Nr L 362 z 31.12.1985, str. 8).

⁵ Dz. U. Nr L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa poprawiona po raz ostatni Dyrektywą 90/675/EWG (Dz. U. Nr L 373 z 31.12.1990, str. 1).

- wprowadzanie zwierząt rasowych, nasienia, komórek jajowych i zarodków na rynek nie będzie zakazane, ograniczone, powstrzymywane z powodów zootechnicznych lub genealogicznych;
- spełnienie wymogu zawartego w pierwszym akapicie zapewnione będzie poprzez nie-dyskryminacyjne określenie kryteriów przyjęcia i uznania przez organizację lub stowarzyszenie hodowców, kryteriów wpisania lub zarejestrowania w kartotekach rodowodowych, kryteriów uznania reprodukcji zwierząt rasowych, wykorzystania ich nasienia, komórek jajowych i zarodków i wymogu posiadania świadectwa do wprowadzenia do obrotu handlowego; kryteria powinny uwzględniać zasady określone przez organizację lub stowarzyszenie prowadzące rejestr lub kartotekę rodowodową danej rasy.

Do czasu wprowadzenia szczegółowych zasad stosowania, w sposób przewidziany w Art. 6, utrzymuje się stosowanie przepisów krajowych z uwzględnieniem ogólnych postanowień Traktatu.

Artykuł 3

Do art. 1(a) Dyrektywy 77/504/EWG po określeniu „gatunki bydła” wprowadza się słowa „z bawołami włącznie”.

Artykuł 4

W Części II Załącznika A do Dyrektywy 90/425/EWG dodaje się następujący tekst:

„Dyrektywa Rady 91/174/EWG z dnia 25 marca 1991 roku ustanawiająca przepisy zootechniczne i genealogiczne dla wprowadzania zwierząt rasowych do obrotu handlowego

¹ Dz. U. Nr L 85 z 09.04.1991, str. 37.”

Artykuł 5

---

¹ Dz. U. Nr L 382 z 31.12.1988, str. 36.

Do czasu wprowadzenia zasad określonych przez Wspólnotę, w odniesieniu do importu zwierząt rasowych, nasienia, komórek jajowych i zarodków pochodzących z krajów trzecich stosować się będzie zasady nie lepsze niż do handlu wewnątrz Wspólnoty.

Artykuł 6

Szczegółowe zasady stosowania niniejszej Dyrektywy przyjęte zostaną zgodnie z procedurą określoną w art. 11 Dyrektywy 88/661/EWG¹.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy prawne, rozporządzenia i przepisy administracyjne niezbędne dla osiągnięcia zgodności z niniejszą Dyrektywą przed 1 stycznia 1992 roku. Bezzwłocznie poinformują o tym Komisję.

Kiedy wspomniane środki zostaną przyjęte przez Państwa Członkowskie, będą zawierały odwołanie do niniejszej Dyrektywy lub towarzyszyć im będzie takie odwołanie, przy okazji oficjalnej publikacji. Sposoby odwołania się określone zostaną przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 8

Niniejsza Dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 25 marca 1991.

W imieniu Rady
R. STEICHEN
Przewodniczący

**ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 1774/2002 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I
RADY**

z dnia 3 października 2002 r.

**ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów pochodzenia zwierzęcego
nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 152 ust. 4 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów,

działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu³, w świetle wspólnego tekstu zatwierdzonego przez Komitet Pojedynczy dnia 12 września 2002 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Dyrektywa Rady 90/667/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiająca przepisy weterynaryjne w sprawie usuwania i przetwarzania odpadów zwierzęcych, wprowadzenia ich na rynek oraz zapobiegania czynnikom chorobotwórczym w paszach pochodzenia zwierzęcego oraz paszach z ryb, zmieniająca dyrektywę 90/425/EWG⁴, która ustanowiła zasadę, że wszystkie odpady zwierzęce, bez względu na ich źródło, mogą zostać wykorzystane do produkcji materiału paszowego po odpowiedniej obróbce.
- 2) Naukowy Komitet Sterujący wydał szereg opinii od chwili przyjęcia wspomnianej dyrektywy. Wynika z nich podstawowy wniosek, że produkty pochodzenia zwierzęcego wytworzone z osobników nie nadających się do spożycia przez ludzi po wykonaniu badania weterynaryjnego nie powinny trafiać do łańcucha pokarmowego.
- 3) W świetle owych opinii naukowych, należy odróżniać między sobą środki, które mają być zastosowane, na podstawie rodzaju używanych produktów pochodzenia zwierzęcego. Możliwości wykorzystania niektórych surowców zwierzęcych winny zostać ograniczone. Należy ustanowić zasady wykorzystania produktów pochodzenia zwierzęcego do celów innych niż karmienie zwierząt, a także reguły ich usuwania.

---

¹ Dz.U. C 96 E z 27.03.2001, str. 40.

² Dz.U. C 193 z 10.07.2001, str. 32.

³ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 12 czerwca 2001 r. (Dz.U. C 53 E z 28.02.2002, str. 84), wspólne stanowisko Rady z dnia 20 listopada 2001 r. (Dz.U. C 45 E z 19.02.2002, str. 70) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2002 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym). Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 września 2002 r. i decyzja Rady z dnia 23 września 2002 r.

⁴ Dz.U. L 363 z 27.12.1990, str. 51. Dyrektywą ostatnio zmienioną Aktem Przystąpienia 1994 r.

- 4) W świetle doświadczeń zdobytych w ostatnich latach, uznaje się za właściwe wyraźne określenie zależności między dyrektywą 90/667/EWG oraz ustawodawstwem wspólnotowym w dziedzinie środowiska. Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na stosowanie obowiązującej legislacji w dziedzinie środowiska czy stanowić przeszkodę w opracowywaniu nowych zasad ochrony środowiska naturalnego, szczególnie w zakresie odpadów ulegających biodegradacji. W tym względzie, Komisja przyjęła na siebie zobowiązanie, że do końca 2004 r. zostanie przygotowana dyrektywa w sprawie bioodpadów, obejmująca odpady gastronomiczne, w celu ustanowienia zasad dotyczących bezpiecznego wykorzystania, odzyskiwania, powtórnego przetworzenia i usuwania tych odpadów oraz kontrolowania potencjalnych źródeł skażeń.
- 5) Międzynarodowa Konferencja Naukowa w sprawie mączki mięsno - kostnej, zorganizowana przez Komisję i Parlament Europejski, odbywająca się w Brukseli w dniach 1 i 2 lipca 1997 r., zapoczątkowała debatę dotyczącą produkcji i karmienia zwierząt mączką mięsno-kostną. Na konferencji wezwano do dalszych rozważań w sprawie przyszłej polityki w tym obszarze. W listopadzie 1997 r., w celu rozpoczęcia jak najszerszej zakrojonej debaty publicznej o przyszłości ustawodawstwa wspólnoty w dziedzinie żywienia, Komisja sporządziła dokument z konsultacji w sprawie mączki mięsno-kostnej. Po przeprowadzeniu konsultacji okazało się, że istnieje ogólnie dostrzegana potrzeba uzupełnienia dyrektywy 90/667/EWG w celu dostosowania jej do nowych informacji naukowych.
- 6) Parlament Europejski, w rezolucji z dnia listopada 2000 r. w sprawie BSE i bezpieczeństwa żywienia zwierząt⁵, wezwał do wprowadzenia zakazu używania białka zwierzęcego w paszach do chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- 7) Opinie naukowe wskazują, że praktyka karmienia zwierząt białkami pochodzącymi z tuszy lub ich części zwierząt tego samego gatunku stanowi ryzyko rozprzestrzeniania się choroby. Jako środek zapobiegawczy, praktyka ta winna w związku z powyższym zostać zakazana. Należy przyjąć przepisy wykonawcze w celu zapewnienia niezbędnego podzielenia produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych na pasze na każdym z etapów przetwarzania, przechowywania i transportu. Jednakże, należy ustanowić zakres odstępstw od zakazu ogólnego w odniesieniu do ryb i zwierząt futerkowych, o ile będzie to za zasadne z punktu widzenia opinii naukowych.
- 8) Także odpady gastronomiczne zawierające produkty pochodzenia zwierzęcego mogą stanowić źródło rozprzestrzeniania się choroby. Wszystkie odpady gastronomiczne pochodzące ze środków transportu międzynarodowego winny być usuwane w bezpieczny sposób. Odpadów gastronomicznych wytwarzanych we Wspólnocie nie należy wykorzystywać do karmienia zwierząt gospodarskich innych niż zwierzęta futerkowe.
- 9) Od października 1996 r., Biuro Komisji ds. żywności i weterynarii (FVO) przeprowadziło szereg objazdów inspekcyjnych w Państwach Członkowskich, w celu oceny istnienia głównych obszarów ryzyka i możliwości zarządzania nim oraz procedur nadzoru w odniesieniu to BSE. Część procesu oceny obejmowała systemy przemysłowego wytapiania tłuszczów i innych metod usuwania odpadów zwierzęcych.

---

⁵ Dz.U. C 223 z 8.08.2001, str. 281.

Po przeprowadzeniu inspekcji sformułowano ogólne wnioski i szereg zaleceń, w szczególności w odniesieniu do możliwości rejestrowania produktów pochodzenia zwierzęcego.

- 10) Aby uniknąć ryzyka rozproszenia czynników chorobotwórczych i / lub pozostałości, produkty pochodzenia zwierzęcego winny być przetworzone, przechowywane i trzymane oddzielnie w zatwierdzonym i nadzorowanym zakładzie wyznaczonym przez zainteresowane Państwo Członkowskie lub winny zostać usunięte w odpowiedni sposób. W pewnych okolicznościach, szczególnie gdy jest to uzasadnione odległością, czasem transportu lub problemami związanymi z wydajnością, wyznaczony zakład przetwórczy, spalarnia lub współspalarnia może znajdować się w innym Państwie Członkowskim.
- 11) Dyrektywa 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spopielenia odpadów⁶ nie ma zastosowania do spalarni, jeżeli odpady poddawane obróbce zawierają wyłącznie tusze zwierzęce. Dla tego rodzaju spalarni konieczne jest ustanowienie minimalnych wymagań w celu ochrony zdrowia publicznego i zwierząt. Do czasu przyjęcia wymagań wspólnotowych, Państwa Członkowskie mogą przyjąć ustawodawstwo w dziedzinie środowiska odnoszące się do tego rodzaju zakładów. Mniej rygorystyczne wymagania winny być zastosowane do spalarni o niskiej zdolności produkcyjnej, takich jak te umiejscowione w gospodarstwach rolnych i w krematoriach dla zwierząt domowych, co ma odzwierciedlać mniejsze ryzyko związane z surowcem poddawany obróbce oraz pozwala uniknąć zbędnego transportu produktów pochodzenia zwierzęcego.
- 12) Szczególne zasady winny zostać ustanowione w sprawie kontroli zakładów przetwórczych, w szczególności w odniesieniu do szczegółowych procedur udzielania zezwoleń na wykorzystanie metod przetwórczych i wewnętrznego nadzoru produkcji.
- 13) W celu ułatwienia karmienia zwierząt nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi może być właściwe zezwolenie na odstępstwa od zasad dotyczących wykorzystania produktów pochodzenia zwierzęcego. Takie przypadki winny pozostawać pod kontrolą właściwych władz.
- 14) Właściwe mogą również okazać odstępstwa zezwalające na usuwanie produktów pochodzenia zwierzęcego na miejscu w warunkach kontrolowanych. Komisja winna otrzymać informacje konieczne do zapewnienia monitorowania sytuacji, a w miarę potrzeb do ustanowienia przepisów wykonawczych.
- 15) W Państwach Członkowskich winny zostać przeprowadzone inspekcje wspólnotowe w celu zapewnienia stosowania jednolitych wymagań zdrowotnych. Inspekcje takie winny również obejmować procedury kontrolne.
- 16) Legislacja wspólnotowa w dziedzinie ochrony zdrowia opiera się na solidnych podstawach naukowych. W związku z tym, gdzie tylko jest to niezbędne należy korzystać z konsultacji odpowiednich Komitetów Naukowych ustanowionych decyzjami Komisji 97/404/WE⁷ i 97/579/WE⁸. W szczególności, wymagana jest opinia

---

⁶ Dz.U. L 332 z 28.12.2000, str. 91.

⁷ Dz.U. L 169 z 27.06.1997, str. 85. Decyzja zmieniona decyzją 2000/443/WE (Dz.U. L 179 z 18.07.2000, str. 13).

naukowa w sprawie wykorzystania produktów pochodzenia zwierzęcego w nawozach organicznych i dodatkach do wzbogacania gleby. Do czasu przyjęcia zasad wspólnotowych w świetle tej opinii, Państwa Członkowskie mogą utrzymać lub przyjąć przepisy krajowe bardziej rygorystyczne od tych przewidzianych niniejszym rozporządzeniem, pod warunkiem, że przepisy pozostają w zgodzie z pozostałym stosowanym ustawodawstwem wspólnotowym.

- 17) W Państwach Członkowskich występuje szereg sposobów podejścia do zagadnień wsparcia finansowego przetwarzania, gromadzenia, przechowywania i usuwania produktów pochodzenia zwierzęcego. Aby zagwarantować, że nie ma to wpływu na warunki konkurencji między produktami rolnymi, konieczne jest przeprowadzenie analizy i, gdy sytuacja tego wymaga, podjęcie właściwych środków na poziomie Wspólnoty.
- 18) W świetle powyższych rozważań wydaje się niezbędne przeprowadzenie rewizji podstawowych reguł wspólnotowych mających zastosowanie do produktów pochodzenia zwierzęcego.
- 19) Produkty pochodzenia zwierzęcego nie przeznaczone do spożycia przez ludzi (w szczególności przetworzone białko zwierzęce, tłuszcze wytopione, karma dla zwierząt domowych, skóry i skórki i wełna) są ujęte w wykazie produktów w załączniku I do Traktatu. Wprowadzanie na rynek takich produktów stanowi istotne źródło dochodu części rolników. W celu zapewnienia racjonalnego rozwoju tego sektora i podniesienia jego wydajności, przepisy zdrowia publicznego i przepisy sanitarne zwierząt odnoszące się do rozważanych produktów winny zostać ustanowione na poziomie Wspólnoty. Uwzględniając znaczące ryzyko rozprzestrzeniania się chorób, na które narażone są zwierzęta, należy stosować szczególne wymagania co do wprowadzania na rynek niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego, w szczególności w regionach o wysokim statusie sanitarnym.
- 20) Aby zagwarantować, że produkty przywożone z państw trzecich spełniają normy higieniczne, które są co najmniej identyczne lub równoważne z normami higienicznymi stosowanymi przez Wspólnotę, w odniesieniu do państw trzecich i ich przedsiębiorstw winien zostać wprowadzony system zaświadczeń w połączeniu ze wspólnotową procedurą kontroli w celu potwierdzenia, że warunki konieczne do wydania takiego zaświadczenia zostały spełnione. Przywóz karmy dla zwierząt domowych i surowców do jej produkcji z państw trzecich może mieć miejsce z zastrzeżeniem odmiennych warunków od tych stosowanych do tego rodzaju surowców wytwarzanych we Wspólnocie, w szczególności w zakresie wymaganych gwarancji dotyczących pozostałości substancji zabronionych zgodnie z dyrektywą Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotyczącą zakazu wykorzystywania w hodowli bydła niektórych substancji o działaniu hormonalnym lub tyreostatycznym i agonistów receptorów beta, uchylającą dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG i 88/299/EWG⁹. Aby zagwarantować, że karma taka i surowce są używane jedynie zgodnie z ich przeznaczeniem, konieczne jest ustanowienie właściwych środków kontroli przywozu surowców objętych takimi odstępstwami.

---

⁸ Dz.U. L 237 z 28.08.1997, str. 18. Decyzja zmieniona decyzją 2000/443/WE.

⁹ Dz.U. L 125 z 23.05.1996, str. 3.

- 21) Produkty pochodzenia zwierzęcego, które są przewożone przez obszar Wspólnoty w tranzycie oraz te pochodzące ze Wspólnoty i przeznaczone na wywóz, mogą stwarzać ryzyko dla zdrowia publicznego i zwierząt we Wspólnocie. Niektóre wymagania przewidziane niniejszym rozporządzeniem należy w związku z powyższym zastosować w odniesieniu do takich działań.
- 22) Dokument towarzyszący produktom pochodzenia zwierzęcego jest najlepszym sposobem przekonania właściwych władz w miejscu przeznaczenia o tym, że przesyłka spełnia przepisy niniejszego rozporządzenia. Świadectwo weterynaryjne winno zostać utrzymane w celu sprawdzenia miejsca przeznaczenia niektórych produktów przywożonych.
- 23) Dyrektywa Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r., ustanawiająca wymagania dotyczące ochrony zdrowia publicznego i zwierząt regulujące handel produktami i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w pkt I załącznika A do dyrektywy 89/662/EWG oraz, w odniesieniu do czynników chorobotwórczych, w dyrektywie 90/425/EWG¹⁰, realizuje wyżej wymienione cele.
- 24) Rada i Komisja przyjęły szereg decyzji wprowadzających w życie dyrektywy 90/667/EWG i 92/118/EWG. Ponadto, dyrektywa 92/118/EWG została istotnie zmieniona i mają zostać wprowadzone dalsze zmiany. Wskutek tego sektor produktów pochodzenia zwierzęcego reguluje obecnie duża liczba aktów wspólnotowych, pojawia się zatem potrzeba ich uproszczenia.
- 25) Uproszczenie takie doprowadzi do zwiększenia przejrzystości w odniesieniu do szczególnych przepisów sanitarnych dotyczących produktów pochodzenia zwierzęcego nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi. Uproszczenie szczególnego ustawodawstwa sanitarnego nie może prowadzić do deregulacji. W związku z powyższym konieczne jest utrzymanie oraz, w celu zagwarantowania ochrony zdrowia publicznego i zwierząt, zaostrzenie szczegółowych przepisów sanitarnych dotyczących produktów pochodzenia zwierzęcego nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi.
- 26) Rozważane produkty winny podlegać zasadom kontroli weterynaryjnych, w tym również kontroli przeprowadzanych przez ekspertów Komisji, oraz środkom ochronnym przewidzianym dyrektywą Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych stosowanych w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w celu zakończenia tworzenia rynku wewnętrznego¹¹.
- 27) Należy prowadzić skuteczne kontrole produktów przywożonych do Wspólnoty. Można to osiągnąć przez wprowadzenie w życie kontroli ustanowionych dyrektywą Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych produktów przywożonych do Wspólnoty z państw trzecich¹².

---

¹⁰ Dz.U. L 62 z 15.03.1993, str. 49. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2001/7/WE (Dz.U. L 2 z 5.01.2001, str. 27).

¹¹ Dz.U. L 224 z 18.08.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/118/EWG.

¹² Dz.U. L 24 z 30.01.1998, str. 9.

- 28) Dyrektywa 90/667/EWG, Decyzja Rady 95/348/WE z dnia 22 czerwca 1995 r., ustanawiająca zasady weterynaryjne i dotyczące zdrowia zwierząt, mające zastosowanie w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii w odniesieniu do obróbki niektórych typów odpadów przeznaczonych do lokalnego obrotu jako pasza dla niektórych kategorii zwierząt¹³ oraz Decyzja Rady 1999/534/WE z dnia 19 lipca 1999 r., w sprawie środków mających zastosowanie do przetwarzania niektórych odpadów zwierzęcych w celu ochrony przeciw przenoszonym encefalopatiom gąbczastym i zmieniająca decyzję Komisji 97/735/WE¹⁴, tracą moc.
- 29) W celu uwzględnienia postępu technicznego i naukowego, należy zapewnić ścisłą i skuteczną współpracę między Komisją a Państwami Członkowskimi w ramach Stałego Komitetu ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt utworzonego rozporządzeniem (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającym zasady ogólne i wymagania odnoszące się do przepisów dotyczących żywności, powołującym Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności oraz ustanawiającym procedury w kwestiach bezpieczeństwa żywności¹⁵.
- 30) Środki konieczne do wykonania niniejszego rozporządzenia winny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą procedury realizowania uprawnień wykonawczych powierzonych Komisji¹⁶,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy zdrowia publicznego i przepisy sanitarne zwierząt w odniesieniu do:
- a) gromadzenia, transportu, przechowywania, przeładunku, przetwarzanie oraz wykorzystywania lub usuwania produktów pochodzenia zwierzęcego, w celu uniknięcia ryzyka, jakie stwarzają one dla zdrowia publicznego lub zwierząt;
  - b) wprowadzania na rynek oraz, w pewnych szczególnych przypadkach, wywozu i tranzytu produktów pochodzenia zwierzęcego oraz produktów z nich otrzymywanych, określonych w załącznikach VII i VIII.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:
- a) surowej karmy dla zwierząt domowych pochodzącej ze sklepów detalicznych lub z placówek sąsiadujących z punktami sprzedaży, w których mięso jest dzielone i

¹³ Dz.U. L 202 z 26.08.1995, str. 8.

¹⁴ Dz.U. L 204 z 4.08.1999, str. 37.

¹⁵ Dz.U. L 31 z 1.02.2002, str. 1.

¹⁶ Dz.U. L 184 z 17.07.1999, str. 23.

przechowywane wyłącznie w celu dostarczenia go bezpośrednio konsumentowi na miejscu;

- b) mleka w stanie płynnym i siary usuwanych lub wykorzystywanych w gospodarstwie ich pochodzenia;
  - c) całych tusz lub części zwierząt dzikich, które nie są podejrzane o zarażenie się chorobami przenoszonymi na ludzi lub zwierzęta, z wyjątkiem ryb złowionych do celów handlowych oraz tusz lub ich części dzikiej zwierzyny używanej do wytwarzania trofeów myśliwskich;
  - d) surowej karmy dla zwierząt domowych wykorzystywanej na miejscu, otrzymanej z uboju domowego w miejscu pochodzenia zwierząt, przeznaczonych do spożycia wyłącznie przez rolnika i jego rodzinę, zgodnie z prawem krajowym;
  - e) odpadów gastronomicznych, o ile:
    - (i) nie pochodzą one ze środków transportu międzynarodowego,
    - (ii) nie są przeznaczone do spożycia przez zwierzęta ani
    - (iii) nie są przeznaczone do zużycia w wytwórni biogazu lub do kompostowania;
  - f) komórek jajowych, zarodków i nasienia przeznaczonych do celów hodowlanych oraz
  - g) tranzytu statkiem lub samolotem.
3. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na ustawodawstwo weterynaryjne mającą na celu wyeliminowanie niektórych chorób oraz ich kontrolę.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
- a) produkty pochodzenia zwierzęcego: całe tusze, części zwierząt lub produkty pochodzenia zwierzęcego określone w art. 4, 5 i 6 nie przeznaczone do spożycia przez ludzi, obejmujące komórki jajowe, zarodki i nasienie;
  - b) surowiec kategorii 1: produkty pochodzenia zwierzęcego określone w art. 4;
  - c) surowiec kategorii 2: produkty pochodzenia zwierzęcego określone w art. 5;
  - d) surowiec kategorii 3: produkty pochodzenia zwierzęcego określone w art. 6;
  - e) zwierzę: każde zwierzę należące do kręgowców lub bezkręgowców (włącznie z rybami, gadami i płazami);

- f) zwierzę gospodarskie: każde zwierzę trzymane, tuczone lub hodowane przez człowieka, wykorzystywane do produkcji żywności (obejmującej mięso, mleko i jaja), wełny, futer, piór, skór lub innego produktu pochodzenia zwierzęcego;
  - g) zwierzę dzikie: każde zwierzę nie trzymane przez człowieka;
  - h) zwierzę domowe: każde zwierzę należące do gatunku zwyczajowo karmionego i trzymanego, ale nie spożywanego, przez człowieka do celów innych niż gospodarcze;
  - i) właściwe władze: organ centralny Państwa Członkowskiego właściwy do zapewnienia zgodności z wymaganiami niniejszego rozporządzenia lub każdy inny organ, któremu organ centralny przekazał swoje kompetencje, w szczególności dotyczące kontroli pasz; definicja może również obejmować, gdzie sytuacja tego wymaga, odpowiedni organ państwa trzeciego;
  - j) wprowadzanie na rynek: każde działanie, którego celem jest sprzedaż produktów pochodzenia zwierzęcego, lub produktów z nich otrzymanych, objętych niniejszym rozporządzeniem na rzecz strony trzeciej we Wspólnocie, a także inna forma dostawy do strony trzeciej za opłatą lub wolna od opłat lub przechowywanie w celu dostarczenia stronie trzeciej;
  - k) handel: handel między Państwami Członkowskimi towarami w rozumieniu art. 23 ust. 2 Traktatu;
  - l) tranzyt: transport odbywający się przez obszar Wspólnoty z jednego państwa trzeciego do innego;
  - m) producent: każda osoba, której działalność prowadzi do wytworzenia produktów pochodzenia zwierzęcego;
  - n) TSE: wszystkie przenoszone encefalopatie gąbczaste, z wyjątkiem tych występujących u ludzi;
  - o) materiał szczególnego ryzyka: materiał określony w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady zapobiegania, kontroli i eliminowania niektórych przenoszonych encefalopatii gąbczastych¹⁷.
2. Stosuje się również szczególne definicje wymienione w załączniku I.

Artykuł 3

Obowiązki ogólne

1. Produkty pochodzenia zwierzęcego i produkty z nich otrzymywane, są gromadzone, przewożone, przechowywane, przeładowywane, przetwarzane, usuwane, wprowadzane na rynek, wywożone, przewożone tranzytem oraz wykorzystywane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

---

¹⁷ Dz.U. L 147 z 31.05.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1326/2001 (Dz.U. L 177 z 30.06.2001, str. 60).

2. Jednakże, Państwa Członkowskie mogą regulować, na mocy prawa krajowego, przywóz i wprowadzanie na rynek produktów określonych w załącznikach VII i VIII, do czasu przyjęcia decyzji zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2. Niezwłocznie powiadamiają Komisję o wykorzystaniu tej możliwości.

3. Państwa Członkowskie indywidualnie lub we współpracy, zapewniają podjęcie odpowiednich przygotowań oraz istnienie infrastruktury wystarczającej do zagwarantowania zgodności z wymaganiami ust. 1.

ROZDZIAŁ II

KATEGORYZACJA, GROMADZENIE, PRZEWÓZ, USUWANIE, PRZETWARZANIE, WYKORZYSTYWANIE ORAZ TYMCZASOWE PRZECHOWYWANIE PRODUKTÓW POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO

Artykuł 4

Surowiec kategorii 1

1. Surowiec kategorii 1 obejmuje produkty pochodzenia zwierzęcego odpowiadające poniższemu opisowi lub dowolny surowiec zawierający takie produkty:

- a) wszystkie części tuszy, włącznie ze skóry i skórki, następujących zwierząt:
  - (i) zwierząt podejrzanych o zarażenie TSE zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 999/2001 lub u których obecność TSE potwierdzono urzędowo,
  - (ii) zwierząt ubitych w ramach środków zmierzających do wyeliminowania TSE,
  - (iii) zwierząt innych niż zwierzęta gospodarcze i dzikie, obejmujących w szczególności zwierzęta domowe, z ogrodów zoologicznych i cyrkowe,
  - (iv) zwierząt doświadczalnych, jak określono w art. 2 dyrektywy Rady 86/609/EWG z dnia 24 listopada 1986 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów doświadczalnych i innych celów naukowych¹⁸, oraz
  - (v) zwierząt dzikich podejrzanych o zakażenie chorobami przenoszonymi na ludzi lub zwierzęta;
- b) (i) surowiec szczególnego ryzyka oraz
- (ii) w przypadku gdy, podczas usuwania odpadów, surowiec szczególnego ryzyka nie został oddzielony, całe tusze martwych zwierząt zawierające ten surowiec

---

¹⁸ Dz.U. L 358 z 18.12.1986, str. 1.

- c) produkty otrzymane ze zwierząt, którym podano substancje zabronione dyrektywą 96/22/WE, produkty pochodzenia zwierzęcego zawierające pozostałości substancji zanieczyszczających środowisko i inne substancje wymienione w grupie B pkt 3 załącznika I do dyrektywy Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków kontroli niektórych substancji i ich pozostałości w żywych zwierzętach oraz produktach zwierzęcych, uchylającej dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG¹⁹, jeżeli pozostałości takie przekraczają dozwolony poziom przewidziany w ustawodawstwie wspólnoty lub, w razie jej braku, w prawie krajowym;
- d) wszystkie surowce zwierzęce zgromadzone podczas oczyszczania ścieków z zakładów przetwórczych kategorii 1 oraz innych placówek, w których usuwane są surowce szczególnego ryzyka, włączając w to odsiewy, surowce pozostałe w wyniku odpiaszczenia, mieszaniny smarów i olejów, osad i substancje usunięte z kanałów ściekowych tych placówek, o ile substancje te zawierają surowce szczególnego ryzyka lub części takich surowców;
- e) odpady gastronomiczne pochodzące ze środków transportu międzynarodowego oraz
- f) mieszanka surowca kategorii 1 z surowcem kategorii 2 lub 3 albo z obydwoma jednocześnie, zawierająca dowolny surowiec przeznaczony do przetworzenia w zakładzie przetwórczym kategorii 1.

2. Surowce kategorii 1 są gromadzone, przewożone i niezwłocznie identyfikowane zgodnie z art. 7 oraz, z wyjątkami dla których przewidziano inaczej w art. 23 i 24, podlegają:

- a) bezpośredniemu usuwaniu jako odpady przez spopielenie w spalarni zatwierdzonej zgodnie z art. 12;
- b) przetworzeniu w zakładach przetwórczych zatwierdzonych na mocy art. 13 z wykorzystaniem dowolnej metody przetwarzania od 1 do 5 lub, w przypadku gdy właściwe władze tak wymagają, metody przetwarzania 1, w której surowiec końcowy jest trwale oznaczany- za pomocą zapachu w przypadkach gdy jest to technicznie możliwe- zgodnie z załącznikiem VI rozdział I, a ostatecznemu usuwaniu jako odpady przez spopielenie lub współspopielenie w spalarniach lub współspalarniach zatwierdzonych zgodnie z art. 12;
- c) z wyłączeniem surowca określonego w ust. 1 lit. a) pkt (i) i (ii), przetworzeniu w zakładach przetwórczych zatwierdzonych zgodnie z art. 13 z wykorzystaniem metody przetwarzania 1, w której surowiec końcowy jest trwale oznaczany za pomocą zapachu w przypadkach gdy jest to technicznie możliwe zgodnie z załącznikiem VI rozdział I, a ostatecznemu usuwaniu jako odpady przez składowanie na składowiskach zatwierdzonych zgodnie z dyrektywą Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów²⁰;
- d) w przypadkach odpadów gastronomicznych określonych w ust. 1 lit. e), usuwaniu jako odpady przez składowanie na składowiskach zatwierdzonych zgodnie z dyrektywą 1999/31/WE lub

¹⁹ Dz.U. L 125 z 23.05.1996, str. 10.

²⁰ Dz.U. L 182 z 16.07.1999, str. 1.

e) w świetle rozwoju wiedzy naukowej, usuwaniu za pośrednictwem innych środków, zatwierdzonych zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2, po konsultacji z właściwym Komitetem Naukowym. Środki te mogą albo uzupełniać albo zastępować środki przewidziane lit. a)-d).

3. Tymczasowy przeładunek lub przechowywanie surowca 1 może się odbywać w zakładach pośrednich kategorii 1 zatwierdzonych zgodnie z art. 10.

4. Surowiec kategorii 1 nie podlega wywozowi lub przywozowi z wyjątkiem przypadków, gdy jest to zgodne z niniejszym rozporządzeniem lub z zasadami ustanowionymi w ramach procedury określonej w art. 33 ust. 2. Jednakże, przywóz lub wywóz surowca szczególnego ryzyka odbywa się wyłącznie zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 999/2001.

Artykuł 5

Surowiec kategorii 2

1. Surowiec kategorii 2 obejmuje produkty pochodzenia zwierzęcego odpowiadające poniższemu opisowi lub dowolny surowiec zawierający takie produkty:

- a) obornik i treść przewodu pokarmowego;
- b) wszystkie surowce zwierzęce gromadzone podczas oczyszczania ścieków z rzeźni innych niż rzeźnie objęte art. 4 ust. 1 lit. d) lub z zakładów przetwórczych kategorii 2, włączając w to odsiewy, surowce pozostałe w wyniku odpiaszczania, mieszaniny smarów i olejów, osad i substancje usunięte z kanałów ściekowych tych placówek;
- c) produkty pochodzenia zwierzęcego zawierające pozostałości leków weterynaryjnych i zanieczyszczeń wymienione w załączniku I do dyrektywy 96/23/WE w grupie B pkt 1 i 2, jeżeli pozostałości te przekraczają dozwolony poziom przewidziany w ustawodawstwie wspólnoty;
- d) produkty pochodzenia zwierzęcego, inne niż surowiec kategorii 1, przywiezione z państw trzecich oraz, podczas inspekcji przewidzianej ustawodawstwem wspólnotowym, nie spełniające wymagań weterynaryjnych w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty, jeżeli nie zostaną odesłane lub ich przywóz nie zostanie uznany z uwzględnieniem ograniczeń ustanowionych w ustawodawstwie wspólnoty;
- e) zwierzęta i części zwierząt, inne niż te określone w art. 4, które padły z innych przyczyn niż ubój z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi, włączając w to zwierzęta ubite w celu likwidacji epidemii choroby;
- f) mieszanka surowca kategorii 2 z surowcem kategorii 3, zawierająca dowolny surowiec przeznaczony do przetworzenia w zakładzie przetwórczym kategorii 2 oraz
- g) produkty pochodzenia zwierzęcego inne niż surowiec kategorii 1 lub kategorii 3.

2. Surowce kategorii 2 są gromadzone, przewożone i niezwłocznie identyfikowane zgodnie z art. 7 oraz, z wyjątkami, dla których przewidziano inaczej w art. 23 i 24, podlegają:

- a) bezpośredniemu usuwaniu jako odpady przez spopielenie w spalarni zatwierdzonej zgodnie z art. 12;
- b) przetworzeniu w zakładzie przetwórczym zatwierdzonym zgodnie z art. 13 z wykorzystaniem dowolnej metody przetwarzania 1-5 lub, w przypadku gdy właściwe władze tak wymagają, metody przetwarzania 1, w której surowiec końcowy jest trwale oznaczany za pomocą zapachu w przypadkach gdy jest to technicznie możliwe- zgodnie z załącznikiem VI rozdział I oraz:
  - (i) usuwaniu jako odpady przez spopielenie lub współspopielenie w spalarni lub współspalarni zatwierdzonej zgodnie z art. 12 lub
  - (ii) w przypadku tłuszczów wytopionych, dalszemu przetworzeniu na związki pochodne do wykorzystania jako organiczne nawozy sztuczne, dodatki do wzbogacania gleby lub do celów technicznych, innych niż kosmetyki, środki farmakologiczne i wyroby medyczne, w zakładzie tłuszczowym kategorii 2 zatwierdzonym zgodnie z art. 14;
- c) przetworzeniu w zakładzie przetwórczym zatwierdzonym zgodnie z art. 13 z wykorzystaniem metody przetwarzania 1, w której surowiec końcowy jest trwale oznaczony- za pomocą zapachu w przypadkach gdy jest to technicznie możliwe- zgodnie z załącznikiem VI rozdział I oraz:
  - (i) w przypadku otrzymania surowca pochodzenia białkowego, wykorzystaniu jako organiczny nawóz sztuczny lub dodatek do wzbogacania gleby zgodnie z wymaganiami, jeżeli takie obowiązują, ustanowionymi na podstawie procedury określonej w art. 33 ust. 2, po konsultacji z właściwym Komitetem Naukowym,
  - (ii) przetworzeniu w wytwórni biogazu lub kompostowni zatwierdzonej zgodnie z art. 15 lub
  - (iii) usuwaniu jako odpady przez składowanie na składowisku, zatwierdzonym zgodnie z dyrektywą 1999/31/WE;
- d) w przypadku surowca pochodzącego z ryb, kiszzeniu lub kompostowaniu zgodnie z zasadami przyjętymi na podstawie procedury określonej w art. 33 ust. 2;
- e) w przypadku obornika, treści wydzielonych z przewodu pokarmowego, mleka i siary, jeżeli właściwe władze uznały, że nie stwarzają one ryzyka dla rozprzestrzeniania poważnej choroby zakaźnej:
  - (i) wykorzystaniu bez przetworzenia jako surowiec w wytwórni biogazu lub kompostowni zatwierdzonej zgodnie z art. 15 lub obróbce w zakładzie technicznym zatwierdzonym do tego celu zgodnie z art. 18,
  - (ii) zastosowaniu do uprawy ziemi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub
  - (iii) przetworzeniu w wytwórni biogazu lub kompostowaniu zgodnie z zasadami ustanowionymi na podstawie procedury określonej w art. 33 ust. 2;

- f) w przypadku całych tuszy lub części zwierząt dzikich nie podejrzanych o zakażenie chorobami przenoszonymi na ludzi i zwierzęta, wykorzystaniu do produkcji trofeów myśliwskich w zakładzie technicznym zatwierdzonym do tego celu zgodnie z art. 18 lub
  - g) usuwaniu za pośrednictwem innych środków lub wykorzystaniu w inny sposób zgodnie z zasadami ustanowionymi w ramach procedury określonej w art. 33 ust. 2, po konsultacji z właściwym Komitetem Naukowym. Środki te lub sposoby mogą uzupełniać lub zastępować środki przewidziane lit. a)-f).
3. Tymczasowy przeładunek lub przechowywanie surowca kategorii 2, innego niż obornik, odbywa się w zakładach pośrednich kategorii 2 zatwierdzonych zgodnie z art. 10.
4. Surowiec kategorii 2 nie jest wprowadzany na rynek ani nie podlega wywozowi z wyjątkiem przypadków, gdy jest to zgodne z niniejszym rozporządzeniem lub z zasadami ustanowionymi w ramach procedury określonej w art. 33 ust. 2.

Artykuł 6

Surowiec kategorii 3

1. Surowiec kategorii 3 obejmuje produkty pochodzenia zwierzęcego odpowiadające poniższemu opisowi lub dowolny surowiec zawierający takie produkty:
- a) części zwierząt po uboju, nadające się do spożycia przez ludzi zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym, ale nie przeznaczone do spożycia przez ludzi ze względów handlowych;
  - b) części zwierząt po uboju, odrzucone jako nie nadające się do spożycia przez ludzi, ale nie noszące znamion chorób przenoszonych na ludzi i zwierzęta, otrzymane z tusz nadających się do spożycia przez ludzi zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym;
  - c) skóry i skórki, kopyta i rogi, szczecina i pióra pochodzące od zwierząt po uboju w rzeźni, po przejściu badania przedubojowego, nadających się na podstawie wyniku przeprowadzonego badania, do uboju z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym;
  - d) krew zwierząt innych niż przeżuwacze po uboju w rzeźni, po przejściu badania przedubojowego, nadających się na podstawie wyniku przeprowadzonego badania, do uboju z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym;
  - e) produkty pochodzenia zwierzęcego otrzymane podczas wytwarzania produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi, obejmujące odtłuszczone kości i skwarki;
  - f) wycofane środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego lub środki spożywcze zawierające produkty pochodzenia zwierzęcego, inne niż odpady gastronomiczne, nie przeznaczone obecnie do spożycia przez ludzi ze względów handlowych lub w wyniku problemów spowodowanych błędami powstałymi podczas produkcji, pakowania lub innymi, które nie stwarzają żadnego ryzyka dla ludzi lub zwierząt;

- g) surowe mleko pochodzące od zwierząt nie wykazujących żadnych objawów klinicznych choroby przenoszonej przez ten produkt na ludzi i zwierzęta;
- h) ryby i inne zwierzęta morskie, z wyjątkiem ssaków morskich, odłowione na otwartym morzu do produkcji mączki rybnej;
- i) świeże produkty rybne pochodzące z fabryk wytwarzających produkty rybne przeznaczone do spożycia przez ludzi;
- j) muszle, produkty z wylęgarni i produkty otrzymane z tłuczonych jaj pochodzące od zwierząt nie wykazujących klinicznych objawów choroby przenoszonej na ludzi i zwierzęta;
- k) krew, skóry i skórki, kopyta, pióra, wełna, rogi, sierść i futro pochodzące od zwierząt nie wykazujących klinicznych oznak choroby przenoszonej przez ten produkt na ludzi i zwierzęta oraz
- l) odpady gastronomiczne inne niż określone w art. 4 ust. 1 lit. e).

2. Surowce kategorii 3 są gromadzone, przewożone i niezwłocznie identyfikowane zgodnie z art. 7 oraz, z wyjątkami, dla których przewidziano inaczej w art. 23 i 24, podlegają:

- a) bezpośredniemu usuwaniu jako odpady przez spalanie w spalarni zatwierdzonej zgodnie z art. 12;
- b) przetworzeniu w zakładzie przetwórczym zatwierdzonym zgodnie z art. 13 z wykorzystaniem dowolnej metody 1-5, w przypadku których surowiec końcowy jest trwale oznaczony- za pomocą zapachu w przypadkach gdy jest to technicznie możliwe- zgodnie z załącznikiem VI rozdział I, oraz usuwaniu jako odpady przez spopielenie lub współspopielenie w spalarni lub współspalarni zatwierdzonej zgodnie z art. 12 lub składowaniu na składowisku zgodnie z dyrektywą 1999/31/WE;
- c) przetworzeniu w zakładzie przetwórczym zatwierdzonym zgodnie z art. 17;
- d) przetworzeniu w zakładzie technicznym zatwierdzonym zgodnie z art. 18;
- e) wykorzystaniu jako surowiec w wytwórni karmy dla zwierząt domowych zatwierdzonej zgodnie z art. 18;
- f) przetworzeniu w wytwórni biogazu lub kompostowni zatwierdzonej zgodnie z art. 15;
- g) w przypadku odpadów gastronomicznych określonych w ust. 1 lit. l), przetworzeniu w wytwórniach biogazu lub kompostowaniu zgodnie z zasadami ustanowionymi w ramach procedury określonej w art. 33 ust. 2 lub do czasu przyjęcia takich zasad- zgodnie z prawem krajowym;
- h) w przypadku surowca pochodzącego z ryb kiszeniu lub kompostowaniu zgodnie z zasadami ustanowionymi w ramach procedury określonej w art. 33 ust. 2 lub

i) usuwaniu za pośrednictwem innych środków lub wykorzystaniu w inny sposób, zgodnie z zasadami ustanowionymi w ramach procedury określonej w art. 33 ust. 2, po konsultacji z właściwym Komitetem Naukowym. Środki te i sposoby mogą uzupełniać lub zastępować środki przewidziane lit. a)-h).

3. Tymczasowy przeładunek lub przechowywanie surowców kategorii 3 odbywa się wyłącznie w zakładach pośrednich kategorii 3 zatwierdzonych zgodnie z art. 10.

Artykuł 7

Gromadzenie, przewożenie i przechowywanie

1. Produkty pochodzenia zwierzęcego oraz produkty przetworzone, z wyjątkiem odpadów gastronomicznych kategorii 3 są gromadzone, przewożone i identyfikowane zgodnie z załącznikiem II.

2. Podczas przewożenia produktom pochodzenia zwierzęcego oraz produktom przetworzonym towarzyszy dokument handlowy lub, w przypadkach wymaganych niniejszym rozporządzeniem, świadectwo weterynaryjne. Dokumenty handlowe i świadectwa weterynaryjne spełniają wymagania określone w załączniku II i są przechowywane przez wskazany w nim okres. Zawierają one w szczególności informacje dotyczące ilości oraz opisu surowca i jego oznaczenia.

3. Państwa Członkowskie zapewniają dokonanie stosownych regulacji w celu zagwarantowania gromadzenia i przewożenia surowca kategorii 1 i 2 zgodnie z załącznikiem II.

4. Zgodnie z art. 4 dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów²¹, Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne do zgromadzenia, przewożenia i usuwania odpadów gastronomicznych kategorii 3 bez narażania zdrowia ludzi i bez szkód dla środowiska naturalnego.

5. Przechowywanie produktów przetworzonych odbywa się wyłącznie w składach zatwierdzonych zgodnie z art. 11.

6. Jednakże Państwa Członkowskie mogą postanowić o niestosowaniu przepisów niniejszego artykułu w odniesieniu do obornika przewożonego między dwoma miejscami znajdującymi się w tym samym gospodarstwie lub między gospodarstwami i użytkownikami umiejscowionymi w tym samym Państwie Członkowskim.

Artykuł 8

Wysyłka produktów pochodzenia zwierzęcego i produktów przetworzonych do innych Państw Członkowskich

1. Produkty pochodzenia zwierzęcego i produkty przetworzone są wysyłane do innych Państw Członkowskich wyłącznie z zastrzeżeniem warunków ustanowionych w ust. 2-6.

---

²¹ Dz.U. L 194 z 25.07.1975, str. 39. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 96/350/WE (Dz.U. L 135 z 6.06.1996, str. 32).

2. Państwo Członkowskie stanowiące miejsce przeznaczenia musi zezwolić na przyjęcie surowca kategorii 1, surowca kategorii 2, produktów przetworzonych otrzymanych z surowca kategorii 1 lub 2 oraz przetworzonych białek zwierzęcych. Przed wysłaniem warunków zezwolenia Państwa Członkowskie mogą zastosować przetwarzanie metodą 1.
3. Produkty pochodzenia zwierzęcego oraz produkty przetworzone określone w ust. 2, przewożone są:
  - a) wraz z towarzyszącym dokumentem handlowym lub, w przypadkach wymaganych niniejszych rozporządzeniem, świadectwem weterynaryjnym oraz
  - b) bezpośrednio do zakładu w miejscu przeznaczenia, który musi zostać zatwierdzony zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
4. Gdy Państwa Członkowskie wysyłają surowiec kategorii 1, surowiec kategorii 2, produkty przetworzone otrzymane z surowca kategorii 1 lub 2 czy przetworzone białko zwierzęce do innych Państw Członkowskich, właściwe władze w miejscu pochodzenia informują właściwe władze w miejscu przeznaczenia o każdej przesyłce za pośrednictwem systemu ANIMO lub w inny sposób uzgodniony w obustronnym porozumieniu. Powiadomienie zawiera informacje określone w załączniku II rozdział I ust. 2.
5. Po otrzymaniu informacji o wysyłce zgodnie z ust. 4, właściwe władze w miejscu przeznaczenia informują właściwe władze w miejsce pochodzenia o nadejściu każdej przesyłki za pośrednictwem systemu ANIMO innym sposobem uzgodnionym w obustronnym porozumieniu.
6. Państwa Członkowskie stanowiące miejsce przeznaczenia zapewniają, za pośrednictwem regularnych kontroli, że wyznaczone zakłady znajdujące się na jego terytorium wykorzystują przesłany towar wyłącznie do wyznaczonych celów i przechowują pełną dokumentację potwierdzającą zgodność z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 9

Dokumentacja

1. Każda osoba wysyłająca, przewożąca lub odbierająca produkty pochodzenia zwierzęcego przechowuje dokumentację dotyczącą przesyłek. Informacje zawarte w dokumentacji i okres ich przechowywania są określone w załączniku II.
2. Jednakże niniejszy artykuł nie ma zastosowania w odniesieniu do obornika przewożonego między dwoma miejscami znajdującymi się w tym samym gospodarstwie lub lokalnie pomiędzy gospodarstwami lub użytkownikami umiejscowionymi w tym samym Państwie Członkowskim.

ROZDZIAŁ III

ZATWIERDZANIE ZAKŁADÓW POŚREDNICH, SKŁADÓW, SPALARNI I WSPÓLSPALARNI, ZAKŁADÓW PRZETWÓRCZYCH KATEGORII 1 I 2, ZAKŁADÓW CHEMICZNYCH, KOMPOSTOWNI I WYTWÓRNI BIOGAZU KATEGORII 2 I 3

Artykuł 10

Zatwierdzanie zakładów pośrednich

1. Zakłady pośrednie kategorii 1, 2 i 3 są zatwierdzane przez właściwe władze.
2. W celu uzyskania zatwierdzenia, zakłady pośrednie kategorii 1 lub 2 muszą:
  - a) spełniać wymagania załącznika III rozdział I;
  - b) dokonywać przeładunku surowca kategorii 1 lub 2 i przechowywać go zgodnie z załącznikiem III rozdział II część B;
  - c) przeprowadzać wewnętrzne kontrole zakładu przewidziane w art. 25 oraz
  - d) poddawać się kontroli właściwych władz zgodnie z art. 26.
3. W celu uzyskania zatwierdzenia zakłady pośrednie kategorii 3 muszą:
  - a) spełniać wymagania załącznika III rozdział I;
  - b) dokonywać przeładunku surowca kategorii 3 i przechowywać go zgodnie z załącznikiem III rozdział II część A;
  - c) przeprowadzać wewnętrzne kontrole zakładu przewidziane w art. 25 oraz
  - d) poddawać się kontroli właściwych władz zgodnie z art. 26.

Artykuł 11

Zatwierdzania składów

1. Składy są zatwierdzane przez właściwe władze.
2. W celu uzyskania zatwierdzenia składy muszą:
  - a) spełniać wymagania załącznika III rozdział III oraz
  - b) poddawać się kontroli właściwych władz zgodnie z art. 26.

Artykuł 12

Zatwierdzanie spalarni i współspalarni

1. Spopielenie i współspopielenie produktów przetworzonych odbywa się zgodnie z przepisami dyrektywy 2000/76/WE. Spopielenie i współspopielenie produktów pochodzenia zwierzęcego odbywa się albo zgodnie z przepisami dyrektywy 2000/76/WE lub, w przypadkach gdy dyrektywa nie ma zastosowania, zgodnie z przepisami niniejszego

rozporządzenia. Spalarnie i współspalarnie są zatwierdzane w ramach wspomnianej dyrektywy lub zgodnie z ust. 2 lub 3.

2. W celu uzyskania zatwierdzenia przez właściwe władze na wykorzystywanie zakładu do celów usuwania produktów pochodzenia zwierzęcego, spalarnia lub współspalarnia o wysokiej zdolności produkcyjnej, do której nie ma zastosowania dyrektywa 2000/76/WE, musi spełniać:

- a) ogólne warunki ustanowione w załączniku IV rozdział I;
- b) warunki działalności ustanowione w załączniku IV rozdział II;
- c) warunki ustanowione w załączniku IV rozdział III, dotyczące odpływu wody;
- d) wymagania ustanowione w załączniku IV rozdział IV, dotyczące pozostałości;
- e) wymagania dotyczących pomiaru temperatury ustanowione w załączniku IV, rozdział V oraz
- f) warunki dotyczące nieprawidłowego działania ustanowione w załączniku IV rozdział VI.

3. W celu uzyskania zatwierdzenia przez właściwe władze na wykorzystywanie zakładu do celów usuwania produktów pochodzenia zwierzęcego, spalarnia lub współspalarnia o niskiej zdolności produkcyjnej, do której nie ma zastosowania dyrektywa 2000/76/WE, musi:

- a) być wykorzystywana jedynie do usuwania padłych zwierząt domowych i / lub surowców kategorii 2 i 3;
- b) w przypadku umiejscowienia na terenie gospodarstwa, być wykorzystywana wyłącznie do celów usuwania surowców z tego indywidualnego gospodarstwa;
- c) spełniać ogólne warunki ustanowione w załączniku IV rozdział I;
- d) spełniać odnoszące się do niej warunki działalności ustanowione w załączniku IV rozdział II;
- e) spełniać wymagania ustanowione w załączniku IV rozdział IV, dotyczące pozostałości;
- f) spełniać wymagania dotyczące pomiaru temperatury, ustanowione w załączniku IV rozdział V oraz
- g) spełniać warunki dotyczące nieprawidłowego działania, ustanowione w załączniku IV rozdział VI.

4. Decyzja o zatwierdzeniu zostaje niezwłocznie zawieszona, jeżeli warunki, w których je dokonano nie są już dłużej spełniane.

5. Wymagania ust. 2 i 3 mogą zostać zmienione w świetle rozwoju wiedzy naukowej zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2, po konsultacji z właściwym Komitetem Naukowym.

Artykuł 13

Zatwierdzanie zakładów przetwórczych kategorii 1 i 2

1. Zakłady przetwórcze kategorii 1 i 2 są zatwierdzane przez właściwe władze.
2. W celu uzyskania zatwierdzenia zakłady przetwórcze kategorii 1 i 2 muszą:
  - a) spełniać wymagania załącznika V rozdział I;
  - b) dokonywać przeładunku surowca kategorii 1 i 2 oraz przechowywać go zgodnie z załącznikiem V rozdział II i załącznikiem VI rozdział I;
  - c) uzyskać zezwolenie właściwych władz zgodnie z załącznikiem V rozdział V;
  - d) przeprowadzać wewnętrzne kontrole zakładu przewidziane w art. 25;
  - e) poddawać się kontroli właściwych władz zgodnie z art. 26 oraz
  - f) zagwarantować, że, po przetworzeniu, produkty spełniają wymagania załącznika VI rozdział I.
3. Decyzja o zatwierdzeniu zostaje niezwłocznie zawieszona, jeżeli warunki, w których je przyznano nie są już dłużej spełniane.

Artykuł 14

Zatwierdzanie zakładów tłuszczowych kategorii 2 i 3

1. Zakłady tłuszczowe są zatwierdzane przez właściwe władze.
2. W celu uzyskania zatwierdzenia zakłady tłuszczowe kategorii 2 muszą:
  - a) przetwarzać tłuszcze wytopione, otrzymane z surowca kategorii 2 zgodnie z normami ustanowionymi w załączniku VI rozdział III;
  - b) uchwalić i wprowadzić w życie metody monitorowania oraz sprawdzania krytycznych punktów kontroli, oparte o wykorzystywany sposób przetwarzania;
  - c) przechowywać dokumentację dotyczącą informacji uzyskanych stosownie do lit. b) w celu przedstawiania ich właściwym władzom oraz
  - d) poddawać się kontroli właściwych władz zgodnie z art. 26.

3. W celu uzyskania zatwierdzenia, zakłady tłuszczowe kategorii 3 mogą przetwarzać tłuszcze wytopione otrzymane wyłącznie z surowca kategorii 3 oraz muszą spełniać odpowiednie wymagania określone w ust. 2.

4. Decyzja o zatwierdzeniu zostanie niezwłocznie zawieszona, jeżeli warunki w których je przyznano nie są już dłużej spełniane.

Artykuł 15

Zatwierdzanie wytwórni biogazu i kompostowni

1. Wytwórnie biogazu i kompostownie są zatwierdzane przez właściwe władze.
2. W celu uzyskania zatwierdzenia, wytwórnie biogazu i kompostownie muszą:
  - a) spełniać wymagania załącznika VI rozdział II część A;
  - b) dokonywać przeładunku i przetwarzania produktów pochodzenia zwierzęcego zgodnie z załącznikiem VI rozdział II, część B i C;
  - c) poddawać się kontroli właściwych władz zgodnie z art. 26;
  - d) uchwalić i wprowadzić w życie metody monitorowania oraz sprawdzania krytycznych punktów kontroli oraz
  - e) zagwarantować, że tam gdzie to właściwe pozostałości fermentacyjne i kompost spełniają normy mikrobiologiczne ustanowione w załączniku VI rozdział II część D.
3. Decyzja o zatwierdzeniu zostaje niezwłocznie zawieszona, jeżeli warunki, w których ją przyznano nie są już dłużej spełniane.

ROZDZIAŁ IV

WPROWADZANIE NA RYNEK I WYKORZYSTYWANIE PRZETWORZONYCH BIAŁEK ZWIERZĘCYCH ORAZ INNYCH PRODUKTÓW PRZETWORZONYCH, KTÓRE MOŻNA WYKORZYSTAĆ JAKO SKŁADNIK PASZOWY, KARMĘ DLA ZWIERZĄT DOMOWYCH, GRYZAKI DLA PSÓW I PRODUKTY TECHNICZNE, A TAKŻE ZATWIERDZANIE ODPOWIEDNICH ZAKŁADÓW

Artykuł 16

Ogólne przepisy dotyczące zdrowia zwierząt

1. Państwa Członkowskie podejmują środki konieczne do zagwarantowania, że produkty pochodzenia zwierzęcego oraz produkty z nich otrzymywane, określone w załącznikach VII i VIII, nie są wysyłane z gospodarstwa umiejscowionego w strefie podlegającej ograniczeniom z powodu występowania choroby, o którą podejrzewane są gatunki, z których otrzymano produkt lub nie opuszczają zakładu czy strefy, z których wywóz lub handel, którymi mogłyby stwarzać ryzyko dla statusu zdrowotnego zwierząt Państw Członkowskich lub ich regionów, z

wyjątkiem przypadków, gdy produkty są poddawane obróbce zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

2. Środki określone w ust. 1 gwarantują, że produkty otrzymywane są ze zwierząt, które:
  - a) pochodzą z gospodarstwa, terytorium lub części terytorium lub, w przypadku produktów akwakultury, z gospodarstwa, strefy lub części strefy, nie podlegających ograniczeniom zdrowotnym dotyczącym zwierząt i związanych z nimi produktów, w szczególności ograniczeniom w ramach środków kontroli chorób nałożonych przez legislację wspólnotową lub z tytułu poważnej choroby zakaźnej wymienionej w dyrektywie Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzającej ogólne środki wspólnotowe w odniesieniu do niektórych chorób zwierząt i szczególne środki w odniesieniu do choroby pęcherzykowej świń²²;
  - b) zostały ubite w rzeźni, w której w czasie uboju przebywały zwierzęta zakażone, lub podejrzane o zakażenie, jedną z chorób objętych zasadami określonymi w lit. a).
3. Bez naruszania zgodności ze środkami kontroli chorób określonych w ust. 2 lit. a) zezwala się na wprowadzanie na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego oraz produktów z nich otrzymanych określonych w załącznikach VII i VIII, które pochodzą z terytorium lub części terytorium podlegającego ograniczeniom zdrowotnym dotyczącym zwierząt, ale nie są zakażone lub podejrzane o zakażenie, pod warunkiem, że, gdzie to właściwe, produkty:
  - a) są otrzymywane, przeładowywane, przewożone i przechowywane oddzielnie oraz w innym czasie niż produkty spełniające wszystkie warunki dotyczące zdrowia zwierząt;
  - b) zostały poddane obróbce wystarczającej do wyeliminowania rozważanego problemu zdrowotnego dotyczącego zwierząt zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w zakładzie zatwierdzonym do tego celu przez Państwo Członkowskie, w którym pojawił się wspomniany problem zdrowotny;
  - c) są właściwie identyfikowane;
  - d) spełniają wymagania ustanowione w załącznikach VII i VIII lub szczegółowe zasady ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2.

W szczególnych sytuacjach, decyzjami przyjętymi zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2, mogą zostać ustanowione inne warunki niż te określone w akapicie pierwszym. Decyzje te uwzględniają wszystkie środki dotyczące zwierząt lub badań na nich przeprowadzanych oraz szczególnych cech charakterystycznych chorób dotykających rozważane gatunki, a także wyszczególniają środki niezbędne do zapewnienia ochrony zdrowia zwierząt we Wspólnocie.

Artykuł 17

Zatwierdzanie zakładów przetwórczych kategorii 3

1. Zakłady przetwórcze kategorii 3 są zatwierdzane przez właściwe władze.

---

²² Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 69. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

2. W celu uzyskania zatwierdzenia, zakłady przetwórcze kategorii 3 muszą:
  - a) spełniać wymagania załącznika V rozdział I i załącznika VII rozdział I;
  - b) dokonywać przeładunku i przetworzenia surowca kategorii 3 oraz przechowywać go zgodnie z załącznikiem V rozdział II i załącznikiem VII;
  - c) uzyskać zezwolenie właściwych władz zgodnie z załącznikiem V rozdział V;
  - d) przeprowadzać wewnętrzne kontrole zakładu przewidziane w art. 25;
  - e) poddawać się kontroli właściwych władz zgodnie z art 26, oraz
  - f) zagwarantować, że po przetworzeniu, produkty spełniają wymagania załącznika VII rozdział I.
3. Decyzja o zatwierdzeniu zostaje niezwłocznie zawieszona, jeżeli warunki, w których ja przyznano nie są już dłużej spełniane.

Artykuł 18

Zatwierdzanie wytwórni karmy dla zwierząt domowych i zakładów technicznych

1. Wytwórnie karmy dla zwierząt domowych i zakłady techniczne są zatwierdzane przez właściwe władze.
2. W celu uzyskania zatwierdzenia, wytwórnia karmy dla zwierząt domowych lub zakład techniczny musi:
  - a) w świetle szczególnych wymagań ustanowionych w załączniku VIII w odniesieniu do produkowanych przez nie produktów zobowiązać się do:
    - (i) do spełnienia szczególnych wymagań dotyczących produkcji, wymienionych w niniejszym rozporządzeniu;
    - (ii) uchwalenia i wprowadzenia w życie metod monitorowania i sprawdzania krytycznych punktów kontroli, opartych o wykorzystywany sposób przetwarzania;
    - (iii) w zależności od produktów, pobierania próbek do analiz w laboratorium uznanym przez właściwe władze w celach sprawdzania ich zgodności z normami ustanowionymi niniejszym rozporządzeniem;
    - (iv) przechowywania dokumentacji dotyczącej informacji uzyskanych stosownie do (ii) i (iii) w celu przedstawienia ich właściwym władzom. Wyniki kontroli i badań należy przetrzymywać co najmniej dwa lata;

- (v) informowania właściwych władz, jeżeli wyniki badań laboratoryjnych określonych w (iii) lub inne dostępne dane ujawniają istnienie poważnego zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zwierząt oraz
  - b) poddawać się kontroli właściwych władz zgodnie z art. 26.
3. Decyzja o zatwierdzeniu zostaje niezwłocznie zawieszona, jeżeli warunki, w których ją przyznano nie są już dłużej spełniane.

Artykuł 19

Wprowadzanie na rynek i wywóz przetworzonych białek zwierzęcych oraz innych produktów przetworzonych, które mogłyby zostać użyte jako składnik paszowy

Państwa Członkowskie gwarantują, że przetworzone białko zwierzęce i inne produkty przetworzone, które mogłyby zostać użyte jako składnik paszowy są wprowadzane na rynek lub wywożone tylko wtedy, gdy:

- a) zostały przygotowane w zakładzie przetwórczym kategorii 3 zatwierdzonym i nadzorowanym zgodnie z art. 17;
- b) zostały przygotowane wyłącznie z surowca kategorii 3, jak określono w załączniku VII;
- c) były przeładowywane, przetwarzane, przechowywane i przewożone zgodnie z załącznikiem VII i w taki sposób, aby zapewnić zgodność z art. 22 oraz
- d) spełniają szczególne wymagania ustanowione w załączniku VII.

Artykuł 20

Wprowadzanie na rynek oraz wywóz karmy dla zwierząt domowych, gryzaków dla psów i produktów technicznych

1. Państwa Członkowskie gwarantują, że karma dla zwierząt domowych, gryzaki dla psów, produkty techniczne, inne niż określone w ust. 2 i 3 produkty pochodzenia zwierzęcego określone w załącznik VIII są wprowadzane na rynek lub wywożone tylko wtedy, gdy:

- a) spełniają albo:
  - (i) szczególne wymagania ustanowione w załączniku VIII albo
  - (ii) w przypadku, gdy produkt mógłby wykorzystany zarówno jako produkt techniczny, jak i składnik paszowy, a załącznik VIII nie zawiera żadnych szczególnych wymagań, szczególne wymagania przewidziane w odpowiednim rozdziale załącznika VII oraz
- b) pochodzą z zakładów zatwierdzonych i nadzorowanych zgodnie z art. 18 lub, w przypadku produktów pochodzenia zwierzęcego określonych w załączniku VIII, z innych zakładów zatwierdzonych zgodnie ze ustawodawstwem wspólnotowym w dziedzinie weterynarii.

2. Państwa Członkowskie gwarantują, że organiczne nawozy sztuczne oraz dodatki do wzbogacania gleby wytwarzane z produktów przetworzonych, inne niż te wytwarzane z obornika i treści przewodu pokarmowego, są wprowadzane na rynek lub wywożone jedynie wtedy, gdy spełniają wymagania, jeżeli takie obowiązują, ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2, po konsultacji z właściwym Komitetem Naukowym.

3. Państwa Członkowskie gwarantują, że pochodne tłuszczów wytwarzane z surowca kategorii 2 są wprowadzane na rynek lub wywożone tylko wtedy, gdy:

- a) zostały przygotowane w zakładzie tłuszczowym kategorii 2 zatwierdzonym zgodnie z art. 14 z tłuszczów wytopionych, uzyskanych w wyniku przetworzenia surowca kategorii 2 w zakładzie kategorii 2 zatwierdzonym zgodnie z art. 13 po zastosowaniu jednej z metod przetwarzania 1-5;
- b) były przeładowywane, przetwarzane, przechowywane i przewożone zgodnie z załącznikiem VI oraz
- c) spełniają szczególne wymagania ustanowione w załączniku VIII.

Artykuł 21

Środki ochronne

Art. 10 dyrektywy 90/425/EWG stosuje się do produktów ujętych w załącznikach VII i VIII do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 22

Ograniczenia w wykorzystywaniu produktów

1. Zabronione jest używanie produktów pochodzenia zwierzęcego i produktów przetworzonych w następujących przypadkach:

- a) karmienia zwierząt przetworzonym białkiem pochodzącym z tuszy lub części tuszy zwierząt tego samego gatunku;
- b) karmienia zwierząt gospodarskich innych niż zwierzęta futerkowe odpadami gastronomicznymi lub składnikiem paszowym zawierającym odpady gastronomiczne lub z nich otrzymanym oraz
- c) stosowania na pastwiskach organicznych nawozów sztucznych oraz dodatków do wzbogacania gleby, innych niż obornik.

2. Przepisy wykonawcze do niniejszego artykułu, obejmujące zasady dotyczące środków kontroli, przyjmowane są zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2. Odstępstwa od ust. 1 lit. a) mogą zostać przyznane w odniesieniu do ryb i zwierząt futerkowych w ramach tej samej procedury, po konsultacji z właściwym Komitetem Naukowym.

ROZDZIAŁ V

ODSTĘPSTWA

Artykuł 23

Odstępstwa dotyczące wykorzystania produktów pochodzenia zwierzęcego

1. Państwa Członkowskie mogą zezwolić, pod nadzorem właściwych władz, na:
  - a) wykorzystanie produktów pochodzenia zwierzęcego do celów diagnostycznych, edukacyjnych i badawczych oraz
  - b) wykorzystanie produktów pochodzenia zwierzęcego do wypychania zwierząt w zakładach technicznych zatwierdzonych do tego celu zgodnie z art. 18.
2.
  - a) Państwa Członkowskie mogą również zezwolić na używanie produktów pochodzenia zwierzęcego wyszczególnionych w lit. b) do karmienia zwierząt wyszczególnionych w lit. c) pod nadzorem właściwych władz oraz zgodnie z zasadami ustanowionymi w załączniku IX.
  - b) Produkty pochodzenia zwierzęcego określone w lit. a) stanowią:
    - (i) surowce kategorii 2, przy założeniu, że nie pochodzą one od zwierząt, które zostały ubite lub padły z powodu obecności lub podejrzenia choroby przenoszonej na ludzi lub zwierzęta oraz
    - (ii) surowce kategorii 3 określone w art. 6 ust. 1 lit. a)-j) oraz, z zastrzeżeniem art. 22, w art. 6 ust. 1 lit. l);
  - c) Zwierzęta określone w lit a) stanowią:
    - (i) zwierzęta z ogrodów zoologicznych,
    - (ii) zwierzęta cyrkowe,
    - (iii) gady i ptaki drapieżne inne niż zwierzęta z ogrodów zoologicznych i zwierzęta cyrkowe,
    - (iv) zwierzęta futerkowe,
    - (v) zwierzyna dzika, której mięso nie jest przeznaczone do spożycia przez ludzi,
    - (vi) psy z uznanej hodowli lub sfory psów gończych oraz
    - (vii) robaki przeznaczone na przynętę w połowach.
  - d) Ponadto Państwa Członkowskie mogą zezwolić na wykorzystanie, pod nadzorem właściwych władz, surowca kategorii 1 określonego w art. 4 ust. 1 lit. b) pkt (ii) do celów żywienia zagrożonych lub chronionych gatunków ptaków nekrofagów zgodnie z

zasadami ustanowionymi w ramach procedury określonej w art. 33 ust. 2 po konsultacji z Europejskim Urzędem ds. bezpieczeństwa żywności.

3. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o:
  - a) wykorzystaniu produktów w ramach odstępstw określonych w ust. 2 oraz
  - b) wprowadzonych regulacjach dotyczących weryfikacji, mających zagwarantować wykorzystanie rozważanych produktów pochodzenia zwierzęcego jedynie w dozwolonych celach.

4. Każde Państwo Członkowskie opracowuje wykaz użytkowników i punktów odbioru posiadających zezwolenie i zarejestrowanych stosownie do ust. 2 lit. c) pkt (iv), (vi) oraz (vii) na jego terytorium. Każdemu użytkownikowi i punktowi odbioru przypisywany jest numer urzędowy do celów kontrolnych, umożliwiający śledzenie pochodzenia rozważanych produktów.

Właściwe władze nadzorują pomieszczenia należące do użytkowników i punktów odbioru określonych w poprzednim ustępie oraz przez cały czas posiadają swobodny dostęp do wszystkich części pomieszczeń w celu zapewnienia zgodności z wymaganiami określonymi w ust. 2.

Jeśli w wyniku inspekcji zostanie ujawnione, że wspomniane wymagania nie są spełniane, właściwe władze podejmują stosowne działania.

5. Szczegółowe zasady dotyczące środków weryfikacji mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2.

Artykuł 24

Odstępstwa dotyczące usuwania produktów pochodzenia zwierzęcego

1. Właściwe władze mogą postanowić, w miarę potrzeb, że:
  - a) martwe zwierzęta domowe mogą być bezpośrednio usuwane jako odpady przez składowanie;
  - b) następujące produkty pochodzenia zwierzęcego pochodzące z terenów odosobnionych mogą być usuwane jako odpady przez spielanie lub składowanie na miejscu:
    - (i) surowiec kategorii 1 określony w art. 4 ust. 1 lit. b) pkt (ii),
    - (ii) surowiec kategorii 2 oraz
    - (iii) surowiec kategorii 3 oraz
  - c) produkty pochodzenia zwierzęcego mogą być usuwane jako odpady przez spielanie lub składowanie na miejscu w przypadku wystąpienia choroby wymienionej w wykazie A Międzynarodowego Biura Epidemiologii Chorób Zwierząt (OIE), jeżeli właściwe władze odrzucają możliwość przewozu do najbliższej spalarni lub zakładu przetwórczego z

powodu groźby rozszerzania się ryzyka zdrowotnego lub z powodu rozległego wybuchu epidemii choroby zwierząt, co prowadzi do braku wolnych mocy produkcyjnych w tych zakładach.

2. W odniesieniu do surowca kategorii 1 określonego w art. 4 ust. 1 lit. a) pkt (i) nie mogą być przyznane żadne ustępstwa.
3. W przypadku surowca kategorii 1 określonego w art. 4 ust. 1 lit. b) pkt (ii) spopielenie lub składowanie może odbywać się zgodnie z ust. 1 lit. b) lub c) jedynie wtedy, gdy właściwe władze zezwolą na wykorzystanie metody i nadzorują jej stosowanie oraz są przekonane o całkowitym wykluczeniu ryzyka przenoszenia TSE.
4. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o:
  - a) wykorzystaniu możliwości przewidzianych w ust. 1 lit. b) w odniesieniu do surowca kategorii 1 i 2 oraz
  - b) obszarach, które klasyfikują one jako tereny odosobnione do celów stosowania ust. 1 lit. b) oraz przyczynach takiej klasyfikacji.
5. Właściwe władze podejmują środki niezbędne do:
  - a) zagwarantowania, że spopielenie lub składowanie produktów pochodzenia zwierzęcego nie zagraża zdrowiu zwierząt i ludzi oraz
  - b) zapobiegania porzucaniu, tworzeniu hałd lub niekontrolowanemu usuwaniu produktów pochodzenia zwierzęcego.
6. Szczegółowe regulacje dotyczące stosowania niniejszego artykułu mogą zostać ustanowione w ramach procedury określonej w art. 33 ust. 2.

ROZDZIAŁ VI

KONTROLE I INSPEKCJE

Artykuł 25

Kontrole wewnętrzne zakładów

1. Kierownictwo oraz właściciele zakładów pośrednich i przetwórczych lub ich reprezentanci przyjmują wszystkie środki konieczne do spełnienia wymagań niniejszego rozporządzenia. Wprowadzają, stosują i utrzymują stałą procedurę opracowaną zgodnie z zasadami systemu analizy zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (HACCP). W szczególności:
  - a) identyfikują i sprawdzają krytyczne punkty kontroli w zakładach;
  - b) uchwalają i wprowadzają w życie metody monitorowania i sprawdzania krytycznych punktów kontroli;

- c) w przypadku zakładów przetwórczych, pobierają wzorcowe próbki w celu sprawdzenia zgodności:
  - (i) każdej przetwarzanej partii z normami odnoszącymi się do produktów, ustanowionymi niniejszym rozporządzeniem oraz
  - (ii) z maksymalnym dozwolonym poziomem pozostałości fizykochemicznych, ustanowionym w ustawodawstwie wspólnoty;
- d) zapisują wyniki kontroli i badań określonych w lit. b) i c) oraz przechowują je przez okres przynajmniej dwóch lat w celu przedstawiania ich właściwym władzom;
- e) wprowadzają system zapewniający możliwość śledzenia każdej wysyłanej partii.

2. W przypadku gdy wyniki badania próbek pobranych stosownie do ust. 1 lit. c) nie są zgodne przepisami niniejszego rozporządzenia, kierownik zakładu przetwórczego musi:

- a) powiadomić niezwłocznie właściwe władze o wszystkich szczegółach dotyczących rodzaju próbki oraz partii, z której ona pochodzi;
- b) ustalić powody braku zgodności;
- c) powtórnie przetworzyć lub usunąć skażoną partię pod nadzorem właściwych władz;
- d) zagwarantować, że żaden surowiec podejrzany o skażenie lub skażony, o ile nie jest on przeznaczony do usunięcia, nie opuści zakładu przed ponownym jego przetworzeniem pod nadzorem właściwych władz oraz ponownym urzędowym pobraniem próbek w celu zapewnienia spełnienia norm ustanowionych niniejszym rozporządzeniem;
- e) zwiększyć częstotliwość pobieranie próbek oraz sprawdzania procesu produkcji;
- f) badać dokumentację związaną z produktami pochodzenia zwierzęcego właściwą dla gotowej próbki oraz
- g) uruchomić odpowiednie procedury odkażania i oczyszczania w obrębie zakładu.

3. Szczegółowe regulacje dotyczące wprowadzenia w życie niniejszego artykułu, obejmujące zasady dotyczące częstotliwości i metod kontroli oraz metod referencyjnych dla analiz mikrobiologicznych, mogą zostać ustanowione w ramach procedury określonej w art. 33 ust. 2.

Artykuł 26

Kontrole urzędowe i wykaz zatwierdzonych zakładów

1. Właściwe władze przeprowadzają inspekcje w zatwierdzonych zakładach W regularnych odstępach czasu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i nadzorują ich działanie. Inspekcje i nadzór nad zakładami przetwórczymi odbywa się zgodnie z załącznikiem V rozdział IV.

2. Częstotliwość inspekcji i prowadzonego nadzoru zależy od wielkości zakładu, rodzaju wytwarzanych produktów, oceny ryzyka i oferowanych gwarancji zgodnie z zasadami systemu analizy zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (HACCP).
3. Jeżeli w wyniku inspekcji przeprowadzonej przez właściwe władze zostanie ujawnione, że nie jest spełnione choćby jedno wymaganie niniejszego rozporządzenia, właściwe władze podejmują odpowiednie działanie.
4. Każde Państwo Członkowskie opracowuje wykaz zatwierdzonych zakładów na swoim terytorium zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Każdemu zakładowi nadaje numer urzędowy, odnoszący się do charakteru działalności, który identyfikuje zakład. Państwa Członkowskie przesyłają kopie wykazu i uaktualnione wersje Komisji oraz pozostałym Państwom Członkowskim.
5. Szczegółowe regulacje dotyczące wprowadzenia w życie niniejszego artykułu, obejmujące zasady dotyczące częstotliwości kontroli i metod referencyjnych dla analiz mikrobiologicznych, mogą zostać ustanowione w ramach procedury określonej w art. 33 ust. 2.

ROZDZIAŁ VII

KONTROLE WSPÓLNOTOWE

Artykuł 27

Kontrole wspólnotowe w Państwach Członkowskich

1. Eksperci z Komisji mogą przeprowadzać kontrole na miejscu, przy współpracy z właściwymi władzami Państw Członkowskich, w takim zakresie, jak jest to konieczne do jednolitego stosowania niniejszego rozporządzenia. Państwo Członkowskie, na którego terytorium prowadzona jest kontrola zapewnia ekspertom wszelką pomoc niezbędną do wykonywania ich obowiązków. Komisja informuje właściwe władze o wynikach przeprowadzonej kontroli.
2. Przepisy wykonawcze do niniejszego artykułu, w szczególności te regulujące procedurę współpracy z krajowymi właściwymi władzami, są ustanawiane w ramach procedury określonej w art. 33 ust. 2.

ROZDZIAŁ VIII

PRZEPISY STOSOWANE W PRZYWOZIE I TRANZYCIE NIEKTÓRYCH PRODUKTÓW POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO I PRODUKTÓW Z NICH OTRZYMANÝCH

Artykuł 28

Przepisy ogólne

Przepisy stosowane w przywozie produktów określonych w załącznikach VII i VIII z państw trzecich nie są ani bardziej ani mniej korzystne od tych stosowanych w odniesieniu do wytwarzania tych produktów i obrotu nimi we Wspólnocie.

Jednakże, przywóz z państw trzecich karmy dla zwierząt domowych i surowca do jej produkcji, otrzymanych ze zwierząt, które były leczone niektórymi substancjami zabronionymi zgodnie z dyrektywą 96/22/WE, jest dozwolone przy założeniu, że surowiec ten jest trwale oznaczony i spełnione są szczególne warunki ustanowione w ramach procedury określonej w art. 33 ust. 2.

Artykuł 29

Zakazy i zgodność z zasadami wspólnotowymi

1. Przywóz i tranzyt produktów pochodzenia zwierzęcego oraz produktów przetworzonych jest zakazany, z wyjątkiem przypadków przewidzianych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
2. Przywóz do Wspólnoty i tranzyt przez jej obszar produktów określonych w załącznikach VII i VIII może się odbywać wyłącznie wtedy, gdy produkty te spełniają wymagania wymienione w ust. 3-6.
3. Produkty określone w załącznikach VII do VIII pochodzą, wyjąwszy przypadki, gdy w wymienionych załącznikach stwierdzono inaczej, z państwa trzeciego lub regionów państw trzecich znajdujących się w wykazie sporządzonym i uaktualnianym zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2.

Wykaz może być łączony z innymi wykazami sporządzanymi w związku z ochroną zdrowia publicznego i zwierząt.

Podczas sporządzania wykazu, szczególną uwagą objęte są następujące elementy:

- a) ustawodawstwo państwa trzeciego;
- b) organizacja właściwych władz i służby inspekcyjne w państwie trzecim, kompetencje tych służb, nadzór, jakiemu podlegają oraz ich uprawnienia umożliwiające skuteczne monitorowanie stosowania ustawodawstwa;
- c) rzeczywiste warunki zdrowotne stosowane podczas produkcji, wytwarzania, przeładowywania, przechowywania i wysyłki produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych na wywóz do Wspólnoty;
- d) gwarancje, jakie może zaoferować państwo trzecie, dotyczące zgodności z odpowiednimi warunkami zdrowotnymi;
- e) doświadczenia we wprowadzaniu na rynek produktu pochodzącego z państwa trzeciego oraz wyniki przeprowadzonych kontroli przywozu;
- f) wynik inspekcji Wspólnotowych w państwie trzecim;
- g) stan zdrowia inwentarza żywego, innych zwierząt domowych i zwierzyny dzikiej w państwie trzecim, ze szczególnym uwzględnieniem egzotycznych chorób zwierząt oraz

wszelkie aspekty ogólnej sytuacji sanitarnej kraju, które mogą stwarzać ryzyko dla zdrowia publicznego i zwierząt we Wspólnocie;

- h) prawidłowość i szybkość, z jaką państwo trzecie dostarcza informacje o istnieniu zakaźnej choroby zwierząt na swoim terytorium, w szczególności chorób wymienionych w wykazach A i B Biura OIE lub, w przypadku zwierząt akwakultury, chorób podlegających zgłaszaniu, jak wymieniono w Kodeksie Zdrowotnym Zwierząt Wodnych OIE;
- i) regulacje dotyczące zapobiegania i kontrolowania zakaźnych chorób zwierząt będące w mocy w państwie trzecim i ich stosowanie, obejmujące zasady przywozu z innych krajów.

4. Produkty określone w załącznikach VII i VIII, z wyjątkiem produktów technicznych, muszą pochodzić z zakładów znajdujących na wspólnotowym wykazie sporządzonym w ramach procedury określonej w art. 33 ust. 2 na podstawie informacji przesłanej Komisji przez właściwe władze państwa trzeciego stwierdzającej, że zakład spełnia wymagania wspólnotowe i podlega nadzorowi urzędowych służb inspekcyjnych w państwie trzecim.

Wykazy zatwierdzonych zakładów są zmieniane w następującym trybie:

- a) Komisja informuje Państwa Członkowskie o zmianach w wykazie zakładów proponowanych przez państwa trzecie w ciągu pięciu dni od otrzymania propozycji zmian;
- b) Państwa Członkowskie winny w ciągu pięciu dni roboczych, licząc od daty otrzymania zmian w wykazach zakładów określonych w lit. a), wysłać Komisji pisemne uwagi;
- c) w przypadku, gdy przynajmniej jedno z Państw Członkowskich wystosuje pisemne uwagi, Komisja informuje Państwa Członkowskie w ciągu pięciu dni roboczych i włącza je jako punkt porządku dziennego następnego posiedzenia Stałego Komitetu ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt w celu podjęcia decyzji w ramach procedury określonej w art. 33 ust. 2;
- d) w przypadku, gdy Komisja nie otrzyma od Państw Członkowskich żadnych uwag pisemnych w terminie określonym w lit. b), uznaje się, że Państwa Członkowskie przyjęły zmiany w wykazie. Komisja informuje Państwa Członkowskie w ciągu pięciu dni roboczych, a po pięciu dniach roboczych od otrzymania niniejszej informacji Państwa Członkowskie zezwalają one na przywóz towarów pochodzących z tych zakładów.

5. Produkty techniczne określone w załączniku VIII muszą pochodzić z zakładów zatwierdzonych i zarejestrowanych przez właściwe władze państw trzecich.

6. Wyjąwszy przypadki, w których określono inaczej w załącznikach VII i VIII, przesyłkom produktów określonych w wymienionych załącznikach musi towarzyszyć świadectwo weterynaryjne odpowiadające wzorcowi ustanowionemu w załączniku X, zaświadczone, że produkty spełniają warunki określone we wspomnianych załącznikach i pochodzą z zakładów, w których takie warunki panują.

7. Do czasu sporządzenia wykazu przewidzianego w ust. 4 i przyjęcia wzorcowych świadectw, jak określono w ust. 6, Państwa Członkowskie mogą dalej stosować kontrole przewidziane dyrektywą 97/78/WE oraz świadectwa przewidziane w ramach obowiązujących przepisów krajowych.

Artykuł 30

Równoważność

1. Zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2, może zostać podjęta decyzja uznająca środki zdrowotne stosowane w państwie trzecim, grupie państw trzecich lub regionie państwa trzeciego w odniesieniu do produkcji, wytwarzania, przeładunku, przechowywania i transportu jednej lub kilku kategorii produktów określonych w załącznikach VII i VIII za równoważne do tych stosowanych we Wspólnocie, o ile państwo trzecie dostarczy w tym względzie obiektywny dowód.

Decyzja określa zasady regulujące przywóz i / lub tranzyt produktów pochodzenia zwierzęcego ze wspomnianego regionu, państwa lub grupy państw.

2. Warunki określone w ust. 1 obejmują:

- a) rodzaj i zawartość świadectwa weterynaryjnego, które musi towarzyszyć produktowi;
- b) szczególne wymagania zdrowotne stosowane w przywozie do Wspólnoty, i / lub tranzycie przez jej obszar oraz
- c) w miarę potrzeb procedury sporządzania i zmian wykazów regionów lub zakładów, z których przywóz lub tranzyt jest dozwolony.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu są ustanawiane w ramach procedury określonej w art. 33 ust. 2.

Artykuł 31

Inspekcje i kontrole wspólnotowe

1. Eksperci z Komisji, gdzie sytuacja tego wymaga w towarzystwie ekspertów z Państw Członkowskich, mogą przeprowadzać kontrole na miejscu w związku z:

- a) sporządzaniem wykazu państw trzecich lub ich regionów oraz określaniem warunków przywozu i / lub tranzytu;
- b) sprawdzaniem zgodności z:
  - (i) warunkami wymaganymi do włączenia państw trzecich do wspólnotowego wykazu,
  - (ii) warunkami przywozu i / lub tranzytu,
  - (iii) warunkami wymaganymi do uznania równoważności środków,

(iv) wszelkimi środkami awaryjnymi stosowanymi zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym.

Komisja wyznacza ekspertów z Państw Członkowskich odpowiedzialnych za kontrole.

2. Kontrole określone w ust. 1 przeprowadzane są w imieniu Wspólnoty, która pokrywa ponoszone koszty.

3. Częstotliwość i procedura przeprowadzania kontroli określonych w ust. 1 może być wyznaczona zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2.

4. Jeżeli kontrola określona w ust. 1 ujawni poważne naruszenie przepisów sanitarnych, Komisja niezwłocznie zwraca się do państwa trzeciego z żądaniem podjęcia właściwych środków lub zatrzymuje przesyłki i niezwłocznie informuje Państwa Członkowskie.

ROZDZIAŁ IX

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 32

Zmiany w załącznikach i środki przejściowe

1. Po konsultacji z właściwym Komitetem Naukowym w sprawie dowolnej kwestii, która mogłaby mieć wpływ na zdrowie publiczne i zwierząt, załączniki mogą zostać zmienione lub uzupełnione, a także mogą zostać przyjęte właściwe środki przejściowe zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2.

2. W odniesieniu do zakazu żywienia odpadami gastronomicznymi, określonego w art. 22, w przypadku gdy właściwe jest użycie systemów kontroli w Państwach Członkowskich przed zastosowaniem niniejszego rozporządzenia, przyjmowane są środki przejściowe, zgodnie z ust. 1, w celu zezwolenia na stałe wykorzystywanie w paszach niektórych typów odpadów gastronomicznych w ściśle kontrolowanych warunkach przez okres nie dłuższy niż cztery lata od dnia 1 listopada 2002 r. Środki te gwarantują wyeliminowanie zbędnego ryzyka w odniesieniu do zdrowia publicznego i zwierząt w okresie przejściowym.

Artykuł 33

Procedura wykonawcza

1. Komisja jest wspomagana przez Stały Komitet ds. łańcucha pokarmowego i zdrowia zwierząt, zwany dalej „Komitetem”.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy jej art. 8.

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

3. Komitet uchwała swój regulamin.

Artykuł 34

Konsultacje z Komitetami Naukowymi

Konsultacje z właściwymi Komitetami Naukowymi odbywają się w każdej kwestii wchodzącej w zakres niniejszego rozporządzenia, mogącej mieć wpływ na zdrowie publiczne i zwierząt.

Artykuł 35

Przepisy prawa krajowego

1. Państwa Członkowskie prześlą Komisji tekst przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszym rozporządzeniem.
2. W szczególności, Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o środkach podjętych w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem w ciągu pierwszego roku od daty jego wejścia w życie. Na podstawie otrzymanych informacji, Komisja przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, miarę potrzeb wraz z towarzyszącymi mu projektami legislacji.
3. Państwa Członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać przepisy krajowe ograniczające używanie organicznych nawozów sztucznych i dodatków do wzbogacania gleby na czas dłuższy niż przewidziano niniejszym rozporządzeniem do chwili przyjęcia wspólnotowych zasad ich używania zgodnie z art. 20 ust. 2. Państwa Członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać przepisy krajowe ograniczające używanie pochodnych tłuszczów wyprodukowanych z surowca kategorii 2 na czas dłuższy niż przewidziano niniejszym rozporządzeniem do chwili dodania do załącznika VIII wspólnotowych zasad ich używania zgodnie z art. 32.

Artykuł 36

Regulacje finansowe

Komisja przygotowuje sprawozdanie, wraz z towarzyszącymi mu odpowiednimi wnioskami, w sprawie finansowych regulacji w Państwach Członkowskich w odniesieniu do przetwarzania, gromadzenia, przechowywania i usuwania produktów pochodzenia zwierzęcego.

Artykuł 37

Utrata mocy

Dyrektywa 90/667/EWG oraz decyzje 95/348/WE i 1999/534/WE tracą moc po upływie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Od wspomnianej daty odniesienia do dyrektywy 90/667/EWG są interpretowane jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 38

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się po upływie sześciu miesięcy od daty jego wejścia w życie. Jednakże, art. 12 ust. 2 stosuje się jak określono w art. 20 dyrektywy 2000/76/WE, a art. 22 ust. 1 lit. b) i 32 stosuje się od dnia 1 listopada 2002 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 3 października 2002 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

P. COX

Przewodniczący

W imieniu Rady

F. HANSEN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

DEFINICJE SZCZEGÓLNE

Do celów niniejszego rozporządzenia:

1. „produkty pszczelarskie” oznaczają miód, wosk pszczele, mleczko pszczele, propolis lub pyłek wykorzystywane pszczelarstwie;
2. „partia” oznacza jednostkę produkcyjną wytworzoną w jednym zakładzie z wykorzystaniem jednolitych parametrów produkcyjnych – lub pewną ilość jednostek, jeżeli są przechowywane razem – które mogą być identyfikowane w celu wycofania i ponownego przetworzenia lub usuwania, jeżeli badania wykażą taką konieczność;
3. „wytwórnia biogazu” oznacza zakład, w którym następuje biodegradacja produktów pochodzenia zwierzęcego w warunkach beztlenowych do celów produkcji i gromadzenia biogazu;
4. „produkty z krwi” oznaczają produkty otrzymane z krwi lub jej frakcji, z wyłączeniem mączki; obejmują one osocze suszone/mrożone/płynne, mączkę z pełnej krwi, krwinki czerwone suszone / mrożone / płynne lub ich frakcje i mieszaniny;
5. „krew” oznacza świeżą pełną krew;
6. „mączka z krwi” oznacza produkty otrzymane w wyniku obróbki cieplnej krwi zgodnie z załącznikiem VII rozdział II i przeznaczone do spożycia przez zwierzęta lub do produkcji organicznych nawozów sztucznych;
7. „karma dla zwierząt domowych w puszkach” oznacza karmę dla zwierząt poddaną obróbce termicznej zapakowaną w pojemnik hermetycznie zamknięty;
8. „zakład pośredni kategorii 1 lub 2” oznacza zakład, w którym nieprzetworzony surowiec kategorii 1 lub 2 jest przeładowywany i / lub tymczasowo przechowywany w celu przewiezienia go dalej do ostatecznego miejsca przeznaczenia oraz w którym mogą się odbywać niektóre czynności wstępne, takie jak usunięcie skór lub skórek oraz badanie poubojowe;
9. „zakład przetwórczy kategorii 1” oznacza zakład, w których przetwarza się surowiec kategorii 1 przed jego ostatecznym usunięciem;
10. „zakład tłuszczowy kategorii 2” oznacza zakład przetwarzający tłuszcze wytopione z surowca kategorii 2 zgodnie z warunkami wymienionymi w załącznik VI rozdział III;
11. „zakład przetwórczy kategorii 2” oznacza zakład, w którym przetwarza się surowiec kategorii 2 przed jego ostatecznym usunięciem, dalszym przetworzeniem lub wykorzystaniem;
12. „zakład pośredni kategorii 3” oznacza zakład, w którym nieprzetworzony surowiec kategorii 3 sortuje się i / lub dzieli i / lub zamraża lub poddaje głębokiemu zamrożeniu

w blokach i / lub czasowo przechowuje w celu przewiezienia go dalej do ostatecznego miejsca przeznaczenia;

13. „zakład tłuszczowy kategorii 3” oznacza zakład przetwarzający tłuszcze wytopione z surowca kategorii 3;
14. „zakład przetwórczy kategorii 3” oznacza zakład, w którym przetwarza się surowiec kategorii 3 na białko zwierzęce i inne produkty przetworzone, które mogą zostać wykorzystane jako składnik paszowy;
15. „odpady gastronomiczne” oznaczają wszystkie odpady żywnościowe pochodzące z restauracji, usług gastronomicznych i kuchni, włącznie z kuchniami zbiorowymi i kuchniami gospodarczymi;
16. „współspalarnia” oznacza miejsce usuwania jak określono w art. 3 ust. 5 dyrektywy 2000/76/WE;
17. „współspopielanie” oznacza usuwanie produktów pochodzenia zwierzęcego lub produktów z nich otrzymanych we współspalarni;
18. „punkty odbioru” oznaczają pomieszczenia, w których gromadzi się i poddaje obróbce niektóre produkty pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do żywienia zwierząt wyszczególnionych w art. 23 ust. 2 lit. c);
19. „kompostownia” oznacza zakład, w których następuje biodegradacja produktów pochodzenia zwierzęcego w warunkach tlenowych;
20. „pozostałości fermentacyjne” oznaczają pozostałości otrzymane w wyniku przetworzenia produktów pochodzenia zwierzęcego w fabryce biogazu;
21. „treść przewodu pokarmowego” oznacza zawartość przewodu pokarmowego ssaków i bezgrzebieniowców, wydzieloną lub nie z przewodu pokarmowego
22. „gryzaki dla psów” oznaczają produkty dla zwierząt domowych służące do żucia, wykonane z niegarbowanych skór i skórek kopytnych lub innego surowca zwierzęcego;
23. „składnik paszowy” oznacza składniki paszowe, jak określono w dyrektywie 96/25/WE²³, pochodzenia zwierzęcego, obejmujące przetworzone białka zwierzęce, produkty z krwi, tłuszcze wytopione, olej z ryb, pochodne tłuszczów, żelatynę i hydrolizat białkowy, fosforan dwuwapniowy, mleko, przetwory mleczne i siarę;
24. „mączka rybna” oznacza przetworzone białko zwierzęce otrzymane ze zwierząt morskich, z wyjątkiem ssaków morskich;
25. „zwierzęta futerkowe” oznaczają zwierzęta trzymane lub hodowane do produkcji skór futerkowych i nie wykorzystywane do spożycia przez ludzi;

---

²³ Dyrektywa Rady 96/25/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie obrotu surowcami żywnościowymi, zmieniająca dyrektywy 70/524/EWG, 74/63/EWG, 82/471/EWG i 93/74/EWG oraz uchylająca dyrektywę 77/101/EWG (Dz.U. L 125 z 23.05.1996, str. 35). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2001/46/WE (Dz.U. L 234 z 1.09.2001, str. 55).

26. „żelatyna” oznacza naturalne białko rozpuszczalne, żelujące lub nie, otrzymane w wyniku częściowej hydrolizy kolagenu produkowanego z kości, skór i skórek oraz ścięgien zwierząt (w tym również ryb i drobiu);
27. „skwarki” oznaczają pozostałości z wytapiania, po częściowym oddzieleniu tłuszczu i wody, zawierające białko;
28. „hermetyczne zamknięty pojemnik” oznacza pojemnik, opracowany i przeznaczony do zabezpieczania zawartości przed wtargnięciem mikroorganizmów;
29. „skóry i skórki” oznaczają wszystkie tkanki skórne i podskórne;
30. „spalarnia o wysokiej zdolności produkcyjnej” oznacza spalarnię inną niż spalarnię o niskiej zdolności produkcyjnej;
31. „hydrolizat białkowy” oznacza polipeptydy, peptydy i aminokwasy oraz ich mieszanki, otrzymane w wyniku hydrolizy produktów pochodzenia zwierzęcego;
32. „spalarnia” oznacza miejsce usuwania, jak określono w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2000/76/WE;
33. „spopielanie” oznacza usuwanie produktów pochodzenia zwierzęcego lub produktów z nich otrzymanych w spalarni;
34. „odczynnik laboratoryjny” oznacza produkt z krwi, w opakowaniu, gotowy do wykorzystania przez użytkownika i przeznaczony do użycia samodzielnego lub w połączeniu z innymi substancjami w laboratorium jako odczynnik lub w produkcie otrzymanym z odczynników;
35. „składowisko” oznacza miejsce usuwania odpadów, jak określono dyrektywą 1999/31/WE;
36. „spalarnia o niskiej zdolności produkcyjnej” oznacza spalarnię o przepustowości mniejszej niż 50 kg produktów pochodzenia zwierzęcego na godzinę;
37. „obornik” oznacza odchody i / lub mocz zwierząt gospodarskich, ze ściółką lub bez, oraz guano;
38. „organiczne nawozy sztuczne” i „dodatki do wzbogacania gleby” oznaczają surowce pochodzenia zwierzęcego używane do utrzymywania właściwego odżywiania roślin, fizycznych i chemicznych właściwości oraz biologicznej aktywności gleb lub ich poprawy, oddzielnie lub łącznie; mogą zawierać obornik, treść przewodu pokarmowego, kompost i pozostałości fermentacyjne;
39. „pastwisko” oznacza grunt pokryty trawą lub ziołami, na którym wypasa się zwierzęta gospodarskie;

40. „wytwórnia karmy dla zwierząt domowych” oznacza zakład produkujący pokarm dla zwierząt domowych lub gryzaki dla psów, w którym do ich przygotowania wykorzystywane są niektóre produkty pochodzenia zwierzęcego;
41. „karma dla zwierząt domowych” oznacza pokarm dla zwierząt domowych zawierający surowiec kategorii 3;
42. „przetworzone białko zwierzęce” oznacza białko zwierzęce otrzymane całkowicie z surowca kategorii 3, poddane obróbce zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w celu uczynienia je zdatnym do bezpośredniego użycia jako surowiec paszowy i do innego rodzaju pokarmów zwierzęcych, włączając karmę dla zwierząt domowych, do wykorzystania w organicznych nawozach sztucznych lub dodatkach do wzbogacania gleb; nie zawiera ono produktów z krwi, mleka, przetworów mlecznych, siary, żelatyny, hydrolizatów ani fosforanów dwuwapniowych;
43. „przetworzona karma dla zwierząt domowych” oznacza pokarm dla zwierząt domowych inny niż surowy, który został poddany jednej z metod przetwarzania lub innej obróbce zgodnie z wymaganiami załącznika VIII;
44. „produkty przetworzone” oznaczają produkty pochodzenia zwierzęcego, poddane jednej z metod przetwarzania lub innej obróbce wymaganej w załączniku VII lub VIII;
45. „metody przetwarzania” oznaczają metody wymienione w niniejszym załączniku V, rozdział III;
46. „zakład przetwórczy” oznacza zakład przetwórczy produktów pochodzenia zwierzęcego;
47. „produkt używany w diagnostyce in vitro” oznacza produkt z krwi, w opakowaniu, gotowy do wykorzystania przez użytkownika samodzielnie lub w połączeniu z innymi substancjami jako odczynnik, składnik produktu otrzymanego z odczynników, wzorzec, zestaw lub w innym układzie, przeznaczony do badań in vitro próbek pochodzenia ludzkiego lub zwierzęcego, z wyjątkiem organów lub krwi dawców, wyłącznie i zasadniczo w związku z diagnostyką stanu fizjologicznego, stanu zdrowia, chorób, błędów genetycznych lub określaniem poziomu bezpieczeństwa i zgodności z odczynnikami;
48. „surowa karma dla zwierząt domowych” oznacza pokarm dla zwierząt domowych, którego nie poddano żadnemu innemu procesowi konserwującemu niż schłodzenie, zamrożenie lub szybkie zamrożenie w celu utrzymania właściwego stanu;
49. „tereny odosobnione” oznaczają tereny, na których zagęszczenie zwierząt jest tak niewielkie, a środki usuwania są tak oddalone, że czynności niezbędne do zgromadzenia i przewozu odpadów byłyby niezwykle uciążliwe w porównaniu do lokalnego usuwania;
50. „tłuszcze wytopione” oznaczają tłuszcze otrzymane w wyniku przetworzenia surowca kategorii 2 lub 3;

51. „skład” oznacza zakład inny niż przedsiębiorstwa i placówki pośrednie objęte dyrektywą 95/69/WE²⁴, w których produkty przetworzone są czasowo przechowywane przed ich ostatecznym wykorzystaniem lub usunięciem;
52. „garbowanie” oznacza wyprawianie skóry surowej, przy użyciu garbników roślinnych, soli chromu lub innych substancji takich jak sole glinu, żelaza, krzemu, aldehydów, chinonów i innych garbników syntetycznych;
53. „zakład techniczny” oznacza zakład, w którym produkty pochodzenia zwierzęcego są wykorzystywane do wytwarzania produktów technicznych;
54. „produkty techniczne” oznaczają produkty bezpośrednio otrzymane z niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego, przeznaczone do celów innych niż spożycie przez ludzi lub zwierzęta, włącznie z garbowanymi i poddanymi obróbce skórami, trofeami myśliwskimi, przetworzoną wełną, sierścią, szczecina, piórami i ich częściami, surowicą pochodzącą od koniowatych, produktami z krwi, środkami farmakologicznymi, wyrobami medycznymi, kosmetykami, produktami kostnymi do wyrobu porcelany, żelatyną i klejem, organicznymi nawozami sztucznymi, dodatkami do wzbogacania gleby, tłuszczami wytopionymi, pochodnymi tłuszczu, przetworzonym obornikiem, mlekiem i przetworami mlecznymi;
55. „nieprzetworzone pióra lub ich części” oznaczają pióra i ich części, które nie były poddawane działaniu strumienia pary wodnej ani w inny sposób zabezpieczane przed przenoszeniem czynników chorobotwórczych;
56. „nieprzetworzona wełna” oznacza wełnę owczą, która nie była poddawana praniu fabrycznemu ani nie otrzymano jej w wyniku wyprawiania skóry;
57. „nieprzetworzona sierść” oznacza sierść przeżuwaczy, która nie została poddana praniu fabrycznemu ani nie otrzymano jej w wyniku wyprawiania skóry;
58. „nieprzetworzona szczecina” oznacza świńską szczecinę, która nie została poddana praniu fabrycznemu ani nie otrzymano jej w wyniku wyprawiania skóry.

---

²⁴ Dyrektywa Rady 95/69/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. ustanawiająca warunki i regulacje dotyczące udzielania zezwoleń i rejestracji niektórych przedsiębiorstw oraz placówek pośrednich działających w sektorze pasz zwierzęcych, zmieniająca dyrektywy 70/524/EWG, 74/63/EWG, 79/373/EWG i 82/471/EWG (Dz.U. L 332 z 30.12.1995, str. 15). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 1999/29/WE (Dz.U. L 115 z 4.05.1999, str. 32).

ZAŁĄCZNIK II

WYMAGANIA HIGIENICZNE DOTYCZĄCE GROMADZENIA I PRZEWOZU PRODUKTÓW POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO ORAZ PRODUKTÓW PRZETWORZONYCH

ROZDZIAŁ I

Identyfikacja

1. Wszystkie konieczne środki muszą zostać podjęte w celu:
  - a) umożliwienia identyfikacji surowców kategorii 1, 2 i 3 oraz osobnego przetrzymywania, a także umożliwienia ich identyfikacji podczas gromadzenia i przewożenia oraz
  - b) umożliwienia identyfikacji produktów przetworzonych oraz osobnego ich przetrzymywania, a także umożliwienia ich identyfikacji podczas transportu.
2. Podczas transportu etykieta przymocowana do pojazdu, pojemnika, kartonu lub innego opakowania musi wyraźnie wskazywać:
  - a) kategorię produktów pochodzenia zwierzęcego lub w przypadku produktów przetworzonych kategorię produktów z których zostały otrzymane oraz
  - b) (i) w przypadku surowca kategorii 3, zawierać sformułowanie „nie do spożycia przez ludzi”,
(ii) w przypadku surowca kategorii 2, innego niż obornik i treść przewodu pokarmowego oraz produktów przetworzonych z nich otrzymanych, zawierać sformułowanie „nie do spożycia przez zwierzęta” lub
(iii) w przypadku surowca kategorii 1 i produktów przetworzonych z nich otrzymanych, zawierać sformułowanie „wyłącznie do usunięcia”.

ROZDZIAŁ II

Pojazdy i pojemniki

1. Produkty pochodzenia zwierzęcego i produkty przetworzone muszą być gromadzone i przewożone w nowych hermetycznych opakowaniach lub zakrytych, zabezpieczonych przed wyciekami pojemnikach lub pojazdach.
2. Pojazdy i pojemniki wielokrotnego użytku, a także wszystkie pozostałe elementy wyposażenia lub sprzęt wielokrotnego użytku, który styka się z produktami pochodzenia zwierzęcego lub produktami przetworzonymi, muszą:
  - a) zostać wyczyszczone, wymyte i zdezynfekowane po każdym użyciu;
  - b) być utrzymywane w czystości oraz

- c) być czyste i suche przed użyciem.
3. Pojemniki muszą zostać przeznaczone do przewozu określonego produktu w zakresie niezbędnym do uniknięcia zakażeń wzajemnych.

ROZDZIAŁ III

Dokumenty handlowe i świadectwa weterynaryjne

1. Podczas przewozu, produktom pochodzenia zwierzęcego lub produktom przetworzonym musi towarzyszyć dokument handlowy lub, w przypadkach gdy wymagane jest to niniejszym rozporządzeniem, świadectwo weterynaryjne.
2. W dokumentach handlowych muszą być wyszczególnione następujące dane:
  - a) data odbioru surowca z siedziby;
  - b) opis surowca, włącznie z informacjami określonymi w rozdziale I, gatunki zwierząt w odniesieniu do surowca kategorii 3 i produktów z niego przetworzonych, przeznaczonych do wykorzystania jako składnik paszowy oraz gdy ma to zastosowanie nr kolczyka usznego;
  - c) ilość surowca;
  - d) miejsce pochodzenia surowca;
  - e) nazwa i adres przewoźnika;
  - f) nazwa i adres odbiorcy, a także w przypadku gdy ma to zastosowanie jego numer identyfikacyjny oraz
  - g) gdy to właściwe:
    - (i) numer identyfikacyjny zakładu pochodzenia oraz
    - (ii) rodzaj i metody obróbki.
3. Dokument handlowy musi być wystawiony co najmniej w trzech egzemplarzach (jeden oryginał i dwie kopie). Oryginał musi towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia. Przechowuje go odbiorca. Producent i przewoźnik muszą przechowywać po jednej kopii.
4. Wzorzec dokumentu handlowego może zostać ustanowiony zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2.
5. Świadectwa weterynaryjne muszą zostać wystawione i podpisane przez właściwe władze.

ROZDZIAŁ IV

Dokumentacja

Dokumentacja określona w art. 9 musi zawierać informacje określone w rozdziale III ust. 2, jak poniżej. Muszą one obejmować:

- a) informacje określone w lit. b) i c) oraz
- b) w przypadku dokumentacji przechowywanej przez osobę wysyłającą produkty pochodzenia zwierzęcego, informacje określone w lit. a), e) oraz, jeśli znane, f) lub
- c) w przypadku dokumentacji przechowywanej przez osobę przewożącą produkty pochodzenia zwierzęcego, informacje określone w lit. a), d) i f) lub
- d) w przypadku dokumentacji przechowywanej przez osobę odbierającą produkty pochodzenia zwierzęcego, datę odbioru i informacje określone w lit. d) i e).

ROZDZIAŁ V

Przechowywanie dokumentów

Dokument handlowy i świadectwo weterynaryjne określone w rozdziale III oraz dokumentacja określona w rozdziale IV, muszą być przechowywane przez okres, co najmniej dwóch lat w celu przedstawienia ich właściwym władzom.

ROZDZIAŁ VI

Warunki cieplne

1. Przewóz produktów pochodzenia zwierzęcego musi odbywać się we właściwej temperaturze w celu uniknięcia wszelkiego ryzyka dla zdrowia publicznego i zwierząt.
2. Nieprzetworzony surowiec kategorii 3 przeznaczony do produkcji składników paszowych lub karmy dla zwierząt domowych musi być przewożony w formie schłodzonej lub zamrożonej, o ile nie będzie przetwarzany w ciągu 24 godzin od chwili wyruszenia w drogę.
3. Konstrukcja pojazdów używanych do transportu chłodniczego musi zapewniać utrzymanie właściwej temperatury przez cały czas przewozu.

ROZDZIAŁ VII

Szczególne zasady tranzytu

Tranzyt produktów pochodzenia zwierzęcego i produktów przetworzonych musi spełniać wymagania rozdziałów I, II, III i VI.

ROZDZIAŁ VIII

Środki kontroli

Właściwe władze muszą podjąć środki niezbędne do kontroli gromadzenia, przewozu, wykorzystywania i usuwania produktów pochodzenia zwierzęcego oraz produktów przetworzonych, między innymi przez sprawdzanie przechowywania wymaganej dokumentacji i dokumentów oraz, w przypadkach gdy niniejsze rozporządzenie tego wymaga lub właściwe władze uznają to za niezbędne, przez stosowanie plomb.

W przypadku, gdy właściwe władze nałożą plombę na przesyłkę z produktami pochodzenia zwierzęcego lub produktami przetworzonymi, muszą o tym poinformować właściwe władze w miejscu przeznaczenia.

ZAŁĄCZNIK III

WYMAGANIA HIGIENICZNE DOTYCZĄCE ZAKŁADÓW POŚREDNICH I SKŁADÓW

ROZDZIAŁ I

Wymagania dotyczące zatwierdzania zakładów pośrednich

1. Pomieszczenia i urządzenia muszą spełniać co najmniej poniższe wymagania.
  - a) Pomieszczenia muszą być odpowiednio oddalone od dróg publicznych i innych zabudowań, takich jak rzeźnie. Rozmieszczenie zakładów musi zapewniać całkowite oddzielenie surowca kategorii 1 i 2 od surowca kategorii 3 od momentu przyjęcia do wysyłki.
  - b) Do odbioru produktów pochodzenia zwierzęcego zakład musi posiadać powierzchnię krytą.
  - c) Konstrukcja zakładu musi zapewniać łatwe sprzątanie i dezynfekowanie. Podłogi muszą być położone w taki sposób, aby ułatwiały odprowadzanie cieczy.
  - d) Zakład musi posiadać odpowiednie toalety, przebieralnie i umywalnie dla personelu.
  - e) Zakład musi mieć odpowiednie zabezpieczenia przed szkodnikami, takimi jak owady, gryzonie i ptaki.
  - f) Zakład musi posiadać system usuwania ścieków, który spełnia wymagania higieniczne.
  - g) W przypadku gdy jest to konieczne do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia, zakłady muszą posiadać odpowiednie pomieszczenia i urządzenia do magazynowania z regulacją temperatury o wystarczającej pojemności, umożliwiające przechowywanie produktów pochodzenia zwierzęcego we właściwych temperaturach oraz pozwalające na monitorowanie i zarejestrowanie tych temperatur.
2. Zakład musi mieć odpowiednie pomieszczenia i urządzenia do czyszczenia i dezynfekcji pojemników lub zbiorników, w których produkty pochodzenia zwierzęcego są przyjmowane oraz pojazdów, innych niż statki, w których są przewożone. Muszą być przewidziane odpowiednie urządzenia do dezynfekcji kół pojazdów.

ROZDZIAŁ II

Ogólne wymagania higieniczne

- A. *Zakłady pośrednie kategorii 3*

1. Zakład nie może zajmować się działalnością inną niż przywóz, gromadzenie, sortowanie, dzielenie, chłodzenie, zamrażanie w blokach, czasowe magazynowanie oraz wysyłka surowca kategorii 3.
2. Sortowanie surowca kategorii 3 musi być przeprowadzane w taki sposób, aby uniknąć wszelkiego ryzyka rozprzestrzeniania się chorób zwierząt.
3. Przez cały czas podczas sortowania lub przechowywania, surowiec kategorii 3 musi być przeładowywany i przechowywany oddzielnie od towarów innych niż surowiec kategorii 3 oraz w taki sposób, aby zapobiegać rozprzestrzenianiu się czynników chorobotwórczych, a także zapewnić zgodność z art. 22.
4. Surowiec kategorii 3 musi być prawidłowo przechowywany, a gdzie sytuacja tego wymaga schładzany lub zamrażany, do chwili ponownej wysyłki.
5. Opakowania muszą zostać spalone lub usunięte za pomocą innych środków zgodnie z instrukcjami właściwych władz.

B. Zakłady pośrednie kategorii 1 lub 2

6. Zakład nie może zajmować się inną działalnością niż gromadzenie, przeładunek, czasowe magazynowanie i wysyłka surowca kategorii 1 lub 2.
7. Sortowanie surowca kategorii 1 lub 2 musi być przeprowadzane w taki sposób, aby uniknąć ryzyka rozprzestrzeniania się chorób zwierząt.
8. Przez cały czas surowiec kategorii 1 lub 2 musi być przeładowywany i przechowywany oddzielnie od innych towarów oraz w taki sposób, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się czynników chorobotwórczych.
9. Surowiec kategorii 1 lub 2 musi być właściwie przechowywany, w tym również w odpowiednich warunkach cieplnych, do chwili ponownej wysyłki.
10. Opakowania muszą zostać spalone albo usunięte za pomocą innych środków zgodnie z instrukcjami właściwych władz.
11. Ścieki muszą być poddane oczyszczeniu w celu zagwarantowania, jak dalece będzie to możliwe, że nie pozostały żadne czynniki chorobotwórcze. Szczególne wymagania dotyczące oczyszczania ścieków z zakładów pośrednich kategorii 1 lub 2 mogą zostać ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2.

ROZDZIAŁ III

Wymagania dotyczące zatwierdzania składów

Pomieszczenia i urządzenia muszą spełniać następujące wymagania:

1. Pomieszczenia, w których przechowywane są produkty przetworzone otrzymane z surowca kategorii 3 nie mogą znajdować się w tym samym miejscu, w którym znajdują się pomieszczenia służące do przechowywania produktów przetworzonych

otrzymanych z surowca kategorii 1 lub 2, chyba że są to całkowicie oddzielne zabudowania.

2. Zakład musi:

- a) posiadać powierzchnię krytą do odbioru produktów;
- b) mieć konstrukcję, która zapewni łatwe sprzątanie i dezynfekowanie. Podłogi muszą być tak położone w taki sposób, aby ułatwiały odprowadzanie cieczy;
- c) posiadać odpowiednie toalety, przebieralnie i umywalnie dla personelu oraz
- d) posiadać odpowiednie zabezpieczenia przed szkodnikami, takimi jak owady, gryzonie i ptaki.

3. Zakład musi mieć odpowiednie urządzenia do czyszczenia i dezynfekowania pojemników lub zbiorników, w których produkty pochodzenia zwierzęcego są przyjmowane oraz pojazdów, innych niż statki, w których są przewożone. Muszą być przewidziane odpowiednie urządzenia do dezynfekcji kół pojazdów.

4. Produkty muszą być właściwie przechowywane do chwili ponownej wysyłki.

ZAŁĄCZNIK IV

WYMAGANIA DOTYCZĄCE SPALARNI I WSPÓLSPALARNI, DO KTÓRYCH NIE MA ZASTOSOWANIA DYREKTYWA 2000/76/WE

ROZDZIAŁ I

Warunki ogólne

1. Spalarnie i współspalarnie muszą być zaprojektowane, wyposażone i eksploatowane w taki sposób, aby spełnić wymagania niniejszego rozporządzenia.
2. Kierownictwo spalarni lub współspalarni musi podjąć wszystkie niezbędne środki ostrożności dotyczące odbioru produktów pochodzenia zwierzęcego w celu zapobieżenia, lub ograniczenia, jak dalece będzie to możliwe, bezpośredniego ryzyka dla zdrowia ludzi i zwierząt.

ROZDZIAŁ II

Warunki działalności

3. Spalarnie i współspalarnie muszą być zaprojektowane, wyposażone, zbudowane i eksploatowane w taki sposób, aby temperatura gazu powstającego w wyniku przetwarzania podnosiła się w sposób kontrolowany i płynny, nawet w najbardziej niekorzystnych warunkach, do 850°C, mierzona przez dwie sekundy blisko wewnętrznej ściany lub innym reprezentatywnym punkcie komory spalania, na który zezwoliły właściwe władze.
4. Każda linia w spalarniach o wysokiej zdolności produkcyjnej musi być wyposażona w przynajmniej jeden palnik pomocniczy. Palnik ten musi się włączać automatycznie, kiedy temperatura gazów spalinowych po ostatnim wtrysku powietrza spada poniżej 850°C. Musi on również być użyty podczas rozruchu i zatrzymywania eksploatacji w celu zagwarantowania utrzymania temperatury 850°C przez cały czas wykonywania wspomnianych czynności i tak długo, jak długo niespalony surowiec pozostaje w komorze spalania.
5. Spalarnie lub współspalarnie o wysokiej zdolności produkcyjnej muszą posiadać i uruchomić system automatyczny w celu uniknięcia wprowadzenia wsadu produktów pochodzenia zwierzęcego:
  - a) podczas rozruchu, zanim temperatura 850 °C zostanie osiągnięta oraz
  - b) w każdym przypadku, gdy temperatura 850 °C nie zostanie utrzymana.
6. Produkty pochodzenia zwierzęcego winny, w przypadku gdy jest to możliwe, zostać umieszczone prosto w piecu bez bezpośredniego przeładowywania.

ROZDZIAŁ III

Odpływ wody

7. Teren spalarni lub współspalarni, włączając towarzyszący obszar składowania produktów pochodzenia zwierzęcego, musi być zaprojektowany w taki sposób, aby zapobiec niedozwolonym i przypadkowym zrzutom substancji zanieczyszczających do gleby, wód powierzchniowych i gruntowych zgodnie z przepisami przewidzianymi w odpowiedniej ustawodawstwie wspólnoty. Ponadto, musi być przewidziany zbiornik o odpowiedniej pojemności magazynowania dla skażonej wody deszczowej wypływającej z terenu spalarni lub dla skażonej wody powstałej w wyniku czynności przelewowych lub gaszenia ognia.
8. Pojemność magazynowania musi być odpowiednia do zagwarantowania, że wody te mogą zostać w miarę potrzeb przebadane i oczyszczone przed ich odpływem.

ROZDZIAŁ IV

Pozostałości

9. Do celów niniejszego rozdziału, „pozostałości” oznaczają surowiec o konsystencji płynnej lub stałej wytworzony podczas spopielenia lub współspopielenia, oczyszczania ścieków i innych procesów odbywających się w obrębie spalarni lub współspalarni. Obejmują one popiół denny i żużel, popiół lotny i pył z kotłów.
10. Ilość i szkodliwość pozostałości powstałych w wyniku eksploatacji spalarni lub współspalarni musi być zredukowana do minimum. Pozostałości muszą być poddane ponownemu przetworzeniu, w miarę potrzeb, bezpośrednio w spalarni lub poza zgodnie z odpowiednią ustawodawstwem wspólnotowym.
11. Transport i przechowywanie tymczasowe suchych pozostałości w formie pyłu musi odbywać się w taki sposób, aby zapobiec ich rozproszeniu w środowisku naturalnym (np. w zamkniętych pojemnikach).

ROZDZIAŁ V

Pomiar temperatury

12. Do monitorowania parametrów i warunków muszą być wykorzystywane techniki odpowiednie do procesu spopielenia lub współspopielenia. Spalarnie i współspalarnie o wysokiej zdolności produkcyjnej muszą posiadać i wykorzystywać urządzenia do pomiaru temperatur.
13. W zaświadczeniu o zatwierdzeniu działalności wystawianym przez właściwe władze, lub w załączonych warunkach, muszą zostać ustalone wymagania dotyczące pomiarów temperatury.
14. Odpowiednia instalacja oraz działanie zautomatyzowanych urządzeń monitorowania musi podlegać kontroli i corocznym przeglądom. Przynajmniej raz na trzy lata musi być przeprowadzona kalibracja za pomocą pomiarów równoległych z użyciem metod referencyjnych.

15. Wyniki pomiarów temperatury muszą być rejestrowane i przedstawiane we właściwy sposób, aby umożliwić właściwym władzom sprawdzenie zgodności z dozwolonymi warunkami działalności ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu zgodnie z procedurami, które ustala wspomniana władza.

ROZDZIAŁ VI

Nieprawidłowa eksploatacja

16. W przypadku awarii, lub w warunkach nieprawidłowej eksploatacji, kierownictwo musi ograniczyć lub zawiesić działanie spalarni tak szybko jak to jest możliwe do czasu przywrócenia normalnej pracy.

ZAŁĄCZNIK V

OGÓLNE WYMAGANIA HIGIENICZNE DOTYCZĄCE PRZETWARZANIA SUROWCA KATEGORII 1, 2 I 3

ROZDZIAŁ I

Ogólne wymagania dotyczące zatwierdzania zakładów przetwórczych kategorii 1, 2 i 3

1. Pomieszczenia i urządzenia muszą spełniać co najmniej następujące wymagania:
  - a) pomieszczenia przeznaczone do przetwarzania produktów pochodzenia zwierzęcego nie mogą znajdować się w tym samym miejscu co rzeźnie, chyba że będą to osobne zabudowania. Do zakładu nie mogą mieć wstępu osoby nieupoważnione i zwierzęta, na które nie udzielono zezwolenia;
  - b) zakład przetwórczy musi mieć odpowiednio wydzielony sektor czysty i skażony. W sektorze skażonym musi znajdować się miejsce kryte do przyjmowania produktów pochodzenia zwierzęcego. Jego konstrukcja musi zapewniać łatwe sprzątanie i dezynfekowanie. Podłogi muszą być położone w taki sposób, aby ułatwiały odprowadzanie cieczy. W zakładzie przetwórczym muszą znajdować się odpowiednie toalety, przebieralnie i umywalnie dla personelu
  - c) zakład przetwórczy musi posiadać zdolność do produkcji gorącej wody i pary wystarczającą do celów przetwarzania produktów pochodzenia zwierzęcego;
  - d) sektor skażony musi, w przypadku gdy jest to właściwe, zawierać urządzenia do rozdrabniania produktów pochodzenia zwierzęcego oraz urządzenia do ładowania kruszonych produktów pochodzenia zwierzęcego do jednostki przetwarzania;
  - e) wszystkie instalacje, w których przetwarzane są produkty pochodzenia zwierzęcego muszą funkcjonować zgodnie z wymaganiami rozdziału II. W przypadku gdy wymagana jest obróbka cieplna, wszystkie instalacje muszą być wyposażone w:
    - (i) urządzenia pomiarowe do monitorowania temperatury w czasie i, w przypadkach gdy jest to niezbędne, ciśnienia w punktach krytycznych;
    - (ii) sprzęt rejestrujący do ciągłego zapisu wyników pomiarów oraz
    - (iii) odpowiedni system bezpieczeństwa do zapobiegania niewystarczającemu podgrzewaniu;
  - f) w celu zapobieżenia powtórnemu zakażeniu produktów gotowych przez przywożone produkty pochodzenia zwierzęcego, między częścią zakładu, gdzie wyładowywany jest surowiec przywożony do przetwarzania a częścią przeznaczoną do przetwarzania produktu i przechowywania produktu przetworzonego musi istnieć wyraźny podział.
2. Zakład przetwórczy musi posiadać urządzenia do czyszczenia i dezynfekcji pojemników lub zbiorników, w których produkty pochodzenia zwierzęcego są przyjmowane oraz pojazdów, innych niż statki, w których są przewożone.

3. Muszą być przewidziane odpowiednie urządzenia do dezynfekcji kół pojazdów, przy wyjeździe z sektora skażonego zakładu przetwórczego.
4. Wszystkie zakłady przetwórcze muszą posiadać system usuwania ścieków spełniający wymagania właściwych władz.
5. Zakład przetwórczy musi posiadać własne laboratorium lub korzystać z usług laboratorium zewnętrznego. Laboratorium musi być odpowiednio wyposażone do celów przeprowadzania niezbędnych analiz i zostać zatwierdzone przez właściwe władze.

ROZDZIAŁ II

Ogólne wymagania higieniczne

1. Produkty pochodzenia zwierzęcego muszą być przetwarzane jak najszybciej po przyjeździe. Do chwili rozpoczęcia przetwarzania muszą być właściwie przechowywane.
2. Pojemniki, zbiorniki i pojazdy używane do przewożenia nieprzetworzonego surowca muszą zostać wyczyszczone w wyznaczonym miejscu. Miejsce to musi być tak położone lub zaprojektowane, aby zapobiec zakażeniu produktów przetworzonych.
3. Osobom pracującym w sektorze skażonym nie wolno wchodzić do sektora czystego bez zmiany odzieży roboczej i obuwia lub dezynfekcji tych ostatnich. Urządzenia i przyrządy nie mogą być przenoszone z sektora skażonego do czystego, o ile nie zostaną one najpierw wyczyszczone i zdezynfekowane. Konieczne jest ustanowienie procedur poruszania się personelu do celów kontroli przemieszczania się pracowników między obszarami oraz wyznaczenia właściwego sposobu korzystania z myjek do butów i do kół.
4. Ścieki pochodzące z sektora skażonego muszą zostać oczyszczone w celu zagwarantowania, jak dalece będzie to możliwe, że nie pozostały żadne czynniki chorobotwórcze. Szczególne wymagania dotyczące oczyszczania ścieków pochodzących z zakładów przetwórczych mogą zostać ustanowione w ramach procedury określonej w art. 33 ust. 2.
5. Środki zapobiegawcze przed ptakami, gryzoniami, owadami i innymi szkodnikami muszą być systematycznie podejmowane. Do tego celu konieczne jest wykorzystanie programu zwalczania szkodników poparte dokumentacją.
6. Dla wszystkich części pomieszczeń muszą być ustanowione procedury czyszczenia, poparte dokumentacją. Do czyszczenia musi zostać dostarczony odpowiedni sprzęt i środki czyszczące.
7. Kontrola higieniczna musi obejmować systematyczne inspekcje środowiska naturalnego i sprzętu. Harmonogram inspekcji i ich wyniki muszą być udokumentowane i przechowywane przez co najmniej dwa lata.

8. Instalacje i urządzenia muszą być utrzymywane w dobrym stanie technicznym, a urządzenia pomiarowe muszą być poddawane kalibracji w regularnych odstępach czasu.
9. Produkty przetworzone muszą być przeładowywane i przechowywane w zakładzie przetwórczym w taki sposób, aby zapobiec powtórnemu zakażeniu.

ROZDZIAŁ III

Metody przetwarzania

Metoda 1

Rozdrabnianie

1. Jeżeli wielkość cząstek produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do przetworzenia przekracza 50 mm, muszą one zostać poddane rozdrobieniu przy użyciu właściwych urządzeń, tak nastawionych, aby po rozdrobieniu cząstki nie były większe niż 50 mm. Skuteczność urządzeń musi być codziennie sprawdzana, a ich stan rejestrowany. Jeżeli kontrole ujawnią istnienie cząstek większych niż 50 mm, przetwarzanie należy wstrzymać i dokonać naprawy przed jego wznowieniem.

Czas, temperatura i ciśnienie

2. Po rozdrobieniu produkty pochodzenia zwierzęcego muszą być podgrzewane do temperatury ich wnętrza powyżej 133 °C nieprzerwanie przez co najmniej 20 min. pod ciśnieniem (bezwzględny) co najmniej 3 barów wytworzonym przez nasyconą parę wodną²⁵; obróbka cieplna może być stosowana jako proces samodzielny lub jako proces wstępny poprzedzający fazę sterylizacji lub proces końcowy występujący po niej.
3. Przetwarzanie może być prowadzone systemem wsadowym lub ciągłym.

Metoda 2

Rozdrabnianie

1. Jeżeli wielkość cząstek produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do przetworzenia przekracza 150 mm, muszą one zostać poddane rozdrobieniu przy użyciu właściwych urządzeń, tak nastawionych, aby po rozdrobieniu cząstki nie były większe niż 150 mm. Skuteczność urządzeń musi być codziennie sprawdzana, a ich stan rejestrowany. Jeżeli kontrole ujawnią istnienie cząstek większych niż 150 mm, przetwarzanie należy wstrzymać i dokonać naprawy przed jego wznowieniem.

Czas, temperatura i ciśnienie

2. Po rozdrobieniu produkty pochodzenia zwierzęcego muszą być podgrzewane do temperatury ich wnętrza powyżej 100 °C przez co najmniej 125 min., w temperaturze powyżej 110 °C przez co najmniej 120 min. i powyżej 120 °C przez co najmniej 50 min.

---

²⁵ „Nasycona para wodna” oznacza, że całe powietrze w komorze sterylizacyjnej zostaje usunięte i zastąpione przez parę wypełniając całą komorę.

3. Przetwarzanie musi być prowadzone systemem wsadowym.
4. Produkty pochodzenia zwierzęcego należy podgrzewać w taki sposób, aby wymagania czasowo-temperaturowe były osiągnięte jednocześnie.

Metoda 3

Rozdrabnianie

1. Jeżeli wielkość cząstek produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do przetworzenia przekracza 30 mm, muszą one zostać poddane rozdrobieniu przy użyciu właściwych urządzeń, tak nastawionych, aby po rozdrobieniu cząstki nie były większe niż 30 mm. Skuteczność urządzeń musi być codziennie sprawdzana, a ich stan rejestrowany. Jeżeli kontrole ujawnią istnienie cząstek większych niż 30 mm, przetwarzanie należy wstrzymać i dokonać naprawy przed jego wznowieniem.

Czas, temperatura i ciśnienie

2. Po rozdrobieniu produkty pochodzenia zwierzęcego muszą być podgrzewane do temperatury ich wnętrza powyżej 100 °C przez co najmniej 95 min., w temperaturze powyżej 110 °C przez co najmniej 55 min i powyżej 120 °C przez co najmniej 13 min.
3. Przetwarzanie może być prowadzone systemem wsadowym lub ciągłym.
4. Produkty pochodzenia zwierzęcego należy podgrzewać w taki sposób, aby wymagania czasowo - temperaturowe były osiągnięte jednocześnie.

Metoda 4

Rozdrobienie

1. Jeżeli wielkość cząstek produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do przetworzenia jest większy niż 30 mm, muszą one zostać poddane rozdrobieniu przy użyciu właściwych urządzeń, tak nastawionych, aby po rozdrobieniu cząstki nie były większe niż 30 mm. Skuteczność urządzeń musi być codziennie sprawdzana, a ich stan zanotowany. Jeżeli kontrole ujawnią istnienie cząstek większych niż 30 mm, przetwarzanie należy wstrzymać i dokonać naprawy przed jego wznowieniem.

Czas, temperatura i ciśnienie

2. Po rozdrobieniu produkty pochodzenia zwierzęcego muszą być umieszczone w naczyniu z dodatkiem tłuszczu i podgrzewane do temperatury ich wnętrza powyżej 100 °C przez co najmniej 16 min., do temperatury powyżej 110 °C przez co najmniej 13 min., powyżej 120 °C przez co najmniej osiem minut i powyżej 130 °C przez co najmniej trzy minuty.
3. Przetwarzanie może być prowadzone systemem wsadowym lub ciągłym.

4. Produkty pochodzenia zwierzęcego należy podgrzewać w taki sposób, aby wymagania czasowo-temperaturowe były osiągnięte jednocześnie.

Metoda 5

Rozdrabnianie

1. Jeżeli wielkość cząstek produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do przetworzenia przekracza 20 mm, muszą one zostać poddane rozdrobieniu przy użyciu właściwych urządzeń, tak nastawionych, aby po rozdrobieniu cząstki nie były większe niż 20 mm. Skuteczność urządzeń musi być codziennie sprawdzana, a ich stan zanotowany. Jeżeli kontrole ujawnią istnienie cząstek większych niż 20 mm, przetwarzanie należy wstrzymać i dokonać naprawy przed jego wznowieniem.

Czas, temperatura i ciśnienie

2. Po rozdrobieniu produkty pochodzenia zwierzęcego muszą być podgrzewane do momentu koagulacji, a następnie wyciskane w celu usunięcia tłuszczu i wody z surowca białkowego, który należy podgrzewać do temperatury wnętrza powyżej 80 °C przez co najmniej 120 min. i do temperatury powyżej 100 °C przez co najmniej 60 min.
3. Przetwarzanie może być prowadzone systemem wsadowym lub ciągłym.
4. Produkty pochodzenia zwierzęcego należy podgrzewać w taki sposób, aby wymagania czasowo-temperaturowe były osiągnięte jednocześnie.

Metoda 6

(wyłącznie dla produktów pochodzenia zwierzęcego otrzymywanych z ryb)

Rozdrabnianie

1. Produkty pochodzenia zwierzęcego muszą być rozdrobnione do wielkości ... mm. Należy je mieszać z kwasem mrówkowym w celu zmniejszenia odczynu pH do .... Mieszanka musi być przechowywana przez ... godzin (y) do czasu dalszych pomiarów.
2. Następnie mieszkę należy wprowadzić do konwertora cieplnego i ogrzewać do temperatury wnętrza ... °C przez co najmniej ... min. Przemieszczanie się produktu w konwertorze musi być kontrolowane za pomocą sterowania mechanicznego ograniczając jego przesunięcia, w taki sposób aby przy końcu obróbki cieplnej produkt przeszedł cykl, w którym zarówno czas obróbki, jak i temperatura były wystarczające.
3. Po obróbce cieplnej, za pomocą środków mechanicznych z produktu należy wydzielić surowiec płynny, tłuszcz i skwarki. W celu otrzymania koncentratu białka zwierzęcego, surowiec w postaci płynnej musi zostać wtłoczony do dwóch wymienników ciepła, podgrzewanych parą wodną i wyposażonych w komory próżniowe w celu usunięcia z niego wody w formie pary wodnej. Przed przekazaniem do przechowywania skwarki należy ponownie połączyć z koncentratem białkowym.

Metoda 7

1. Każda metoda przetwarzania zatwierdzona przez właściwe władze, w przypadku, gdy udowodniono, że próbki produktu gotowego pobierane codziennie przez jeden miesiąc spełniały następujące normy mikrobiologiczne:

a) Próbki surowca pobrane bezpośrednio po obróbce cieplnej:

Clostridium perfringens nieobecne w 1 g produktów

b) Próbki surowca pobrane podczas przechowywania lub po jego zakończeniu w zakładzie przetwórczym:

salmonella: nieobecna w 25 g: $n = 5$, $c = 0$, $m = 0$, $M = 0$

enterobakterie: $n = 5$, $c = 2$, $m = 10$, $M = 300$ w 1 g

gdzie :

n = ilość badanych próbek;

m = wartość graniczna liczby bakterii; wynik jest uznawany za zadowalający, jeżeli liczba bakterii we wszystkich próbkach nie przekracza m ;

M = maksymalna wartość dla liczby bakterii; wynik jest uznawany za niezadowalający jeżeli liczba bakterii w jednej lub kilku próbkach równa się M lub więcej oraz

c = liczba próbek, w których liczba bakterii zawiera się między m i M , próbka jest w dalszym ciągu uznawana za zadowalającą, jeżeli liczba bakterii pozostałych próbek jest równa m lub mniej.

2. Szczegółowe dane dotyczące krytycznych punktów kontroli, w których każdy zakład przetwórczy zadowalająco spełnia normy mikrobiologiczne muszą być rejestrowane i przechowywane tak, aby właściciel, kierownictwo lub ich reprezentant i właściwe władze mogły monitorować działalność zakładu przetwórczego. Rejestrowane i monitorowane informacje muszą zawierać wielkość cząstek, temperaturę przemiany oraz, gdy jest to właściwe, czas bezwzględny, wykres ciśnienia, szybkość podawania surowca i stopień odzysku tłuszczu.

3. Informacje te muszą być udostępniane Komisji na jej żądanie.

ROZDZIAŁ IV

Nadzór produkcji

1. Właściwe władze muszą nadzorować zakłady przetwórcze w celu zapewnienia zgodności z wymaganiami niniejszego rozporządzenia. W szczególności muszą one:

a) kontrolować:

- (i) ogólne warunki higieniczne dotyczące pomieszczeń, urządzeń i personelu;
  - (ii) skuteczność wewnętrznych kontroli przeprowadzanych przez zakład zgodnie z art. 25, szczególnie za pomocą kontroli wyników i pobierania próbek;
  - (iii) normy produktów po przetworzeniu. Analizy i badania muszą być prowadzone zgodnie z naukowo uznanymi metodami (w szczególności, ustanowionymi ustawodawstwem wspólnotowym lub, w przypadku gdy takie nie obowiązują, według uznanych norm międzynarodowych lub, wobec ich braku, norm krajowych) oraz
  - (iv) warunki przechowywania;
- b) pobierać wymagane próbki do badań laboratoryjnych oraz
  - c) przeprowadzać inne kontrole, które uznają one za niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.
2. Do wypełniania swoich obowiązków w zakresie ust. 1, właściwe władze muszą posiadać przez cały czas swobodny dostęp do wszystkich części zakładu przetwórczego oraz do dokumentacji, dokumentów handlowych i świadectw weterynaryjnych.

ROZDZIAŁ V

Procedury udzielania zezwolenia

1. Właściwe władze muszą udzielić zezwolenia na działalność zakładu przetwórczego według następujących procedur i wskaźników:
- a) opisu przetwarzania (za pomocą diagramu przepływów przetwarzania);
  - b) identyfikacji krytycznych punktów kontroli (CCP) obejmującej szybkość przetworzenia surowca dla systemów ciągłych;
  - c) zgodności ze szczególnymi wymaganiami dotyczącymi przetwarzania przewidzianymi niniejszym rozporządzeniem oraz
  - d) spełnienia poniższych wymagań :
    - (i) wielkości cząstek we wsadowych procesach podciśnieniowych i procesach ciągłych – określonych przez otwory w maszynach do mielenia mięsa lub rozstaw kowadeł oraz
    - (ii) temperatury, ciśnienia, czasu przetwarzania i szybkości przetwarzania surowca (wyłącznie dla systemów ciągłych), jak określono w ust. 2 i 3.
2. W przypadku wsadowych systemów podciśnieniowych:

- a) temperaturę należy monitorować za pomocą stałego termometru elektrycznego, a jej wykres musi być sporządzany w czasie rzeczywistym;
- b) stan ciśnienia należy monitorować za pomocą stałego ciśnieniomierza. Wykres ciśnienia musi być sporządzany w czasie rzeczywistym;
- c) czas przetwarzania musi zostać wskazany na wykresach czas / temperatura i czas / ciśnienie.

Przynajmniej raz w roku termometr elektryczny i ciśnieniomierz należy poddać kalibracji.

3. W przypadku ciągłego systemu podciśnieniowego:

- a) temperaturę i ciśnienie należy monitorować za pomocą termometrów elektrycznych lub termometrem z odczytem na podczerwień, i ciśnieniomierzy używanych na wyznaczonych pozycjach w całym systemie przetwarzania w taki sposób, aby temperatura i ciśnienie spełniały wymagane warunki wewnątrz całego systemu lub jego części. Wykres temperatury musi być sporządzany w czasie rzeczywistym;
- b) pomiary minimalnego czasu przemieszczenia wewnątrz całej odpowiedniej części systemu ciągłego, w której temperatura i ciśnienie spełniają wymagane warunki, z wykorzystaniem nierozpuszczalnych znaczników (na przykład dwutlenku manganu) lub metody zapewniającej równoważne gwarancje, muszą być dostarczone właściwym władzom. Niezbędne jest dokładny pomiar i kontrola szybkości przetwarzania surowca. Podczas badania zatwierdzającego musi być ona zmierzona w odniesieniu do CCP, który może być monitorowany w sposób ciągły jak poniżej:
  - (i) obroty śruby pociągowej na minutę (obr. / min.),
  - (ii) moc elektryczna (w amperach przy danym napięciu),
  - (iii) szybkość parowania/zagęszczania lub
  - (iv) liczba uderzeń pompy w jednostce czasu.

Wszystkie urządzenia pomiarowe i monitorujące muszą być poddawane kalibracji przynajmniej raz w roku.

4. Właściwe władze muszą okresowo powtarzać procedury udzielania zezwolenia, jeżeli uznają to za niezbędne, oraz w każdym przypadku wprowadzenia istotnych zmian do przetwarzania (na przykład, modyfikacji maszyn lub zmiany surowców).
5. Procedury udzielania zezwolenia oparte na metodach badawczych mogą być ustanowione w ramach procedury określonej w art. 33 ust. 2.

ZAŁĄCZNIK VI

SZCZEGÓLNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE PRZETWARZANIA SUROWCA KATEGORII 1 I 2 ORAZ WYTWÓRNI BIOGAZU I KOMPOSTOWNI

ROZDZIAŁ I

Szczególne wymagania dotyczące przetwarzania surowca kategorii 1 i 2

W uzupełnieniu do ogólnych wymagań ustanowionych w załączniku V stosuje się następujące wymagania:

A. Pomieszczenia

1. Rozmieszczenie pomieszczeń zakładów przetwórczych kategorii 1 i 2 musi zapewniać całkowite oddzielenie surowca kategorii 1 od surowca kategorii 2 i od chwili odbioru surowca do wysyłki otrzymanego z niego produktu przetworzonego.
2. Jednakże, właściwe władze mogą zezwolić na czasowe wykorzystanie zakładu przetwórczego kategorii 2 do przetwarzania surowca kategorii 1, w przypadkach gdy rozległy wybuch epidemii chorobowej lub inne nadzwyczajne i nieprzewidziane okoliczności prowadzą do braku wolnych mocy produkcyjnych w zakładzie przetwórczym kategorii 1.

Przed ponownym rozpoczęciem przetwarzania surowca kategorii 2 zakład przetwórczy kategorii 2 musi ponownie zostać zatwierdzony przez właściwe władz zgodnie z art. 13.

B. Normy przetwarzania

3. Dla każdej metody przetwarzania muszą zostać wyznaczone krytyczne punkty kontroli, które określają zakres obróbki cieplnej stosowany w przetwarzaniu, jak ustalono w załączniku V rozdział III. Krytyczne punkty kontroli mogą obejmować:
  - a) wielkość cząstek surowca;
  - b) temperaturę osiąganą w procesie obróbki cieplnej;
  - c) ciśnienie, jakiemu poddano surowiec oraz
  - d) czas trwania procesu obróbki cieplnej lub szybkość podawania surowca w w systemie ciągłym.

Do każdego stosowanego krytycznego punktu kontroli należy określić minimalne normy przetwarzania.

4. Do wykazania, że dla każdego krytycznego punktu kontroli stosowane są minimalne wartości przetwarzania dokumentacja musi być przechowywana przez co najmniej dwa lata.

5. Do ciągłego monitorowania warunków przetwarzania należy używać dokładnie kalibrowanych mierników/rejestratorów. Należy zachować dokumentację wskazującą datę ich kalibracji.
6. Surowiec, który prawdopodobnie nie został poddany określonej obróbce cieplnej (np. surowiec uwolniony podczas rozruchu lub wyciek z podgrzewaczy) musi zostać ponownie skierowany do obróbki cieplnej lub zebrany i ponownie przetworzony.
7. Produkty pochodzenia zwierzęcego muszą być przetwarzane zgodnie z następującymi normami przetwarzania.
  - a) metodę przetwarzania 1 należy stosować do:
    - (i) surowca kategorii 2, innego niż obornik i treść przewodu pokarmowego, przeznaczonego do przetwarzania w wytwórni biogazu lub kompostowni, do wykorzystania jako organiczny nawóz sztuczny lub dodatek do wzbogacania gleby, oraz
    - (ii) surowca kategorii 1 i 2 przeznaczonego na składowisko.
  - b) każdą z metod przetwarzania od 1 do 5 należy stosować do:
    - (i) surowca kategorii 2, z którego białko przeznaczone jest do spielania lub współspielania,
    - (ii) surowca kategorii 2, z którego tłuszcz wytapiany jest przeznaczony do przetwarzania w zakładzie tłuszczowym kategorii 2 oraz
    - (iii) surowca kategorii 1 lub 2 przeznaczonego do spielania lub współspielania.

Jednakże, właściwe władze mogą zażądać zastosowania metody przetwarzania 1 do surowca kategorii 1 przeznaczonego do spielania lub współspielania.

C. *Produkty przetworzone*

8. Produkty przetworzone otrzymane z surowców kategorii 1 lub 2, z wyjątkiem produktów płynnych przeznaczonych do przetwarzania w wytwórniach biogazu i kompostowniach, muszą być trwale oznaczone- za pomocą zapachu w przypadkach gdy jest to technicznie możliwe- z wykorzystaniem systemu dozwolonego przez właściwe władze. Szczegółowe zasady oznaczania mogą zostać ustanowione w ramach procedury określonej w art. 33 ust. 2.
9. Próbkę produktów przetworzonych przeznaczonych do wykorzystania w wytwórniach biogazu lub kompostowniach lub do przewiezienia na składowisko, odebrane bezpośrednio po obróbce cieplnej, muszą być wolne od odpornych na ciepło przetrwalników bakterii chorobotwórczych (*Clostridium perfringens* nieobecne w 1 g produktów).

ROZDZIAŁ II

Szczególne wymagania konieczne do zatwierdzenia wytwórni biogazu i kompostowni

A. Pomieszczenia

1. Wytwórnie biogazu muszą być wyposażone w:

- a) urządzenie do pasteryzacji / oczyszczania, którego nie można ominąć, wraz:
  - (i) instalacjami do monitorowania temperatury w czasie;
  - (ii) urządzeniami do ciągłej rejestracji wyników pomiarów oraz
  - (iii) odpowiednim systemem bezpieczeństwa do zapobiegania niewystarczającemu podgrzewaniu
- b) odpowiednie urządzenia do czyszczenia i dezynfekowania pojazdów oraz pojemników opuszczających wytwórnię.

Jednakże, urządzenie do pasteryzacji/oczyszczania nie jest wyposażeniem obowiązkowym dla wytwórni biogazu, które jedynie przetwarzają produkty pochodzenia zwierzęcego poddane metodzie 1 przetwarzania.

2. Kompostownie muszą być wyposażone w:

- a) zamknięty reaktor do kompostowania, którego nie można ominąć, wraz:
  - (i) instalacjami do monitorowania temperatury w czasie;
  - (ii) urządzeniami do ciągłej rejestracji wyników pomiarów, oraz
  - (iii) odpowiednim systemem bezpieczeństwa do zapobiegania niewystarczającemu podgrzewaniu
- b) odpowiednimi urządzeniami do czyszczenia i dezynfekowania pojazdów i pojemników przewożących nieprzetworzone produkty pochodzenia zwierzęcego.

3. Każda wytwórnia biogazu i kompostownia musi posiadać własne laboratorium lub korzystać z laboratorium zewnętrznego. Laboratorium musi być odpowiednio wyposażone do celów przeprowadzania niezbędnych analiz i uzyskać zatwierdzenie właściwych władz.

B. Wymagania higieniczne

4. W wytwórni biogazu lub kompostowni mogą być przetwarzane wyłącznie następujące produkty pochodzenia zwierzęcego:

- a) surowiec kategorii 2, w przypadku użycia metody przetwarzania 1 w zakładzie przetwórczym kategorii 2;

- b) obornik i treść przewodu pokarmowego oraz
  - c) surowiec kategorii 3.
5. Produkty pochodzenia zwierzęcego określone w ust. 4 muszą zostać przetworzone jak najszybciej po przyjeździe. Do momentu rozpoczęcia obróbki muszą być odpowiednio przechowywane.
  6. Pojemniki, zbiorniki i pojazdy używane do przewożenia nieprzetworzonego surowca muszą zostać wyczyszczone w wyznaczonym miejscu. Miejsce to musi być tak położone lub zaprojektowane, aby zapobiec zakażeniu produktów przetworzonych
  7. Środki zapobiegawcze przed ptakami, gryzoniami, owadom i innym szkodnikom muszą być systematycznie podejmowane. Do tego celu konieczne jest wykorzystanie programu zwalczania szkodników poparte dokumentacją.
  8. Dla wszystkich części pomieszczeń muszą być ustanowione procedury czyszczenia, poparte dokumentacją. Do czyszczenia musi zostać dostarczony odpowiedni sprzęt i środki czyszczące.
  9. Kontrola higieniczna musi obejmować systematyczne inspekcje środowiska naturalnego i sprzętu. Harmonogram inspekcji i ich wyniki muszą być udokumentowane.
  10. Instalacje i urządzenia muszą być utrzymywane w dobrym stanie technicznym, a urządzenia pomiarowe muszą być poddawane kalibracji w regularnych odstępach czasu.
  11. Pozostałości fermentacyjne muszą być przeładowywane i przechowywane w zakładzie w taki sposób, aby zapobiec powtórnemu zakażeniu.

C. *Normy przetwarzania*

12. Surowiec kategorii 3 używany w wytwórni biogazu wyposażonej w urządzenia do pasteryzacji / oczyszczania musi podlegać następującym minimalnym wymaganiom:
  - a) maksymalna wielkość cząstek przed wprowadzeniem ich do urządzenia: 12 mm;
  - b) minimalna temperatura całego surowca podczas obróbki w urządzeniu: 70 °C oraz
  - c) minimalny czas obróbki w urządzeniu bez przerw: 60 min.
13. Surowiec kategorii 3 wykorzystywany w kompostowni musi podlegać następującym minimalnym wymaganiom:
  - a) maksymalna wielkość cząstek przed wprowadzeniem ich do reaktora kompostującego: 12 mm,
  - b) minimalna temperatura całego surowca podczas obróbki w reaktorze: 70 °C oraz
  - c) minimalny czas obróbki w reaktorze przy temperaturze 70 °C (całego surowca): 60 min.

14. Jednakże, do czasu przyjęcia zasad zgodnie z art. 6 ust. 2 lit. g), właściwe władze mogą, w przypadku, gdy odpady gastronomiczne są jedynym produktem pochodzenia zwierzęcego używanym jako surowiec w wytwórni biogazu lub kompostowni, zezwolić na korzystanie z norm przetwarzania innych niż ustanowionych w ust. 12 i 13 pod warunkiem, że gwarantują one uzyskanie równoważnego skutku dotyczącego zmniejszenia ilości czynników chorobotwórczych.

D. *Pozostałości fermentacyjne i kompost*

15. Próbki pozostałości fermentacyjnych i kompostu pobrane podczas ich przechowywania lub po jego zakończeniu w wytwórni biogazu lub kompostowni muszą spełniać następujące normy:

salmonella: nieobecna w 25 g: $n = 5$, $c = 0$, $m = 0$, $M = 0$

enterobakterie: $n = 5$, $c = 2$, $m = 10$, $M = 300$ w 1 g

gdzie:

n = ilość badanych próbek;

m = wartość graniczna liczby bakterii; wynik jest uznawany za zadowalający, jeżeli liczba bakterii we wszystkich próbkach nie przekracza m ;

M = maksymalna wartość dla liczby bakterii; wynik jest uznawany za niezadowalający jeżeli liczba bakterii w jednej lub kilku próbkach równa się M lub więcej oraz

c = liczba próbek, w których liczba bakterii zawiera się między m i M , próbka jest w dalszym ciągu uznawana za zadowalającą, jeżeli liczba bakterii pozostałych próbek jest równa m lub mniej.

ROZDZIAŁ III

Normy dla dalszego przetwarzania tłuszczów wytopionych

Następujące procesy mogą być wykorzystywane do wytwarzania pochodnych z tłuszczów wytopionych, otrzymanych z surowca kategorii 2:

1. transestryfikacja lub hydroliza w temperaturze co najmniej 200 °C, pod odpowiednim ciśnieniem, przez 20 min. (gliceryna, kwasy tłuszczowe i estry) lub
2. zmydlanie pod wpływem NaOH 12M (gliceryna i mydło):
  - a) w procesie wsadowym w temperaturze 95 °C przez trzy godziny lub
  - b) w procesie ciągłym w temperaturze 140 °C i pod ciśnieniem 2 barów (2000 hPa) przez osiem minut, lub w warunkach równoważnych ustanowionych zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2.

ZAŁĄCZNIK VII

SZCZEGÓLNE WYMAGANIA HIGIENICZNE DOTYCZĄCE PRZETWARZANIA I WPROWADZANIA NA RYNEK PRZETWORZONEGO BIAŁKA ZWIERZĘCEGO ORAZ INNYCH PRODUKTÓW PRZETWORZONYCH, KTÓRE MOGĄ ZOSTAĆ UŻYTE JAKO SKŁADNIK PASZOWY

ROZDZIAŁ I

Szczególne wymagania konieczne do zatwierdzenia zakładów przetwórczych kategorii 3

W uzupełnieniu do ogólnych wymagań ustanowionych w załączniku V stosuje się następujące wymagania.

A. *Pomieszczenia*

1. Pomieszczenia służące do przetwarzania surowca kategorii 3 nie mogą znajdować się w tym samym miejscu co pomieszczenia służące do przetwarzania surowców kategorii 1 lub 2, chyba że są to całkowicie oddzielne zabudowania.
2. Jednakże, właściwe władze mogą udzielać zezwolenia na czasowe wykorzystanie zakładu przetwórczego kategorii 3 do przetwarzania surowca kategorii 1 lub 2, w przypadkach gdy rozległy wybuch epidemii chorobowej lub inne nadzwyczajne i nieprzewidziane okoliczności prowadzą do braku wolnych mocy produkcyjnych w zakładzie przetwórczym kategorii 1 lub 2.

Przed ponownym rozpoczęciem przetwarzania surowca kategorii 3 zakład przetwórczy kategorii 3 musi zostać zatwierdzony przez właściwe władze zgodnie z art. 13.

3. Zakłady przetwórcze kategorii 3 muszą posiadać:
  - a) instalację do sprawdzania obecności obcej substancji, takiej jak materiał opakowaniowy, elementy metalowe, itd. w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz
  - b) odpowiednio wyposażone zamykane pomieszczenie do wyłącznego użytku służby inspekcyjnej, jeżeli ilość przetwarzanych produktów wymaga regularnej lub stałej obecności właściwych władz.

B. *Surowiec*

4. Wyłącznie surowiec kategorii 3 wymieniony w art. 6 ust. 1 lit. a)-j), który był przeładowywany, przechowywany i przewożony zgodnie z art. 22 może zostać wykorzystany do produkcji przetworzonych białek zwierzęcych i innych składników paszowych.
5. Przed rozpoczęciem przetwarzania, produkty pochodzenia zwierzęcego muszą zostać sprawdzone na obecność obcej substancji. W przypadku obecności takiej, musi być ona niezwłocznie usunięta.

C. *Normy przetwarzania*

6. Dla każdej metody przetwarzania muszą zostać wyznaczone krytyczne punkty kontroli, które określają zakres obróbki cieplnej stosowany w przetwarzaniu, jak ustalono w załączniku V rozdział III. Krytyczne punkty kontroli mogą obejmować:
- wielkość cząstek surowca;
  - temperaturę osiąganą w procesie obróbki cieplnej;
  - jeżeli właściwe, ciśnienie, jakiemu poddano surowiec oraz
  - czas trwania procesu obróbki cieplnej lub szybkość podawania surowca w w systemie ciągłym.

Do każdego stosowanego krytycznego punktu kontroli należy określić minimalne normy przetwarzania.

7. Do wykazania, że dla każdego krytycznego punktu kontroli stosowane są minimalne wartości przetwarzania dokumentacja musi być przechowywana przez co najmniej dwa lata.
8. Do ciągłego monitorowania warunków przetwarzania należy używać dokładnie kalibrowanych mierników/rejestratorów. Należy zachować dokumentację wskazującą datę ich kalibracji.
9. Surowiec, który prawdopodobnie nie został poddany określonej obróbce cieplnej (np. surowiec uwolniony podczas rozruchu lub wyciek z podgrzewaczy) musi zostać ponownie skierowany do obróbki cieplnej lub zgromadzony i ponownie przetworzony.

D. *Produkty przetworzone*

10. Próbkę produktów gotowych pobrane podczas przechowywania lub po jego zakończeniu w zakładzie przetwórczym muszą spełniać następujące normy:

salmonella: nieobecna w 25 g: $n = 5$, $c = 0$, $m = 0$, $M = 0$

enterobakterie: $n = 5$, $c = 2$, $m = 10$, $M = 300$ w 1 g

gdzie:

n = ilość badanych próbek;

m = wartość graniczna liczby bakterii; wynik jest uznawany za zadowalający, jeżeli liczba bakterii we wszystkich próbkach nie przekracza m ;

M = maksymalna wartość dla liczby bakterii; wynik jest uznawany za niezadowalający jeżeli liczba bakterii w jednej lub kilku próbkach równa się M lub więcej oraz

$c =$ liczba próbek, w których liczba bakterii zawiera się między m i M , próbka jest w dalszym ciągu uznawana za zadowalającą, jeżeli liczba bakterii pozostałych próbek jest równa m lub mniej.

ROZDZIAŁ II

Szczególne wymagania dotyczące przetworzonego białka zwierzęcego

W uzupełnieniu do ogólnych warunków ustanowionych w rozdział I stosuje się następujące warunki:

A. *Normy przetwarzania*

1. Białko ssaków musi być poddane przetworzeniu metodą 1.
2. Białko pozostałych zwierząt, z wyjątkiem mączki rybnej, musi być poddane przetworzeniu metodami 1-5 lub 7.
3. Mączka rybna musi być przetworzona:
  - a) dowolną metodą lub
  - b) metodą i przy zastosowaniu takich parametrów, które gwarantują, że produkt jest zgodny z normami mikrobiologicznymi określonymi w rozdziale I ust. 10.

B. *Przechowywanie*

4. Przetworzone białko zwierzęce musi być pakowane lub przechowywane w nowych lub sterylizowanych workach lub też przechowywane we właściwie skonstruowanych zbiornikach.
5. W celu zredukowania do minimum kondensacji pary wewnątrz zbiorników, przenośników lub wyciągów należy podjąć odpowiednie środki.
6. Produkty w przenośnikach, wyciągach i zbiornikach muszą być zabezpieczone przed przypadkowym zakażeniem.
7. Urządzenia do przeładowywania przetworzonego białka zwierzęcego muszą być utrzymywane w stanie czystym i suchym oraz winny posiadać odpowiednie punkty kontrolne umożliwiające badanie czystości. Wszystkie pomieszczenia i urządzenia do magazynowania muszą być systematycznie opróżniane i czyszczone, jak określają wymagania produkcyjne.
8. Przetworzone białko zwierzęce musi być otrzymywane w stanie suchym. Należy zapobiegać wyciekom i kondensacji pary w miejscu przechowywania.

C. *Przywóz*

9. Państwa Członkowskie muszą udzielić zezwolenia na przywóz przetworzonego białka zwierzęcego:

- a) jeżeli pochodzi ono z państw trzecich, które znajduje się w wykazie w załączniku XI część II lub, w przypadku mączki rybnej, które znajduje się w wykazie w załączniku XI część III;
  - b) jeżeli pochodzi ono z zakładu przetwórczego, który znajduje się w wykazie określonym w art. 29 ust. 4;
  - c) jeżeli zostało wyprodukowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz
  - d) jeżeli towarzyszy mu świadectwo weterynaryjne, przewidziano w art. 29 ust. 6.
10. Zanim przesyłka zostanie zwolniona do swobodnego obrotu we Wspólnocie, właściwe władze muszą pobrać próbki przywożonego przetworzonego białka zwierzęcego w punkcie kontroli granicznej w celu zapewnienia zgodności z wymaganiami rozdziału I, ust. 10. Muszą one:
- a) pobrać próbkę z każdej przesyłki produktów przewożonych luzem oraz
  - b) przeprowadzić losowe pobieranie próbek z przesyłek produktów pakowanych w zakładzie wytwórczym, z którego pochodzą.
11. Jednakże, w przypadku gdy sześć kolejnych badań przesyłek towaru luzem pochodzących z danego państwa trzeciego otrzyma wynik ujemny, właściwe władze mogą przeprowadzać losowe pobieranie próbek następnych takich przesyłek z danego państwa trzeciego. Jeżeli jedna z próbek losowych będzie miała wynik dodatni, właściwe władze pobierające próbki muszą poinformować właściwe władze kraju pochodzenia, tak aby mogło ono podjąć właściwe środki w celu zaradzenia zaistniałej sytuacji. Właściwe władze kraju pochodzenia muszą zaprezentować te środki właściwym władzom pobierającym próbki. W przypadku, gdy towar pochodzący z tego samego źródła otrzyma kolejne wyniki dodatnie, właściwe władze muszą pobierać próbki z każdej przesyłki pochodzącej z tego samego źródła do chwili, gdy w sześciu kolejnych badaniach pojawi się ponownie wynik ujemny.
12. Przez co najmniej dwa lata właściwe władze muszą przechowywać dokumentację dotyczącą wyników pobierania próbek przeprowadzonego w stosunku do wszystkich przesyłek, które temu podlegały.
13. W przypadku gdy przesyłka otrzyma wynik dodatni w badaniu na obecność salmonelli, należy:
- a) potraktować ją zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17 ust. 2 lit. a) dyrektywy 97/78/WE²⁶ lub
  - b) ponownie przetworzyć jej zawartość w zakładzie przetwórczym zatwierdzonym na mocy rozporządzenia lub odkazić za pomocą obróbki dozwolonej przez właściwe władze. Wykaz dozwolonych sposobów obróbki może zostać ustalony

---

²⁶ Dyrektywa Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych dotyczących produktów przywożonych do Wspólnoty z państw trzecich (Dz.U. L 24 z 30.01.1998, str. 9).

zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2. Przesyłka nie może zostać zwolniona do momentu aż nie zostanie poddana obróbce, następnie przebadana na obecność salmonelli przez właściwe władze zgodnie z rozdziałem I ust. 10 i otrzymany wynik będzie ujemny.

ROZDZIAŁ III

Szczególne wymagania dotyczące produktów z krwi

W uzupełnieniu do ogólnych warunków ustanowionych w rozdziale I stosuje się następujące warunki:

A. *Surowiec*

1. Do wytwarzania produktów z krwi może być użyta jedynie krew otrzymana zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. a) i b).

B. *Normy przetwarzania*

2. Produkty z krwi muszą być przetworzone:
  - a) dowolną metodą od 1 do 5 lub 7 albo
  - b) metodą i przy zastosowaniu takich parametrów, które gwarantują, że produkt jest zgodny z normami mikrobiologicznym określonymi w rozdziale I ust. 10.

C. *Przywóz*

3. Państwa Członkowskie musi udzielić zezwolenia na przywóz produktów z krwi, jeżeli:
  - a) pochodzą one z państw trzecich, które znajdują się w wykazie w załączniku XI część V;
  - b) pochodzą z zakładu przetwórczego, który znajduje się w wykazie określonym w art. 29 ust. 4;
  - c) zostały wyprodukowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz
  - d) towarzyszy im świadectwo weterynaryjne, jak przewidziano w art. 29 ust. 6.

ROZDZIAŁ IV

Szczególne wymagania dotyczące tłuszczów wytopionych i oleju z ryb

W uzupełnieniu do ogólnych warunków ustanowionych w rozdziale I stosuje się następujące warunki:

A. *Normy przetwarzania*

1. Tłuszcze wytopione pochodzące od przeżuwaczy muszą zostać oczyszczone w taki sposób, aby maksymalny poziom wszystkich pozostałych nierozpuszczalnych zanieczyszczeń nie przekraczał 0,15% wagi.

B. *Przywóz tłuszczów wytopionych*

2. Państwa Członkowskie muszą udzielić zezwolenia na przywóz tłuszczów wytopionych, jeżeli:

a) pochodzą one z państw trzecich znajdujących się w wykazie w załączniku XI część IV;

b) pochodzą z zakładu przetwórczego, który znajduje się w wykazie określonym w art. 29 ust. 4;

c) zostały wyprodukowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

d) oraz

(i) otrzymane są całkowicie lub częściowo z surowca wieprzowego i pochodzą z państwa lub części jego terytorium wolnego od pryszczycy przez poprzednie 24 miesiące oraz wolnego od klasycznego pomoru świń i afrykańskiego pomoru świń przez poprzednie 12 miesięcy,

(ii) otrzymane są całkowicie lub częściowo z surowca drobiowego i pochodzą z kraju lub części jego terytorium wolnego od rzekomego pomoru drobiu oraz grypy drobiu przez poprzednie sześć miesięcy,

(iii) otrzymane są całkowicie lub częściowo z surowca wytworzonego z przeżuwaczy i pochodzą z kraju lub części jego terytorium wolnego od pryszczycy przez poprzednie 24 miesiące oraz wolnego od pomoru bydła przez ostatnie 12 miesięcy lub

(iv) w przypadku, gdy wystąpiła jedna z wyżej wymienionych chorób w ciągu wspomnianego okresu, poddano je jednemu z następujących procesów obróbki cieplnej:

- w temperaturze co najmniej 70 °C przez co najmniej 30 min. lub

- w temperaturze co najmniej 90 °C przez co najmniej 15 min.,

a szczegóły zarejestrowane w krytycznych punktach kontroli są przechowywane przez właściciela, kierownictwo lub ich reprezentanta. W przypadkach gdy jest to konieczne właściwe władze mogą monitorować działanie zakładu. Informacje muszą zawierać wielkość cząstek, temperaturę przemiany oraz, gdy jest to właściwe, czas bezwzględny, wykres ciśnienia, szybkość podawania surowca i stopień odzysku tłuszczu oraz

e) towarzyszy im świadectwo weterynaryjne, jak przewidziano w art. 29 ust. 6.

C. *Przywóz oleju z ryb*

3. Państwa Członkowskie muszą udzielić zezwolenia na przywóz oleju z ryb, jeżeli:

- a) pochodzi on z państw trzecich znajdujących się w wykazie w załączniku XI część III;
- b) pochodzi on z zakładu przetwórczego, który znajduje się w wykazie określonym w art. 29 ust. 4;
- c) został wyprodukowany zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz
- d) towarzyszy mu świadectwo weterynaryjne, jak przewidziano w art. 29 ust. 6.

D. *Wymagania higieniczne*

4. Do pakowania tłuszczu wytopiony lub oleju z ryb, muszą być użyte nowe pojemniki lub pojemniki oczyszczone oraz muszą być podjęte wszelkie środki ostrożności w celu zapobieżenia powtórnemu zakażeniu. W przypadku gdy planowany jest transport masowy, rurociąg, pompy, cysterny na towary masowe i każdy inny pojemnik masowy lub pojazd drogowy zbiornikowy wykorzystywany do przewozu produktów z zakładu wytwórczego, bezpośrednio na statek, do zbiorników nabrzeżnych lub bezpośrednio do zakładów, przed użyciem musi zostać poddany inspekcji, która potwierdzi jego czystość.

ROZDZIAŁ V

Szczególne wymagania dotyczące mleka, przetworów mlecznych oraz siary

W uzupełnieniu do ogólnych warunków ustanowionych w rozdziale I stosuje się następujące warunki:

A. *Normy przetwarzania*

1. Surowe mleko i siara muszą być produkowane w warunkach dających odpowiednie gwarancje co do warunków zdrowotnych. Warunki te mogą być ustanowione zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2.
2. Mleko lub przetwory mleczne poddane obróbce lub przetworzeniu muszą podlegać obróbce cieplnej w temperaturze co najmniej 2 °C przez 15 sek. lub dowolnej innej temperaturze w dowolnym czasie, która przyniesie co najmniej równoważny efekt cieplny i spowoduje otrzymanie ujemnego wyniku w badaniu fosfatazy. Po obróbce cieplnej następuje:
  - a) w przypadku mleka w proszku lub przetworów z mleka w proszku, proces suszenia lub
  - b) w przypadku zakwaszanego przetworu mlecznego, proces, w którym zmniejszany jest odczyn pH i utrzymywany przez co najmniej jedną godzinę poniżej 6.

3. W uzupełnieniu do wymagań ustanowionych w ust. 2, mleko w proszku lub przetwory z mleka w proszku muszą spełniać następujące wymagania:

- a) po zakończeniu procesu suszenia, muszą być podjęte wszelkie środki ostrożności w celu zapobieżenia zakażeniu produktów oraz
- b) produkt gotowy należy:
  - (i) zapakować w nowy pojemnik lub
  - (ii) w przypadku transportu masowego, przewozić w pojazdach lub pojemnikach zdezynfekowanych przez załadowaniem mleka, przetworu mlecznego lub siary, przy użyciu środka dozwolonego przez właściwe władze.

B. *Przywóz*

4. Państwa Członkowskie muszą udzielić zezwolenia na przywóz mleka i przetworów mlecznych, jeżeli:

- a) pochodzą one z państw trzecich znajdujących się w wykazie w załączniku XI część I;
- b) w przypadku mleka i przetworów mlecznych pochodzących z państw trzecich lub ich regionów wymienionych w załączniku do decyzji 95/340/WE²⁷ w kolumnie B, poddane zostały procesowi pasteryzacji wystarczającemu do uzyskania ujemnego wyniku w badaniu fosfatazy oraz towarzyszy im świadectwo weterynaryjne odpowiadające wzorcowi ustanowionemu w załączniku X rozdział 2(A);
- c) w przypadku przetworów mlecznych o odczynie pH zmniejszonym poniżej 6 pochodzących z państw trzecich lub ich regionów wymienionych w załączniku do decyzji 95/340/WE w kolumnie C, poddane zostały najpierw pasteryzacji wystarczającej do uzyskania ujemnego wyniku w badaniu fosfatazy oraz towarzyszy im świadectwo weterynaryjne odpowiadające wzorcowi ustanowionemu w załączniku X rozdział 2(B);
- d) w przypadku mleka i przetworów mlecznych pochodzących z państw trzecich lub ich regionów wymienionych w załączniku do decyzji 95/340/WE w kolumnie C, poddane zostały najpierw procesowi sterylizacji lub podwójnej obróbce cieplnej, przy czym każdy z procesów był wystarczający do uzyskania ujemnego odczynu oraz towarzyszy im świadectwo weterynaryjne odpowiadające wzorcowi ustanowionemu w załączniku X rozdział 2 lit. C), oraz
- e) pochodzą z zakładu przetwórczego, który znajduje się w wykazie określonym w art. 29 ust. 4.

---

²⁷ Decyzja Komisji 95/340/WE z dnia 27 lipca 1995 r. formułująca tymczasowy wykaz państw trzecich, z których na przywóz mleka i przetworów mlecznych Państwa Członkowskie udzielają zezwolenia, i uchylająca decyzję 94/70/WE (Dz.U. L 200 z 24.08.1995, str. 38). Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 96/584/WE (Dz.U. L 255 z 9.10.1996, str. 20).

5. Mleko i przetwory mleczne pochodzące z państw trzecich lub ich regionów wymienionych w załączniku do decyzji 95/340/WE w kolumnie C, w których w ciągu ostatnich 12 miesięcy wystąpiła pryszczycza lub w ciągu ostatnich 12 miesięcy przeprowadzono szczepienia przeciwko tej chorobie, przed wprowadzeniem na terytorium Wspólnoty muszą być poddane:
- a) procesowi sterylizacji, w wyniku którego wartość F_c będzie równa lub większa od 3 lub
  - b) wstępnej obróbce cieplnej wywołująca efekt cieplny co najmniej równoważny z tym osiągniętym w wyniku procesu pasteryzacji w temperaturze co najmniej 72 C przez co najmniej 15 sek. oraz wystarczającej do otrzymania ujemnego wyniku w badaniu fosfatazy, a następnie:
    - (i) powtórnej obróbce termicznej wywołującej efekt cieplny, co najmniej równoważny z tym osiągniętym w wyniku wstępnej obróbki cieplnej oraz wystarczającej do uzyskania ujemnego wyniku w badaniu fosfatazy, w przypadku mleka w proszku lub przetworów z mleka w proszku uzupełnionej procesem suszenia lub
    - (ii) procesowi zakwaszania, w którym odczyn pH zostaje utrzymany poniżej, 6 przez co najmniej godzinę.
6. W przypadku stwierdzenia ryzyka wprowadzenia choroby egzotycznej lub innego rodzaju ryzyka dla zdrowia zwierząt, mogą zostać ustanowione dodatkowe warunki dotyczące ochrony zdrowia zwierząt zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2.

ROZDZIAŁ VI

Szczególne wymagania dotyczące żelatyny i hydrolizatu białkowego

W uzupełnieniu do ogólnych warunków ustanowionych w rozdziale I stosuje się następujące warunki:

A. Normy przetwarzania dla żelatyny

1. a) Żelatyna musi być produkowana w procesie, który gwarantuje poddanie nieprzetworzonego surowca kategorii 3 traktowaniu kwasem lub ługiem wraz z jednym lub więcej płukaniem. Następnie konieczne jest wyregulowanie odczynu pH. Żelatynę należy ekstrahować przez jedno- lub kilkakrotne podgrzewanie z rzędu, a potem oczyścić za pomocą filtrowania i sterylizacji.
- b) Po przetworzeniu żelatyny w procesach określonych w lit. a), można ją poddać suszeniu i w miarę potrzeb procesowi proszkowania lub uwarstwiania.
- c) Używanie konserwantów, innych niż dwutlenek siarki i nadtlenuk wodoru, jest zabronione.

2. Żelatyna musi być pakowana, przechowywana i przewożona w zadowalających warunkach higienicznych. W szczególności:
  - a) pomieszczenie musi być przewidziane do przechowywania surowców przeznaczonych do pakowania;
  - b) pakowanie musi odbywać się w pomieszczeniu lub miejscu przeznaczonym do tego celu; oraz
  - c) opakowania zawierające żelatynę muszą być opatrzone sformułowaniem „żelatyna nadająca się do spożycia przez zwierzęta”.

B. *Normy przetwarzania dotyczące hydrolizatu białkowego*

3. Hydrolizat białkowy musi być wytwarzany w procesie produkcyjnym, który obejmuje właściwe środki służące zredukowaniu do minimum zakażenia surowca kategorii 3. Po przygotowaniu surowca kategorii 3 za pomocą kąpiei solankowych, wapnowania i intensywnego przemywania surowiec poddaje się:
  - a) działaniu roztworu o odczynie pH powyżej 11 przez ponad trzy godziny w temperaturze ponad 80 °C, a następnie obróbce cieplnej w temperaturze ponad 140 °C przez 30 min. pod ciśnieniem wyższym niż 3,6 bara;
  - b) działaniu roztworu o odczynie pH od 1 do 2, a dalej powyżej 11 i następnie obróbce cieplnej w temperaturze 140 °C przez 30 min. pod ciśnieniem 3 barów lub
  - c) równoważnemu procesowi produkcji dozwolonemu zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2.

C. *Przywóz*

4. Państwa Członkowskie muszą udzielić zezwolenia na przywóz żelatyny i hydrolizatów białkowych, jeżeli:
  - a) pochodzą one z państw trzecich, które znajdują się w wykazie w załączniku X część XI;
  - b) pochodzą z zakładu przetwórczego, który znajduje się w wykazie określonym w art. 29 ust. 4;
  - c) zostały wyprodukowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, oraz
  - d) towarzyszy im świadectwo weterynaryjne, jak przewidziano w art. 29 ust. 6.

ROZDZIAŁ VII

Szczególne wymagania dotyczące fosforanu dwuwapniowego

W uzupełnieniu do ogólnych warunków ustanowionych w rozdziale I stosuje się następujące warunki:

A. *Normy przetwarzania*

1. Fosforan dwuwapniowy musi być wytwarzany w procesie, który:
  - a) zapewnia rozkruszenie na drobne cząstki i odłuszczenie całego surowca kostnego kategorii 3 przy użyciu gorącej wody i potraktowanie rozcieńczonym kwasem solnym (o minimalnym stężeniu 4 % i odczynie pH poniżej 1,5) przez okres co najmniej dwóch dni;
  - b) następnie przewiduje obróbkę otrzymanego roztworu fosforowego przy użyciu wapna, powodując powstanie fosforanu dwuwapniowego o odczynie pH 4-7 oraz
  - c) kończy się suszeniem roztworu powietrzem przez 15 minut w temperaturze początkowej 270-325°C i końcowej temperaturze 60-65 °C,lub procesie równoważnym dozwolonym zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2.

B. *Przywóz*

2. Państwa Członkowskie muszą udzielić zezwolenia na przywóz fosforanu dwuwapniowego, jeżeli:
  - a) pochodzi on z państw trzecich, które znajdują się w wykazie w załączniku X część XI;
  - b) pochodzą z zakładu przetwórczego, który znajduje się w wykazie określonym w art. 29 ust. 4;
  - c) został wyprodukowany zgodnie niniejszym rozporządzeniem, oraz
  - d) towarzyszy mu świadectwo weterynaryjne, jak przewidziano w art. 29 ust. 6.

ZAŁĄCZNIK VIII

WYMAGANIA DOTYCZĄCE WPROWADZANIA NA RYNEK KARMY DLA ZWIERZĄT DOMOWYCH, GRYZAKÓW DLA PSÓW I PRODUKTÓW TECHNICZNYCH

ROZDZIAŁ I

Wymagania konieczne do zatwierdzenia wytwórni karmy dla zwierząt domowych i zakładów technicznych

Zakłady produkujące karmę dla zwierząt domowych, gryzaki dla psów i produkty techniczne, inne niż organiczne nawozy sztuczne, dodatki do wzbogacania gleby oraz pochodne tłuszczów otrzymanych z surowca kategorii 2, muszą spełniać następujące wymagania:

1. posiadać odpowiednie pomieszczenia i urządzenia do przechowywania i obróbki dostarczanego surowca w całkowicie bezpiecznych warunkach oraz
2. posiadać odpowiednie pomieszczenia i urządzenia do usuwania nieużytych produktów pochodzenia zwierzęcego, pozostałych po produkcji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub wysyłać surowiec do zakładu przetwórczego, spalarni lub współspalarni zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

ROZDZIAŁ II

Wymagania dotyczące karmy dla zwierząt domowych i gryzaków dla psów

A. *Surowiec*

1. Jedyne produkty pochodzenia zwierzęcego, które mogą być użyte do produkcji karmy dla zwierząt są określone w art. 6 ust. 1 lit. a)-j). Jednakże surowa karma dla zwierząt domowych może być wytwarzana wyłącznie z produktów pochodzenia zwierzęcego określonych w art. 6 ust. 1 lit. a).

B. *Normy przetwarzania*

2. Karma dla zwierząt domowych w puszkach musi zostać poddana obróbce cieplnej do wartości F_c minimum 3.
3. Przetworzona karma dla zwierząt domowych inna niż karma w puszkach musi być poddana w całości obróbce cieplnej w temperaturze co najmniej 90 °C. Po zakończeniu obróbki, muszą być podjęte wszelkie środki ostrożności w celu zagwarantowania, że produkt nie zostanie narażony na zakażenie. Produkt musi być umieszczony w nowym opakowaniu.
4. Podczas przetwarzania gryzaki dla psów muszą być poddane obróbce cieplnej wystarczającej do zniszczenia organizmów chorobotwórczych (między innymi salmonelli). Po zakończeniu obróbki muszą być podjęte wszelkie środki ostrożności w celu zagwarantowania, że produkt nie zostanie narażony na zakażenie. Produkt musi być umieszczony w nowym opakowaniu.

5. Surowa karma dla zwierząt domowych musi być umieszczona w nowych opakowaniach zapobiegających wyciekom. Należy podjąć kroki w celu zapewnienia, że produkt nie zostanie narażony na zakażenie w całym łańcuchu produkcyjnym do momentu znalezienia się w punkcie sprzedaży. Na opakowaniu musi być umieszczony czytelny i dobrze widoczny napis „karma jedynie dla zwierząt domowych”.
6. Podczas produkcji i / lub przechowywania (przed wysyłką) muszą zostać wyrywkowo pobrane próbki w celu sprawdzenia zgodności z następującymi normami:

salmonella: nieobecna w 25 g: $n = 5$, $c = 0$, $m = 0$, $M = 0$

gdzie:

n = ilość badanych próbek;

m = wartość graniczna liczby bakterii; wynik jest uznawany za zadowalający, jeżeli liczba bakterii we wszystkich próbkach nie przekracza m ;

M = maksymalna wartość dla liczby bakterii; wynik jest uznawany za niezadowalający, jeżeli liczba bakterii w jednej lub kilku próbkach równa się M lub więcej oraz

c = liczba próbek, w których liczba bakterii zawiera się między m i M , próbka jest w dalszym ciągu uznawana za zadowalającą, jeżeli liczba bakterii pozostałych próbek jest równa m lub mniej.

C. Przywóz

7. Państwa Członkowskie muszą udzielić zezwolenia na przywóz karmy dla zwierząt domowych i gryzaków dla psów, jeżeli:
  - a) pochodzą one z państw trzecich, które znajdują się w wykazie w załączniku XI część X;
  - b) pochodzą z wytwórni karmy dla zwierząt domowych posiadającej zezwolenie właściwych władz państwa trzeciego, spełniającego szczególne warunki ustanowione niniejszym rozporządzeniem;
  - c) zostały wyprodukowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
  - d) towarzyszy im:
    - (i) w przypadku karmy dla zwierząt domowych w puszkach, świadectwo odpowiadające wzorcowi ustanowionemu w załączniku X rozdział 3(A),
    - (ii) w przypadku przetworzonej karmy dla zwierząt domowych innej niż karma w puszkach, świadectwo, które odpowiada wzorcowi ustanowionemu w załączniku X rozdział 3(B),

- (iii) w przypadku gryzaków dla psów, świadectwo, które odpowiada wzorcowi ustanowionemu w załączniku X rozdział 3(C), lub
- (iv) w przypadku surowej karmy dla zwierząt domowych, świadectwo, które odpowiada wzorcowi ustanowionemu w załączniku X rozdział 3(D).

ROZDZIAŁ III

Wymagania dotyczące obornika, przetworzonego obornika i produktów z obornika przetworzonego

I. *Obornik nieprzetworzony*

A. Handel

1. a) Zabroniony jest handel obornikiem nieprzetworzonym innym niż pochodzącym od drobiu i kopytnych, z wyjątkiem obornika:
  - (i) pochodzącego z obszaru, który nie podlega ograniczeniom ze względu na poważną chorobę zakaźną oraz
  - (ii) przeznaczonego do stosowania, pod nadzorem właściwych władz, do nawożenia ziemi stanowiącej część jednego gospodarstwa położonego po obu stronach granicy dwóch Państw Członkowskich.
- b) Jednakże, właściwe władze mogą udzielić szczególnego zezwolenia na wprowadzenie na ich terytorium:
  - (i) obornika przeznaczonego do przetwarzania w zakładzie technicznym, wytwórni biogazu lub kompostowni zatwierdzonych przez właściwe władze zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w związku z wytwarzaniem produktów określonych w sekcji II poniżej. Zatwierdzając takie zakłady właściwe władze muszą wziąć pod uwagę pochodzenie obornika.
lub
  - (ii) obornika przeznaczonego do nawożenia ziemi w gospodarstwie. Handel nim może nastąpić wyłącznie za zgodą właściwych władz zarówno Państwa Członkowskiego stanowiącego kraj pochodzenia, jak i w miejscu przeznaczenia. Rozważając udzielenie zgody, właściwe władze muszą objąć szczególną uwagę pochodzenie obornika, jego miejsce przeznaczenia oraz względy zdrowia zwierząt i kwestie bezpieczeństwa.

W takich przypadkach obornik musi zostać wyposażony w świadectwo zdrowia odpowiadające wzorcowi ustanowionemu zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2.

2. Handel nieprzetworzonym obornikiem pochodzącym od drobiu podlega następującym warunkom:

- a) obornik musi pochodzić z obszaru, który nie podlega ograniczeniom ze względu na rzekomy pomór drobiu lub influencję drobiu;
  - b) ponadto, nieprzetworzony obornik pochodzący ze stada drobiu szczepionego przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu nie może być wysyłany do regionu, posiadającego status „nieszczepiony” w odniesieniu do rzekomego pomoru drobiu na podstawie art. 15 ust. 2 dyrektywy 90/539/EWG²⁸ oraz
  - c) obornik musi być wyposażony w świadectwo weterynaryjne odpowiadające wzorcowi ustanowionemu w ramach procedury określonej w art. 33 ust. 2.
3. Handel nieprzetworzonym obornikiem pochodzącym od kopytnych nie podlega warunkom dotyczącym zdrowia zwierząt.

B. Przywóz

4. Państwa Członkowskie muszą udzielić zezwolenia na przywóz nieprzetworzonego obornika, jeżeli:
- a) pochodzi on z państw trzecich, które znajdują się w wykazie w załączniku XI część IX;
  - b) spełnia, stosownie do rozważanych gatunków zwierząt, wymagania ust. 1 lit. a);
  - c) towarzyszy mu świadectwo weterynaryjne, jak przewidziano w art. 29 ust. 6.

II. *Obornik przetworzony i produkty z obornika przetworzonego*

A. Wprowadzanie na rynek

5. Wprowadzanie na rynek przetworzonego obornika i produktów z przetworzonego obornika podlega następującym warunkom:
- a) muszą one pochodzić z zakładu technicznego, wytwórni biogazu lub kompostowni zatwierdzonych przez właściwe władze zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
  - b) muszą być poddane obróbce cieplnej w temperaturze co najmniej 70 °C przez co najmniej 60 min. lub przetworzeniu równoważnemu zgodnie z zasadami ustanowionymi w ramach procedury określonej w art. 33 ust. 2;
  - c) muszą:
    - (i) być wolne od salmonelli (salmonella nieobecna w 25 g przetworzonego produktu),

---

²⁸ Dyrektywa Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków sanitarnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy oraz przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych (Dz.U. L 303 z 31.10.1990, str. 6). Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2000/505/WE (Dz.U. L 201 z 9.08.2000, str. 8).

- (ii) być wolne od enterobakterii (na podstawie na liczby bakterii tlenowych: < 1000 cfu na gram przetworzonego produktu) oraz
- (iii) zostać poddane obróbce zmniejszającej ilość bakterii tworzących formy przetrwalnikowe i powstawanie toksyn oraz
- d) muszą być przechowywane w taki sposób, aby po przetworzeniu zakażenie lub ponowna infekcja oraz zawilgocenie było niemożliwe. W związku z powyższym należy je przechowywać w:
  - (i) dokładnie zapieczętowanych i izolowanych silosach lub
  - (ii) właściwie zapieczętowanych opakowaniach (workach plastikowych lub „dużych workach”).

B. Przywóz

6. Państwa Członkowskie muszą udzielić zezwolenia na przywóz przetworzonego obornika i produktów z przetworzonego obornika, jeżeli:
  - a) pochodzą one z państw trzecich, które znajdują się w wykazie w załączniku XI część IX;
  - b) pochodzą z zakładu zatwierdzonego przez właściwe władze państwa trzeciego spełniającego szczególne warunki ustanowione niniejszym rozporządzeniem;
  - c) spełniają wymagania ust. 5 powyżej oraz
  - d) towarzyszy im świadectwo weterynaryjne, jak przewidziano w art. 29 ust. 6.

III. *Guano*

7. Wprowadzanie na rynek „guano” nie podlega warunkom dotyczącym zdrowia zwierząt.

ROZDZIAŁ IV

Wymagania dotyczące krwi i produktów z krwi używanych do celów technicznych, obejmujących środki farmakologiczne, diagnostykę in vitro i odczynniki laboratoryjne, z wyłączeniem surowicy koniowatych

A. *Wprowadzanie na rynek*

1. Wprowadzanie na rynek produktów z krwi objętych przepisami niniejszego rozdziału podlega wymaganiom ustanowionym w art. 20.

B. *Przywóz*

2. Przywóz krwi podlega wymaganiom ustanowionym w rozdziale XI.

3. Państwa Członkowskie muszą udzielić zezwolenia na przywóz produktów z krwi, jeżeli:
- a) pochodzą one z państw trzecich, które znajdują się w wykazie w załączniku XI część VI;
  - b) pochodzą z zakładu zatwierdzonego przez właściwe władze państwa trzeciego spełniającego szczególne warunki ustanowione niniejszym rozporządzeniem oraz
  - c) towarzyszy im świadectwo weterynaryjne, jak przewidziano w art. 29 ust. 6 oraz
  - d) albo pochodzą z państwa trzeciego, w którym przez co najmniej 24 miesiące nie odnotowano żadnego przypadku pryszczycy, a w ciągu ostatnich 12 miesięcy nie odnotowano u gatunków wrażliwych żadnego przypadku pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej, choroby pęcherzykowej świń, pomoru bydła, pomoru małych przeżuwaczy, gorączki doliny Rift, choroby niebieskiego języka, afrykańskiego pomoru koni, klasycznego pomoru świń, afrykańskiego pomoru świń, pomoru rzekomego drobiu lub grypy drobiu oraz w którym przez co najmniej 12 miesięcy nie przeprowadzono szczepień przeciwko tym chorobom. Świadectwo weterynaryjne może zostać wystawione odpowiednio do gatunku zwierzęcia, z którego krwi otrzymano produktu albo
  - e) w przypadku produktów z krwi bydłowej:
    - (i) pochodzą one z obszaru państwa trzeciego spełniającego wymagania lit. d), z którego przywóz bydła, świeżego mięsa wołowego i nasienia jest dozwolone zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym. Krew, z której produkty takie są wytwarzane musi pochodzić od bydła z wymienionego obszaru państwa trzeciego i zostać zgromadzona:
      - w rzeźniach zatwierdzonych zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym,lub
      - w rzeźniach zatwierdzonych i nadzorowanych przez właściwe władze państwa trzeciego. Należy powiadomić Komisję i Państwa Członkowskie o adresie i numerze identyfikacyjnym rzeźni lub przedstawić zaświadczenie, które je wskazuje;
    - (ii) zostały poddane jednej z następujących metod przetwórczych gwarantujących nieobecność czynników chorobotwórczych wywołujących choroby bydła określone w lit. d):
      - obróbce cieplnej w temperaturze 65 °C przez co najmniej trzy godziny, a następnie kontroli skuteczności,
      - napromieniowaniu o natężeniu 2,5 megaradów lub promieniami gamma, a następnie kontroli skuteczności,

- zmianie odczynu pH na pH 5 przez dwie godziny, a następnie kontroli skuteczności,
  - obróbce cieplnej w temperaturze co najmniej 90 °C w całej masie, a następnie kontroli skuteczności lub
  - każdej innej obróbce przewidzianej zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2 lub
- (iii) spełniają wymagania ustanowione w rozdziale X. W tym przypadku, opakowanie nie może zostać otwarte podczas przechowywania, a zakład techniczny musi dokonać obróbki jedną z metod wymienionych w (ii).
4. Szczególne warunki odnoszące się do przywozu produktów wykorzystywanych w diagnostyce *in vitro* oraz jako odczynniki laboratoryjne mogą zostać ustanowione w miarę potrzeb w ramach procedury określonej w art. 33 ust. 2.

ROZDZIAŁ V

Wymagania dotyczące surowicy koniowatych

A. *Surowiec*

1. Surowica musi:

- a) pochodzić od koniowatych, które nie wykazują objawów poważnych chorób zakaźnych określonych w dyrektywie 90/426/EWG²⁹ lub innych poważnych chorób zakaźnych, na które koniowate są wrażliwe oraz
- b) zostać wytworzona w placówkach lub ośrodkach nie podlegających ograniczeniom zgodnie z niniejszą dyrektywą.

B. *Przywóz*

2. Państwa Członkowskie muszą udzielić zezwolenia na przywóz surowicy koniowatych, jeżeli:

- a) pochodzi ona od zwierząt tego gatunku urodzonych i hodowanych w państwie trzecim, z którego przywóz koni rzeźnych jest dozwolony;
- b) otrzymano, przetworzono i wysłano ją spełniając następujące warunki:
  - (i) pochodzi ona z państwa, w którym następujące choroby podlegają obowiązkowi zgłaszania: afrykański pomór koni, zaraza stadnicza koni, nosacizna, wirusowe zapalenie mózgu i rdzenia koni (wszystkie rodzaje łącznie z wenezuelskim zapaleniem mózgu koni), niedokrwistość zakaźna koni, pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej, wścieklizna, wąglik;

²⁹ Dyrektywa Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków sanitarnych zwierząt, regulujących przemieszczanie i przywóz koniowatych z państw trzecich (Dz.U. L 224 z 18.08.1990, str. 42). Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2001/298/WE (Dz.U. L 102 z 12.04.2001, str. 63).

- (ii) otrzymano ją, pod nadzorem weterynaryjnym, od koniowatych, które w chwili pobierania, były wolne od klinicznych objawów choroby zakaźnej;
- (iii) otrzymano ją od koniowatych, które od urodzenia przebywały na terytorium lub, w przypadku urzędowego podziału regionalnego zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym, w części terytorium państwa trzeciego, na którym:
  - przez ostatnie dwa lata nie pojawiło się wenezuelskie wirusowe zapalenie mózgu i rdzenia koni,
  - w ciągu ostatnich sześciu miesięcy nie pojawiła się zaraza stadnicza koni oraz
  - w ciągu ostatnich częściach miesięcy nie pojawiła się nosaczna;
- (iv) otrzymano ją od koniowatych, które nigdy nie przebywały w gospodarstwie, objętym zakazem z powodów dotyczących zdrowia zwierząt lub w którym:
  - w związku z wirusowym zapaleniem mózgu i rdzenia koni, dzień, w którym wszystkie zwierzęta cierpiące na tę chorobę zostały ubite wystąpił co najmniej sześć miesięcy przed datą pobrania surowicy,
  - w związku z anemią zakaźną koni, wszystkie zarażone zwierzęta zostały ubite, a pozostałe miały negatywny wynik w dwóch testach Cogginsa przeprowadzonych w odstępach trzymiesięcznych,
  - w związku z pęcherzykowym zapaleniem jamy ustnej, zakaz został zniesiony co najmniej sześć miesięcy przed datą pobrania,
  - ostatni przypadek wścieklizny zanotowano co najmniej miesiąc przed datą pobrania,
  - ostatni przypadek węgliką zanotowano co najmniej 15 dni przed datą pobrania lub
  - wszystkie zwierzęta z gatunków wrażliwych na chorobę występującą w gospodarstwie zostały ubite, a pomieszczenia zdezynfekowane, co najmniej 30 dni przed datą pobrania (lub w przypadku węgliką, co najmniej 15 dni przed);
- (v) podjęto wszelkie środki ostrożności, aby uniknąć zarażenia czynnikami chorobotwórczymi podczas produkcji, przenoszenia i pakowania;
- (vi) została umieszczona w zapieczętowanych, hermetycznych pojemnikach wyraźnie oznakowanych „surowica pochodząca od koniowatych” oraz noszących numer rejestracyjny przedsiębiorstwa dokonującego pobrania;

- c) pochodzi z zakładu zatwierdzonego przez właściwe władze państwa trzeciego spełniającego szczególne warunki ustanowione w niniejszym rozporządzeniu oraz
- d) towarzyszy jej świadectwo odpowiadające wzorcowi ustanowionemu w załączniku X rozdział 4.

ROZDZIAŁ VI

Wymagania dotyczące skór i skórek pochodzących od kopytnych

A. Zakres

1. Przepisy niniejszego rozdziału nie mają zastosowania:
  - a) do skór i skórek kopytnych spełniających wymagania dyrektywy Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem³⁰;
  - b) skór i skórek kopytnych, które zostały poddane pełnemu procesowi garbowania;
  - c) do „wet blue”;
  - d) do „skór piklowanych” oraz
  - e) skór wapnowanych (traktowanych wapnem i trzymany w solance o odczynie pH 12-13 przez co najmniej osiem godzin).
2. W zakresie określonym w ust. 1, przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do surowych, chłodzonych i wyprawionych skór i skórek. Do celów niniejszego rozdziału, „wyprawione skóry i skórki” oznaczają skóry i skórki, które poddano:
  - a) suszeniu;
  - b) soleniu na sucho lub na mokro przynajmniej 14 dni przez wysyłką;
  - c) soleniu przez siedem dni w soli morskiej z dodatkiem 2-procentowego węgla sodowego;
  - d) suszeniu przez 42 dni w temperaturze co najmniej 20 °C lub
  - e) konserwacji za pomocą innego procesu niż garbowanie ustalonego zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2.

B. Handel

3. Handel surowymi lub chłodzonymi skórami i skórkami podlega tym samym warunkom zdrowotnym, które stosuje się do świeżego mięsa na podstawie dyrektywy Rady

---

³⁰ Dz.U. 121 z 29.07.1964, str. 2012. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 95/23/WE (Dz.U. L 243 z 11.10.1995, str. 7).

72/461/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem³¹.

4. Handel wyprawionymi skórą i skórkami jest dozwolony pod warunkiem, że dokument handlowy przewidziany w załączniku II towarzyszy każdej przesyłce i zaświadcza, że:

- a) skóry i skórki zostały wyprawione zgodnie z ust. 2
- b) przesyłka nie miała kontaktu z innymi produktami zwierzęcymi lub żywymi zwierzętami stanowiącymi ryzyko rozprzestrzenienia się poważnej choroby zakaźnej.

C. *Przywóz*

5. Państwa Członkowskie muszą udzielić zezwolenia na przywóz surowych lub chłodzonych skór i skórek, jeżeli:

- a) otrzymano je ze zwierząt określonych w art. 6 ust. 1 lit. b) lub c);
- b) pochodzą z państwa trzeciego lub, w przypadku podziału regionalnego zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym, z części państwa trzeciego, z którego przywóz wszystkich kategorii świeżego mięsa odpowiednich gatunków jest dozwolony oraz:
  - (i) co najmniej 12 miesięcy przed wysyłką, było ono wolne od następujących chorób:
    - klasycznego pomoru świń,
    - afrykańskiego pomoru świń
    - pomoru bydła oraz
  - (ii) co najmniej 24 miesiące przed wysyłką państwo to było wolne od pryszczycy oraz w ciągu 12 miesięcy przed wysyłką, nie przeprowadzano tam żadnych szczepień przeciwko pryszczycy;
- c) otrzymano je:
  - (i) ze zwierząt, które przebywały na terytorium kraju pochodzenia przez co najmniej trzy miesiące przed dokonaniem uboju lub od momentu urodzenia w przypadku zwierzęcia młodszego niż trzy miesiące,
  - (ii) ze zwierząt parzystokopytnych, pochodzących z gospodarstw, na terenie których w ostatnich 30 dniach nie występowała pryszczycyca oraz wokół których w promieniu 10 km w ciągu 30 dni nie zaobserwowano żadnego przypadku pryszczycy,

---

³¹ Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 24. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

- (iii) w przypadku świńskich skór i skórek, ze zwierząt, pochodzących z gospodarstw, na terenie których w ostatnich 30 dniach nie występowała choroba pęcherzykowa świń, a w ciągu ostatnich 40 dni klasyczny lub afrykański pomór świń oraz wokół których w promieniu 10 km w ciągu 30 dni nie zaobserwowano żadnego przypadku tych chorób lub
  - (iv) ze zwierząt, które przeszły badanie przedubojowe w rzeźni w ciągu 24 godzin przed ubojem i nie wykazywały żadnych objawów pryszczycy, pomoru bydła, klasycznego pomoru świń, afrykańskiego pomoru świń ani choroby pęcherzykowej świń;
  - d) podjęto wszelkie środki ostrożności, aby uniknąć zakażenia czynnikami chorobotwórczymi oraz
  - e) towarzyszy im świadectwo odpowiadające wzorcowi ustanowionemu w załączniku X rozdział 5(A).
6. Państwa Członkowskie muszą zezwolić na przywóz wyprawionych skór i skórek, jeżeli:
- a) otrzymano je ze zwierząt określonych w art. 6 ust. 1 lit. b), c) lub k);
  - b) towarzyszy im świadectwo odpowiadające wzorcowi ustanowionemu w załączniku X rozdział 5(B);
  - c) pochodzą one:
    - (i) albo od zwierząt z regionu państwa trzeciego lub państwa trzeciego, które nie podlega, na podstawie ustawodawstwa wspólnoty, ograniczeniom z powodu wystąpienia poważnej choroby zakaźnej, na którą zwierzęta danego gatunku są wrażliwe oraz skóry te zostały wyprawione zgodnie z ust. 2 lub
    - (ii) od zwierząt z innych regionów państwa trzeciego lub innego państwa trzeciego oraz zostały wyprawione zgodnie z ust. 2 lit. c) lub d) lub
    - (iii) od przeżuwaczy i zostały wyprawione zgodnie z ust. 2 oraz przez 21 dni były trzymane oddzielnie lub przebywały w transporcie nieprzerwanie przez 21 dni. W tym przypadku, świadectwo określone w lit. b) zostaje zastąpione deklaracją odpowiadającą wzorcowi ustanowionemu w załączniku X rozdział 5(C), tej treści lub poświadczającej, że wspomniane wymagania zostały spełnione;
  - d) w przypadku solonych skór i skórek przewożonych statkiem, przed przywozem skóry były solone przez okres podany w świadectwie towarzyszącym przesyłce, oraz
  - e) przesyłka nie miała kontaktu z innymi produktami zwierzęcymi lub żywymi zwierzętami stanowiącymi ryzyko rozprzestrzeniania się poważnej choroby zakaźnej.

7. Surowe, chłodzone lub wyprawione skóry i skórki kopytnych muszą być przywożone w pojemnikach, pojazdach drogowych, wagonach kolejowych lub ładowni statku zaplombowanych przez właściwe władze państwa trzeciego, z którego towar został wysłany.

ROZDZIAŁ VII

Wymagania dotyczące trofeów myśliwskich

A. *Surowiec*

1. Bez uszczerbku dla środków przyjętych na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory przez uregulowanie handlu nimi³², trofea myśliwskie:
  - a) pochodzące od kopytnych i ptaków, które w całości poddano zabiegowi taksydermii zapewniającej ich zachowanie w temperaturze otoczenia oraz
  - b) gatunków innych niż kopytne i ptaki,nie podlegają żadnym zakazom lub ograniczeniom z powodów dotyczących zdrowia zwierząt.
2. Bez uszczerbku dla środków przyjętych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 338/97, trofea myśliwskie pochodzących od kopytnych i ptaków nie poddane zabiegowi wspomnianemu w ust. 1 lit. a) podlegają poniższym warunkom. Muszą one:
  - a) pochodzić od zwierząt z obszarów nie podlegających ograniczeniom spowodowanym obecnością poważnej choroby zakaźnej, na którą zwierzęta danych gatunków są wrażliwe.
  - b) spełniać warunki ustanowione w ust. 3 lub 4, jeżeli pochodzą one od zwierząt z obszarów podlegających ograniczeniom z powodu obecności poważnej choroby zakaźnej, na które zwierzęta danych gatunków są wrażliwe.
3. Trofea myśliwskie zawierające wyłącznie kości, rogi, kopyta, pazury, poroża lub zębów musiały:
  - a) zostać zanurzone we wrzącej wodzie przed odpowiedni czas w celu zagwarantowania, że wszystkie substancje inne niż kości, rogi, kopyta, pazury, poroże lub zęby zostaną usunięte;
  - b) zostać zdezynfekowane za pomocą środka dozwolonego przez właściwe władze, w szczególności nadtlenkiem wodoru w przypadku partii składających się z kości;
  - c) niezwłocznie po obróbce zostać umieszczone, bez możliwości kontaktu z innymi produktami pochodzenia zwierzęcego, które mogłyby je zakazić, w osobnych,

---

³² Dz.U. L 61 z 3.03.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji nr 1579/2001 (Dz.U. L 209 z 2.08.2001, str. 14).

przezroczystych i zamykanych opakowaniach, tak aby uniknąć późniejszego zakażenia oraz

- d) zostać wyposażone w dokument lub świadectwo potwierdzające, że powyższe warunki zostały spełnione.

4. Trofea myśliwskich składające się wyłącznie ze skór lub skórek musiały:

- a) zostać poddane albo:
  - (i) suszeniu
  - (ii) soleniu na sucho lub mokro przez co najmniej 14 dni przed wysyłką albo
  - (iii) konserwacji za pomocą procesu wyprawiania innego niż garbowanie zatwierdzonego zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2;
- b) zostać umieszczone, niezwłocznie po wyprawieniu, bez możliwości kontaktu z innymi produktami pochodzenia zwierzęcego, które mogłyby je zakazić, w osobnych, przezroczystych i zamkniętych opakowaniach, tak aby uniknąć późniejszego zakażenia oraz
- c) zostać wyposażone w dokument lub świadectwo potwierdzające, że powyższe warunki zostały spełnione.

B. *Przywóz*

5. Państwa Członkowskie muszą zezwolić na przywóz z państw trzecich trofeów myśliwskich poddanych obróbce, pochodzących od ptaków i kopytnych, składających się wyłącznie z kości, rogów, kopyt, pazurów, poroża, skór i skórek, jeżeli:

- a) towarzyszy im świadectwo, które odpowiada wzorcowi ustanowionemu w załączniku X rozdział 6(A), oraz
- b) spełniają one wymagania ust. 3 i 4. Jednakże, skórki solone na sucho lub mokro, przewożone drogą morską, nie muszą one być solone 14 dni przed wysyłką, przy założeniu, że były one solone 14 dni przed przywozem.

6. Państwa Członkowskie muszą, zgodnie z wymaganiami ust. 7, zezwolić na przywóz trofeów myśliwskich pochodzących od ptaków i kopytnych składających z całych części anatomicznych, nie poddanych obróbce, z państw trzecich:

- a) znajdujących się na jednym z wykazów w załączniku do decyzji Komisji 94/86/WE z 16 lutego 1994 r. formułującym tymczasowy wykaz państw trzecich, z których na przywóz dziczyzny Państwa Członkowskie udzielają zezwolenia³³, oraz

---

³³ Dz.U. L 44 z 17.02.1994, str. 33.

- b) z których dozwolony jest przywóz wszystkich kategorii świeżego mięsa odpowiednich gatunków.
7. Państwa Członkowskie muszą udzielić zezwolenia na przywóz trofeów myśliwskich określonych w ust. 6, jeżeli:
- a) pochodzą one od zwierząt z obszaru nie podlegającego ograniczeniom z powodu obecności poważnych chorób zakaźnych, na które zwierzęta danych gatunków są wrażliwe;
  - b) zostały umieszczone, niezwłocznie po obróbce, bez możliwości kontaktu z innymi produktami pochodzenia zwierzęcego, które mogłyby je zakazić, w osobnych, przezroczystych i zamkniętych opakowaniach, tak aby uniknąć późniejszego zakażenia oraz
  - c) towarzyszy im świadectwo odpowiadające wzorcowi ustanowionemu w załączniku X rozdział 6(B).

ROZDZIAŁ VIII

Wymagania dotyczące wełny, sierści, świńskiej szczeciny, piór i ich części

A. *Surowiec*

1. Nieprzetworzona wełna, sierść, świńska szczecina oraz nieprzetworzone pióra i ich części muszą pochodzić od zwierząt określonych w art. 6 ust. 1 lit. c) lub k). Muszą one być suche i zamknięte w bezpiecznym opakowaniu. Jednakże, przewożenie świńskiej szczeciny, z regionów, w których afrykański pomór świń stanowi chorobą endemiczną jest zabronione z wyjątkiem świńskiej szczeciny, która:
  - a) była parzona, farbowana lub bielona
  - b) została poddana innej formie obróbki, które gwarantuje zniszczenie czynników chorobotwórczych, przy założeniu że skutek taki jest potwierdzony w formie świadectwa wydanego przez lekarza weterynarii odpowiedzialnego za miejsce pochodzenia. Pranie fabryczne nie może być uznane za formę obróbki odpowiadającą celom niniejszego przepisu.
2. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do piór ozdobnych lub piór:
  - a) przewożonych przez podróżnych do prywatnego użytku lub
  - b) w formie przesyłki przeznaczonych dla osób prywatnych do celów nieprzemysłowych.

B. *Przywóz*

3. Państwa Członkowskie muszą udzielić zezwolenia na przywóz świńskiej szczeciny z państw trzecich lub, w przypadku podziału regionalnego zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym, ich regionów, jeżeli:

- a) świńska szczecina została otrzymana ze zwierząt pochodzących z kraju pochodzenia, i ubitych w rzeźni tamże oraz
  - b) przesyłce towarzyszy świadectwo:
    - (i) albo odpowiadające wzorcowi ustanowionemu w załączniku X rozdział 7(A) w przypadku, gdy na danym terenie w ciągu poprzednich 12 miesięcy nie pojawił się żaden przypadek afrykańskiego pomoru świń albo
    - (ii) odpowiadający wzorcowi ustanowionemu w załączniku X rozdział 7(B) w przypadku, gdy na danym terenie w ciągu poprzednich 12 miesięcy pojawił się jeden przypadek lub więcej afrykańskiego pomoru świń.
4. Państwa Członkowskie muszą udzielić zezwolenia na przywóz nieprzetworzonej wełny, sierści, nieprzetworzonych piór i ich części, jeżeli są one:
- a) suche i zamknięte w bezpiecznym opakowaniu oraz
  - b) wysyłane bezpośrednio do zakładu technicznego lub zakładu pośredniego w warunkach, w których nie ma możliwości rozprzestrzenienia się czynników chorobotwórczych.

ROZDZIAŁ IX

Wymagania dotyczące produktów pszczelarskich

A. *Surowiec*

1. Produkty pszczelarskie przeznaczone wyłącznie do wykorzystania w pszczelarstwie:
- a) nie mogą pochodzić z obszaru, który podlega zakazowi związanemu z pojawieniem się zgnilca amerykańskiego lub choroby roztoczowej, jeżeli, w przypadku choroby roztoczowej, miejsce przeznaczenia otrzymało dodatkowe gwarancje zgodnie z art. 14 ust. 2 dyrektywy 92/65/EWG³⁴ oraz
  - b) spełniają wymagania nałożone w art. 8 lit. a) dyrektywy 92/65/EWG.

Każde odstępstwo musi być ustanowione, jeśli jest konieczne, zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2.

B. *Przywóz*

2. Państwa Członkowskie muszą udzielić zezwolenia na przywóz produktów pszczelarskich przeznaczonych do wykorzystania w pszczelarstwie, jeżeli:

---

³⁴ Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca warunki dotyczące zdrowia zwierząt, regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nie objętych warunkami dotyczącymi zdrowia zwierząt, ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A lit. I) do dyrektywy 90/425/EWG (Dz.U. L 268 z 14.09.1992, str. 54). Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2001/298/WE (Dz.U. L 102 z 12.4.2001, str. 63).

- a) dokument handlowy towarzyszący przesyłce obejmuje następujące informacje:
  - (i) kraj pochodzenia,
  - (ii) nazwisko przedsiębiorstwa produkcyjnego,
  - (iii) numer rejestracyjny przedsiębiorstwa produkcyjnego,
  - (iv) rodzaj produktów oraz
  - (v) wskazówkę: „Produkty pszczelarskie przeznaczone wyłącznie do wykorzystania w pszczelarstwie, pochodzące z gospodarstwa nie podlegającego ograniczeniom z powodu pojawienia się chorób pszczoł oraz zgromadzone w centrum regionu o promieniu 3 km, który od co najmniej 30 dni nie podlega ograniczeniom z powodu zgnilca amerykańskiego, będącego chorobą podlegającą obowiązkowi zgłaszania.” oraz
- b) dokument handlowy został opatrzony pieczęcią właściwych władz nadzorujących zarejestrowane przedsiębiorstwo produkcyjne.

ROZDZIAŁ X

Wymagania dotyczące kości i produktów kostnych (z wyjątkiem mączki kostnej), rogów i produktów z rogów (z wyjątkiem mączki z rogów) oraz kopyt i produktów z kopyt (z wyjątkiem mączki z kopyt) przeznaczonych do wykorzystania innego niż jako pasze, organiczne nawozy sztuczne lub dodatki do wzbogacania gleby

1. Państwa Członkowskie muszą zezwolić na przywóz kości i produktów kostnych (z wyjątkiem mączki kostnej), rogów i produktów z rogów (z wyjątkiem mączki z rogów) oraz kopyt i produktów z kopyt (z wyjątkiem mączki z kopyt) do wytwarzania produktów technicznych, jeżeli:
  - a) przed wywozem produkty są suszone, a nie chłodzone lub mrożone;
  - b) produkty są przewożone wyłącznie transportem lądowym i morskim z kraju pochodzenia bezpośrednio do punktu kontroli granicznej we Wspólnocie, bez przeładunku w żadnym porcie lub miejscu poza Wspólnotą;
  - c) po kontroli dokumentów przewidzianej w dyrektywie 97/78/WE, produkty są przewożone bezpośrednio do zakładu technicznego.
2. Każdej przesyłce musi towarzyszyć:
  - a) dokument handlowy opatrzony pieczęcią właściwych władz nadzorujących przedsiębiorstwo pochodzenia, obejmujący następujące informacje:
    - (i) kraj pochodzenia,
    - (ii) nazwę przedsiębiorstwa produkcyjnego,

(iii) rodzaj produktu (kości suszone / produkt z kości suszonych / rogi suszone / produkty z rogów suszonych / kopyta suszone/ produkty z kopyt suszonych) oraz

(iv) stwierdzenie stanu faktycznego, że produkt:

- został otrzymany ze zdrowych zwierząt ubitych w rzeźni lub
- był suszony przez 42 dni w średniej temperaturze co najmniej 20 °C lub
- był podgrzewany przez jedną godzinę do temperatury jego wnętrza co najmniej 80 °C przed suszeniem lub
- był spopielany przez jedną godzinę do temperatury wnętrza przynajmniej 80 °C przed suszeniem lub
- został poddany procesowi zakwaszania w taki sposób, że odczyn pH został utrzymany na poziomie poniżej 6 w wnętrzu produktu przez co najmniej jedną godzinę przed suszeniem oraz

na żadnym etapie nie jest przeznaczony do wykorzystania w pożywieniu, paszach, organicznych nawozach sztucznych lub dodatkach do wzbogacania gleby oraz

b) następująca deklaracja importera, sporządzona co najmniej w jednym z urzędowych języków Państwa Członkowskiego, przez które przesyłka po raz pierwszy wkracza na obszar Wspólnoty oraz przynajmniej w jednym z urzędowych języków Państwa Członkowskiego, będącego miejscem przeznaczenia:

„Deklaracja wzorcowa

Ja, niżej podpisany, oświadczam, że następujące produkty: kości i produkty kostne (z wyjątkiem mączki kostnej), rogi i produkty z rogów (z wyjątkiem mączki z rogów) oraz kopyta i produkty z kopyt (z wyjątkiem mączki z kopyt) są przeznaczone do przywozu na obszar Wspólnoty i jednocześnie oświadczam, że produkty te na żadnym etapie nie zostaną skierowane do wykorzystania jako pożywienie, pasze, organiczne nawozy sztuczne lub dodatki do wzbogacania gleby i zostaną bezpośrednio przewiezione do następującego zakładu przetwórczego:

Nazwa ..... Adres .....

Importer

Nazwa ..... Adres .....

Sporządzono w .....
(miejsce) (data)

Podpis .....

Numer referencyjny, jak wskazano w zaświadczeniu przewidzianym w załączniku B do decyzji Komisji 93/13/EWG:

.....
Urzędowa pieczęć punktu kontroli granicznej przy wejściu na obszar
Wspólnoty Europejskiej

Podpis .....
(podpis urzędowego lekarza weterynarii w punkcie kontroli granicznej)

.....
(Nazwisko - dużymi literami)

3. Podczas wysyłki na terytorium Wspólnoty, surowiec musi być zamknięty w zapieczętowanych pojemnikach lub pojazdach albo przewożony luzem drogą morską. Jeżeli przewożony jest w pojemnikach, w każdym przypadku muszą one, a także wszystkie towarzyszące im dokumenty, zawierać nazwę i adres zakładu technicznego.
4. Po kontroli granicznej przewidzianej dyrektywą 97/78/WE oraz zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 9 ust. 4 wspomnianej dyrektywy, surowiec musi być przewieziony bezpośrednio do zakładu technicznego.
5. Dokumentacja tworzona podczas produkcji musi być zawierać ilość i rodzaj surowca, tak aby zagwarantować jego zużycie do planowanych celów.

ROZDZIAŁ XI

Produkty pochodzenia zwierzęcego służące do produkcji karmy dla zwierząt domowych oraz produktów farmaceutycznych i innych produktów technicznych

Państwa Członkowskie muszą udzielić zezwolenia na przywóz produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do produkcji karmy dla zwierząt domowych, artykułów farmaceutycznych i pozostałych produktów technicznych, jeżeli:

1. pochodzą one z państw trzecich, które znajdują się w wykazie w załączniku XI część VII;
2. zawierają jedynie produkty pochodzenia zwierzęcego określone w art. 6 ust. 1 lit. a);
3. zostały poddane głębokiemu zamrożeniu w zakładzie pochodzenia;
4. podjęto wszelkie środki ostrożności, by uniknąć zakażenia czynnikami chorobotwórczymi;
5. umieszczono je w nowych opakowaniach zapobiegających wyciekom;
6. towarzyszy im świadectwo odpowiadające wzorcowi ustanowionemu w załączniku X rozdział 8, oraz
7. po kontroli granicznej przewidzianej dyrektywą 97/78/WE oraz zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 9 ust. 4 wspomnianej dyrektywy, są one przewożone:

- a) albo bezpośrednio do wytwórni karmy dla zwierząt domowych lub zakładu technicznego, które zagwarantowały, że produkty pochodzenia zwierzęcego zostaną użyte jedynie do dozwolonego celu i nie opuszczą zakładu bez przetworzenia albo
- b) do zakładu pośredniego.

ROZDZIAŁ XII

Tłuszcze wytopione wykorzystywane w zakładach tłuszczowych

Państwa Członkowskie muszą udzielić zezwolenia na przywóz tłuszczu wytopionego przeznaczonego do przetworzenia metodą, która co najmniej spełnia normy jednego z procesów opisanych w załączniku VI rozdział III, jeżeli:

1. produkt jest przewożony wyłącznie transportem lądowym lub morskim z kraju pochodzenia bezpośrednio do punktu kontroli granicznej we Wspólnocie;
2. po kontroli dokumentów przewidzianej dyrektywą 97/78/WE oraz zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 9 ust. 4 wspomnianej dyrektywy, produkty są przewożone do zakładu tłuszczowego, w którym zostaną przetworzone;
3. każdej przesyłce towarzyszy deklaracja sporządzona przez importera. Deklaracja musi stwierdzać, że produkty przywożone zgodnie z niniejszym rozdziałem nie będą kierowane do użycia w innym celu niż dalsze przetwarzanie metodą co najmniej spełniającą normy jednego z procesów opisanych w załączniku VI rozdział III. Niniejsza deklaracja musi zostać przedstawiona właściwym władzom, i przez nie odnotowana, w punkcie kontroli granicznej w pierwszym miejscu wprowadzenia towarów do Wspólnoty, a później towarzyszyć przesyłce do zakładu tłuszczowego.

ZAŁĄCZNIK IX

ZASADY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO WYKORZYSTANIA NIEKTÓRYCH SUROWCÓW KATEGORII 2 I 3 DO KARMIENIA NIEKTÓRYCH ZWIERZĄT ZGODNIE Z ART. 23 UST. 2

1. Niniejszy załącznik stosuje się wyłącznie do użytkowników i punktów odbioru posiadających zezwolenie i zarejestrowanych na podstawie art. 23 ust. 2 lit. c) pkt (iv), (vi) i (vii). Do celów niniejszego załącznika, „odpowiedni surowiec” oznacza produkty pochodzenia zwierzęcego określone w art. 23 ust. 2 lit. b) oraz produkty z nich otrzymane.
2. Odpowiedni surowiec musi być przewożony do użytkowników lub punktów odbioru zgodnie z załącznikiem II.
3. Punkty odbioru muszą:
  - a) spełniać co najmniej następujące wymagania załącznika V:
    - (i) rozdział I ust.1 lit. a)-d) i f), ust. 2- 4, oraz
    - (ii) rozdział II ust. 1, 2, 4, 5 i 9, oraz
  - b) posiadać odpowiednie urządzenia do niszczenia nieużytego i nieprzetworzonego odpowiedniego surowca lub wysłać go do zakładu przetwórczego, spalarni lub współspalarni zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Państwa Członkowskie mogą zezwolić na użycie zakładu przetwórczego kategorii 2 jako punktu odbioru.
4. W uzupełnieniu do dokumentacji wymaganej zgodnie z załącznikiem II, następująca dokumentacja musi być przechowywana odnośnie do odpowiedniego surowca:
  - a) w przypadku ostatecznych użytkowników, wykorzystana ilość i data użycia oraz
  - b) w przypadku punktów odbioru:
    - (i) ilość przetworzona zgodnie z ust. 5;
    - (ii) nazwa (nazwisko) i adres każdego z ostatecznych użytkowników nabywających surowiec;
    - (iii) placówki, do których surowiec został zabrany celu jego wykorzystania;
    - (iv) ilość wysłana oraz
    - (v) data wysyłki surowca.
5. Kierownictwo punktów odbioru dostarczających odpowiedniego surowca innego niż odpadki rybne ostatecznym użytkownikom, musi zapewnić, że:

- a) surowiec został poddawany jednemu z następujących rodzajów przetwarzania (w punkcie odbioru lub rzeźni zatwierdzonej przez właściwe władze zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym):
- (i) znakowaniu roztworem koloryzującego odczynnika zatwierdzonego przez właściwe władze. Roztwór musi mieć takie stężenie, aby znaczki na poplamionym surowcu były wyraźnie widoczne, a cała powierzchnia wszystkich części surowca została pokryta roztworem, jak wyżej wspomniano przez zanurzenie w nim, spryskanie lub w inny sposób;
  - (ii) sterylizacji, oznaczającej gotowanie lub zaparzenie pod ciśnieniem do momentu aż każda cząstka surowca zostanie dokładnie przegotowana lub
  - (iii) każdej innej obróbce zatwierdzonej przez właściwe władze oraz
- b) po obróbce, a przed wprowadzeniem do dystrybucji surowiec jest umieszczany w opakowaniach wyraźnie i czytelnie oznakowanych etykietą z nazwą i adresem punktu odbioru oraz wskazówką „nie do spożycia przez ludzi”.

ZAŁĄCZNIK X

**WZORCOWE ŚWIADECTWA WETERYNARYJNE STOSOWANE W PRZYWOZIE
Z PAŃSTW TRZECICH NIEKTÓRYCH PRODUKTÓW POCHODZENIA
ZWIERZĘCEGO I PRODUKTÓW Z NICH OTRZYMANYCH**

ROZDZIAŁ 1

Świadectwo weterynaryjne

Dla przetworzonego białka zwierzęcego wysyłanego do Wspólnoty Europejskiej, nie przeznaczony do spożycia przez ludzi, włącznie z mieszankami i produktami, innymi niż karma dla zwierząt domowych, zawierającymi białko przetworzone

Uwaga dla importera: świadectwo to służy wyłącznie do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć przesyłce do czasu osiągnięcia przez nią punktu kontroli granicznej.

Numer referencyjny świadectwa weterynaryjnego: .....

Kraj przeznaczenia: .....
(nazwa Państwa Członkowskiego WE)

Kraj wywozu: .....

Ministerstwo odpowiedzialne: .....

Departament wydający świadectwo: .....

I. Identyfikacja przetworzonego białka zwierzęcego lub produktu:

Rodzaj przetworzonego białka lub produktu: .....

Białko zwierzęce przetworzone z : .....
(gatunki zwierząt)

Rodzaj opakowań: .....

Ilość opakowań: .....

Waga netto: .....

Numer referencyjny partii produkcyjnej: .....

II. Pochodzenie przetworzonego białka zwierzęcego lub produktu

Adres i numer identyfikacyjny zatwierdzonego zakładu: .....

III. Miejsce przeznaczenia przetworzonego białka zwierzęcego lub produktu

Przetworzone białko zwierzęce (lub produkt) zostanie wysłane:

Z: .....
(miejsce załadunku)

Do: .....
(kraj i miejsce przeznaczenia)

Następującym środkiem transportu: .....

Numer plomby (jeśli stosuje się): .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....

Nazwa i adres odbiorcy: .....

IV. Poświadczenie zdrowotności

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, oświadczam, że odczytałem i przyjąłem rozporządzenie (WE) nr .../... oraz potwierdzam, że:

1. Przetworzone białko zwierzęce lub produkt opisany powyżej zawiera wyłącznie lub częściowo przetworzone białko zwierzęce nie przeznaczone do spożycia przez ludzi, które:
  - a) zostało przygotowane i było przechowywane w zakładzie przetwórczym zatwierdzonym i nadzorowanym przez właściwe władze oraz działającym na podstawie ich zezwolenia zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr .../...;
  - b) zostało przygotowane wyłącznie z następujących produktów pochodzenia zwierzęcego:
    - (i) części ubitych zwierząt, nadających się do spożycia przez ludzi zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym, ale nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi ze względów handlowych,
    - (ii) części ubitych zwierząt, odrzuconych jako nie nadające się do spożycia przez ludzi, ale nie dotkniętych żadnymi objawami chorób przenoszonych na ludzi lub zwierzęta i otrzymanych z tuszy, nadających się do spożycia przez ludzi zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym,
    - (iii) skór i skórek, kopyt i rogów, świńskiej szczeciny oraz piór pochodzących od zwierząt po uboju w rzeźni, poddanych badaniu przedubojowemu i na podstawie wyniku tego badania uznanych za nadające się do uboju zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym,
    - (iv) krwi otrzymanej ze zwierząt innych niż przeżuwacze, ubitych w rzeźni, poddanych badaniu przedubojowemu i na podstawie wyniku tego badania uznanych za nadające do uboju zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym,
    - (v) produktów pochodzenia zwierzęcego otrzymanych podczas wytwarzania produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi, włącznie z odtłuszczonymi kośćmi i skwarkami,
    - (vi) wycofanych środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego lub wycofanych środków spożywczych zawierających produkty pochodzenia zwierzęcego, inne niż odpady gastronomiczne, które obecnie nie są przeznaczone do spożycia przez ludzi ze względów handlowych lub w wyniku problemów spowodowanych błędami powstałymi podczas produkcji, pakowania lub innymi, które nie stwarzają żadnego ryzyka dla ludzi lub zwierząt,

- (vii) ryb i pozostałych zwierząt morskich, z wyjątkiem ssaków morskich, odłowionych na otwartym morzu do produkcji mączki rybnej,
- (viii) świeżych produktów z ryb pochodzących z zakładów wytwarzających produkty rybne przeznaczone do spożycia przez ludzi,
- (ix) muszli, produktów z wylęgarni i produktów otrzymanych z tłuczonych jaj pochodzących od zwierząt nie wykazujących klinicznych objawów choroby przenoszonej na ludzi i zwierzęta oraz

c) podlegały następującym normom przetwarzania:

- podgrzewaniu do temperatury ponad 133 °C nieprzerwanie przez co najmniej 20 min. pod ciśnieniem (bezwzględny) co najmniej 3 barów wytworzonym przez nasyconą parę wodną, przy czym wielkość cząstek przed przetwarzaniem nie przekraczała 50 mm¹ lub
- w przypadku białka nie pochodzącego od ssaków innego niż mączka rybna, przetwarzaniu metodą ... jak określono w załączniku V rozdział III rozporządzenia (WE) .../...¹ lub
- w przypadku mączki rybnej, zgodnie z metodą przetwarzania ... określoną w załączniku V rozdział III rozporządzenia (WE) .../...¹ lub podgrzewaniu całej substancji do temperatury co najmniej 80 °C¹.

2. Właściwe władze zbadały pobraną wrywkowo próbkę bezpośrednio przed wysyłką i uznały, że spełnia ona następujące normy²:

salmonella: nieobecna w 25 g: n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

enterobakterie: n = 5, c = 2, m = 10, M = 300 w 1 g.

3. Produkt gotowy:

- został zapakowany w nowe lub sterylizowane worki³ lub

¹ Niepotrzebne skreślić.

² Gdzie:

n = ilość badanych próbek;

m = wartość graniczna liczby bakterii; wynik jest uznawany za zadowalający, jeżeli liczba bakterii we wszystkich próbkach nie przekracza m;

M = maksymalna wartość dla liczby bakterii; wynik jest uznawany za niezadowalający jeżeli liczba bakterii w jednej lub kilku próbkach równa się M lub więcej, oraz

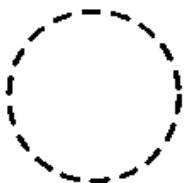
c = liczba próbek, w których liczba bakterii zawiera się między m i M, próbka jest w dalszym ciągu uznawana za zadowalającą, jeżeli liczba bakterii pozostałych próbek jest równa m lub mniej.

³ Niepotrzebne skreślić.

- był przewożony luzem w pojemnikach lub innym środkiem transportu, dokładnie wyczyszczonym i zdezynfekowanym środkiem zatwierdzonym przed użyciem przez właściwe władze².
4. Produkt gotowy był przechowywany w zamkniętym składzie.
  5. Podjęto wszelkie środki ostrożności, aby uniknąć ponownego zakażenia produktu czynnikami chorobotwórczymi po przetworzeniu.

Sporządzono w ..... Dnia: .....
(miejsce) (data)

Pieczczę⁴

.....
(podpis urzędowego lekarza weterynarii)⁴

.....
(nazwisko, specjalizacja i tytuł - dużymi literami)

---

⁴ Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż druk.

ROZDZIAŁ 2(A)

Świadectwo weterynaryjne

Dla mleka i przetworów mlecznych, wysyłanych do Wspólnoty Europejskiej, poddanych jednokrotnej obróbce cieplnej i nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi,

Uwaga dla importera: świadectwo to służy wyłącznie do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć przesyłce do czasu osiągnięcia przez nią punktu kontroli granicznej.

Numer referencyjny świadectwa weterynaryjnego: .....

Kraj przeznaczenia: .....
(nazwa Państwa Członkowskiego WE)

Kraj wywozu: .....

Ministerstwo odpowiedzialne: .....

Departament wydający świadectwo: .....

I. Identyfikacja mleka / przetworu mlecznego

Mleko pochodzące od: .....
(gatunki zwierząt)

Opis mleka / przetworu mlecznego: .....

Rodzaj opakowań: .....

Ilość opakowań: .....

Waga netto: .....

Numer referencyjny serii / partii produkcyjnej: .....

II. Pochodzenie

Adres i numer rejestracyjny zakładu przetwórczego¹: .....

.....

III. Miejsce przeznaczenia mleka/przetworu mlecznego

Mleko (przetwór mleczny) zostanie wysłane:

Z: .....
(miejsce załadunku)

Do: .....
(kraj i miejsce przeznaczenia)

Następującym środkiem transportu²: .....

Numer plomby (jeśli stosuje się): .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....

Nazwa i adres odbiorcy: .....

IV. Poświadczenie zdrowotności

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że:

¹ Niepotrzebne skreślić.

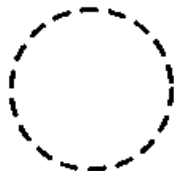
² Dla samochodów ciężarowych należy podać numer rejestracyjny. Dla pojemników zbiorczych, należy wpisać numer kontenera i plomby (jeśli stosuje się).

1. ... (kraj wywozu), ... (region)³, był wolny od pryszczycy i pomoru bydła przez 12 miesięcy poprzedzających wywóz oraz w tym okresie nie przeprowadzano na tym terenie szczepień przeciwko pryszczycy lub pomorowi bydła.
2. Mleko (lub przetwór mleczny) określone w niniejszym świadectwie:
  - a) zostało przygotowane z surowego mleka, które pochodzi od zwierząt:
    - (i) nie wykazujących klinicznych objawów choroby przenoszonej na ludzi lub zwierzęta za pośrednictwem mleka, oraz
    - (ii) należących do gospodarstw, które nie podlegają urzędowym ograniczeniom z powodu pryszczycy lub pomoru bydła; oraz
  - b) zostało poddane procesowi obejmującemu podgrzewanie do (temperatury) ... w (czasie) ... , który gwarantuje ujemny wynik w badaniu fosfatazy, uzupełnionemu, w przypadku mleka w proszku lub produktów z mleka w proszku, przez proces suszenia.
3. Podjęto wszelkie środki ostrożności w celu uniknięcia zakażenia mleka / przetworu mlecznego po przetworzeniu.
4. Mleko (lub przetwór mleczny) zostało:
  - zapakowane w nowe pojemniki⁴, lub
  - załadowane do pojazdów lub pojemników zbiorczych uprzednio zdezynfekowanych za pomocą środka zatwierdzonego przez właściwe władze⁴,

a pojemniki zostały tak oznaczone, aby wskazywały na rodzaj mleka / przetworu mlecznego.

Sporządzono w ..... dnia: .....
(miejsce) (data)

Pieczczę⁵

.....
(podpis urzędowego lekarza weterynarii)⁵

.....
(nazwisko, specjalizacja i tytuł - dużymi literami)

³ Uzupełnić, jeżeli zezwolenie na przywóz do Wspólnoty jest ograniczone do niektórych regionów danego państwa trzeciego.

⁴ Niepotrzebne skreślić.

⁵ Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż druk.

ROZDZIAŁ 2(B)

Świadectwo weterynaryjne

Dla przetworów mlecznych wysyłanych do Wspólnoty Europejskiej, nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi, poddanych obróbce cieplnej przy obniżonym odczynie pH do poziomu poniżej 6

Uwaga dla importera: świadectwo to służy wyłącznie do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć przesyłce do czasu osiągnięcia przez nią punktu kontroli granicznej.

Numer referencyjny świadectwa weterynaryjnego: .....

Kraj przeznaczenia: .....
(nazwa Państwa Członkowskiego WE)

Kraj wywozu: .....

Ministerstwo odpowiedzialne: .....

Departament wydający świadectwo: .....

I. Identyfikacja przetworu mlecznego

Mleko pochodzące od: .....
(gatunki zwierząt)

Opis przetworu mlecznego: .....

Rodzaj opakowań: .....

Ilość opakowań: .....

Waga netto: .....

Numer referencyjny serii / partii produkcyjnej: .....

II. Pochodzenie

Adres i numer rejestracyjny zakładu przetwórczego¹: .....
.....

III. Miejsce przeznaczenia przetworu mlecznego

Przetwór mleczny zostanie wysłany:

Z: .....
(miejsce załadunku)

Do: .....
(kraj i miejsce przeznaczenia)

Następującym środkiem transportu²: .....

Numer plomby (jeśli stosuje się): .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....

Nazwa i adres odbiorcy: .....

IV. Poświadczenie zdrowotności

¹ Niepotrzebne skreślić.

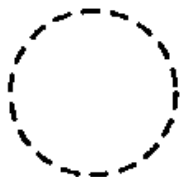
² Dla samochodów ciężarowych należy podać numer rejestracyjny. Dla pojemników zbiorczych, należy wpisać numer kontenera i plomby (jeśli stosuje się).

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że:

1. Przetwór mleczny określony w niniejszym świadectwie:
  - a) został przygotowany z surowego mleka, które pochodzi od zwierząt:
    - (i) nie wykazujących klinicznych objawów choroby przenoszonej na ludzi lub zwierzęta za pośrednictwem mleka, oraz
    - (ii) należących do gospodarstw, które nie podlegają urzędowym ograniczeniom z powodu pryszczycy lub pomoru bydła, oraz
  - b) został poddany procesowi obejmującemu podgrzewanie do (temperatury) ... w (czasie)... , który gwarantował ujemny wynik w badaniu fosfatazy, uzupełnionemu, w przypadku mleka w proszku lub produktów z mleka w proszku, przez proces suszenia, oraz
  - c) został poddany procesowi zakwaszania, w którym odczyn pH był utrzymywany na poziomie poniżej 6 przez co najmniej jedną godzinę.
2. Podjęto wszelkie środki ostrożności w celu uniknięcia zakażenia przetworu mlecznego po przetworzeniu.
3. Przetwór mleczny został:
  - zapakowany w nowe pojemniki³, lub
  - załadowany do pojazdów lub pojemników zbiorczych uprzednio zdezynfekowanych za pomocą środka zatwierdzonego przez właściwe władze³,a pojemniki zostały tak oznaczone, aby wskazywały na rodzaj przetworu mlecznego.

Sporządzono w ..... dnia: .....
(miejsce) (data)

Pieczęć⁴

(podpis urzędowego lekarza weterynarii)⁴

(nazwisko, specjalizacja i tytuł - dużymi literami)

³ Niepotrzebne skreślić

⁴ Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż druk.

ROZDZIAŁ 2C)

Świadectwo weterynaryjne

Dla mleka i przetworów mlecznych wysyłanych do Wspólnoty Europejskiej, poddanych sterylizacji lub podwójnej obróbce cieplnej, nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi

Uwaga dla importera: świadectwo to służy wyłącznie do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć przesyłce do punktu kontroli granicznej.

Numer referencyjny świadectwa weterynaryjnego: .....

Kraj przeznaczenia: .....

(nazwa Państwa Członkowskiego WE)

Kraj wywozu: .....

Ministerstwo odpowiedzialne: .....

Departament wydający świadectwo: .....

I. Identyfikacja mleka/przetworu mlecznego

Mleko pochodzące od: .....

(gatunki zwierząt)

Opis mleka / przetworu mlecznego: .....

Rodzaj opakowań: .....

Ilość opakowań: .....

Waga netto: .....

Numer referencyjny serii / partii produkcyjnej: .....

II. Pochodzenie

Adres i numer rejestracyjny zakładu przetwórczego¹: .....

III. Miejsce przeznaczenia mleka / przetworu mlecznego

Mleko (lub przetwór mleczny) zostanie wysłane:

Z: .....

(miejsce załadunku)

Do: .....

(kraj i miejsce przeznaczenia)

Następującym środkiem transportu²: .....

Numer plomby (jeśli stosuje się): .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....

Nazwa i adres odbiorcy: .....

IV. Poświadczenie zdrowotności

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że:

¹ Niepotrzebne skreślić.

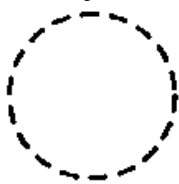
² Dla samochodów ciężarowych należy podać numer rejestracyjny. Dla pojemników zbiorczych, należy wpisać numer kontenera i plomby (jeśli stosuje się).

1. Mleko (lub przetw6r mleczny) określone w niniejszym świadectwie:
  - a) zostało przygotowane z surowego mleka, które pochodzi od zwierząt:
    - (i) nie wykazujących klinicznych objawów choroby przenoszonej na ludzi lub zwierzęta za pośrednictwem mleka, oraz
    - (ii) należących do gospodarstw, które nie podlegają urzędowym ograniczeniom z powodu pryszczycy lub pomoru bydła; oraz
  - b) zostały poddane:
    - (i) albo procesowi sterylizacji, w którym osiągnięto wartość F_c równą lub jest większą od 3, lub
    - (ii) przetwarzaniu wstępnemu obejmującemu podgrzewanie do (temperatury) ... w (czasie) ... , które gwarantowało ujemny wynik w badaniu fosfatazy, uzupełnionemu dalszym przetwarzaniem obejmującym podgrzewanie do (temperatury) ... w (czasie) ... , które gwarantowało ujemny wynik badania fosfatazy, a następnie, w przypadku mleka w proszku, lub produktów z mleka w proszku, procesowi suszenia.

2. Podjęto wszelkie środki ostrożności w celu uniknięcia zakażenia mleka / przetworu mlecznego po przetworzeniu.

3. Mleko (lub przetw6r mleczny) zostało:
  - zapakowane w nowe pojemniki, lub
  - załadowane do pojazdów lub pojemników zbiorczych uprzednio zdezynfekowanych za pomocą środka zatwierdzonego przez właściwe władze³,

a pojemniki zostały tak oznaczone, aby wskazywały na rodzaj mleka / przetworu mlecznego.

Sporządzono w ..... dnia: .....
 (miejsce) (data)

Pieczęć⁴

.....
 (podpis urzędowego lekarza weterynarii)⁴
 .....
 (nazwa, specjalizacja i tytuł - dużymi literami)

³ Niepotrzebne skreślić.

⁴ Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż druk.

ROZDZIAŁ 3(A)

Świadectwo weterynaryjne

Dla karmy w puszkach dla zwierząt domowych, przeznaczonej do wysyłki do Wspólnoty Europejskiej

Uwaga dla importera: świadectwo to służy wyłącznie do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć przesyłce do czasu osiągnięcia przez nią punktu kontroli granicznej.

Numer referencyjny świadectwa weterynaryjnego: .....

Kraj przeznaczenia: .....

(nazwa Państwa Członkowskiego WE)

Kraj wywozu: .....

Ministerstwo odpowiedzialne: .....

Departament wydający świadectwo: .....

I. Identyfikacja karmy dla zwierząt domowych

Karma dla zwierząt domowych została wyprodukowana z surowca pochodzącego ze zwierząt następujących gatunków: .....

Rodzaj opakowań: .....

Ilość opakowań: .....

Waga netto: .....

Numer referencyjny serii / partii produkcyjnej: .....

II. Pochodzenie karmy dla zwierząt domowych

Adres i numer rejestracyjny zatwierdzonego zakładu: .....

.....

III. Miejsce przeznaczenia karmy dla zwierząt domowych

Karma dla zwierząt domowych zostanie wysłana:

Z: .....

(miejsce załadunku)

Do: .....

(kraj i miejsce przeznaczenia)

Następującym środkiem transportu: .....

Numer plomby (jeśli stosuje się): .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....

Nazwa i adres odbiorcy: .....

IV. Poświadczenie zdrowotności

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, oświadczam, że odczytałem i przyjąłem rozporządzenie (WE) nr .../..., oraz potwierdzam, że karma dla zwierząt domowych opisana powyżej:

1. została przygotowana i była przechowywana w zakładzie przetwórczym zatwierdzonym i nadzorowanym przez właściwe władze zgodnie z art. 18 rozporządzenie (WE) nr .../...;

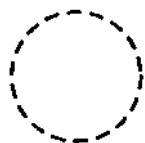
2. została przygotowana wyłącznie z następujących produktów pochodzenia zwierzęcego:
  - a) części ubitych zwierząt, nadających się do spożycia przez ludzi zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym, ale nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi ze względów handlowych,
  - b) części ubitych zwierząt, odrzuconych jako nie nadające się do spożycia przez ludzi, ale nie dotkniętych żadnymi objawami chorób przenoszonych na ludzi lub zwierzęta oraz otrzymanych z tuszy nadających się do spożycia przez ludzi zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym,
  - c) skór i skórek, kopyt i rogów, świńskiej szczeciny i piór pochodzących od zwierząt, po uboju w rzeźni, poddanych badaniu przedubojowemu i na podstawie wyniku tego badania uznanych za nadające się do uboju zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym,
  - d) krwi otrzymanej ze zwierząt innych niż przeżuwacze, po uboju w rzeźni, i na podstawie wyniku tego badania uznanych za nadające się do uboju zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym,
  - e) produktów pochodzenia zwierzęcego otrzymanych podczas wytwarzania produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi, włącznie z odłuszczonymi kośćmi i skwarkami,
  - f) wycofanych środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego lub wycofanych środków spożywczych zawierających produkty pochodzenia zwierzęcego, inne niż odpady gastronomiczne, które obecnie nie są przeznaczone do spożycia przez ludzi ze względów handlowych lub w wyniku problemów spowodowanych błędami powstałymi podczas produkcji, pakowania lub innymi, które nie stwarzają żadnego ryzyka dla ludzi lub zwierząt,
  - g) surowego mleka pochodzącego od zwierząt, które nie wykazują żadnych klinicznych objawów choroby przenoszonej przez ten produkt na ludzi lub zwierzęta,
  - h) ryb i innych zwierząt morskich, z wyjątkiem ssaków morskich, odłowionych na otwartym morzu do produkcji mączki rybnej,
  - i) świeżych produktów z ryb pochodzących z zakładów wytwarzających produkty rybne przeznaczone do spożycia przez ludzi,
  - j) muszli, produktów z wylęgarni i produktów otrzymanych z tłuczonych jaj pochodzących od zwierząt nie wykazujących żadnych klinicznych objawów choroby przenoszonej na ludzi i zwierzęta;
3. została poddana obróbce cieplnej w hermetycznie zamkniętych pojemnikach do chwili otrzymania minimalnej wartości F_c równej 3;

4. została poddana badaniu za pomocą wrywkowo pobranych próbek z co najmniej pięciu pojemników z każdej przetworzonej partii laboratoryjnymi metodami diagnostycznymi w celu zagwarantowania odpowiedniej obróbki cieplnej całej przesyłki, jak przewidziano w pkt 1; oraz
5. została objęta wszelkimi środkami ostrożności w celu uniknięcia powtórnego zakażenia po przetworzeniu.

Sporządzono w ..... dnia: .....
(miejsce) (data)

Pieczęć¹

.....
(podpis urzędowego lekarza weterynarii)¹

.....
(nazwisko, specjalizacja i tytuł - dużymi literami)

---

¹ Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż druk.

ROZDZIAŁ 3(B)

Świadectwo weterynaryjne

Dla przetworzonej karmy dla zwierząt domowych innej niż w puszkach, przeznaczonej do wysyłki na obszar Wspólnoty Europejskiej

Uwaga dla importera: świadectwo to służy wyłącznie do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć przesyłce do czasu osiągnięcia przez nią punktu kontroli granicznej.

Numer referencyjny świadectwa weterynaryjnego: .....

Kraj przeznaczenia: .....
(nazwa Państwa Członkowskiego WE)

Kraj wywozu: .....

Ministerstwo odpowiedzialne: .....

Departament wydający świadectwo: .....

I. Identyfikacja karmy dla zwierząt domowych

Karma dla zwierząt domowych została wyprodukowana z surowca pochodzącego ze zwierząt następujących gatunków: .....

Rodzaj opakowań: .....

Ilość opakowań: .....

Waga netto: .....

Numer referencyjny serii / partii produkcyjnej: .....

II. Pochodzenie karmy dla zwierząt domowych

Adres i numer rejestracyjny zatwierdzonego zakładu: .....

.....

III. Miejsce przeznaczenia karmy dla zwierząt domowych

Karma dla zwierząt domowych zostanie wysłana:

Z: .....

(miejsce załadunku)

Do: .....

(kraj i miejsce przeznaczenia)

Następującym środkiem transportu: .....

Numer plomby (jeśli stosuje się): .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....

Nazwa i adres odbiorcy: .....

IV. Poświadczenie zdrowotności

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, oświadczam, że odczytałem i przyjąłem rozporządzenie (WE) nr .../... oraz potwierdzam, że karma dla zwierząt domowych opisana powyżej:

1. została przygotowana i była przechowywana w zakładzie przetwórczym zatwierdzonym i nadzorowanym przez właściwe władze zgodnie z art. 18

rozporządzenia (WE) nr .../...;

2. została przygotowana wyłącznie z następujących produktów pochodzenia zwierzęcego:
  - a) części ubitych zwierząt, nadających się do spożycia przez ludzi zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym, ale nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi ze względów handlowych,
  - b) części ubitych zwierząt, odrzuconych jako nie nadające się do spożycia przez ludzi, ale nie dotkniętych żadnymi objawami chorób przenoszonych na ludzi lub zwierzęta oraz otrzymanych z tuszy, nadających się do spożycia przez ludzi zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym,
  - c) skór i skórek, kopyt i rogów, świńskiej szczeciny i piór pochodzących od zwierząt, po uboju w rzeźni, poddanych badaniu przedubojowemu i na podstawie wyniku tego badania uznanych za nadające się do uboju zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym,
  - d) krwi otrzymanej ze zwierząt innych niż przeżuwacze, po uboju w rzeźni, i na podstawie wyniku tego badania uznanych za nadające się do uboju zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym,
  - e) produktów pochodzenia zwierzęcego otrzymanych podczas wytwarzania produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi, włącznie z odtłuszczonymi kośćmi i skwarkami,
  - f) wycofanych środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego lub wycofanych środków spożywczych zawierających produkty pochodzenia zwierzęcego, inne niż odpady gastronomiczne, które obecnie nie są przeznaczone do spożycia przez ludzi ze względów handlowych lub w wyniku problemów spowodowanych błędami powstałymi podczas produkcji, pakowania lub innymi, które nie stwarzają żadnego ryzyka dla ludzi lub zwierząt,
  - g) surowego mleka pochodzącego od zwierząt, które nie wykazują żadnych klinicznych objawów choroby przenoszonej przez ten produkt na ludzi lub zwierzęta,
  - h) ryb i innych zwierząt morskich, z wyjątkiem ssaków morskich, odłowionych na otwartym morzu do produkcji mączki rybnej,
  - i) świeżych produktów z ryb pochodzących z zakładów wytwarzających produkty rybne przeznaczone do spożycia przez ludzi,
  - j) muszli, produktów z wylęgarni i produktów otrzymanych z tłuczonych jaj pochodzących od zwierząt nie wykazujących żadnych klinicznych objawów choroby przenoszonej na ludzi i zwierzęta;
3. została poddana dokładnej obróbce cieplnej w temperaturze co najmniej 90°C;

4. została poddana badaniu za pomocą wyrywkowo pobranych co najmniej pięciu próbek z każdej przetwarzanej partii podczas lub po zakończeniu przechowywania w zakładzie przetwórczym i spełnia następujące normy¹:

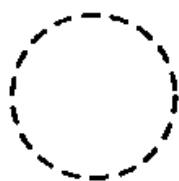
Salmonella: nieobecna w 25 g: $n = 5$, $c = 0$, $m = 0$, $M = 0$

Enterobakterie: $n = 5$, $c = 2$, $m = 10$, $M = 300$ w 1 g.

5. została objęta wszelkimi środkami ostrożności w celu uniknięcia powtórnego zakażenia po przetworzeniu; oraz
6. została umieszczona w nowych opakowaniach.

Sporządzono w ..... dnia: .....
(miejsce) (data)

Pieczęć²

.....
(podpis urzędowego lekarza weterynarii)²

.....
(nazwa, specjalizacja i tytuł - dużymi literami)

---

¹ Gdzie:

n = ilość badanych próbek;

m = wartość graniczna liczby bakterii; wynik jest uznawany za zadowalający, jeżeli liczba bakterii we wszystkich próbkach nie przekracza m ;

M = maksymalna wartość dla liczby bakterii; wynik jest uznawany za niezadowalający, jeżeli liczba bakterii w jednej lub kilku próbkach równa się M lub więcej, oraz

C = liczba próbek, w których liczba bakterii zawiera się między m i M , próbka jest w dalszym ciągu uznawana za zadowalającą, jeżeli liczba bakterii pozostałych próbek jest równa m lub mniej.

² Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż druk.

ROZDZIAŁ 3(C)

Świadectwo weterynaryjne

Dla gryzaków dla psów przeznaczonych do wysyłki na obszar Wspólnoty Europejskiej

Uwaga dla importera: świadectwo to służy wyłącznie do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć przesyłce do czasu osiągnięcia przez nią punktu kontroli granicznej.

Numer referencyjny świadectwa weterynaryjnego: .....

Kraj przeznaczenia: .....

(nazwa Państwa Członkowskiego WE)

Kraj wywozu: .....

Ministerstwo odpowiedzialne: .....

Departament wydający świadectwo: .....

I. Identyfikacja gryzaków dla psów

Gryzaki dla psów zostały wyprodukowane z surowca pochodzącego od zwierząt następujących gatunków: .....

Rodzaj opakowań: .....

Ilość opakowań: .....

Waga netto: .....

II. Pochodzenie gryzaków dla psów

Adres i numer rejestracyjny zatwierdzonego zakładu: .....

III. Miejsce przeznaczenia gryzaków dla psów

Gryzaki dla psów zostaną wysłane:

Z: .....

(miejsce załadunku)

Do: .....

(kraj i miejsce przeznaczenia)

Następującym środkiem transportu: .....

Numer plomby (jeśli stosuje się): .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....

Nazwa i adres odbiorcy: .....

IV. Poświadczenie zdrowotności

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, oświadczam, że odczytałem i przyjąłem rozporządzenie (WE) nr .../... oraz potwierdzam, że gryzaki dla psów opisane powyżej:

1. zostały przygotowane i były przechowywane w zakładzie przetwórczym zatwierdzonym i nadzorowanym przez właściwe władze zgodnie z art. 18

rozporządzenia (WE) nr .../...;

2. zostały przygotowane wyłącznie z następujących produktów pochodzenia zwierzęcego:
  - a) części zwierząt po uboju, nadających się do spożycia przez ludzi zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym, ale nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi ze względów handlowych,
  - b) części ubitych zwierząt, odrzuconych jako nie nadające się do spożycia przez ludzi, ale nie dotkniętych żadnymi objawami chorób przenoszonych na ludzi lub zwierzęta oraz otrzymanych z tuszy, nadających się do spożycia przez ludzi zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym,
  - c) skór i skórek, kopyt i rogów, świńskiej szczeciny i piór pochodzących od zwierząt po uboju w rzeźni, poddanych badaniu przedubojowemu i na podstawie wyniku tego badania uznanych za nadające się do uboju zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym,
  - d) produktów pochodzenia zwierzęcego otrzymanych podczas wytwarzania produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi, włącznie z odłuszczonymi kośćmi i skwarkami oraz
  - e) świeżych produktów z ryb pochodzących z zakładów wytwarzających produkty rybne przeznaczone do spożycia przez ludzi;
3. zostały poddane:
  - w przypadku gryzaków dla psów wykonanych ze skór i skórek kopytnych, obróbce cieplnej wystarczającej do zniszczenia organizmów chorobotwórczych (włączając salmonellę)¹;
  - w przypadku gryzaków wykonanych z produktów pochodzenia zwierzęcego innych niż skóry i skórki kopytnych, dokładnej obróbce cieplnej w temperaturze co najmniej 90°C¹;
4. zostały poddane badaniu za pomocą wrywkowo pobranych co najmniej pięciu próbek z każdej przetwarzanej partii podczas lub po zakończeniu przechowywania w zakładzie przetwórczym i spełniają następujące normy¹:

Salmonella: nieobecna w 25 g: n = 5, c = 0, m = 0, M = 0

---

¹ Gdzie:

n = ilość badanych próbek;

m = wartość graniczna liczby bakterii; wynik jest uznawany za zadowalający, jeżeli liczba bakterii we wszystkich próbkach nie przekracza m;

M = maksymalna wartość dla liczby bakterii; wynik jest uznawany za niezadowalający jeżeli liczba bakterii w jednej lub kilku próbkach równa się M lub więcej oraz

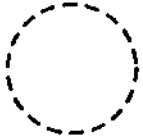
c = liczba próbek, w których liczba bakterii zawiera się między m i M, próbka jest w dalszym ciągu uznawana za zadowalającą, jeżeli liczba bakterii pozostałych próbek jest równa m lub mniej.

Enterobakterie: $n = 5$, $c = 2$, $m = 10$, $M = 300$ w 1 g.

5. zostały objęte wszelkimi środkami ostrożności w celu uniknięcia powtórnego zakażenia po przetworzeniu; oraz
6. zostały umieszczone w nowych opakowaniach.

Sporządzono w ..... dnia: .....
(miejsce) (data)

Pieczęć²

.....
(podpis urzędowego lekarza weterynarii)²
.....
(nazwisko, specjalizacja i tytuł - dużymi literami)

---

² Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż druk.

ROZDZIAŁ 3(D)

Świadectwo weterynaryjne

Dla surowej karmy dla zwierząt domowych, przeznaczonej do wysyłki na obszar Wspólnoty Europejskiej

Uwaga dla importera: świadectwo to służy wyłącznie do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć przesyłce do czasu osiągnięcia przez nią punktu kontroli granicznej.

Numer referencyjny świadectwa weterynaryjnego: .....

Kraj przeznaczenia: .....

(nazwa Państwa Członkowskiego WE)

Kraj wywozu: .....

Ministerstwo odpowiedzialne: .....

Departament wydający świadectwo: .....

I. Identyfikacja surowej karmy dla zwierząt domowych

Surowa karma dla zwierząt domowych wytworzona z produktów pochodzenia zwierzęcego otrzymanych ze zwierząt następujących gatunków: .....

.....

Rodzaj opakowań: .....

Ilość opakowań: .....

Waga netto: .....

Numer referencyjny serii / partii produkcyjnej: .....

II. Pochodzenie surowej karmy dla zwierząt domowych

Adres i numer rejestracyjny zatwierdzonego zakładu: .....

.....

III. Miejsce przeznaczenia surowej karmy dla zwierząt domowych

Surowa karma dla zwierząt domowych zostanie wysłana:

Z: .....

(miejsce załadunku)

Do: .....

(kraj i miejsce przeznaczenia)

Następującym środkiem transportu: .....

Numer plomby (jeśli stosuje się): .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....

Nazwa i adres odbiorcy: .....

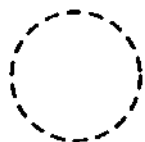
IV. Poświadczenie zdrowotności

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, oświadczam, że odczytałem i przyjąłem rozporządzenie (WE) nr .../... oraz potwierdzam, że surowa karma dla zwierząt domowych opisana powyżej:

1. składa się z produktów pochodzenia zwierzęcego otrzymanych ze zwierząt gatunków określonych w sekcji I powyżej i spełnia odpowiednie warunki dotyczące zdrowia zwierząt ustanowione w decyzji Komisji.../.../...¹;
2. składa się wyłącznie z części zwierząt po uboju, nadających się do spożycia przez ludzi zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym, ale nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi ze względów handlowych;
3. została przygotowana i była przechowywana w zakładzie przetwórczym zatwierdzonym i nadzorowanym przez właściwe władze zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr .../...;
4. została objęta wszelkimi środkami ostrożności w celu uniknięcia zakażenia czynnikami chorobotwórczymi; oraz
5. została umieszczona w nowych opakowaniach zapobiegających wyciekom.

Sporządzono w ..... dnia: .....
(miejsce) (data)

Pieczęć¹

.....
(podpis urzędowego lekarza weterynarii)²
.....
(nazwisko, specjalizacja i tytuł - dużymi literami)

¹ Należy wpisać numery odpowiednich, obecnie obowiązujących decyzji dotyczących świeżego mięsa otrzymanego z odpowiednich dopuszczonych gatunków zwierząt domowych.

² Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż druk.

ROZDZIAŁ 4

Świadectwo weterynaryjne

Stosowane w przywozie surowicy koniowatych przeznaczonej do wysyłki na obszar Wspólnoty Europejskiej z państw trzecich lub części państw trzecich, z których przywóz żywych koniowatych na ubój jest dozwolony

Uwaga dla importera: świadectwo to służy wyłącznie do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć przesyłce do czasu osiągnięcia przez nią punktu kontroli granicznej.

Numer referencyjny świadectwa weterynaryjnego: .....

Kraj przeznaczenia: .....
(nazwa Państwa Członkowskiego WE)

Kraj wywozu: .....

Ministerstwo odpowiedzialne: .....

Departament wydający świadectwo: .....

I. Identyfikacja surowicy

Surowica z: .....
(gatunki zwierząt)

Rodzaj opakowań: .....

Ilość opakowań: .....

Waga netto: .....

II. Pochodzenie surowicy

Adres i weterynaryjny numer kontrolny nadany zarejestrowanemu przedsiębiorstwu odbierającemu: .....

.....

III. Miejsce przeznaczenia surowicy

Surowica zostanie wysłana:

Z: .....
(miejsce załadunku)

Do: .....
(kraj i miejsce przeznaczenia)

Następującym środkiem transportu: .....

Numer plomby (jeśli stosowana): .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....

Nazwa i adres odbiorcy: .....

IV. Poświadczenie zdrowotności

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że surowica pochodząca z koniowatych opisana powyżej:

1. pochodzi z kraju, w którym następujące choroby podlegają obowiązkowemu zgłaszaniu: afrykański pomór koni, zaraza stadnicza koni, nosacizna, wirusowe zapalenie mózgu i rdzenia koni (wszystkie typy włącznie z wenezuelskim

zapaleniem mózgu koni), anemia zakaźna koni, pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej, wścieklizna, węglik;

2. została pobrana, pod nadzorem weterynaryjnym, od koniowatych które, podczas jej gromadzenia, były wolne od klinicznych objawów choroby zakaźnej;
3. została pobrana od koniowatych, które od urodzenia pozostawały na terytorium lub, w przypadku urzędowego podziału regionalnego zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym, w części terytorium państwa trzeciego, na którym:
  - (i) w ciągu ostatnich dwóch lat nie pojawiło się wenezuelskie wirusowe zapalenie mózgu i rdzenia koni,
  - (ii) przez ostatnie sześć miesięcy nie pojawiła się zaraza stadnicza koni, oraz
  - (iii) przez ostatnie sześć miesięcy nie pojawiła się nosacizna;
4. została pobrana od koniowatych, które nigdy przebywały w gospodarstwie, objętym zakazem dotyczącym zdrowia zwierząt lub w którym:
  - (i) w przypadku wirusowego zapalenia mózgu i rdzenia koni, dzień, w którym wszystkie zwierzęta cierpiące na tę chorobę zostały ubite nastąpił, co najmniej sześć miesięcy przed datą odbioru,
  - (ii) w przypadku anemii zakaźnej, wszystkie zarażone zwierzęta zostały ubite, a pozostałe miały negatywny wynik w dwóch testach Cogginsa przeprowadzonych w odstępach trzymiesięcznych,
  - (iii) w przypadku pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej, zakaz został zniesiony, co najmniej sześć miesięcy przed datą odbioru,
  - (iv) w przypadku wścieklizny, ostatni przypadek zanotowano, co najmniej miesiąc przed datą odbioru,
  - (v) w przypadku węglika, ostatni przypadek zanotowano, co najmniej 15 dni przed datą odbioru lub
  - (vi) wszystkie zwierzęta z gatunków wrażliwych na chorobę występującą w gospodarstwie zostały ubite, a pomieszczenia zdezynfekowane, co najmniej 30 dni przed datą odbioru (lub w przypadku węglika, co najmniej 15 dni przed tą datą);
5. została objęta wszelkimi środkami ostrożności w celu uniknięcia zakażenia czynnikami chorobotwórczymi podczas produkcji, przeładowywania i pakowania oraz

6. została zapakowana w zaplombowane nieprzepuszczające pojemniki wyraźnie oznaczone „surowica pochodząca od koniowatych” oraz noszące numer rejestracyjny nadany przedsiębiorstwu odbierającemu.

Sporządzono w ..... dnia: .....
(miejsce) (data)

Pieczczę¹

.....
(podpis urzędowego lekarza weterynarii)¹

.....
(nazwisko, specjalizacja i tytuł - dużymi literami)

---

¹ Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż druk.

ROZDZIAŁ 5(A)

Świadectwo weterynaryjne

Dla surowych lub chłodzonych skór i skórek kopytnych, przeznaczonych do wysyłki na obszar Wspólnoty Europejskiej

Uwaga dla importera: świadectwo to służy wyłącznie do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć przesyłce do czasu osiągnięcia przez nią punktu kontroli granicznej.

Numer referencyjny świadectwa weterynaryjnego: .....

Kraj przeznaczenia: .....

(nazwa Państwa Członkowskiego WE)

Kraj wywozu: .....

Ministerstwo odpowiedzialne: .....

Departament wydający świadectwo: .....

I. Identyfikacja skór i skórek

Skórki i skórki z: .....

(gatunki zwierząt)

Rodzaj opakowań: .....

Ilość opakowań: .....

Waga netto: .....

Numer(y) plomb(y) na pojemniku (- ach), pojeździe (pojazdach) drogowym(- ch),
wagonie (- ach) kolejowym (- ch) lub ładowni (- ach) statku: .....

II. Pochodzenie skór i skórek

Adres i weterynaryjny numer kontrolny nadany zarejestrowanemu i nadzorowanemu
przedsiębiorstwu: .....

III. Miejsce przeznaczenia skór i skórek

Skórki i skóry zostaną wysłane:

Z: .....

(miejsce załadunku)

Do: .....

(kraj i miejsce przeznaczenia)

Następującym środkiem transportu: .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....

Nazwa i adres odbiorcy: .....

IV. Poświadczenie zdrowotności

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że skóry i skórki
opisane powyżej:

1. otrzymano ze zwierząt:

- a) ubitych w rzeźni, poddanych badaniu przedubojowemu w wyniku uznano je za nadające się do uboju zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym,
  - b) nie dotkniętych żadnymi objawami chorób przenoszonymi na ludzi lub zwierzęta
  - c) których ubicie nie było spowodowane koniecznością likwidacji epidemii chorobowej;
2. pochodzą z kraju lub, w przypadku podziału regionalnego zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym, z części kraju z którego dozwolony jest przywóz wszystkich kategorii świeżego mięsa odpowiednich gatunków oraz który:
- a) przez ostatnie 2 miesiące przed wysyłką, był wolny od następujących chorób:
    - klasycznego pomoru świń¹,
    - afrykańskiego pomoru świń¹, i
    - pomoru bydła¹, oraz
  - b) był wolny od pryszczycy przez ostatnie 24 miesiące przed wysyłką oraz na 12 miesięcy przed wysyłką nie przeprowadzono w nim szczepień przeciwko tej chorobie¹;
3. otrzymano je:
- a) ze zwierząt, które przebywały na terytorium kraju pochodzenia przez co najmniej trzy miesiące przed ubojem lub w przypadku zwierząt młodszych niż trzy miesiące - od urodzenia;
  - b) w przypadku skór i skórek parzystokopytnych, ze zwierząt pochodzących z gospodarstw, w których w ostatnich 30 dniach nie występowała pryszczycza oraz wokół których w promieniu 10 km w ostatnich 30 dniach nie było żadnych przypadków tej choroby;
  - c) w przypadku świńskich skór i skórek, ze zwierząt pochodzących z gospodarstw, w których w ostatnich 30 dniach nie występowała choroba pęcherzykowa świń, w ostatnich 40 dniach nie występował klasyczny lub afrykański pomór świń oraz wokół których w promieniu 10 km w ciągu ostatnich 30 dni nie było żadnego przypadku tych chorób lub

---

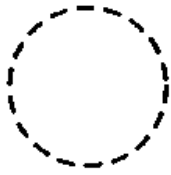
¹ Usunąć nazwy chorób nie występujących u rozważanych gatunków.

d) ze zwierząt, które przeszły weterynaryjne badanie przedubojowe w rzeźni w ciągu 24 godzin przed ubojem i nie wykazywały żadnych objawów pryszczycy¹, pomoru bydła¹, klasycznego pomoru świń¹, afrykańskiego pomoru świń¹ lub choroby pęcherzykowej świń¹;

4. objęto wszelkimi środkami ostrożności w celu uniknięcia ponownego zakażenia czynnikami chorobotwórczymi.

Sporządzono w ..... dnia: .....
(miejsce) (data)

Pieczęć²

.....
(podpis urzędowego lekarza weterynarii)²

.....
(nazwisko, specjalizacja i tytuł - dużymi literami)

---

² Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż druk.

ROZDZIAŁ 5(B)

Świadectwo weterynaryjne

Dla wyprawionych skór i skórek kopytnych przeznaczonych do wysyłki na obszar Wspólnoty Europejskiej

Uwaga dla importera: świadectwo to służy wyłącznie do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć przesyłce do czasu osiągnięcia przez nią punktu kontroli granicznej.

Numer referencyjny świadectwa weterynaryjnego: .....

Kraj przeznaczenia: .....

(nazwa Państwa Członkowskiego WE)

Kraj wywozu: .....

Ministerstwo odpowiedzialne: .....

Departament wydający świadectwo: .....

I. Identyfikacja skór i skórek

Skóry i skórki z: .....

(gatunki zwierząt)

Rodzaj opakowań: .....

Ilość opakowań: .....

Waga netto: .....

Numer (y) plomb(y) na pojemniku (- ach), pojeździe (pojazdach) drogowym (- ych),
wagonie (- ach) kolejowym (- ych) lub ładowni (-ach): .....

.....

II. Pochodzenie skór i skórek

Adres i weterynaryjny numer kontrolny nadany zarejestrowanemu i nadzorowanemu
przedsiębiorstwu: ....

.....

III. Miejsce przeznaczenia skór i skórek

Skóry i skórki zostaną wysłane:

Z: .....

(miejsce załadunku)

Do: .....

(kraj i miejsce przeznaczenia)

Następującym środkiem transportu: .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....

Nazwa i adres odbiorcy: .....

IV. Poświadczenie zdrowotności

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że skóry i skórki
opisane powyżej:

1. otrzymano ze zwierząt:
  - a) które nie wykazywały żadnych klinicznych objawów choroby przenoszonej ma ludzi i zwierzęta oraz
  - b) których ubicie nie było spowodowane koniecznością likwidacji epidemii chorobowej;
2. a ponadto¹:
  - a) albo otrzymano je ze zwierząt pochodzących z kraju lub jego części nie podlegającej, na podstawie ustawodawstwa wspólnoty, ograniczeniom ze względu na występowanie poważnej choroby zakaźnej, na którą rozważane gatunki zwierząt są wrażliwe oraz poddano:
    - (i) suszeniu²,
    - (ii) soleniu na sucho lub na mokro, co najmniej 14 dni przed wysyłką²,
    - (iii) soleniu przez siedem dni w soli morskiej z dodatkiem dwu - procentowego węglanu sodowego ², lub
    - (iv) suszeniu przez 42 dni w temperaturze, co najmniej 20°C;
  - b) poddano je:
    - (i) suszeniu na sucho lub na mokro, przez co najmniej 14 dni przed wysyłką², lub
    - (ii) soleniu przez siedem dni w soli morskiej z dodatkiem 2% węglanu sodowego; lub
  - c) poddano je soleniu dnia ... (data) przed przewiezieniem ich drogą morską oraz
3. Przesyłka nie miała kontaktu z innymi produktami zwierzęcymi lub żywymi zwierzętami stanowiącymi ryzyko rozprzestrzeniania się poważnej choroby zakaźnej.

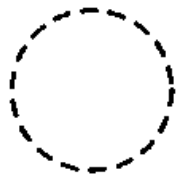
---

¹ Niepotrzebne skreślić.

² Usunąć nazwy chorób nie występujących u rozważanych gatunków.

Sporządzono w ..... dnia: .....
(miejsce) (data)

Pieczęć¹

.....
(podpis urzędowego lekarza weterynarii)¹

.....
(nazwisko, specjalizacja i tytuł - dużymi literami)

---

¹ Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż druk.

ROZDZIAŁ 5(C)

Deklaracja urzędowa

Dla skór i skórek przeżuwaczy przeznaczonych do wysyłki na obszar Wspólnoty Europejskiej oraz trzymany w odosobnieniu przez 21 dni lub przewożonych nieprzerwanie przez 21 dni przed przywozem

Uwaga dla importera: świadectwo to służy wyłącznie do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć przesyłce do czasu osiągnięcia przez nią punktu kontroli granicznej.

Numer referencyjny urzędowej deklaracji: .....

Kraj przeznaczenia: .....

(nazwa Państwa Członkowskiego WE)

Kraj wywozu: .....

Ministerstwo odpowiedzialne: .....

Departament wydający deklarację: .....

I. Identyfikacja skór i skórek

Skóry i skórki z: .....

(gatunki zwierząt)

Rodzaj opakowań: .....

Ilość opakowań: .....

Waga netto: .....

Numer(y) plomb(y) na pojemniku (- ach), pojeździe (pojazdach) drogowym(- ch), wagonie (- ach) kolejowym (- ch) lub ładowni (- ach): .....

.....

II. Pochodzenie skór i skórek

Adres i weterynaryjny numer kontrolny nadany przedsiębiorstwu: .....

.....

III. Miejsce przeznaczenia skór i skórek

Skóry i skórki zostaną wysłane z:

Z: .....

(miejsce załadunku)

Do: .....

(kraj i miejsce przeznaczenia)

Następującym środkiem transportu: .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....

Nazwa i adres odbiorcy: .....

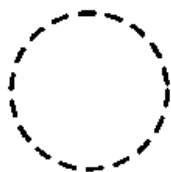
IV. Poświadczenie zdrowotności

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że skóry i skórki opisane poniżej:

1. otrzymano ze zwierząt:
  - a) które nie wykazywały żadnych klinicznych objawów choroby przenoszonej na ludzi lub zwierzęta, lub
  - b) których ubicie nie było spowodowane koniecznością likwidacji epidemii chorobowej;
2. poddano:
  - a) suszeniu¹;
  - b) soleniu na sucho lub na mokro przez co najmniej 14 dni przed wysyłką¹;
  - c) soleniu przez siedem dni w soli morskiej z dodatkiem dwu - procentowego węgla sodu¹, lub
  - d) suszeniu przez 42 dni w temperaturze co najmniej 20°C¹;
3. nie miały kontaktu z innymi produktami zwierzęcymi lub żywymi zwierzętami stanowiącymi ryzyko rozprzestrzeniania poważnej choroby zakaźnej oraz
4. a) po przetworzeniu określonym w pkt 1¹ trzymano je w odosobnieniu przez 21 dni bezpośrednio przed wysyłką pod urzędowym nadzorem lub
b) w ślad za deklaracją przewoźnika, przewidywany czas trwania transportu wynosi co najmniej 21 dni¹.

Sporządzono w ..... dnia: .....
(miejsce) (data)

Pieczęć²

.....
(podpis urzędowego lekarza weterynarii)²
.....
(nazwisko, specjalizacja i tytuł - dużymi literami)

¹ Niepotrzebne skreślić.

² Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż druk.

ROZDZIAŁ 6(A)

Świadectwo zdrowia

Dla poddanych obróbce trofeów myśliwskich wysyłanych do Wspólnoty Europejskiej, pochodzących od ptaków i kopytnych, stanowiących wyłącznie kości, rogi, kopyta, pazury, poroże, zęby, skóry lub skórki

Uwaga dla importera: świadectwo to służy wyłącznie do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć przesyłce do czasu osiągnięcia przez nią punktu kontroli granicznej.

Numer referencyjny świadectwa: .....

Kraj przeznaczenia: .....

(nazwa Państwa Członkowskiego WE)

Kraj wywozu: .....

Ministerstwo odpowiedzialne: .....

Departament wystawiający świadectwo: .....

I. Identyfikacja trofeów myśliwskich

Trofea myśliwskie pochodzące od: .....

(gatunki zwierząt)

Rodzaj trofeów myśliwskich:

a) wyłącznie kości, rogi, kopyta, pazury, poroże, zęby¹: .....

b) wyłącznie skóry lub skórki¹: .....

Rodzaj opakowań: .....

Ilość części lub opakowań: .....

Numer referencyjny świadectwa CITES¹: .....

II. Miejsce przeznaczenia trofeów myśliwskich

Trofea myśliwskie zostaną wysłane:

Z: .....

(miejsce załadunku)

Do: .....

(kraj i miejsce przeznaczenia)

Następującym środkiem transportu: .....

Numer plomby (jeśli stosuje się): .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....

Nazwa i adres odbiorcy: .....

III. Poświadczenie zdrowotności

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że trofea myśliwskie opisane powyżej:

1. umieszczono, niezwłocznie po przetworzeniu bez kontaktu z innymi

---

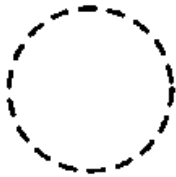
¹ Niepotrzebne skreślić.

produktami pochodzenia zwierzęcego, które mogłyby je zakazić, w osobnych, przezroczystych i zamkniętych opakowaniach w celu uniknięcia późniejszego zakażenia, oraz

2. w przypadku trofeów myśliwskich składających się ze skór i skór¹ poddano je:
  - a) suszeniu¹;
  - b) soleniu na sucho lub mokro przez minimum 14 dni przed wysyłką¹ lub
  - c) soleniu na sucho lub na mokro dnia ... (data) oraz zgodnie z deklaracją przewoźnika, będą one przewożone drogą morską; czas trwania transportu umożliwi co najmniej czternasto - dniowe solenie przed dotarciem do punktu kontroli granicznej WE¹, lub

3. w przypadku trofeów myśliwskich składających się wyłącznie z kości, rogów, kopyt, pazurów, poroża lub zębów¹:
  - a) zanurzono je we wrzącej wodzie na odpowiedni czas tak, aby zapewnić usunięcie wszystkich innych substancji poza kośćmi, rogami, kopytami, pazurami, porożem lub zębami, oraz
  - b) zdezynfekowano je za pomocą środka dozwolonego przez właściwe władze, w szczególności nadtlenkiem wodoru w przypadku, gdy dotyczy to części zawierających kości.

Sporządzono w ..... dnia: .....
(miejsce) (data)

Pieczęć²

(podpis urzędowego lekarza weterynarii)²

(nazwisko, specjalizacja i tytuł - dużymi literami)

---

² Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż druk.

ROZDZIAŁ 6(B)

Świadectwo weterynaryjne

Dla przetworzonych trofeów myśliwskich przeznaczonych do wysyłki na obszar Wspólnoty Europejskiej, pochodzących od ptaków i kopytnych składających się z całych części nie poddanych obróbce

Uwaga dla importera: świadectwo to służy wyłącznie do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć przesyłce do czasu osiągnięcia przez nią punktu kontroli granicznej.

Numer referencyjny świadectwa: .....

Kraj przeznaczenia: .....
(nazwa Państwa Członkowskiego WE)

Kraj wywozu: .....

Ministerstwo odpowiedzialne: .....

Departament wydający świadectwo: .....

I. Identyfikacja trofeów myśliwskich

Trofea myśliwskie pochodzące z: .....
(gatunki zwierząt)

Rodzaj opakowań: .....

Ilość części lub opakowań: .....

Numer referencyjny świadectwa CITES¹: .....

II. Miejsce przeznaczenia trofeów myśliwskich

Trofea myśliwskie zostaną wysłane:

Z: .....
(miejsce załadunku)

Do: .....
(kraj i miejsce przeznaczenia)

Następującym środkiem transportu: .....

Numer plomby (jeśli stosuje się): .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....

Nazwa i adres odbiorcy: .....

III. Poświadczenie zdrowotności

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że:

1. w odniesieniu do opisanych wyżej trofeów ze zwierząt parzystokopytnych, z wyłączeniem dzików¹:

- a) ... (region) był wolny od pryszczycy i pomoru bydła przez ostatnie 12 miesięcy oraz w ciągu tego samego okresu, nie odbywały się żadne szczepienia przeciwko tym chorobom, oraz

---

¹ Niepotrzebne skreślić.

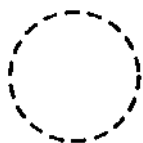
- b) trofea myśliwskie opisane powyżej:
  - (i) otrzymano ze zwierząt upolowanych na terytorium regionu, z którego dozwolony jest wywóz świeżego mięsa odpowiednich wrażliwych gatunków zwierząt gospodarskich oraz na którym w ciągu ostatnich 60 dni nie nałożono żadnych ograniczeń dotyczących zdrowia zwierząt spowodowanych występowaniem chorób, na które zwierzyna łowna jest wrażliwa, oraz
  - (ii) pochodzące ze zwierząt upolowanych w odległości, co najmniej 20 km od granic innego państwa trzeciego lub części państwa trzeciego, z którego wywóz do Wspólnoty nie poddanych obróbce trofeów myśliwskich ze zwierząt parzystokopytnych innych niż dziki jest niedozwolony;

- 2. w odniesieniu do trofeów myśliwskich z dzików¹:
  - a) w ciągu ostatnich 12 miesięcy ... (region) był wolny od klasycznego pomoru świń, afrykańskiego pomoru świń, choroby pęcherzykowej świń, pryszczycy i paraliżu zakaźnego świń (choroby cieszyńskiej) oraz w ciągu ostatnich 12 miesięcy nie odbywały się tam szczepienia przeciwko żadnej z tych chorób, oraz
  - b) trofea myśliwskie opisane powyżej:
    - (i) otrzymano ze zwierząt upolowanych na terytorium, z którego wywóz świeżego mięsa odpowiednich wrażliwych gatunków zwierząt gospodarskich jest dozwolony oraz na którym w ciągu ostatnich 60 dni nie było żadnych ograniczeń dotyczących zdrowia zwierząt ze względu na wystąpienie chorób, na które wrażliwa jest trzoda chlewna;
    - (ii) pochodzą od zwierząt, które zostały upolowane w odległości, co najmniej 20 km od granic innego państwa trzeciego lub części państwa trzeciego, z których wywóz do Wspólnoty nie poddanych obróbce trofeów myśliwskich z dzików jest niedozwolony;

- 3. w odniesieniu do jednokopytnych, trofea myśliwskie opisane powyżej otrzymano z dzikich zwierząt jednokopytnych, upolowanych na terytorium kraju wywozu wspomnianego wyżej¹;

- 4. w odniesieniu do trofeów myśliwskich z ptaków łownych¹:
  - a) ... (region) jest wolny od grypy drobiu i rzekomego pomoru drobiu;

- b) trofea myśliwskie opisane wyżej otrzymano z dzikich ptaków łownych, które zostały upolowane we wspomnianym regionie, w którym ponadto w ciągu ostatnich 30 dni nie było żadnych ograniczeń dotyczących zdrowia zwierząt ze względu na występowanie chorób, na które dzikie ptactwo jest wrażliwe;
5. Trofea myśliwskie opisane wyżej umieszczono, nie dopuszczając do kontaktu z innymi produktami pochodzenia zwierzęcego, które mogłyby je zakazić, w osobnych, przezroczystych i zamkniętych opakowaniach w celu uniknięcia późniejszego zakażenia.

Sporządzono w ..... dnia: .....
(miejsce) (data)

Pieczęć¹

.....
(podpis urzędowego lekarza weterynarii)¹

.....
(nazwa, specjalizacja i tytuł - dużymi literami)

---

¹ Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż druk.

ROZDZIAŁ 7(A)

Świadectwo weterynaryjne

Dla świńskiej szczeciny przeznaczonej do wysyłki na obszar Wspólnoty Europejskiej z państw trzecich lub ich regionów wolnych od afrykańskiego pomoru świń

Uwaga dla importera: świadectwo to służy wyłącznie do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć przesyłce do czasu osiągnięcia przez nią punktu kontroli granicznej.

Numer referencyjny świadectwa: .....

Kraj przeznaczenia: .....

(nazwa Państwa Członkowskiego WE)

Kraj wywozu: .....

Ministerstwo odpowiedzialne: .....

Departament wydający świadectwo: .....

I. Identyfikacja świńskiej szczeciny

Rodzaj opakowania: .....

Ilość części lub opakowań: .....

Waga netto: .....

II. Pochodzenie świńskiej szczeciny

Adres i weterynaryjny numer kontrolny nadany zarejestrowanemu przedsiębiorstwu:

.....

.....

III. Miejsce przeznaczenia świńskiej szczeciny

Świńska szczecina zostanie wysłana:

Z: .....

(miejsce załadunku)

Do: .....

(kraj i miejsce przeznaczenia)

Następującym środkiem środek transportu: .....

Numer plomby (jeśli stosuje się): .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....

Nazwa i adres odbiorcy: .....

IV. Poświadczenie zdrowotności

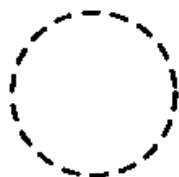
Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że:

1. Świńską szczecinę opisaną wyżej otrzymano ze świń z kraju pochodzenia i po oboju w rzeźni tamże
2. Świnie, z których szczecina została otrzymana, podczas badania przeprowadzanego podczas uboju nie wykazywały żadnych objawów chorób przenoszonych na ludzi lub zwierzęta; przyczyną ich ubicia nie była konieczność likwidacji epidemii chorobowej.

3. Przez ostatnie 12 miesięcy kraj pochodzenia lub, w przypadku podziału regionalnego zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym, region pochodzenia, był wolny od afrykańskiego pomoru świń.
4. Świńska szczecina znajduje się w stanie suchym i jest zamknięta w bezpiecznym opakowaniu.

Sporządzono w ..... dnia: .....
(miejsce) (data)

Pieczczę¹

.....

(podpis urzędowego lekarza weterynarii)¹

.....

(nazwisko, specjalizacja i tytuł - dużymi literami)

---

¹ Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż druk.

ROZDZIAŁ 7(B)

Świadectwo weterynaryjne

Dla świńskiej szczeciny przeznaczonej do wysyłki na obszar Wspólnoty Europejskiej z państw trzecich lub ich regionów, nie wolnych od afrykańskiego pomoru świń

Uwaga dla importera: świadectwo to służy wyłącznie do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć przesyłce do czasu osiągnięcia przez nią punktu kontroli granicznej.

Numer referencyjny świadectwa: .....

Kraj przeznaczenia: .....

(nazwa Państwa Członkowskiego WE)

Kraj wywozu: .....

Ministerstwo odpowiedzialne: .....

Departament wydający świadectwo: .....

I. Identyfikacja świńskiej szczeciny

Rodzaj opakowań: .....

Ilość części lub opakowań: .....

Waga netto: .....

II. Pochodzenie świńskiej szczeciny

Adres i weterynaryjny numer kontrolny zarejestrowanego przedsiębiorstwa: .....

.....

III. Miejsce przeznaczenia świńskiej szczeciny

Świńska szczecina zostanie wysłana:

Z: .....

(miejsce załadunku)

Do: .....

(kraj miejsce przeznaczenia)

Następującym środkiem transportu: .....

Numer plomby (jeśli stosuje się): .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....

Nazwa i adres odbiorcy: .....

IV. Poświadczenie zdrowotności

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że:

1. Świńską szczecinę opisaną wyżej otrzymano ze świń z kraju pochodzenia i po uboju tamże.
2. Świnie, z których szczecina została otrzymana, podczas badania przeprowadzanego podczas uboju nie wykazywały żadnych objawów chorób przenoszonych na ludzi lub zwierzęta; przyczyną ich ubicia nie była konieczność likwidacji epidemii chorobowej.

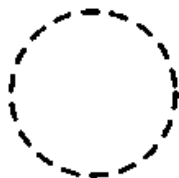
3. Wyżej wspomniana szczecina została poddana:

- zaparzeniu¹,
- farbowaniu¹,
- wybielaniu¹.

4. Świńska szczecina znajduje się w stanie suchym i jest zamknięta w bezpiecznym opakowaniu.

Sporządzono w ..... dnia: .....
(miejsce) (data)

Pieczęć²

.....
(podpis urzędowego lekarza weterynarii)²

.....
(nazwisko, specjalizacja i tytuł - dużymi literami)

---

¹ Niepotrzebne skreślić.

² Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż druk.

ROZDZIAŁ 8

Świadectwo weterynaryjne

Dla produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do wysyłki na obszar Wspólnoty Europejskiej, służących do wyrobu karmy dla zwierząt domowych lub produktów technicznych, włącznie z artykułami farmaceutycznymi

Uwaga dla importera: świadectwo to służy wyłącznie do celów weterynaryjnych i musi towarzyszyć przesyłce do czasu osiągnięcia przez nią punktu kontroli granicznej.

Numer referencyjny świadectwa: .....

Kraj przeznaczenia: .....
(nazwa Państwa Członkowskiego WE)

Kraj wywozu: .....

Ministerstwo odpowiedzialne: .....

Departament wydający świadectwo: .....

I. Identyfikacja produktów pochodzenia zwierzęcego

Rodzaj produktów pochodzenia zwierzęcego i gatunek: .....

Rodzaj opakowania: .....

Ilość części lub opakowań: .....

Waga netto: .....

Numer serii / partii produkcyjnej: .....

II. Pochodzenie produktów pochodzenia zwierzęcego

Adres i weterynaryjny numer kontrolny nadany zatwierdzonemu zakładowi: .....

.....

III. Miejsce przeznaczenia produktów pochodzenia zwierzęcego

Produkty pochodzenia zwierzęcego zostaną wysłane:

Z: .....

(miejsce załadunku)

Do: .....

(kraj i miejsce przeznaczenia)

Następującym środkiem transportu: .....

Numer plomby (jeśli stosuje się): .....

Nazwa i adres wysyłającego: .....

Nazwa i adres odbiorcy: .....

IV. Poświadczenie zdrowotności

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że produkty pochodzenia zwierzęcego wyżej opisane:

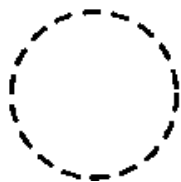
1. zawierają produkty pochodzenia zwierzęcego otrzymane z gatunków określonych w sekcji I i spełniają odpowiednie warunki dotyczące zdrowia zwierząt

ustanowione decyzją Komisji(s) .../.../...¹;

2. składają się tylko z części ubitych zwierząt, które nadają się do spożycia przez ludzi zgodnie z legislacją wspólnotowa, ale nie są przeznaczone do spożycia przez ludzi ze względów handlowych;
3. zostały poddane głębokiemu mrożeniu w zakładzie pochodzenia;
4. zostały objęte wszelkimi środkami ostrożności w celu uniknięcia zakażenia czynnikami chorobotwórczymi;
5. zostały umieszczone w nowych opakowaniach zapobiegających wyciekom.

Sporządzono w ..... dnia: .....
(miejsce) (data)

Pieczeć²

.....
(podpis urzędowego lekarza weterynarii)²

.....
(nazwisko, specjalizacja i tytuł - dużymi literami)

---

¹ Należy wstawić odpowiednie i obecnie obowiązujące numery decyzji dotyczących świeżego mięsa odpowiednich wrażliwych gatunków domowych.

² Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż druk.

ZAŁĄCZNIK XI

WYKAZ PAŃSTW TRZECICH, Z KTÓRYCH NA PRZYWÓZ PRODUKTÓW POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO NIE PRZEZNACZONYCH DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE MOGĄ UDZIELAĆ ZEZWOLENIA

Włączenie państwa do jednego z poniższych wykazów jest warunkiem koniecznym, ale nie wystarczającym, do przywozu odpowiednich produktów z danego kraju. Przywóz musi również spełnić odpowiednie wymagania dotyczące ochrony zdrowia publicznego i zwierząt.

CZEŚĆ I

Wykaz państw trzecich, z których na przywóz mleka i przetworów mlecznych Państwa Członkowskie mogą udzielać zezwolenia

Państwa trzecie wymienione w Załączniku do decyzji 95/340/WE w kolumnie B lub C.

CZEŚĆ II

Wykaz państw trzecich, z których na przywóz przetworzonego białka zwierzęcego (z wyjątkiem mączki rybnej) Państwa Członkowskie mogą udzielać zezwolenia

Państwa trzecie wymienione w Załączniku do decyzji 79/542/EWG w części I.

CZEŚĆ III

Wykaz państw trzecich, z których na przywóz mączki rybnej i oleju z ryb Państwa Członkowskie mogą udzielać zezwolenia

Państwa trzecie wymienione w Załączniku do decyzji 97/296/WE.

CZEŚĆ IV

Wykaz państw trzecich, z których na przywóz tłuszczu wytapianego (z wyjątkiem oleju z ryb) Państwa Członkowskie mogą udzielać zezwolenia

Państwa trzecie wymienione w Załączniku do decyzji 79/542/EWG w części I.

CZEŚĆ V

Wykaz państw trzecich, z których na przywóz produktów z krwi przeznaczonych na składnik paszowy Państwa Członkowskie mogą udzielać zezwolenia

A. Produkty z krwi kopytnych

Państwa trzecie lub ich regiony wymienione w Załączniku do decyzji 79/542/EWG w części I, z których dozwolony jest przywóz wszystkich kategorii świeżego mięsa odpowiednich gatunków.

B. Produkty z krwi innych gatunków

Państwa trzecie wymienione w Załączniku do decyzji 79/542/EWG w części I.

CZEŚĆ VI

Wykaz państw trzecich, z których na przywóz produktów z krwi (z wyjątkiem koniowatych) przeznaczonych do celów technicznych i farmaceutycznych Państwa Członkowskie mogą udzielać zezwolenia

A. Produkty z krwi kopytnych

Państwa trzecie lub ich regiony wymienione w Załączniku do decyzji 79/542/EWG w części I, z których dozwolony jest przywóz wszystkich kategorii świeżego mięsa odpowiednich gatunków.

B. Produkty z krwi innych gatunków

Państwa trzecie wymienione w Załączniku do decyzji 79/542/EWG w części I.

CZEŚĆ VII

Wykaz państw trzecich, z których na przywóz nieprzetworzonego surowca do wytwarzania karmy dla zwierząt domowych i produktów technicznych Państwa Członkowskie mogą udzielać zezwolenia

A. Nieprzetworzony surowiec bydłocy, owczy, kozi, świński i pochodzący od koniowatych

Państwa trzecie lub ich regiony wymienione w Załączniku do decyzji 79/542/EWG w części I, z których dozwolony jest przywóz wszystkich kategorii świeżego mięsa odpowiednich gatunków.

B. Nieprzetworzony surowiec drobiowy

Państwa trzecie, z których przywóz świeżego mięsa drobiowego jest dozwolony przez Państwa Członkowskie

C. Nieprzetworzony surowiec pochodzący od innych gatunków

Państwa trzecie wymienione w Załączniku do decyzji 79/542/EWG w części I.

CZEŚĆ VIII

Wykaz państw trzecich, z których na przywóz nieprzetworzonej świńskiej szczeciny Państwa Członkowskie mogą udzielać zezwolenia

Państwa trzecie wymienione w Załączniku do decyzji 79/542/EWG w części I.

CZEŚĆ IX

Wykaz państw trzecich, z których na przywóz obornika do nawożenia gleby Państwa Członkowskie mogą udzielać zezwolenia

A. Produkty z przetworzonego obornika

Państwa trzecie wymienione w Załączniku do decyzji 79/542/EWG w części I.

B. Przetworzony obornik pochodzący od koniowatych

Państwa trzecie wymienione w Załączniku do decyzji 79/542/EWG w części I w odniesieniu do żywych koniowatych.

C. Nieprzetworzony obornik pochodzący od drobiu

Państwa trzecie, z których Państwa Członkowskie zezwalają na przywóz świeżego mięsa drobiowego.

CZEŚĆ X

Wykaz państw trzecich, z których na przywóz karmy dla zwierząt domowych i gryzaków dla psów Państwa Członkowskie mogą udzielać zezwolenia

Państwa trzecie wymienione w Załączniku do decyzji 79/542/EWG w części I oraz następujące państwa:

(LK) Sri Lanka³⁵

(JP) Japonia³⁶

(TW) Tajwan³⁶.

CZEŚĆ XI

Wykaz państw trzecich, z których na przywóz żelatyny, hydrolizatu białkowego oraz fosforanu dwuwapniowego Państwa Członkowskie mogą udzielać zezwolenia

Państwa trzecie wymienione w Załączniku do decyzji 79/542/EWG w części I oraz następujące państwa:

(KR) Republika Korei³⁷

(MY) Malezja³⁷

(PK) Pakistan³⁷

(TW) Tajwan³⁷.

---

³⁵ Gryzaki dla psów wytworzone wyłącznie ze skór i skórek kopytnych.

³⁶ Przetworzona karma dla zwierząt domowych przeznaczona wyłącznie dla ryb ozdobnych.

³⁷ Tylko żelatyna.

DECYZJA KOMISJI

z 12 maja 2003 r.

w sprawie przepisów przejściowych na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1774/2002 odnośnie stosowania w żywieniu oleju kuchennego.

(2003/320/WE)

(Notyfikowana jako dokument numer C(2003) 1489)

(Tylko tekst angielski jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1774/2002 z 3 października 2002 r., określające przepisy zdrowia dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nie przeznaczonych do spożycia przez ludzi(1), w szczególności jego artykuł 32(2),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 przewiduje całkowitą rewizję Przepisów Wspólnoty dotyczących zwierzęcych produktów ubocznych przeznaczonych do spożycia przez ludzi obejmuje wprowadzenie pewnej liczby ścisłych wymagań; ponadto przewiduje, że mogą zostać przyjęte odpowiednie przepisy przejściowe;

(2) wobec ścisłej natury tych wymagań, konieczne jest zapewnienie przepisów przejściowych dla Irlandii i Wielkiej Brytanii, aby dać dostateczny czas na dostosowanie przemysłu; ponadto, alternatywne metody zbioru, transportu, przechowywania, obróbki, przetwarzania i stosowania zwierzęcych produktów ubocznych jak również metody usuwania tych produktów ubocznych wymagają dalszego rozwoju;

(3) definicja odpadów z gastronomii obejmuje olej kuchenny;

(4) w związku z tym, jako środek tymczasowy powinno zostać przyznane Irlandii i Wielkiej Brytanii uchylenie, w celu umożliwienia udzielania zezwoleń operatorom na dalsze stosowanie przepisów krajowych, jeśli chodzi o stosowanie oleju kuchennego w żywieniu, biorąc pod uwagę obserwacje poczynione podczas wizyty Komisji w Wielkiej Brytanii;

(5) w celu zapobieżenia zagrożeniu dla zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego odpowiednie systemy sterowania powinny zostać utrzymane w Irlandii i Wielkiej Brytanii w okresie przejściowym;

(6) przepisy ustalone w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Odstępstwo dotyczące stosowania w żywieniu oleju kuchennego

Stosownie do artykułu 32(2) rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 i w drodze odstępstwa od artykułu 22(1)(b) tego rozporządzenia, Irlandia i Wielka Brytania mogą nadal udzielać indywidualnych zezwoleń najpóźniej do 31 października 2004 r. operatorom pomieszczeń i urządzeń zgodnie z przepisami krajowymi i przepisami ustalonymi w niniejszej decyzji w sprawie stosowania w żywieniu oleju kuchennego, pod warunkiem, że:

- (a) olej kuchenny powstaje wyłącznie w restauracjach, zakładach produkcji żywności i kuchniach, włącznie z kuchniami centralnymi i kuchniami gospodarstwa domowego;
- (b) olej kuchenny jest przeznaczony wyłącznie do produkcji żywności i nie odbywa się handel olejem kuchennym, z wyjątkiem handlu między dwoma Państwami Członkowskimi, których sprawa dotyczy;
- (c) przepisy krajowe zawierają przynajmniej warunki użytkowania ustalone w załączniku do niniejszej decyzji;
- (d) przepisy krajowe stosują się tylko w pomieszczeniach i urządzeniach, które stosowały te reguły 1 listopada 2002 r.

Artykuł 2

Środki kontroli

Właściwy organ podejmuje niezbędne środki dla kontrolowania zgodności zatwierdzonych operatorów pomieszczeń i urządzeń z warunkami określonymi w artykule 1.

Artykuł 3

Cofanie zezwoleń i usuwanie materiału nie zgodnego z niniejszą decyzją.

1. Indywidualne zezwolenia wydawane przez właściwy organ na stosowanie w żywieniu oleju kuchennego natychmiast i trwale cofa się wobec operatora, pomieszczenia albo urządzenia, jeśli warunki określone w niniejszej decyzji nie są dalej spełniane.
2. Materiał, który nie spełnia wymagań niniejszej decyzji usuwa się zgodnie z instrukcjami właściwego organu.

Artykuł 4

Zgodność z niniejszą decyzją ze strony Państw Członkowskich, których sprawa dotyczy

Irlandia i Wielka Brytania niezwłocznie przyjmują konieczne środki w celu zastosowania się do niniejszej decyzji i publikują te przepisy. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Artykuł 5

Zastosowanie

Niniejsza decyzja stosuje się od 1 maja 2003 r. do 31 października 2004 r.

Artykuł 6

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli, 12 maja 2003 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

(1) Dz. U. L 273, z 10.10.2002 r., str. 1.

ZAŁĄCZNIK

STOSOWANIE W ŻYWIENIU OLEJU KUCHENNEGO

A. Zobowiązania ogólne

1. Olej kuchenny jest zbierany, transportowany, przechowywany, poddawany obróbce, przetwarzany i używany zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym załączniku.

2. Olej kuchenny jest:

(a) zbierany przez zatwierdzone przedsiębiorstwo zbierające z pomieszczeń gastronomii określonych w artykule 1(a);

(b) poddawany obróbce przez zatwierdzonych operatorów w zatwierdzonych pomieszczeniach obróbki; oraz

(c) mieszany z innymi olejami przez zatwierdzonych operatorów w zatwierdzonych pomieszczeniach mieszania.

3. Właściwe organy zatwierdzają przedsiębiorstwa zbierające olej kuchenny i operatorów pomieszczeń, w których olej kuchenny jest poddawany obróbce albo jest mieszany z innymi olejami.

4. Właściwe organy zapewniają, aby zatwierdzenie, dokument handlowy, prowadzenie rejestru, oficjalne inspekcje i listy pomieszczeń były zgodne z postanowieniami Sekcji F.

B. Zbiór, transport, przetwarzanie i mieszanie oleju kuchennego

Zbiór i transport oleju kuchennego

1. Olej kuchenny jest zbierany i transportowany w zamkniętych pojemnikach albo szczelnych pojazdach i identyfikowany w ten sposób, że zawartości, nawet po zmieszaniu, umożliwiają ustalenie pomieszczeń pochodzenia.
2. Przedsiębiorstwa zbierające podejmują wszystkich konieczne środki dla zapewnienia, aby zebrany olej kuchenny był wolny od skażenia szkodliwymi substancjami.
3. Pojemniki wielokrotnego użytku i wszystkie przedmioty wyposażenia nadające się do wielokrotnego użytku albo urządzenia, które mają styczność z olejem kuchennym, muszą zostać oczyszczone, umyte i zdezynfekowane po każdym użyciu.
4. Pojazdy albo pojemniki, w których przenoszony jest materiał, który mógłby zanieczyścić olej kuchenny, muszą zostać gruntownie oczyszczone i zdezynfekowane przed użyciem do przenoszenia oleju kuchennego.

Zatwierdzone pomieszczenia i czynności zatwierdzonej obróbki oraz zatwierdzone pomieszczenia mieszania

5. Pomieszczenia i czynności obróbki albo pomieszczenia mieszania spełniają wymagania Sekcji C.
6. Przed zmieszaniem z innym olejem operatorzy pomieszczenia mieszania muszą ponadto zapewnić, aby każda partia oleju kuchennego została przetestowana dla zapewnienia zgodności ze standardami Sekcji E. Partia nie może być większa niż 30 ton.
7. Przedsiębiorstwa zbierające i operatorzy zapewniają, aby olej kuchenny, który nie spełnia standardów, o których mowa w Sekcji E, nie był używany do żywienia zwierząt.

C. Wymagania dla zatwierdzonych pomieszczeń

Wymagania ogólne

Pomieszczenia i urządzenia muszą spełniać przynajmniej następujące wymagania:

1. Pomieszczenia muszą być zbudowane w ten sposób, aby były łatwe do czyszczenia i dezynfekcji;
2. Nieupoważnione osoby i zwierzęta nie mogą mieć dostępu do pomieszczeń;
3. Pomieszczenia muszą mieć odpowiednie urządzenia do czyszczenia i dezynfekcji pojemników lub zbiorników, w których olej kuchenny jest przechowywany oraz, tam gdzie to konieczne, pojazdów, w którym jest on transportowany;
4. Pomieszczenia muszą mieć odpowiednie umywalnie i urządzenia do prania dla personelu;
5. Pomieszczenia muszą mieć przykrytą przestrzeń, wyraźnie oznaczoną, do przechowywania oleju kuchennego;
6. Tam, gdzie to właściwe, pomieszczenia muszą mieć wydzielony obszar do przechowywania

oleju kuchennego, który nie jest odpowiedni do stosowania w żywieniu zwierząt;

7. Zbiorniki są zamknięte zaworami umieszczonymi i osłoniętymi w taki sposób, aby zapobiec dostawaniu się zanieczyszczeń lub szkodników. Rurociąg jest zamknięty, kiedy nie jest w użyciu.

Własne kontrole pomieszczeń

8. Operatorzy zatwierdzonych pomieszczeń przyjmują wszystkie konieczne środki dla zastosowania się do wymagań niniejszej decyzji. Przyjmują, wprowadzają w życie i utrzymują procedurę rozwiniętą zgodnie z zasadami systemu analizy zagrożenia i krytycznych punktów kontrolnych (HACCP). W szczególności:

(a) identyfikują i kontrolują krytyczne punkty kontrolne w pomieszczeniach;

(b) ustanawiają i wprowadzają w życie metody nadzoru i kontroli tych krytycznych punktów kontrolnych i prowadzą rejestry tych kontroli przez co najmniej dwa lata; oraz

(c) zapewniają możliwość śledzenia każdego partii otrzymanej i wysłanej.

9. Operator zatwierdzonego pomieszczenia mieszania przeprowadza kontrole i pobiera próbki w celu sprawdzenia zgodności z standardami, o których mowa w Sekcji E. Tam, gdzie wynik kontroli lub testu pokazuje, że używany olej kuchenny nie spełnia postanowień niniejszej decyzji, operator musi:

(a) ustalić przyczyny braku zgodności;

(b) zapewnić, aby olej kuchenny, który nie spełnia wymagań Sekcji E nie był wysyłany do użycia w środkach żywności;

(c) podejmuje odpowiednie procedury odkażania i oczyszczania;

oraz

(d) tam, gdzie olej kuchenny został już wysłany do zastosowania w środkach żywności albo wcielony do środków żywności, podejmuje wszelkie niezbędne środki dla zapewnienia, aby środki żywności zawierające olej nie były stosowane do karmienia żywego inwentarza.

10. Zapis wyników kontroli i testów ma być przechowywany przez co najmniej dwa lata. Operatorzy zatwierdzonych pomieszczeń przechowują próbkę każdej wysyłki oleju kuchennego wysłanego z pomieszczenia. Próbkę zachowuje się przynajmniej sześć miesięcy.

D. Ogólne wymagania higieny

1. Pojemniki, zbiorniki i, tam gdzie to właściwe, pojazdy używane do transportu oleju kuchennego muszą być oczyszczane w wyznaczonym obszarze.

2. Systematycznie muszą być podejmowane środki zapobiegawcze przeciwko ptakom, gryzoniom, owadom albo innym szkodnikom.

3. Olej kuchenny przeznaczony do stosowania w żywieniu zwierząt nie może być przechowywany w tym samym obszarze co olej kuchenny, który nie jest odpowiedni dla stosowania w żywieniu zwierząt lub produkty, które mogą powodować zagrożenie dla zdrowia zwierząt albo ludzi.

4. Procedury oczyszczania muszą zostać ustanowione i udokumentowane dla wszystkich części pomieszczenia.

5. Kontrola higieny musi obejmować regularne inspekcje środowiska i wyposażenia.

6. Plany i wyniki inspekcji muszą być udokumentowane i przechowywane przez co najmniej dwa lata.

7. Urządzenia i wyposażenie muszą być utrzymywane w dobrym stanie, a urządzenia pomiarowe muszą być kalibrowane przynajmniej raz na rok .

8. Zbiorniki i rurociągi muszą być oczyszczane wewnątrz co najmniej raz na rok albo w razie wysokiego poziomu wody lub naturalnego skażenia.

9. Czynności związane z poddaniem obróbce olejem kuchennym i jego składowanie muszą odbywać się tak, aby wykluczyć skażenie.

E. Specyfikacja dla oleju kuchennego stosowanego w żywieniu zwierząt

Używany olej kuchenny musi spełniać następujące minimalne standardy przed użyciem do żywienia zwierząt:

1. Skażenie fizyczne:

(a) wilgoć i zanieczyszczenia: < 3 %

(b) zanieczyszczenia: < 0,15 %.

2. Obecność oleju mineralnego: brak.

3. Obecność utlenionych kwasów tłuszczowych: > 88 % rozpuszczalnego kwasu tłuszczowego.

4. Obecność pozostałości pestycydów: zgodna z dyrektywą Rady 99/29/WE (przed 01.08.2003 r.) (1) albo dyrektywą 2002/32/WE (po 01.08.2003 r.) (2).

5. Obecność PCB: < 100ppb dla 7 głównych pokrewnych.

6. Obecność salmonelli: brak.

7. Obecność tłuszczu zwierzęcego:

(a) C15 < 0,2 %

(b) C16:1 < 2 %

(c) C17 < 0,4 %

(d) C17:1 < 0,3 %

(e) C20 + < 5 %.

F. zatwierdzanie, dokument handlowy, prowadzenie rejestru, inspekcje i lista zatwierdzonych pomieszczeń

Zatwierdzanie operatorów i pomieszczeń

1. właściwy organ może zatwierdzić:

(a) przedsiębiorstwa zbierające olej kuchenny tylko wówczas, gdy upewni się, że kolekcjoner spełnia wymagania niniejszej decyzji; oraz

(b) operatorzy pomieszczenia obróbki albo mieszania tylko wówczas, gdy upewni się, że pomieszczenia i operacje spełniają wymagania niniejszej decyzji.

2. Zatwierdzenie wyszczególnia:

(a) operatora i adres zatwierdzonych pomieszczeń;

(b) datę upływu terminu ważności, która nie jest późniejsza niż 31 października 2004 r.

3. Ponadto, w przypadku pomieszczeń obróbki, zatwierdzenie wyszczególnia części pomieszczenia, w których olej kuchenny może być przechowywany i poddawany obróbce.

Dokumenty handlowe

4. Dokumenty handlowe mogą być sporządzone na piśmie lub w formie elektronicznej i muszą towarzyszyć wysyłce oleju kuchennego podczas transportu. Zarówno producent, jak odbiorca i prowadzący transport muszą zachować kopię dokumentu handlowego sporządzonego na piśmie

albo, w przypadku informacji w formie elektronicznej, wydruk tej informacji.

5. Dokumenty handlowe zawierają następujące informacje:

- (a) adres pomieszczeń, z których olej kuchenny został zabrany;
- (b) datę zabrania z pomieszczeń oleju kuchennego;
- (c) opis jakości oleju kuchennego;
- (d) ilość używanego oleju kuchennego;
- (e) nazwę i adres prowadzącego transport;
- (f) przeznaczenie oleju kuchennego ;
- (g) unikalny numer odniesienia, który łączy zbierającego oraz pojemnik albo prowadzącego transport z pomieszczeniem, z którego olej kuchenny został zabrany.

Zapisy

6. Osoba przekazująca, transportująca albo przyjmująca olej kuchenny zachowuje przez co najmniej dwa lata zapis zawierający informacje wyszczególnione w dokumencie handlowym.

7. W przypadku oleju kuchennego, który jest odpowiedni do stosowania w żywieniu zwierząt, zapisy w dodatku zapewniają pełną możliwość śledzenia oleju z pomieszczenia pochodzenia do włączenia go do żywienia zwierząt.

8. W przypadku oleju kuchennego, który nie jest odpowiedni do stosowania w żywieniu zwierząt, osoba przekazująca olej do usunięcia prowadzi ponadto zapis określający metodę i miejsce usunięcia oraz datę przekazania oleju do usunięcia.

Inspekcje urzędowe

9. Właściwy organ będzie co najmniej dwa razy w roku przeprowadzać inspekcje wszystkich pomieszczeń zatwierdzonych zgodnie z niniejszą decyzją, z których jedna jest niezapowiedziana, w celu sprawdzenia zgodności szczególnie z przepisami higieny, procedurami HACCP i specyfikacjami, o których mowa w Sekcjach od B do E.

10. Ponadto, ekspert techniczny przeprowadza corocznie inspekcję, w celu sprawdzenia urządzeń przetwórczych oraz urządzeń miernicze i wysyła sprawozdanie do właściwego organu oraz do operatora pomieszczeń.

Lista pomieszczeń

11. Właściwy organ sporządza na swym terenie listę nazw i adresów zatwierdzonych:

- (a) przedsiębiorstw zbierających olej kuchenny;
- (b) operatorów pomieszczeń obróbki; oraz
- (c) operatorów pomieszczeń mieszania.

12. Każde przedsiębiorstwo zbierające i operator zatwierdzonych pomieszczeń jest oznaczony urzędowym numerem identyfikacyjnym.

13. Właściwy organ zapewnia, aby ta lista była udostępniona publicznie.

(1) Dz. U. L 115, z 04.05.1999 r., str. 32.

(2) Dz. U. L 140, z 30.05.2002 r., str. 10.